

SİKKE-İ TASDÎK-İ GAYBÎ

RİSALE-İ NUR KÜLLİYATI

MÜELLİFİ
Bediüzzaman
Said Nursî

Diyanet İşleri Müşavere Kurulu'nun 23/5/1956 gün ve sayısız ehl-i vukuf raporuna istinaden Afyon Ağır Ceza Mahkemesince Bediüzzaman Said Nursî'nin Kitab ve sair evraklarının kanunu mevzuata muhalif siyasî ve idarî hiçbir mahzuru görülmemiş olmakla, sözü geçen Eserler 23/6/1956 gün ve 954/278 esas ve 955/218 karar sayılı ve kazkiye-i muhkeme haline gelen beraet kararıyle ve yine Isparta Soru Hakimliği'nin 11/9/1956 gün, 954/28 esas ve 1956/65 karar sayılı ve aynen kazkiye-i muhkeme haline gelen men-i muhakeme kararıyle bilumum Nur Risaleleri sahiplerine iade edilmiştir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bu Sikke-i Gaybiyeyi mahrem tutardık; yalnız Has Kardeşlerime mahsustu. Ben vefat ettikten sonra neşredilsin demiştim. Fakat zâbita geldi, adliye hesabına onu sakladığımız yerden çıkardılar. İki sene ellerinde kaldı. Üç mahkeme tedkikinden sonra iade edildi. Bize muhalif gayet nâmahremler dahi beraber okudular. Bize çok yabanî insanlar gördüler. Bu iki def'adır Isparta adliyesinin eline başka Risalelerle beraber girmiş hiçbir itiraz edilmeden geri verilmiş.

Mâdem umumun nazarına istemediğimiz halde gösterilmiş ve mâdem Risale-i Nur'un ehemmiyetini isbat edip Şâkirdlerini şevke getiriyor, Kuvve-i Mâneviyelerini ziyadeleştiriyor; elbette Medreset-üz-Zehra Erkânlarının Neşrine karar vermelerine iştirâk ederim.

S A İ D

*Risale-i Nur'dan parlak
Fikralar ve bir kısım güzel
Mektublar*

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ فَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسْبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَّ كَانُهُ أَبَدًا دَائِمًا

LEYLE-İ KADİR'DE İHTAR EDİLEN BİR MESELE-İ MÜHİMME

E v v e l â : Leyle-i Kadirde Kalbe gelen pek uzun ve geniş bir Hakikata pek kısaca bir işaret edeceğiz. Şöyle ki:

Nev'i beşer, bu son harb-i umumînin eşedd-i zulüm ve istibdat ile ve merhametsiz tahribat ile ve bir düşmanın yüzünden üzerî mâsumu perişan etmesiyle ve mağlûbların dehşetli me'yusiyetleriyle ve galiblerin dehşetli telâş ve hâkimiyetlerini muhafaza ve büyük tah-ribatlarını tâmir edememelerinden gelen dehşetli Vicdan azablarıyle ve dünya hayatının bütün bütün fâni ve muvakkat olması ve medeniyet fantaziyelerinin aldatıcı ve uyutucu olması umuma görünmesiyle ve fitrat-ı beşeriyyedeki yüksek İstidâdâtın, Mahiyet-i İnsaniyesinin umumî bir surette dehşetli yaralanmasıyle ve ebedperest Hissiyat-ı Bâkiye ve fitrî Aşk-ı İnsaniyenin heyecan içinde uyanmasıyle ve gaflet ve dalâletin, en sert, sağır olan tabiatın Kur'anın Elmas Kılinci altında parçalanmasıyle ve gaflet ve dalâletin en boğucu, aldatıcı en geniş perdesi olan siyasetin rûy-i zeminde pek çirkin, pek gaddarâne hakikî sureti görünmesiyle, elbette ve elbette, hiçbir şüphe yok ki, şimalde, garbde, amerika'da

emareleri göründüğüne binaen, nev'-i beşerin mâşuk-u mecazîsi olan hayat-ı dünyeviye böyle çirkin ve geçici olmasından, fitraten beşerin hakikî sevdigi ve aradığı Hayat-ı Bakîyeyi bütün kuvvetiyle arayacak ve elbette hiç şüphe yok ki, bin üç yüz altmış senede her asırda üç yüz elli milyon Şâkirdi bulunan ve her Hükmüne ve Dâvasına milyonlar Ehl-i Hakikat tasdik ile imza basan ve her dakikada milyonlar Hâfızların Kalbinde Kudsiyet ile bulunup lisânlarıyla besere Ders veren ve hiçbir Kitabta emsâli bulunmayan bir tarzda beşer için Hayat-ı Bâkiyeyi ve Saadet-i Ebediyeyi müjde verip bütün beşerin yaralarını tedavi eden Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyanın şiddetli, kuvvetli ve tekrarlı binler Âyâtiyle, belki sarîhan ve işareten on binler def'a dâva edip, haber verip, sarsılmaz kat'î delillerle, şüphe getirmez hadsiz hüccetlerle Hayat-ı Bâkiyyeyi kat'iyyetle Müjde ve Saadet-i Ebediyeyi Ders vermesi, elbette nev'-i beşer bütün bütün Aklını kaybetmezse ve maddî ve mânevi bir Kiyamet başlarında kopmazsa; İsveç, Norveç, Finlândiya ve Ingiltere'nin Kur'anın kabûlüne çalışan meşhur hatibleri ve Din-i Hakkı arayan Amerika'nın çok ehemmiyetli cemiyeti gibi rûy-i zeminin kitaları ve hükümetleri, Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyanı arayacaklar ve Hakikatlarını anladıkta sonra bütün Ruh u Canları ile sarılacaklar. Çünkü, bu Hakikat noktasında kat'iyyen Kur'anın misli yoktur ve olamaz ve hiç birşey bu Mu'cize-i Ekberin yerini tutamaz!

S â n i y e n : Mâdem Risale-i Nur o Mu'cize-i Kübrânın elinde bir Elmas Kılıç hükümünde Hizmetini göstermiş ve en muannid düşmanları teslime mecbur etmiş; hem Kalbi, hem Ruhu, hattâ Hissiyati tam tenvir edecek ve ilâçlarını verecek bir tarzda Hazine-i Kur'aniyenin Dellâllığını yapan ve ondan başka mehaz ve mercii olmayan bir Mu'cize-i Mâneviyesi bulunan Risale-i Nur o Vazifeyi yapıyor ve aleyhinde dehşetli propagandalara ve gayet muannid zindiklara tam galebe çalmış ve dalâletin en sert ve kuvvetli kal'ası olan tabiatı, "**Tabiat Risalesi**"yle parça parça etmiş ve gafletin en kalın ve boğucu ve geniş dâire-i âfâkında ve fennin en geniş perdelerinde "**Asâ-yı Mûsa**"daki Meyve'nin Altıncı Mes'elesi ve Birinci, İkinci, Üçüncü ve Sekizinci Hüccetleriyle gayet parlak bir tarzda gafleti dağıtıp Nur-u Tevhidi göstermiş; elbette bizlere lâzım ve millete elzemdir ki şimdi resmen izin verilen Din tecdîsatı için hususî Dershaneler açılmasına ve izin verilmesine binaen Nur Şâkirdleri mümkün olduğu kadar her yerde

küçük "Dershane-i Nuriye" açmak lâzımdır. Gerçi herkes kendi kendine bir derece istifade eder, fakat herkes herbir mes'eesini tam anlamaz. Hem İman Hakikatlarının izahı olduğu için, hem İlim (**Hâsiye**), hem Mârifet, hem İbadettir. Eski Medreselerde beş on seneye mukabil,

إِنْ شَاءَ اللَّهُ Nur Medreseleri beş on haftada aynı neti-ceyi te'min edecek ve yirmi senedir ediyor. Ve hem, hükûmet ve millet ve vatan, hem hayatı dünyeviyesine ve siyasiyesine ve uhreviyesine pek çok faidesi bulunan bu Kur'an Lemeatlarına ve Dellâlî bulunan Risale-i Nura değil ilişmek, tama-miyle tervîç ve Neşrine çalışmaları elzemdir ki, geçen dehşetli günahlara keffaret ve gelecek müdhiş belâlara ve anarşistlige bir sed olabilsin.

S â l i s e n : Bu Ramazan-ı Şerifte Kur'anı zevk ve şevk ile okumak, benim çok ihtiyacım vardı. Halbuki elemlî hastalık, maddî - mânevi sıkıntılar, yorgunluk ve meşgalelerin te'siriyle telâş ettim. Birden Husrev'in şirin Kalemiyle Mu'cizatlı yazılan Mu'cizatlı Cüzler ve Hâfız Ali ve Tâhirî'ye pek çok Sevap kazandıran parlak ve Kerametli "**Hizb-ül-Ekber-i Kur'aniye**"yi birbiri arkasından oku-mağâ başlarken öyle bir zevk ve şevk verdi ki, bütün o yorgunlukları hiçe indirdi. Hiçbir vesveseye meydan vermeyerek, pek parlak bir surette Ders-i Kur'aniyeyi onlardan dinlerken bütün Rûh u Cânimla arzu ettim ve kasd u azmettim ki, mümkün olduğu derecede aynı "Hizb-ül-Ekber-i Kur'aniye" gibi fotoğrafla

Mu'cizatlı Kur'anımızı tab'e deceğiz, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ ...**

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz
Said Nursî

Hâsiye: Şayet biri biliyor, taallüm etmeye muhtaç değilse İbadete muhtaç veya Mârifete müştak veya Huzur ister. Onun için herkese lüzumlu bir Dersdir.

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْتَبْعَدُ بِحَمْدِهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَّ كَانُهُ أَبَدًا دَايِّمًا

Aziz, Sıddık Kardeşlerim

E v v e l â : Nurun fevkâlâde Has Şâkirdleri, "Sikke-i Gaybiye" müstemilâtîyle, o Evliya-yı Meşhûreden, kırk günde bir def'a ekmek yeyip kırk gün yemeyen Osman-ı Hâlidî'nin sarîh ihbarı ve evlâdlarına vasiyeti ile ve Ispartanın meşhur Ehl-i Kalb Âlimlerinden Topal Şükrü'nün zâhir haber vermesiyle çok ehemmiyetli bir Hakikatî dâva edip, fakat iki iltibas içinde bu bîçâre, ehemmiyetsiz Kardeşleri Said'e bin derece ziyade hisse vermişler. On senedenberi kanaatlarını tâdile çalıştığım halde, o bahadır Kardeşler kanaatlarında ileri gidiyorlar. Evet onlar, Onsekizinci mektub-taki iki Ehl-i Kalb çobanın macerası gibi, Hak bir Hakikatî görmüşler, fakat tâbire muhtaçtır. O Hakikat da şudur:

Ümmetin beklediği, Âhir Zamanda gelecek Zâtın üç Vazifesinden en mühimmi ve en büyüğü ve en kıymetdari olan Îman-ı Tahkikîyi Neşr ve Ehl-i İmanı dalâletten kurtarmak cihetîyle, o en ehemmiyetli Vazifeyi aynen bitemâmiha Risale-i Nurda görmüşler. İmam-ı Ali ve Gavs-ı Âzam ve Osman-ı Hâlidî gibi Zatlar, bu nokta içindir ki, o gelecek Zâtın makamını Risale-i Nurun Şahs-ı Mânevîsinde keşfen görmüşler gibi işaret etmişler. Bâzan da o Şahs-ı Mânevîyi bir Hâdimine vermişler, o Hâdime mültefitane bakmışlar. Bu Hakikatdan anlaşılıyor ki; sonra gelecek o mübarek Zat, Risale-i Nuru bir programı olarak Neşr ve Tatbik edecek. O Zâtın ikinci Vazifesi, Şeriatı İcra ve Tatbik etmektir. Birinci Vazife, maddi kuvvetle değil, belki kuvvetli Îtikad ve İhlâs ve Sadakatle olduğu halde, bu ikinci Vazife, gayet büyük maddî bir kuvvet ve Hâkimiyet lâzım ki, o ikinci Vazife tatbik edilebilsin. O Zâtın üçüncü Vazifesi, Hilâfet-i İslâmiyeyi İttihad-ı İslâma bina ederek, İsevî Ruhanîleriyle ittifak edip Dîn-i İslâma Hizmet etmektir. Bu Vazife, pek büyük bir Saltanat ve Kuvvet ve milyonlar Fedakârlarla tatbik edilebilir. Birinci Vazife, o iki Vazifeden üç-dört derece daha ziyade kıymetdardır, fakat o ikinci, üçüncü Vazifeler pek parlak ve çok geniş bir

dairede ve şâ'saalı bir tarzda olduğundan umumun ve avâmin nazarında daha ehemmiyetli görünüyorlar. İşte o Has Nurcular ve bir kısmı Evliya olan o Kardeşlerimizin tâbire ve te'vile muhtaç fikirlerini ortaya atmak, ehl-i dünyayı ve ehl-i siyaseti telâşa verir ve vermiş.. hücumlarına vesile olur. Çünkü, birinci Vazifenin Hakikatini ve kıymetini göremiyorlar, öteki cihetlere hamlederler.

Kardeşlerimin ikinci iltibası : Fâni ve çürütülebilir bir şahsiyeti, bâzı cihetlerle birinci Vazifede pişdarlık eden Nur Şâkirdlerinin Şâhs-ı Mânevîsini temsil eden o âciz Kardeşine veriyorlar. Halbuki bu iki iltibas da Risale-i Nurun hakikî İhlâsına ve hiçbir şey'e, hattâ mânevî ve uhrevî makamata dahi âlet olmamasına bir cihette zarar verdiği gibi, ehl-i siyaseti de evhama düşürüp Risale-i Nurun Neşrine zarar gelir. Bu zaman, Şâhs-ı Mânevî zamanı olduğu için, böyle büyük ve bâkî Hakikatlar, fânî ve âciz ve sukut edebilir şahsiyetlere bina edilmez!

E l h â s i l : O gelecek Zâtın ismini vermek, üç Vazifesi birden hatıra geliyor, yanlış olur. Hem hiçbir şey'e âlet olmayan Nurdaki İhlâs zedelenir, Avâm-ı Mü'minîn nazarında Hakikatların kuvveti bir derece noksanlaşır, Yakîniyet-i Bûrhaniye dahi kazâyâ-yı makbûledeki zann-ı galibe inkilâb eder, daha muannid dalâlete ve mütemerrid zende-kaya tam galebesi, mütehayyir Ehl-i Îmanda görünmemeye başlar; ehl-i siyaset evhama ve bir kısım hocalar itiraza başlar. Onun için, Nurlara o ismi vermek münasip görülmüyor. Belki Müceddittir, onun pişdarıdır, denilebilir.

Umum Kardeşlerimize binler Selâm.

الباقي هو الباقي

Kardeşiniz
Said Nursî

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّ كَاتُهُ أَبَدًا دَايِمًا

Aziz, Sıddık, Sarsılmaz, Sebatkâr, Fedakâr, Vefadar Kardeşlerim!

Bilirsiniz ki, Ankara ehl-i vukufu, Risale-i Nura aid Kerametleri ve İşaret-i Gaybiyeleri inkâr edememişler, yalnız yanlış olarak o Kerametlerde hissedar zannedip itiraz ederek: "**Böyle şeyler Kitabta yazılmamalı idi, Keramet izhar edilmez**" diye hafif bir tenkide mukabil, müdafaatımda onlara cevaben demiştim ki: Onlar bana aid değil ve o Kerametlere sahip olmak benim haddim değil; belki, Kur'anın Mu'cize-i Mâneviyesinin Tereşuhatı ve Lem'alarıdır ki, hakikî bir Tefsiri olan Risale-i Nurda Kerametler şeklini alarak Şâkirdlerinin Kuvve-i Maneviyelerini takviye etmek için İkrâmât-ı İlâhiyye nev'indendir. İkram ise, izharı bir şükürdür, câizdir, hem makbüldür. Şimdi ehemmiyetli bir sebebe binaen, bu cevabı bir parça izah edeceğim. Ve ne için izhar ediyorum ve ne için bu noktada bu kadar tahşidat yapıyorum ve ne için birkaç aydır bu mevzuda çok ileri gidiyorum, ekser Mektublar o Keramete bakıyor? diye sual edildi.

E l c e v a b : Risale-i Nurun Hizmet-i İmaniyede bu zamanda binler tahribatçılara mukabil yüzbinler tâmiratçı lâzım gelirken, hem benimle lâakal üzericalı Kâtib ve yardımcı bulunmak ihtiyaç varken, değil çekinmek ve temas etmemek, belki millet ve ehl-i idare takdir ile ve teşvik ile yardım ve temas etmek zarurî iken ve o Hizmet-i İmaniye Hayat-ı Bâkiyeye baktığı için, hayat-ı fâniyenin meşgalelerine ve faidelerine tercih etmek Ehl-i İmana vâcib iken, kendimi misâl alarak derim ki: Beni herşeyden ve temastan ve yardımcılardan men'etmek ile beraber, aleyhimizde olanlar bütün kuvvetleriyle arkadaşlarının Kuvve-i Mâneviyelerini kırmak ve benden ve Risale-i Nurdan soğutmak ve benim gibi ihtiyar, hasta, zaif, garib, kimsesiz bir bîcâreye binler adamın göreceği Vazifeyi başına yüklemek ve bu tecrid ve tazyiklerde -maddî bir

hastalıknev'inde- insanlar ile temas ve ihtilâtdan çekilmeye mecbur olmak, hem o derece te'sirli bir tarzda halkları ürküttürmek ile Kuvve-i Mâneviyeyi kırmak cihetleriyle ve sebepleriyle ihtiyarım haricinde ve bütün o mânîlere karşı Risale-i Nur Şâkirdlerinin Kuvve-i Mâneviyelerinin takviyesine medar İkrâmât-ı İlâhiyyeyi beyan ederek Risale-i Nur etrafında mânevi bir Tahşîdat yaptmak ve Risale-i Nur, kendi kendine, tek başıyla, başkalarına muhtaç olmayarak bir ordu kadar kuvvetli olduğunu göstermek Hikmetiyle, bu çeşit şeyler bana yazdırılmış. Yoksa hâşâ, kendimizi satmak ve beğenidirmek ve temeddûh etmek ve hod-furuşluk etmek ise, Risale-i Nurun ehemmiyetli bir Esası olan İhlâs Sırrını bozmaktır.

إِنَّ شَاءَ اللَّهُ, Risale-i Nur, kendi kendine, hem kendini müda-faa ettiği, hem kıymetini tam gösterdiği gibi, bizi de mânen müdafaâ edip kusurlarımızı affettirmeye vesile olacaktır.

Umum Kardeşlerimin ve hemşirelerimin, hâssaten Duaları makbûl mübarek mâsumlar taifesi ve muhterem ihtiyarlar cemaatinden herbirerlerine binler Selâm ve Dua ederek Ramazan-ı Şeriflerini tebrik ederiz, Dualarını rica ederiz.

Hasta Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

RİSALE-İ NURUN MAKBULİYETİNE İMZA BASAN VE GAYBÎ İŞARETLERLE ONDAN HABER VEREN SEKİZ PARÇADAN BİRİNCİ PARÇADIR.

Aynı mes'eleye bu birinci Risalede yirmidokuz İşaret var. Sair parçalarla beraber bine yakın İşaretler, Remizler, İmalar, Emareler; aynı mes'eleye, aynı Dâvaya ittifakla bâkmaları, Sarahat derecesindedir. Vahdet-i mes'ele cihetile, o emareler birbirine kuvvet verir; te'yid eder. O sekizden üç tanesi, İmam-ı Ali'nin (R.A.) üç Keramet-i Gaybiyesiyle Risale-in-Nurdan haber vermiş. Bu sekiz parçayı Ankara ehl-i vukufu tedkik etmiş, itiraz etmemişler. Yalnız demişler: "Bu yazılmamalı idi. Keramet Sahibi, Kerametini yazamaz." Ben de onlara cevap verdim ki: "Bu benim değil, Risale-i Nurun Kerametidir. Risale-in-Nur ise, Kur'anın malıdır

ve Tefsiridir." dedim. Onlar sustular. Demek kabul ettiler. Gerçi bu çeşit İkramlar yazılmamasaydı daha müناسip olurdu. Fakat bu kadar hadsiz muarızlar ve çok kuvvetli ve kesretli düşmanlar karşısında az ve zaif olan bizlere, Kuvve-i Mâneviye ve Gaybi İmdat ve Teşci' ve Sebat ve Metanet vermek için mecburiyet-i kat'iyye oldu, ben de yazdım. Benim benliğime bir hodfüruşluk verip sukutuma sebep olsa da ehemmiyeti yok. Bu Hizmete, yâni Ehl-i İmanı dalâlet-i mutlakadan kurtarmağa, lüzum olsa, dünyevî hayat gibi, Uhrevî Hayatımı da feda etmek bir Saadet bilirim; binler dostlarım ve Kardeşlerimin Cennete girmeleri için, Cehennemi kabûl ederim.

S a i d N u r s î

* * *

İŞÂRÂT-I KUR'ANIYE VE ÜÇ KERAMET-İ ALEVİYE VE KERAMET-İ GAVSİYE HAKKINDA BİR TENBÎH VE İHTARDIR.

Bu gayet mahrem Risaleler nasılsa muannid bir nâmahremin eline bu Risalelerden birisi geçmiş, gayet sathî ve inad nazariyle bir-iki yerine haksız bir itiraz ile ehemmiyetli bir hâdiseye sebebiyet verdiginden, bu mecmua, Risale-i Nurun Has Talebelerine, belki Ehass-ı Havassa mahsus olduğu halde ve benim vefatımdan sonra İntişarına müsaade olmasiyle beraber, şimdi mezkûr hâdisenin sebebiyle herkese değil, belki ehl-i insaf ve Risale-i Nurla alâkadar ve Talebelerinden bulunanlara ve Haslardan birkaç Şâkirdin tensibiyle gösterilebilir fikriyle yazdık. Şimdi ise, iki sene iki mahkeme tedkikten sonra bize iade edilmesinden Neşrine mecbur olduk.

İ k i n c i   N o k t a : Bu Risale, baştan aşağıya kadar birtek neticeye bakıyor, bine yakın emarelerle, Risale-i Nur'un makbûliyetine bir imza basıldığını isbat ediyor. Böyle bir tek Dâvaya bu derece kesretli ve ayrı ayrı cihetlerde binler emareler ve îmalar onu göstermesi, Îlmelyakîn değil, belki Aynelyakîn, belki Hakkalyakîn derecesinde o Dâvayı isbat eder.

Ü ç ü n c ü   N o k t a : Bu Risaleyi mütalâa eden Zatlar, incedeninceye hususan cifrî hesabatına meşgul olmağa lüzum yok;

bir kısmı anlaşılmasa da zararı yok. Hem umumunu okumak da lâzım değil. Hem Keramet-i Gavsiyenin âhirinde Şamlı Hâfız Tevfîğin Fıkra-sından başlayıp âhire kadar mütalâadan sonra ve baştaki Mukaddimeyi okuduktan sonra, (**Hâsiye**) istediği parçayı okusun.

Said Nursî

* * *

ŞAMLI HÂFIZ TEVFİK'İN FIKRASI

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسْتَبْحُ بِحَمْدِهِ

Mudaddime: Malûm olsun ki: "Zübdet-ür Resail Umdat-ül Vesail" namında Kutb-ül Ârifin Ziyaeddin Mevlâna Şeyh Hâlid (Kuddise Sirruhu)nun Mektubat ve Resail-i Şerifelerinden muktebes Nasayih-i Kudsiyenin tercumesine dair bir Risaleyi onuç sene mukadem, Bursa'da Hoca Hasan Efendi'den almıştım. Nasilsa mütalaasına muvaffak olamamıştım. Tâ bugünlerde Kitablarımın içerisinde birşey ararken elime geçti. Dedim: "Bu Hazret-i Mevlâna Hâlid, Üstadımın hemşehrisidir. Hem İmam-ı Rabbanî'den sonra, Tarîk-i Nakşî'nin en mühim Kahramanıdır. Hem Tarîk-i Hâlidiye-i Nakşîye'nin Pîridir." Risaleyi mütalaa ederken Hazret-i Mevlâna'nın tercüme-i halinde şu Fikrayı gördüm:

Ashab-1 Kütüb-ü Sitte'den İmam-ı Hâkim Müstedrek'inde ve Ebu Davud Kitab-1 Sünen'inde, Beyhakî Şuab-1 İman'da tâhric buyurdukları:

إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ لِهِنَّهِ أَلْمَةً عَلَى رَأْسِ كُلِّ مَاةِ سَنَةٍ مَنْ يُجَدِّدُ لَهَا دِينَهَا
yani "Her yüz senede Cenab-1 Hak bir Müceddid-i Din gönderiyor." Hadîs-i Şerifine mazhar ve mâsadak ve müzahir-i tâm olan Mevlâna Eşşehîr Kutb-ül Ârifin, Gavs-ül Vâsilîn, Vâris-i Muhammedî, Kâmil-üt Tarîkat-ül Âliyeti ve-1 Müceddidiyeti Hâlid-i Zülçenahey (Kuddise Sirruhu) ilh...

Sonra tarihçe-i hayatında gördüm ki, tevellüdü 1193 tarihindedir. Sonra gördüm ki, 1224 tarihinde

---

(**Hâsiye**): Kitabın 1inci ve 7inci kısımlarını okuduktan sonra

Saltanat-ı Hind'in payitahtı olan Cihanabad'a dâhil olmuş. Tarîk-ı Nakşî silsilesine girip Müceddidiyete başlamış.

Sonra 1238'de, ehl-i siyasetin nazar-ı dikkatini celbedip, vatanını terk ederek Diyar-ı Şam'a hicretle gitmiştir. Hem içinde gördüm ki, Hazret-i Mevlâna'nın (K.S.) Nesli, Hazret-i Osman bin Affan (R.A.) 'a mensubdur.

Sonra gördüm ki; tercüme-i halinde istidad-ı fitrî ve kabiliyet-i hârika ile, sinni yirmiye baliğ olmadan evvel A'lem-i Ülema-i Asr ve Allâme-i Vakit olmuş. Süleymaniye kasabasında Tedris-i Ulûm ile iştigal eylemiştir. Sonra Üstadımın tarihçe-i hayatını düşündüm. Baktım, dört mühim noktada Tevafuk ediyorlar:

B i r i n c i s i : Hazret-i Mevlâna 1193'te dünyaya gelmiş. Üstadım ise arabi 1293'te. Tam Mevlâna Hâlid'in yüz senesi hitam bulduktan sonra dünyaya gelmiş.

İ k i n c i s i : Hazret-i Mevlâna'nın (K.S.) Tecdid-i Din Mücahedesine başlangıcı ve Mukaddimesi, Hindistan'ın payitahtına 1224'te girmiştir. Üstad ise aynen yüz sene sonra, 1324'te Osmanlı Saltanatının payitahtına girmiştir, Mücahede-i Maneviyesine hazırlanmıştır.

Ü ç ü n c ü s ü : Ehl-i siyaset, Hazret-i Mevlâna'nın fevkâlâde şöhretinden tevehhüm ederek Diyar-ı Şam'a nakl ettirilmesi, 1238'te vaki' olmuştur. Üstad ise aynen yüz sene sonra 1338'de Ankara'ya gidip, onlarla uyuşamayıp; onları reddederek, küserek tekrar Van'a gidip, bir dağda İnziva ederken 1338 senesini müteakib, Şeyh Said hâdisesinin vukuu münasebetiyle ehl-i siyasetin vehmine dokunmuş. O'ndan korkarak, Burdur ve Isparta, Kastamonu, Afyon Vilayetlerinde sekizer sene, yirmibeş sene ikamet ettirmiştir.

D ö r d ü n c ü s ü : Hazret-i Mevlâna, yaşı yirmiye baliğ olmadan evvel Allâme-i Zaman hükmünde, Fuhûl-i Ülemanın üzerinde görünmüştür, Ders okutmuştur. Üstad ise, tarihçe-i hayatını görenlere ve bilenlere malûmdur ki; ondört yaşında İcazet alıp A'lem-i Ülema-i Zamana karşı muarazaya girişmiş, ondört yaşında iken, İcazet almaya yakın Talebeleri tedris etmiştir.

Hem Hazret-i Mevlâna neslen Osmanlı olduğu ve Sünnet-i Seniyeye bütün kuvvetiyle çalıştığı gibi, Üstadım, Kur'ân-ı Hakîm'e Hizmet noktasında, meşreben

Hazret-i Osman-ı Zinnureyn'in arkasında gidip, Hazret-i Mevlâna (K.S.) gibi, Risale-i Nur Eczalarıyla -bütün kuvvetiyle- Sünnet-i Seniyenin İhyasına çalıştı.

İşte bu dört noktadaki Tevafukat, tam yüz sene fasila ile Risale-i Nur'un Takviye-i Din hususundaki tesiratı; Hazret-i Mevlâna'nın (K.S.) Tarîk-1 Nakşîye vasıtasiyla Hizmeti gibi azîm görünüyor. (**Haşıye**) Üstadım kendine aid medh ü senayı kabul etmiyor. Fakat Risale-i Nur Kur'âna aid olup, medh ü sena Kur'ân'ın Esrarına aid'dir. Yalnız Üstadımla Hazret-i Mevlâna'nın birkaç farkı var:

B i r i n c i s i : Hazret-i Mevlâna, Zülcenaheyndir. Yani hem Kadirî, hem Nakşî Tarîkat sahibi iken, Nakşîlik Tarîkatı onda daha galibdir. Üstadım bilakis Kadirî meşrebi ve Şazelî mesleği onda daha ziyade hükmediyor. Ben Üstadımdan işittim ki: Hazret-i Mevlâna (K.S.) Hindistan'dan Tarîk-1 Nakşî'yi getirdiği vakit, Bağdad dairesi Şah-ı Geylanî'nin (K.S.) ba'de-l memat hayatı olduğu gibi, tasarrufunda idi. Hazret-i Mevlâna'nın (K.S.) manen tasarrufu cây-i kabul göremedi. Şah-ı Nakşibendle (K.S.) İmam-ı Rabbânî'nin (K.S.) Ruhaniyetleri Bağdad'a gelip Şah-ı Geylanî'nin ziyaretine giderek rica etmişler ki; "Mevlâna Hâlid (K.S.) senin evlâdındır, kabul et!" Şah-ı Geylanî (K.S.), onların iltimasını kabul ederek Mevlâna Hâlid'i kabul etmiş. Ondan sonra birden Mevlâna Hâlid (K.S.) parlamış. Bu vakia; Ehl-i Keşifçe vaki' ve meşhud olmuştur. O Hâdise-i Ruhaniyeyi, o zaman Ehl-i Velayetin bir kısmı müşahede etmiş, bazı da rü'ya ile görmüşler. Üstadımin sözü burada tamam oldu.

İ k i n c i   F a r k : şudur ki Üstadım kendi şahsiyetini merciiyetten azlediyor. Yalnız Risale-i Nur'u mercî' gösteriyor. Hazret-i Mevlânanın (K.S.) şahsiyeti ise, Kutb-ül İrşad, Mercûl-Has ve-1 Âmm olmuştur.

Ü ç ü n c ü   f a r k : Hazret-i Mevlâna (K.S.), Zülecnihadır. Fakat zamanın muktezasıyla Sünnet-i Seniyeye çok kuvvet vermekle beraber - İlîm-i Tarîkatı Esas tutmak cihetiley- Tarîkatı daha ziyade tutmuş. O noktada sarf-ı himmet etmiş. **Üstadım ise şu dehşetli zamanın muktezasıyla İlîm-i Hakikatı ve Hakaik-i İmaniye**

(Haşıye): Hazret-i Mevlâna (K.S.), milyonlar etba'larının ittifakıyla Mücediddir ve baştaKİ Hadîs-i Şerîfin bir mâsadakîdir. Ve madem tam yüz sene sonra, dört mühim cihetle Tevafukla beraber Risale-i Nur aynı Vazifeyi görüyor. Demek Nass-ı Hadîs ile, Risale-i Nur Eczaları Teccid ve Takviye-i Din Vazifesini görüyorlar.

cihetini iltizam ederek, Tarîkata üçüncü derecede bakmışlar.

E l h a s ı l : Baştaki Hadîs-i Şerifin "**Her yüz sene başında Dini tecdid edecek bir Müceddid gönderiyor**" Va'd-i İlahîsine binaen, Hazret-i Mevlâna Hâlid, -ekser Ehl-i Hakikatça- 1200 senesinin yani onikinci Asrın Müceddididir. Madem tam yüz sene sonra, aynen dört cihette Tevafuk ederek Risale-i Nur Eczaları aynı Vazifeyi görmüştür. Kanaat verir ki **-Nass-ı Hadîsle- Risale-i Nur Tecdid-i Din hususunda bir Müceddid hükmündedir.**

Benim Üstadım daima diyor ki: "**Ben bir neferim, fakat müşir Hizmetini görüyorum. Yani kıymet bende değil. Belki Kur'ân-ı Hakîm'in Feyzinden tereşuh eden Risale-i Nur Eczaları, bir Müşiriyet-i Maneviye Hizmetini görüyor.**" Üstadımı kızdırmamak için şahsını sena etmiyorum.

Şamlı Hâfız Tevfik

* * *

RE'FET BEY VE HUSREV VE RÜŞDÜ GİBİ RİSALE-İ NUR ŞÂKİRDLERİNİN RİSALE-İ NUR BEREKETİNE İŞARET EDEN -BULDUKLARI- BİR TEVAFUKU LÂTİFDİR.

Risale-i Nurun Isparta'ya ne derece Rahmet olduğuna delâlet eden bir Tevafukat-ı Acîbe, Risale-i Nurun mazhar olduğu Înâyâtın külliyeinden mühim bir ferdi de şudur ki:

Isparta Vilayeti, sekiz senedenberi Risale-i Nurun Müellifini sinesinde saklamıştı ve Barla gibi şirin bir nahiyesinde, Cenâb-ı Hakkın Lütuf ve Keremiyle muhafaza etmişti. Bu müddet zarfında yavaş yavaş intișar eden Risale-i Nurdan, binler adam, Ispartada İmanlarını takviye ettiler. Bilhassa gençler pekçok istifade ve istifaza etti. Vaktâ ki Üstadımızın Barla gibi lâtif ve şirin bir mahaldeki sıkıntılı ve pek acıklı ve en katı kalbleri ağlatan işkenceli esareti bitti; Risale-i Nurun Müellifi olan Üstadımızın nazarı, Cenâb-ı Hakkın Înayıyle Isparta'ya müteveccih oldu. Evhama düşen bâzı zâlim ehl-i dünyanın teşebbûskârâne harekât-ı zâhiriyesi bir sebeb-i âdi olarak, Üstadımız Isparta'ya getirildi. Fakat Üstadımızın teşrif ettiği zaman, yaz mevsiminin en hararetli zamanı

idi. Yağmurlar kesilmiş, Isparta'yı iska eden sular azalmış, bir kısmı mühimminin menbaşı kesilmiş, ağaçlar sararmağa, otlar kurumağa, çiçekler buruşmağa başlamıştı. Risale-i Nurun en ziyade intişar ettiği mahal Isparta vilayeti olduğu için, Risale-i Nur hakkındaki İnayet-i Rabbaniyeyi pek yakında temşa eden Risale-i Nurun Şâkirdleri olan bizler, acıb bir vak'aaya daha şâhid olduk. Bu hâdise ise, Risale-i Nur Müellifinin Ispartaya teşrifini müteâkip, bir asır içinde bir veya iki def'a vukua gelen bu yaz mevsimindeki yağmurun kesretle yağması olmuştur. Pek hârika bir surette yağan bu yağmur, Isparta'nın her tarafını tamamen iskâ etmiş, nebatata yeniden Hayat bahsedilmiş, bağlar, bahçeler, başka bir letafet kesbetmiş; ekserisi hemen hemen ziraatle iştigal eden halkın yüzleri Risale-i Nurun nâil olduğu İnayetten ve Bereketinden olan bu yağmurdan istifade ederek gülmuş, Ruhları inbisat etmişti. Cenâb-ı Hak Kemal-i Rahmetiyle, bu yaz mevsiminin bu şiddetli ve hararetli vaziyetini, baharin en letafetli, en şirin ve en hoş vaziyetine tebdil etti. Güya Risale-i Nur, yüz ondokuz parçasıyla Müellifi olan Üstadımıza bir taraftan hoş âmedi etmek ve mahzun olan Kalbine teselli vermek ve gamnâk Ruhunu tatyib etmek ve diğer taraftan da sekiz senedenberi yaşadığı Barayı unutturmak ve o muhteşem Çınar Ağacını ve dostlarını ve alâkadar olduğu şeýlerden gelen fırak hüznünü hatırlatmamak için, Cenâb-ı Hakdan, yüz ondokuz Risalenin eliyle yüz ondokuz bin Kelimeleri diliyle Dua etti ve yağmur istedi. Cenâb-ı Hak öyle Bereketli bir yağmur İhsan etti ki, bir misli doksanuç tarihinde yağdığını ihtiyarlarımızdan işitiyoruz ki, bu tarih Üstadımızın tarih-i velâdetine tesadüf etmekle beraber, bu umumî Hâdise-i Rahmet olan kesretli yağmur, hususî bir surette Risale-i Nura baktığına bir delili de şudur ki:

Risale-i Nurun Neşrine vasita olan Üstadımız geldiği gün, Isparta'yı gayet hararetli ve yağmursuzluktan toz toprak içinde görmüş, Barla gibi bir yayladan gelip böyle bir yerde dayanamiyacağım, diye telâş ediyordu. Üçüncü ve dördüncü günü bahçeleri kısmen gezdiği vakit, sebze ve ot ve çiçeklerin susuzluktan buruştuklarını görerek, gayet müteessirane su istiyor, yağmur taleb ediyordu. Arkadaşımız olan Bekir Beyden değirmenleri çeviren suyu göstererek "Isparta'nın suyu bu kadar mıdır?" diye sormuþtu. Bekir Bey cevap verdi: "Gölçüğün suyu kesilmiş, gelmiyor.

Isparta'nın dörtte birini sulayan bu sudan başka yoktur" dedi. Üstadımızın, Ispartada çok Talebeleri bulunduğuundan Ruhen yağmurun gelmesini istiyordu. Aynı günde öyle bir yağmur geldi ki, elli senedenberi Isparta böyle hâdiseyi görmemiş. O yağmur yüzde doksan dokuz menfaat vermiştir. Bundan anlaşılıyor ki, o Tevafuk, tesadüfî değil. Bu Rahmet, Isparta'ya Rahmet olan Risale-i Nura bakıyor. **اللَّهُ الْحَمْدُ**, bu Kerem-i İlâhi neticesi olarak Üstadımız, "**Bana Barla'yı unutturdu, unutamayacağım birsey varsa, o da her yerde olduğu gibi, Barlada bulunan ciddi dost ve Talebelerimdir.**" diyor.

**Mustafa, Lütfi, Rüştü, Husrev,
Bekir Bey, Re'fet (R.H.)**

* * *

**RİSALE-İ NUR BEREKETİNÉ AİD YAĞMUR HADİSESİNİ TEYİD
EDEN MUHACİR HÂFİZ AHMED, SÜLEYMAN, MUSTAFA ÇAVUŞ
VE BEKİR BEY VE ŞEM'İNİN (R.H.) BİR FIKRASIDIR.**

[Isparta'daki Kardeşlerinin Fıkrasındaki dâvayı ispat eden kuvvetli iki delili gösteriyor]

Re'fet Bey ve Husrev gibi Kardeşlerimizin hârika bir surette yağan umumî yağmur içinde, Risale-i Nur Bereketine hususî baktığına kanaatimiz geliyor. Çünkü gözümüzle yağmur hâdisesinin hususî bir şekilde Hizmet-i Kur'an ve Risale-i Nura baktığını iki suretle gördük.

B i r i n c i   S u r e t : Risale-i Nur'un vasıta-i neşri olan Üstadımızın Câmii seddedildi. Risale-i Nur'u yazacak hariçteki Talebelerinin yanına gelmeleri men'edildiği hengâmda kuraklık başladı. Yağmura ihtiyac-ı şedid oldu. Sonra yağmur başladı, her tarafta yağdı, yalnız Karaca Ahmed Sultan'dan itibaren bir daire içinde kalan Barla mintikasına yağmur gelmedi. Üstadımız bundan pek müteessir olarak Dua ediyordu. Sonra dedi ki: "Kur'anın Hizmetine sed çekildi, bu köydeki Mescidimiz kapandı, bunda bir eser-i itab var ki, yağmur gelmiyor. Öyle ise mâdem Kur'anın itabı var, **سُبْسِيْس** Sûresini Şefaatçı yapıp Kur'anın Feyzini ve Bereketini isteyeceğiz." Üstadımız Muhacir Hâfız Ahmed Efendi'ye dedi ki: "Sen

kırk bir **بِسْ** -i Şerif oku." Muhacir Hâfız Ahmed Efendi (R.H.) bir kamışa okudu. O kamışı suya koydular. Daha yağmur alâmeti görünmezken, İkindi Namazı vaktinde, Üstadımız daima itimad ettiği bir hâtirasına binaen Muhacir Hâfız Ahmed Efendiye (R.H.) söyledi ki: "**بِسْ** ler tâslımı açtı, yağmur gelecek." Aynı gecede evvelce yağmadığı Barla dairesi içine öyle yağdı ki, Üstadımızın odasının altındaki Çoban Ahmedin bahçesindeki duvar yağmurdan yıkıldı. Halbuki Karaca Ahmed Sultanın arkasında ve deniz kenarında balık avlamakla meşgul olan Şem'i ile arkadaşları bir damla yağmur görmediler. İşte bu hâdise kat'iyen delâlet ediyor ki, o yağmur Hizmet-i Kur'an ile münasebetdardır. O Rahmet-i

Âmme içinde bir hususiyet var. Sûre-i **بِسْ**, Anahtar ve Şefaatçı oldu ve yağmur kâfi miktarda yağdı.

I k i n c i S u r e t : Kuraklık zamanında yirmi-otuz gün içinde yağmur Barla'ya yağmamışken, Yokuşbaşı çesmesi yapıldığı bir zamanda menbaına yakın, Üstadımız ve biz, yâni Süleyman, Mustafa Çavuş, Ahmed Çavuş, Abbas Mehmed... filân beraber Cemaatle Namaz kıldık. Tesbihattan sonra Dua için elimizi kaldırdık. Üstadımız Yağmur Duası etti, Kur'anı Şefaatçı yaptı. Birden o güneş altında herbirimizin ellerine yedi-sekiz damla yağmur düştü. Elimizi indirdik, yağmur kesildi. Cümlemiz bu hale hayret etti. O vakte kadar yirmi-otuz gündür yağmur gelmemiştir, yalnız o Yağmur Duası anında Dua eden her ele yedi-sekiz damla düşmesi gösteriyor ki, bunda bir Sîr var. Üstadımız dedi ki, "Bu bir İşaret-i İlâhiyyedir. Cenâb-ı Hak mânén diyor ki, ben Duayı kabûl ediyorum, fakat şimdî yağmur vermiyorum."

Demek sonra Sûre-i **بِسْ** Şefaat edecek ve nitekim de öyle olmuştur.

E l h â s ı l : Isparta'daki Kardeşlerimizin umumî Rahmet içindeki Risale-i Nurun Bereketine dâir dâva ettikleri hususiyeti, şu iki kuvvetli delil ile tasdik ediyoruz.

**Şem'i, Mustafa Çavuş, Bekir Bey,
Muhacir Hâfız Ahmed, Süleyman (R.H)**

**SADAKATTE MEŞHUR OLAN BARLALI SÜLEYMAN'IN
VAZİFE-İ SADAKATINI TAMAMİYLE YAPAN ISPARTA
SÜLEYMANI RÜŞDÜ'NÜN BİR FIKRASIDIR.**

Aziz Üstadım!

Kardeşlerimin Yirmiyedinci Mektub'a giren Fikralarını, kendi fikrime ve hissiyatıma muvafık bulduğumdan, onlar bu nokta-i nazardan kendi Fikralarımızdır diye başka Fikra yazmağa lüzum görmedim. Fakat bu âhirlerde Risale-i Nurun Kerametine temas eden bâzı hâdiseler benimle de münasebetdar olarak vücuda geldiğinden, ondan bir ihtar hükmünde idi ki, onlar münasebetiyle benim de bir hususî Fikram Kardeşlerimin hususî Fikraları içine gîrsin diye o hâdiselerden bâzı lâtif Tevafukatı ve bâzı Rü'ya-yı Sâdikayı ve birkaç hâdiseyi yazıyorum.

Bu rü'yalar, birbirine yakın ve birkaç gün zarfında görülmüş ve Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm içinde bulunduğu cihetle, Rü'ya-yı Sâdikadır. Çünkü, Hadisce sabittir ki, Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm görülen Rü'yada şeytan O Rü'yaya karışamıyor. Bu Rü'ya-yı Sâdikadan herbiri, gerçi rü'yadır, delil ve hüccet olamaz, fakat herbirinin aynı mealde ittifakları, bir müjde veriyor ve Risale-i Nurun makbûliyetine ve Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmin Daire-i Rızasında bulunduğuna bizlere kanaat veriyor. Ezcümle:

Bîrîncîsî : Risale-i Nur Şâkirdlerinden Rıza görüyor: Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm, Camide Hazret-i Ebu Bekir-is-Sîddîk Radiyallahü Anh'a emrediyor: "**Çık Hutbe oku**" Ebu Bekir-is-Sîddîk koşarak Minberin en yukarı basamağına kadar çıkar, Hutbe okur. Hutbe içinde Cemaate der ki: "Bu söylediğim Hakikatların izahatı **"Yîrmidoku-zuncu Söz"** dendir.."

İkinci sî : Risale-i Nurun Şâkirdlerinden Osman Nuri diyor ki: Rü'yamda, Şemâîl-i Şerife muvafik, gayet nuranî bir surette Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm oturduğu yere dayanmış bir vaziyette gördüm. Bu anda bir sadâ geldi ki, Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmin bir Yaveri geliyor. Kapılar birdenbire kendi kendine açıldı. Risale-i Nur Nâşirlerinin Üstadı olan Zat içeriye girdi. Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm,

Üstadımıza şefkatkârâne bir iltifat göstererek, dayandığı vaziyetten doğruldu. Ben de ağlayarak uyandım.

Üçüncü üssü : Risale-i Nur Şâkirdlerine köşkünü tahsis eden Şükrü Efendidir. Rü'yada ona diyorlar ki: "**Senin o köşküne Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm gelmiş.**" O da koşarak gidip, Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm çok nuranî ve sürürlü bir halde bulup ziyaret etmiş.

Dördüncü üssü : Risale-i Nur Şâkirdlerinden Nazmidir. Rü'yasında ona diyorlar ki: "**Risale-i Nur Şâkirdleri imansız olmezler, kabre İmanla girerler.**"

Bu Rü'yalar Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm ile münameşebetdar olmak cihetiyile, o Rü'yalar zamanında "**Mu'cizat-ı Ahmedîye Risalesi**" münasebetiyle lâtif ve küçük bir iki Tevafukun letâifini zikredeceğim. Şöyle ki:

Risale-i Nur Eczalarından birkaç vecihle Kerameti görülen Mu'cizat-ı Ahmedîyeye dair Ondokuzuncu Mektubun tashihi zamanında, yedi Mu'cizat-ı Ahmedîyeye (A.S.M.) mazhar yedi çوغون bahsine geldiği vakitte Meliha isminde yedi yaşındaki kızım, umulmadık bir vakitde hanemden çıkışıp Üstadımın oturduğu köşe geldi, o yedi çocuk bahsini mâsumane çocuğcasına dinlemeye başladı. Çay içmesini çok sevdiği halde, kendine verildi, çocukların bahsi bitinceye kadar içmedi.

O saatten on dakika evvel, hem Ondokuzuncu Mektub, hem "**Mi'râc Risalesi**" ayrı ayrı tashih ediliyordu. Ondokuzuncu Mektub'un yüz elli sahifesi içinde birtek sahifede Kuru Direğin ağlamasından bahis var. "**Mi'râc Risalesi**"nde altı yüz satırda birtek satır ondan bahseder. Muhtelif tarzlarda, muhtelif vakitte, muhtelif adamlar, muhtelif Kitablarda birden birtek sözü söylediklerini ben iştittim. O da, Kuru Direğin ağlaması idi. Herbiri iki kişiden ibaret iki kısım tashihciler, aynı Kelime üstündedirler, o Kelimeyi söylüyorlardı. Ben hayret ile dedim: "İki taraf da bir Kelimeyi söylüyorsunuz." Sonra baktık. Mi'râcın tashihi aynı Kelimeye geldiği gibi, Ondokuzuncu Mektubun tashihi de aynı Kelime üzerindedir. Biz hazır olanlar şüphemiz kalmadı ki, yedi yaşında Melihanın yedi çocuk bahsine Tevafuku ve bu iki kısım musahhihlerin aynı Kelimedede ittifakları, o Mu'cizat-ı Ahmedîye bahsinin bir Kerametinin bir Şuaidir.

Yine Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmin Mektubuyla münasebetdar üçüncü bir Tevafuk: Milâsdan gelen ve oraya gönderilen Kitapların listesini bir sebebe binaen saklamak lâzım gelmişti. Üstadım, bu listeyi saklamak için bana verdigini biliyormus. Bir gün o listeye lüzum olacağını düşünerek, benden isteyecekti. Fakat istememişti. O gece kalkar, o listeyi Seccadesinin yanında görür, hayret eder. Bu saklandığı yerden çıkış, nasıl burada bulunsun! Sabahleyin benden soruyor. "Ben getirmedim, haberim yok" dedim. Zaten gece yanına çıkmamıştım. Bunda bir mânâ var. Biz düşündük, aynı gün Milâsdan listeye göre Kitab istemeye bir hak kazanmak için, Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmin, Mısır azizi Mukavkis'e yazdığı Mektub, eski Mısırlılara aid Kitaplar içinde bulunarak İstanbul'a gönderilmiştir. Bu Mektubun fotoğrafla alınan aynının bir sureti, o gecenin gündüzünde bize geldi, o geceki liste hâdisesine Tevafuk etti. Bunda şüphemiz kalmadı ki, saklı olan o listenin kendi kendine orada bulunması, bu Mektub-u Nebeviyenin gelmesine bir istikbal ve bir işaret idi.

İşte o günlerde Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm Rü'yada Risale-i Nurla münasebetdar görülmesi ve Mektub da aynı vakitte gelmesi, o günlerde te'lif edilen hastalara aid yirmibeş Deva-yı Mâneviyyeyi beyan eden "**Yirmibeşinci Lem'a**" ve İktisada aid "**Ondokuzuncu Lem'a**" ve onların akabinde İhtiyarlara aid yirmialtı Ricayı beyan eden "**Yirmialtinci Lem'a**"nın Te'lif zamanlarına Tevafuk etmesi şüphe bırakmıyor ki: **Bu üç Risale, Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâmin Makbûliyetine mazhar olmuş.**

Yine Risale-i Nurla münasebeti tahakkuk eden hâdiselerden birisi de şudur ki, Risale-i Nurun Ispartaya Medar-ı Bereket olduğunu çok emarelerle gördük ve görüyoruz. Ezcümle:

Şükrü Efendi hem kendi köşkünü, hem merhum Kardeşi Nuri Efendinin köşkünü Risale-i Nurun Ders ve Te'lifie verdiği bir zamanda onun şehirdeki evine muttasıl büyük bir haliçe binası ateş aldı. Bütün o büyük bina yandığı halde, Şükrü Efendinin evine sirayet etmedi, hattâ yanın haliçe binasının müstemilâtından olup, haliçe binası ile Şükrü Efendinin hanesine bitişik olan ahşap odunluk dahi yanmadı. Bu vaziyeti gören herkes hayret içinde kaldı. Fakat Risale-i Nur ile alâkaları olanların şüpheleri,

kalmadı ki; Şükrü Efendi Risale-i Nurun Te'lifine bu iki köşkü verdiği için, onun Bereketiyle hârika bir surette hem kendi hanesi, hem merhum Kardeşinin hanesi o müdhiş yangından kurtuldu.

Hem Risale-i Nur yazın nasılık büyük bir yağmur ve Rahmete sebep olduğu delillerle beyan edilip Gavs-ı Geylân'ının (K.S.) Kerametine dair Risalede kaydedilen hâdise Risale-i Nurun bir Kerameti olduğu gibi; bu seneki kışta Risale-i Nurun merkez-i faaliyeti, Barlardan Ispartanın bağlarına nakledilmiş idi. Bağlarda soğuk ve firtına, şehirden çok şiddetli oluyordu. Bu şiddetli kışta Risale-i Nurun Dersi tatil olmamak ve Nâşiri de dayanabilmek için, bir Eser-i Rahmet olarak bu senenin kişi gayet mutedil geçti. Evet, herkes biliyor ki, şimdiye kadar böyle mutedil ve bazı günleri yaza benzer tarzda bir kiş, bu yakın zamanlarda görülmemişti. İşte bu gün, yeni mart oniki, eski şubat yirmiyedidir. Sitte-i Sevr denilen firtinalı altı meşhur günün üçüncü günü olan bu gün, nevruz günü gibi açıktır, güzeldir. Nasılık Risale-i Nurun Bereketi yüzünden Rahmet-i İlâhiyye yaz ortasında bir bahar getirdiğini kanaat verecek emareler ile görmüştük; öyle de bu kiş ortasında Risale-i Nurun Bereketi yüzünden bir güz mevsimi olmasına bir vesile olduğuna kanaat ettik.

Hem Risale-i Nur Eczasından "**İktisad Risalesi**"nin Te'lifine çok yakın bir zamanda, Üstadımın maişetindeki İktisadı ifrat derecesine girmişi. Ben ve Husrev ve daha diğer arkadaşlarımız bütün biliyoruz ki: Üstadımızın hasta olmadığı hal de bütün Ramazanda yediği gıdayı hesab ettik, bir tek firanca ekmeği, yarıı okka kese yoğurdu, yüz elli dirhem pırınç idi. Biz tahmin ettik ki yirmidört saatte üç hurma tanesi kadar gıda ile külfetsiz idare etti. Fazlaya iştihası olmadığı için yemiyordu. Bu hal, Ramazandan sonra ona yazdırılacak olan "**İktisad Risalesi**"nin Bereketine ve Mübarekiyetine ve Kerametine bir işaret idi.

Ve bir de Risale-i Nurun Takviye-i Din hakkında Hizmetine işaret eden bir diğer hâdise şudur ki: Ispartanın mühim bir Âliminin, takriben otuz-kırk sene evvel yazdığı istikbale dâir Kasidesinin Fıkraları, Risale-i Nura tam Tevafuk ediyor ve Risale-i Nuru gösteriyor. Şöyledir ki:

Allah Rahmet etsin ve Kabri pürnur olsun, Topal Şükrü Efendi

namında Ehl-i Kalb ve Isparta'nın bir medar-ı fahri olan Zâtin Keramet-kârâne buraca meşhur bir şiirini gördüm, getirip arkadaşlarına gösterdim. Dedim: Bu Zat bu dalâletli zamanımızdan bahsettiği gibi, bir Fıkrası da harb-i umumîden bahsediyor gibi görünüyor. Çünkü bu şî'rinde diyor:

"Âferin çarha ki, çattırdı kuduza kuduza"

Yâni, bütün dünya kâfirlerini birbirine musallat ettirdi. Ve iki satır sonra yine diyor:

**"Sûk-i asr içre bütün dad ü sited, küfr ü dalâl
Müşteri kalmadı, Din indi ucuzdan ucuza."**

Yâni o asrin karşısında alış veriş dinsizlik elinde olacak, dinsizlik hükmedecek, Din gayet ucuza düşecek ve İslâmın Şairi gizlenecek. Sonra diyor:

**"Şükrî ya bilmezem Esrar-ı Gayibdan amma;
Ya ileri, ya geri, takrib ederim üç otuza."**

Kendi tefsir ediyor. Yâni, otuzçuce şiddetli kafiyesini müraat için, otuzuç yerine "üç otuz" demiştir. Hem harb-i umumîye işaret ettiği Fıkrasıyla, "dinsizlik düsturları, kanunları, o asır karşısında hükmettiği..." Fıkrasının ortasında şöyle diyor:

**Eriş ey Avn-i Şeriat (Hâsiye-1) eriş ey Muhyi-d-Din!
Elem-i rîş-i (Hâsiye-2) cefa sîneden eriştî öze."**

Şimdi benim kanaatim geliyor ki, bu Zat, otuzuç senesinden sonra Risale-i Nur'u Isparta'nın imdadına çağırıyor. "Ey Avn-i Şeriat! Ey Muhyi-d-din yetiş!" diyor. Yâni vefatından takriben otuzuç sene sonra Şeriat'a ve Dinin Şearidine, Isparta'ya yetişecek bir Nuru çağrıyor. Cenâb-ı Hak Duasını kabul etmiş ki, vefatından otuz-kırk sene sonra Risale-i Nur o Vazifeyi görmüş.

Talebeniz ve Hizmetkârınız
Süleyman Rüştü

(Hâsiye-1): Şeriat cifirle dokuz yüz seksen eder. Risalet-in Nur dahi **النور** لـ **لـ** aslı olsa cifirle dokuz yüz yetmiş sekiz edip iki farkla Tevafuk eder.

(Hâsiye-2): Rîş: Ceriha yara demektir.

**RİSALE-İ NURUN MÜSADERE HÂDİSESİ MÜNASEBETİYLE
ISPARTA SÜLEYMANI RÜŞDÜ'NÜN, EVVELKİ FIKRASINA
ZEYİL OLARAK YAZDIĞI BİR FIKRASIDIR.**

Risale-i Nur Şâkirdlerinin merkezi olan Şükrü Efendinin köşkünün komşusu seksen yaşında muhterem Alil Osman Çavuş nâmında bir Zat, Risale-i Nur Nâşirlerine hûcûm zamanından bir gün sonra rü'yasında görüyor ki: Güneş ile Kamer, beraber olarak köşkün içine girip parlıyorlar.

Diger bir rü'yada Keçeci Mustafa Efendinin hafidi Bekir yine hâdise-i elîmeden bir-iki gün sonra görüyor ki: Güneş Kîble tarafından çıkıyor. Şuâati içinde güneş yüzünde Risale-i Nur Nâşirinin sureti temessül edip, aynen güneşin kursunda görünüyor.

Hem mütedeyyin bir kadın, yine hâdiseden sonra görüyor ki: Semâvattan Mübarek Kâğıdlar yağıyor. Soruyorlar: "Bu nedir?" Rü'yada demişler: "Risale-i Nurun Sahifeleridir." Yâni, tâbirce Risale-i Nur, Kur'anın Tefsiri olduğu cihetle, Vahy-i Semavî olan Kur'anın Semavî ve İlhamî bir Tefsiridir. Hem yağmur gibi, insanlara kesretli bir Rahmettir.

Hadisenin vukuundan evvel, Risale-i Nur Şâkirdlerinin herbiri bir cesedin âzaları gibi, bir cihette o cesede gelen müessir bir ârizayı bütün âzanın hissetmesi nev'inden, bu hâdiseyi Risale-i Nurun dört Şâkirdi, vukuundan bir-iki gün evvel şöyle gördüler: Üçü, yâni Mehmed Zühdü, Halil Ruhi, Mehmed Niyazi, Risale-i Nur Nâşirlerinin Üstadını vefat etmiş görüyorlar ki, vefat ise tâbirce Risale-i Nurun tatilini haber veriyor. Dördüncüsü: Fâzıl Bey görüyor ki: -Hâdiseden bir gün evvel – Rafda Kitabları karıştırır, bâzı Kitabları düşürür. Üstad bana hiddet ediyor, ben de diyorum: "Re'fet düşürdü." Birden haneye polisler doluyorlar, hersey'i alıyorlar.

Hem bundan yedi buçuk ay evvel Risale-i Nur Nâşirlerine gelen elîm polishaneye çağrıma mes'elesinde Risale-i Nurun Şâkirdlerinin dört tanesi (aynı hâdiseyi bir ikisi, yâni Rüşdü ile Lütfi aynen görüyorlar, ikisi de az bir tâbirle) aynı hâdiseyi görmeleri ve bu defâki hâdiseyi, yine dört tane Şâkirdler aynen görmesi

gösteriyor ki, Risale-i Nur Şâkirdleri, bir cesedin âzaları gibidirler ki, Risale-i Nura gelen hâdiseyi, bir cesedin âzaları gibi hissediyorlar.

Hem Risale-i Nur Şâkirdlerinden Bekire o musibet gündünden bir gün evvel biri demiş: "Üstadın seni çağırıyor!" Bir Hiss-i Kablelvuku' ile ikinci gün Üstadının başına gelen ve Rahmet-i İlâhiyye ile hafif geçen müdhiş musibeti, düşmanların plânları derecesinde büyük, ağır hissetmiş tarzında, ağlayarak gayet korkaklıktır ve halecan ile koşup geldi. O halecan ve ağlamasına hiç sebeb-i zâhirî yokken, yine heyecanını, ağlamasını teskin edemiyordu. Demek Risale-i Nura gelen musibet, Şâkirdlerini Kerametkârâne îkaz ediyordu.

Hem musibetin aynı gününde Üstadımız gezmekten dönerken, - Husrev ve Mehmedin ihbarıyla- birdenbire sebepsiz ehl-i dünyaya karşı hiddete başlamış. Yirmibeş sene evvel Divan-ı Harb-i Orfide kendi idam kararını beklerken, sebepsiz, kalbsız, rütbeli iki adam, mahpus olduğu koğuşa takhir için geldikleri zaman gayet acib bir surette söyledişi o hale mahsus meşhur bir şetmi üç def'a zâlim ve garazkâr ehl-i dünyaya karşı sarfediyor. "Benden ne istiyorsunuz!" diye bağırarak tekrar ediyor. Sonra susuyor. Aynı dakikada zabıta, köşkü basmak için yedi-sekiz polis köşkün etrafına girdikleri zamana Tevafuk ediyor.

Medar-ı İbret Bir Hâdise : Risale-i Nur Nâşirlerinin tazyiki yüzünden âmirlerinin yanında yüz bulmak niyetiyle Risale-i Nur Nâşirlerine iliesenlerin aks-i maksadiyle tokat yediklerinin yüz hâdiseden bir hadisesi şudur ki:

Sebepsiz, sîrf bâzı garazkârların keyfi için Risale-i Nur Nâşirlerine bir kulp takip mahkemelerde süründürmek ve belki mahvetmek için sureten kendini dost gösterip gayet hainane bir riyakârlıkla daireimize sokulup, bir takım yalanlarla âmirlerini iğfal edip Risale-i Nur Nâşirlerine müdhiş darbe gelmesine vesile olan bir adam, teveccûh ve makam kazanmak değil, bilâkis öyle bir tokat yedi ki, dünyada kaldıkça vicdanı varsa vicdan azabı çektiреcek. Hem o kolay Vazifesinden müşkil bir VazifeYE tahvil ettiler ve hem de ona yalancı nazariyle baktılar. Ve hem nefret-i âmmeyi kazandı. Ve hem tâharri hâdisesinden iki gün sonra bir

ihtiyar adamı hanesinden çıkarıp yolda getirirken, o ihtiyar Zat fü'eten vefat edip hem mes'uliyet-i maddiyeye ve mâneviyeye mâruz kalmıştır.

Evet, Risale-i Nura hâcüm edenler, vaktiyle kefenini boynuna takınmalı ve rezalete bürünmeli ve mânevi cehenneme dünyada gitmeye göze almalı.

Hem o musibet hâdisesinden iki gün evvel, Risale-i Nur Şâkirdlerinden olmayan ve hiç bizimle zihnen meşgul olmayan biri rü'yada görüyor ki: Ispartanın altındaki ovada çok ormanlar bulunuyor. Kuvvetli bir sel geliyor, bu ormanın çok ağaçlarını deviriyor. Birdenbire bir zelzeli arz oluyor, Risale-i Nur Nâşiri, elbisesiyle heybetli bir surette yer yarılip çıkıyor (**Hâşıye**). O da korkusundan uyanyor. İki gün sonra Risale-i Nuru tâtil ve mânen toprağa defnetmek niyetiyle küre-i arzı titretecek derecede bir hatâ ile Risale-i Nurun eczalarını evrak-ı muzırra nev'inden tahrri edip, toplayıp merkez-i hükûmete, tâ dahiliye vekâletine gönderir. Hiçbir daire kanunca mucib-i muahaze ve mes'uliyet bir şey Risale-i Nurda bulamadığından, o mânevi zelzele içinde öldürdü, defnettik zannettikleri Risale-i Nur, dirilip, yer yarılip meydana çıktı gibi, yine o rü'ya işaret ediyor ki, bir zelzeli azîme ve bir sel içinde Risale-i Nur bu vatan ve millete bir Halâskâr, bir Münci suretinde musibetedelerin imdadına yetişecek.

Risale-i Nur Şâkirdlerinden
(Yıldırım) Süleyman Rüşdü

* * *

(Hâşıye): Demek bu geçen seneki zelzele yâni İzmir zelzelesi Risale-i Nurun dirilmesine ve meydanamasına bir emaredir ve o rü'yayı tâbir ediyor. Evet o zelzeleden evvel Risale-i Nur defnolunmuş gibi gayet gizli perde altında intișar ediyordu. Zelzede başladıkten sonra eski Elbise-i Fâhilesiyle Meydan-ı Zuhûra çıktı.

Yirmiyedinci Mektubun Lâhikasından alınmış mühim parçalar

Birinci mes'ele: Birinci Şuâ'da bir-iki Âyetin işaretinde, **Risale-i Nurun Sâdîk Talebeleri İman ile kabre gireceklerini ve Ehl-i Cennet olacaklarını, Kudsi bir Müjde ve Kuvvetli bir Beşaret bulunduğu gösterilmiştir.** Fakat bu pek büyük mes'eleye ve çok kıymetdar İşârâta tam kuvvet verecek bir delil ister, diye beklerdim.

Çoktanberi muntazırdım. **الحمد لله**, iki emare birden Kalbime geldi.

B i r i n c i E m a r e :

İman-ı Tahkîkî İlmelyakînden Hakkalyakîne yakınlAŞıkça daha selbedilmiyeceğine Ehl-i Keşf ve Tahkîk hükmetsīler. Demişler ki: "Sekerat vaktinde şeytan, vesvesesiyle ancak akla şüpheler verip tereddüde düşürebilir. Bu nevi İman-ı Tahkîkî ise, yalnız Akılda durmuyor, belki hem Kalbe, hem Ruha, hem Sırra, hem öyle Letâife Sirayet ediyor, kökleşiyor ki; şeytanın eli o yerlere yetişemiyor, öylelerin İmanı zevalden mahfuz kalıyor.

Bu İman-ı Tahkîkîn vusûlüne vesile olan bir yolu, Velayet-i Kâmile ile, Keşf ve Şuhud ile Hakikata yetişmektir. Bu yol, Ehass-ı Havassa mahsusdur, İman-ı Şuhudûdîr.

İkinci yol, İman-ı Bilgâyb cihetinde Sîrr-ı Vahyin Feyziyle Bürhanî ve Kur'ânî bir tarzda Akıl ve Kalbin İmtizaciyle Hakkalyakîn derecesinde bir Kuvvet ile zaruret ve bedahet derecesine gelen bir İlmelyakîn ile Hakaik-ı Îmâniyeyi tasdik etmektir. Bu ikinci yol, Risale-i Nurun Esası, Mâyesi, Temeli, Ruhu, Hakikatı olduğunu Has Talebeleri görüyorlar. Başkaları dahi insafla baksalar, Risale-i Nurun Hakaik-ı Îmâniyeye muhalif olan yolları gayr-ı mümkün ve muhal ve mümteni" derecesinde gösterdiğini görecekler.

İ k i n c i E m a r e :

Risale-i Nurun Sâdîk Şâkirdlerinin Hüsn-ü Âkîbetlerine ve İman-ı Kâmil kazanmalarına o derece kesretli ve makbul ve samimî Dualar oluyor ki, o Duaların içinde hiçbir kabûl olmamasına Akıl imkân

veremiyor. Ezcümle, Risale-i Nurun bir Hâdimi ve bir tek Şâkirdi yirmi dört saatte lâakal Risale-i Nur Talebelerinin Hüsn-ü Âkîbetlerine ve Saadet-i Ebediyeye mazhar olmalarına, yüz defâ Risale-i Nur Talebelerine ettiği Duaları içinde hiç olmazsa yirmi-otuz defâ Selâmet-i Îmanlarına ve hususî Hüsn-ü Âkîbetlerine ve Îman ile kabre girmelerine aynı Duayı en ziyade kabûle medar olan şerait içinde ediyor.

Hem Risale-i Nur Talebeleri, bu zamanda her cihetten ziyade hûcuma mâruz Îman hususunda birbirine Selâmet-i Îman hakkındaki samimî, mâsum lisânlarıyle Dualarının yekûnu öyle bir kuvvettedir ki, Rahmet ve Hikmet, onun reddine müsaade etmez. Faraza mecmuu itibâriyle reddedilse de, tek bir tane onların içinde kabul olunsa yine herbiri Selâmet-i Îman ile kabre gireceğine kâfi geliyor. Çünkü herbir Dua umuma bakar.

Said Nursî

* * *

[*Risale-i Nur'un Kerametinin bu havalide zuhur eden çok tereşşuatından bir-iki hâdise beyan ediyorum.*]

B i r i n c i s i : Hatib Mehmed namında ciddî bir ihtiyar Talebe İhtiyarlar Risalesi'ni yazıyordu. Tâ Onbirinci Rica'nın âhirlerinde merhum Abdurrahman'in vefatının tam mukabilinde Kalemi

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ yazıp ve lisani dahi diyerek Hüsn-ü

Hâtimenin hâtemiyle sahife-i hayatını mühürleyip Risalet-ün-Nur Talebelerinin Îman ile kabre gireceklerine dair olan işaretî Beşaret-i Kur'anîyeyi vefatıyla imza etmiş.

رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ رَحْمَةٌ وَاسِعَةٌ أَمِينٌ!

I k i n c i s i : Sizin te'lifiniz olan Fihristenin tashihinde bir müstensihin noksan bırakıldığı bir sahifeyi Tahsine dedim: "Yaz" O da yazmağa başladı. Simsîyah mürekkepten ve temiz Kalemlle birden, yazdığını ikinci cilt fihristesinin makbûliyetine hüccet olarak o siyah mürekkeb, güzel bir kırmızı suretini aldı. Tâ yarınlık sahife kadar biz bu garib hâdiseye taaccüb ederek bakarken, o mürekkeb simsîyâha döndü. Sahifenin öteki yarısı, aynı Kalem,

aynı hokka tam siyah yazıldı. Bir zaman Barla'da bağlardaki köşkde Şamlı Hâfız ve Mes'ud ve Süleymanın müşahedesyle aynı hâdiseyi başka şekilde gördük. Şöyled ki:

Ben sevmediğim için siyah bir mürekkebi kısmen döktüm. Birden mütebakisi, çok beğendiğim güzel bir kırmızıya tahavvül etti, Risale-i Nur Kâtiblerini şevklendirdi, gözümüze Silsile-i Kerametin bir ucunu ve tereşuhunu gösterdi.

Said Nursî

* * *

*[Bugünlerde mânevî bir muhaverede bir sual ve cevabı dinledim.
Size bir kısa hulâsasını beyan edeyim.]*

B i r i d e d i : Risale-i Nur'un İman ve Tevhid için büyük Tahşidatları ve külli Techizatları gittikçe çoğalıyor ve en muannid bir dinsizi susturmak için yüzde birisi kâfi iken, neden bu derece hararetle daha yeni Tahşidat yapıyor?

O n a c e v a b e n d e d i l e r :

"Risale-i Nur, yalnız bir cüz'i tahrîbatı ve bir küçük haneyi tamir etmiyor. Belki külli bir tahrîbatı ve İslâmîyeti içine alan ve dağlar büyülüğünde taşları bulunan bir muhit kal'ayı tamir ediyor. Ve yalnız hususî bir Kalbi ve has bir Vicdanı İslaha çalışmıyor, belki bin seneden beri tedarük ve teraküm edilen müfsid aletlerle dehşetli rahnelenen Kalb-i Umumîyi ve Efkâr-ı Âmmeyi ve umumun bâhusus Avam-ı Mü'minîn'in istinadgâhları olan İslâmî Esasların ve Cereyanların ve Şearilerin kırılmasiyle bozulmaya yüz tutan Vicdan-ı Umumîyi, Kur'an'ın İ'caziyla ve geniş yaralarını Kur'anın ve İmanın ilâçları ile tedavi etmeye çalışıyor. Elbette böyle külli ve dehşetli tahrîbata ve rahnelere ve yaralara, Hakkal-yakîn derecesinde ve dağlar kuvvetinde hüccetler, cihazlar ve bin tiryak hasiyetinde mücerreb ilâçlar, hadsiz edviyeler bulunmak gerektir ki; bu zamanda Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın İ'caz-ı Manevisinden çıkan Risale-i Nur o Vazifeyi görmekle beraber, İmanın hadsiz mertebelerinde Terakkiyat ve İnkışafata medardır.."diye uzun bir mükâleme cereyan etti. Ben de tamamen iştittim, hadsiz şükrettim.

**Bu Hâdise Münasebetiyle, Yine Bu Günlerde Hatırıma Gelen
Bir Vâkiayı Beyan Ediyorum:**

Ben Namaz Tesbihatının âhirinde, otuzuç defa Kelime-i Tevhid zikrederken, birden Kalbime geldi ki: Hadîs-i Şerifte "**Bazan bir saat Tefekkür, bir sene İbadet hükmüne geçer**" Risalet-ün- Nur'da o saat var; çalış, o saati bul, ihtar edildi. Âdetâ ihtiyârsız bir surette, Kur'anın Âyet-ül Kübrasının iki Tefsiri olan iki Âyet-ül Kübra Risalelerinden mülâhhas tefekkûrî bir Tekellüm, tam bir saat devam etti. Baktım; size gönderdiğim Âyet-ül Kübra Risalesi'nin Birinci Makamı'nın hülâsasından müntehab güzel bir Sırrını hülâsa ile, Yirmidokuzuncu Lem'a-i Arabye'den müstahrec Nurlu, tatlı Fıkralardan terekküb ediyor. Ben, Kemal-i Lezzetle, her gün tefekkür ile okumağa başladım. Birkaç gün sonra hatırlıma geldi ki: Madem Risale-i Nur bu zamanın bir Mürşidiidir, Talebelerine bir Vird-i Ekber olabilir diye Kaleme aldım. Ve bütün Risalelerin hususî menba'ları, madenleri olan binden ziyade Âyât-ı Kur'aniyeyi, kendi Kur'anımda evvelce işaretler koyup bir Hizb-i A'zam-ı Kur'anî yapmak niyet ettim; şimdi bu Hizb-i A'zam ve bu Vird-i Ekber, Risale-i Nur mensublarına bazı Eyyam-ı Mübarekede okunması için bir zaman size de göndermek hakkınız var.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ bir zaman sonra size gönderilecek. Bazı Kelimelerini tercüme ve bir kısım kayıtlarını tefhim için, vakit bulsam gayet kısa Haşıye gibi bir şey yazacağım.

Umum Kardeşlerime ve Hizmet-i Kur'aniyede bütün arkadaşlarına hasret ve iştiyak ile binler Selâm...

Said Nursî

* * *

**EMİN VE TAHSİN VE HİLMİ'NİN BİR FIKRASIDIR.
YİRMİYEDİNCİ MEKTUB'UN FIKRALARI İÇİNE
GİRMEĞE MÜNASİB GÖRÜLDÜ.**

Bugünlerde ziyade bir hassasiyetle Risalelere bakıldığından, İnayetin Himayeti dahi, bir nevi hassasiyetle İkramını gösterdi. Gayet cüzî bir nümenesi şudur ki: Risale-i Nur Şakirdlerine, maîset cihetinde bir İkram-ı İlâhî ve küçük fakat şâyan-ı hayret ve gayet

latif bir Tevafuk, bir vakiadır. Risalet-ün Nur Hizmetinin şübhесiz bir Kerametidir. Evet Risale-i Nur'un bir Silsile-i Kerametinin menbаı olan Tevafuk, bu vakiada o cinsten altı aded Tevafukatın ittifакı ise, tesadüf ihtimalini köküyle keser diye hukmetti. Şöyledir ki:

Birkaç günden beri Üstadımızın ziyaretine gitmediğimizden, Kardeşim Emin ile beraber Üstadımızın ziyaretine gittik. İlkindi vakti beraber Namaz kııldıktan sonra bize emretti ki: "**Size yemek yedireceğim, burada tayininiz var.**" Mükerrerler, "**Yemezseniz bana dokuz zarar olur**" dedi. "**Çünkü yiyeceğinize karşı Cenab-ı Hak gönderecek.**" Yemek yemekten affimizi rica etmiş isek de emretti: "**Rızkınızı yiycin, bana gelir.**" Emrini kırmamak için, lütuf buyurduğu tereyağı ve kabak tatlısını ekmekle yemeğe başladık. Daha sofrada iken, ümid edilmeyen bir vakitte, ve bir tarzda ve aynı miktarda bir adam geldi. Elinde yediğimiz kadar taze ekmek, aynı yediğimiz mikdarda (fındık kadar) tereyağı ve diğer elinde bize verilen tam bir misli kabak tatlısı olarak kapıyı açtı. Artık taaccüb edilecek, hiç bir cihette tesadüfe mahal kalmayarak, Risalet-ün-Nur Şakirdlerinin Rızkindaki Bereket-i Rabbanîyi gözümüzle gördük. Üstadımız emretti: "İhsan on misli olacak. Halbuki bu İkram tamıtamina mislidir. Demek, tayin ciheti galebe etti. Tayin temini ise, mizan ile olur." Sonra aynı akşamda, Sadaka ciheti dahi hükmünü gösterdi. Biz gördük ki, ekmek on misli, tereyağı tatlısı o da on misli ve kabak tatlısı çok sevmediği için kabak, patlıcan turşusu on misli; me'mulün hilafına, Risale-ün-Nur'dan İlkinci Sha'in bir hafta mütalaasına mukabil bir manevî ücret olarak geldi, gözümüzle gördük. Demek, kabak tatlısının tatlılığı, tereyağının un helvasına girdi, kendisi turşuda kaldı.

Risale-i Nur Şakirdlerinin, Hüsn-ü Hizmetine acele bir mükâfat gördükleri gibi; Hizmette kusur edenler dahi tokat yediklerini - Isparta'da olduğu gibi- burada dahi gözümüzle gördük. Pek çok vukuatından beş-altısını beyan ediyoruz:

B i r i n c i s i: Ben -yani Tahsin- bir gün, yeni açtığımız dükkân meşgalesiyle bana emrolunan Vazife-i Nuriyeyi tenbellik edip yapamadım. Aynı vakitte şefkatli bir tokat yedim. Dükkanда otururken birisi bana geldi, tebdil edilmek için emanet olmak üzere

yüz lira verdi. Bu paranın sahibine, Allah için bir Hizmet yapmak üzere tebdil için maliye sandığına gittim. Bu parayı sayarken, aralarında bir kalp lira bulundu. Bu yüzden ifadeye, sual ve cevab ve muahazeye maruz kaldığım gibi, evimizi de taharri etmek ıcab etti. Beni mahkemeye verdiler. Fakat terbiye ve şefkat tokadı olmak cihetile, yine Risale-ün-Nur Kerametini gösterdi, zararsız kurtulduk.

I k i n c i s i: Üstadımıza ve Risale-i Nur'a dört-beş sene bazan Hizmet eden ve okutturan ve cidden tarafdar bulunan bir zât, elinde Dine aid bir gazete ile geldi. Risale-i Nur'un mesleğine muhalif bir cereyanın sahiblerine tarafdarane bir tavır gösterdiği zaman, Üstadının canı çok sıkıldı. Bir-iki gün sonra şiddetli fakat şefkatli bir tokat yedi. Bir doktor ona dedi ki: "Eğer ameliyat yaptırmazsan yüzde yüz ölüm var." O da bilmecburiye ameliyat yaptırdı. Fakat şefkat ciheti imdada yetişerek, çabuk kurtuldu.

Ü ç ü n c ü s ü: Bir memur, Risale-ün-Nur'u kemal-i iştiyakla okurdu. Hem Üstad ile görüşmeye ve tam Ders almağa çalışıyordu. Birden bir komiser tarafından ona evham verildi. O da görüşmeyi ve okumayı bırakıp başka şehrde giderken, birden sebebsiz bir tarzda bir ayağı kırıldı, bir ay çekti. Yine şefkat yâr oldu ki, şimdi tekrar okumaya şevk ile başladı.

D ö r d ü n c ü s ü: Ehemmiyetli bir zât Risale-ün-Nur'u Kemal-i Takdir ile okur yazardı. Birden sebatsızlık gösterdi, şefkatsız bir tokat yedi. Gayet meftun olduğu refikası vefatla ve iki oğlu da başka yere gitme-şyle acınacak bir hale girdi.

B e ş i n c i s i: Dört senedir Üstadın karşılık içinde Hizmetine bakan bir zât, birden Sadakatını bırakıp mesleğini değiştirdi. Birden şefkatsız bir tokat yedi. Bir senedir daha çekiyor.

A l t i n c i s i: Bir Hocaya aid bir hâdisedir. Belki helâl etmez. Biz de onu görmüyoruz. Tokadı şimdilik kaldı.

Bu vukuat nev'inden hem çok var, hem Risale-i Nur'a karşı kusura binaen tokat olduğundan katiyen şübhemiz kalmadı.

Risale-i Nur Şakirdlerilerinden
Emin, Tahsin, Hilmi

Evet ben de tasdik ediyorm
S a i d   N u r s i

Hem Risale-in-Nurun suhuletle İntişarının bir Kerametini, bu Mektubu yazdığınız zamanda ve yemekteki Kerâmet dakikasında gözümüzle gördük. Şöyle ki:

Ehemmiyetli yedi-sekiz Risale ve İşârât-ı Kur'aniye Şuaini, mühim bir Mektubla beraber, bir torbada ehemmiyetli bir Kardeşimize bir şehr'e göndermişistik. Şoför o paketi düşürmüştü. Böyle bir zamanda böyle Eserleri münafıklar, casuslar haber almadan, emin bir el ile beş gün sonra elimize geçti. Kanaatımız geldi ki, bir İnayet bizi himaye ediyor.

Hem Risale-in-Nurun hakkında İnayet-i Rabbaniyenin lâtif bir Himayeti şudur ki: Karanlık bir vaziyette, korkutan bir zamanda casusların ve taharri me'murlarının tecessüsleri Üstadımızın menzilini sarması dakikasında bir fare, Üstadımızın bir çorabını aldı. Ne kadar aradık, hiçbir yerde bulamadık. O farenin yuvasını gördük, kabil değil çorap oraya giremez. İki gün sonra gördük ki, o hayvan, o çorabı getirmiş, öyle yere ki: Saklanmış, muhteviyati unutulmuş olan mahrem Mektubların ve Evrakların tam yanında bırakılmış. Halbuki iki defa oraya bakmıştık, görememişti. Hem o çorabı o yere getirmek, soba borusuna çıkışip yukarıdan olur; gayet kurnaz ve zeki adam ancak o işi yapar. Hiçbir cihette tesadüf ihtimali kalmadığından, Üstadımız dedi: "Bu mektubları oradan kaldıracağız." Biz onlara baktık, gerçi siyasetle alâkaları yoktur, fakat veyham casuslara, aleyhimize habbeyi kubbe yapmağa ehemmiyetli bir vesile olurdu. Biz hem onları, hem daha bahaneyeye medar olabilen başka şeyleri kaldırdık. O heyecanımızdan casuslar haber alıp anladılar ki, hazırlandı. Daha hücum etmeden yalnız ikinci gün Emin, elinde bir torba ile menzile girdi. Tam arkasında karakol komiseri, gizli hissettirmeden girdi. Eminin elinde Kitablar yerinde yoğurdu gördü, tavrını değiştirdi.

E l h â s ı l : Risalet-ün-Nurun İntişarına karşı gelen düşman ve casuslara mukabil bir tek fare çıktı, plânlarını zîr ü zeber etti.

Evet	Evet	Evet	Evet	Evet	Evet
Tevfik	Ahmed	Tahsin	Hilmi	Feyzi	Said Nursî

* * *

Aziz Kardeşlerim!

Sizinle pek çok alâkadar ve görüşmeye çok müştakım ve vaziyetinizi bu soğuk kışta merak eder, hayalen sizin ile görüşürken bir-iki nokta hâitura geldi, beyan ediyorum.

B i r i n c i s i : Ondokuzuncu Söz'ün âhirinde Kur'andaki tekrarın ekser Hikmetleri Risale-in-Nurda dahi cereyan eder. Bilhassa ikinci Hikmeti tamtamına vardır. O Hikmet şudur ki: Herkes Kur'anı muhtaçtır, fakat herkes her vakit bütün Kur'anı okumağa muktedir olamaz, fakat bir Sureye galiben muktedir olur. Onun için en mühim Makasîd-1 Kur'aniye, ekser uzun Surelerde dercedilerek herbir Sure bir Kur'an hükmüne geçmiş. Demek hiç kimseyi mahrum etmemek için, Haşir ve Tevhid ve Kîssâ-i Mûsa (A.S.) gibi bâzı maksadlar tekrar edilmiş. Aynen bu ehemmiyetli Hikmet içindir ki, bâzı def'a haberim olmadan, ihtiyarım ve rizam olmadığı halde, ince Hakaik-1 İmaniye ve kuvvetli hüccetler, müteaddit Risalelerde tekrar edilmiş. Ben çok hayret ediyordum: Neden bunlar bana unutturulmuş, tekrar yazdırılmış? Sonra kat'î bir surette bildim ki: Herkes bu zamanda Risale-i Nura muhtaçtır, fakat umumunu elde edemez; etse de tam okuyamaz; fakat küçük bir Risale-in-Nur hükmüne geçmiş bir Risale-i Câmiayı elde edebilir ve ekser vakitlerde muhtaç olduğu mes'eleleri ondan okuyabilir. Ve gıda gibi, her zaman ihtiyaç tekerrür ettiği gibi o da mütalâ-asını tekrar eder.

I k i n c i N o k t a : "Âyet-ül-Kübrâ"dan çıkan "Vird-i Ekber" nâmındaki Arabî Risaleciğin âhirinde "Risale-i Münâcât'ın başındaki Âyetin Tefsiri diye Arabî kısımları ilâve edilse, beraber okunsa, iyidir. Biz de Nûshamîza yazdık.

Ü ç ü n c ü s ü : Aziz Kardeşlerim! Çok def'a Kalbime geliyordu: Neden İmam-ı Ali Radîyallâhü Anhu, Risalet-ün-Nura ve bilhassa Âyet-ül-Kübrâ Risalesine ziyade ehemmiyet vermiş diye Sırrını beklerdim.

الحمد لله, o Sîr ihtar edildi. Înkişaf eden o Sîrra şimdilik yalnız kısa bir işaret ediyorum. Şöyled ki:

Risalet-ün-Nurun mümtaz bir hâsiyeti; İmanın en son ve en külli istinad noktasını kuvvetli ve kat'î beyan olduğundan ve bu hâsiyet Âyet-ül-Kübrâ Risalesi'nde fevkâlâde parlak görünüyor. Bu acib asırda Mübareze-i Küfür ve İman, en son nokta-i

istinada sirayet ederek ona dayandırıyor. Meselâ: Nasîlki gayet büyük bir meydan muharebesinde ve iki tarafın bütün kuvvetleri toplandığı bir sırada iki tabur çarpışıyorlar; düşman tarafı en büyük ordusunun cihazat-ı muharribesini kendi taburuna imdat ve kuvve-i mâneviyesini fevkâlâde takviye için her vasıtayı istimal ederek Ehl-i İman taburunun Kuvve-i Mâneviyesini bozmak ve efradının tesanüdüünü kırmak için her vesileyi kullanır, ehemmiyetli bir istinadgâhi kendine temayül ettirerek ihtiyat kuvvetini dağıtır, Müslüman taburunun herbir neferine karşı cem'iyet ve komitecilik ruhiyle mütesanid bir cemaat gönderir; bütün bütün kuvve-i mâneviyesini mahvetmeye çalıştığı bir hengâmada Hızır gibi biri çıkar, der: "Me'yus olma! Senin öyle sarsılmaz bir Nokta-i İstinadin ve öyle mağlûb olmaz muhteşem orduların, tükenmez ihtiyat kuvvetlerin var ki; dünya toplansa karşısına çıkamaz, Kâinatı dağıtamayan Onu dağıtamaz. Simdilik mağlûbiyetin sebebi, bir cemaate ve bir şahs-ı mânevîye karşı bir Neferi göndermenizdir. Çalış ki, herbir Neferin, istinad noktaları olan dairelerden mânen istifade ettiği kuvvetli Kuvve-i Mânevîye ile bir Şahs-ı Mânevî ve bir Cemiyet hükmüne geçsin!" dedi ve tam kanaat verdi; aynen öyle de: Ehl-i İmana hücum eden ehl-i dalâlet, bu asır Cemaat Zamanı olduğu cihetle, cem'iyet ve komitecilik mâyesiyle bir şahs-ı mânevî ve bir ruh-u habîs olmuş. Müslüman Âlemindeki Vicdan-ı Umumî ve Kalb-i Külliî bozuyor ve avâmin taklidî olan Îtikadlarını himaye eden İslâmî Perde-i Ulviyeyi yırtıyor ve Hayat-ı İmaniyyeyi yaşıtan an'ane ile gelen Hissiyat-ı Mütevâriseyi yandırıyor. Herbir Müslüman tek başıyla bu dehşetli yangından kurtulmağa me'yusane çabalarken, Risale-in-Nur (Risalet-ün-Nur) Hızır gibi imdada yetişti. Kâinatı ihâta eden son ordusunu (**Hâsiye**) gösterip, ve ondan mukavemetsûz maddî ve mânevi imdat getirmek Hizmetinde hârika bir emirber neferi olarak "Âyetül-Kübrâ Risalesi"ni İmam-ı Ali Radîyallahu Anhu keşfen görmüş, ehemmiyetle göstermiş. Temsildeki sair noktaları tatbik ediniz, tâ o Sîrrin bir hulâsası görünüsün.

Said Nursî

* * *

(**Hâsiye**): Kâinatı dağıtmayan bir kuvvet o orduya bozamaz!

EMİN VE FEYZİ'NİN BİR FIKRASIDIR.

[Risalet-ün-Nura Aid Dört-Beş Kerâmetten Bahseder.]

Hizmet-i Kur'aniyede bize sebkat eden sadık ve hâlis, metin ve vefakâr Kardeşlerimizden mübarek Hüsrev ve Rüsdü gibi Zâtlar, Risalet-ün-Nur'un Hâdimlerine, vazifelerinin makbuliyetine bir emare olarak ihsan olunan Bereket hakkında müteaddid Fîkrâlar yazmışlar. Biz de bu Kardeşlerimizin Fîkrâları gibi, bu yakın zamanda beraber tezahür eden, gördüğümüz bazı hâdisâtı kaydedeceğiz. Hem nümune için yalnız bir kısmını beyan ederiz.

B i r i n c i s i : Bu yakında Üstadımız ile beraber kîra çıkmıştı. Çay yapılmasını, hem ikişer çay, üçer şekerle içilmesini emir buyurdular. Hepimiz, üçer şekerle ikişer çay içti. Yalnız Emin Kardeşimiz bir şeker kendisine noksân olarak içmiş. Akşam üzeri, Risalet-ün-Nur'un Menba-ı İntişarı olan Üstadımızın odasına geldik. Emin, şeker kutusuna sarfolunan şekerleri koymak istemiş, fakat kutu sekiz şekerden fazla almamış. Emin

فَسُبْحَانَ اللَّهِ der; onyedi şeker yerine kutu sekiz şeker ile dolsun, diye taaccüb etti. Bu vakia, bize Şuhud derecesinde kanaat verdi ki; şu Sîrr-ı Bereket Risale-i Nur'a, Hâdimlerine bir İnayet-i İlâhiye ve bir İltifat-ı Rabbaniyedir.

I k i n c i s i : Yine aynı günde ben, yani Mehmed Feyzi, evvelce yapıp Üstada teslim ettiğim Hûcumat-ı Sitte Risalesi'nî bana vermek için sakladığı yerden ararken, fevkâlâde bir surette bulunmaz. Birden o anda, âdetlerinin hilafına olarak hiç vuku' bulmamış bir tarzda, bir hâdise zuhuruyla, gözlüklerini bırakarak merdivene müteveccih olurlar. Aynı vakitte Risale-i Nur'un İntişârına ve Hizmetine zarar vermek niyetiyle casus bir adamın merdivene doğru, zahiren ziyaret maksadıyla geldiği görülür. Üstadımızın telaşlı olduğunu hisseder. Hem Üstadımız, onun nazarını öteki hâdise-i bedeniyeye çevirir, ona der ki: "**Görüyorsun, ben mazurum, ziyareti başka vakte bırak.**" O da döner, gider. Hem Hûcumat-ı Sitte, hem Mehmed Feyzi hem başka işlerimiz o tecessüsten kurtuldu.

Evet **Hûcumat-ı Sitte** saklandığı muayyen yerinde fevkâlâde bir surette kaybolması, ehemmiyetli bir hâdisenin önünü aldı. Üstada âriz olan bu hilaf-ı âdet halet ve o Risalenin yerinde bulunmaması,

kat'iyyen tesadüfe hamledilmez. Bir hafta sonra o Risaleyi hilaf-1 me'mul bir yerde bulduk. Üstadımızın emriyle Emin Kardeşime ehemmiyetli bir surette okudum. Üstadımız izahat veriyordu. O vakte kadar öyle mühim ve tesirli Ders almamıştık. Demek bu iki mühim Sırra binaen Risale kendini göstermedi. Bu hâdise Risale-i Nur'un Sadık ve İhlaslı Şakirdleri daima bir Hıfz-1 İnayet ve Himayet altında olduklarına şüphe bırakmıyor.

Ü ç ü n c ü s ü: Yine bir Vak'a-i Bereket: Üstadımızın bir okka (yani kilo) peyniri vardı. Ekser günlerde o peynirden hoşuna gittiği için, bir-iki defa yiyyordu ve bize de veriyordu. Hem yemeksiz olduğu ekser vaktlerde ondan yediği halde, altı ay kadar devam ettiğini ve halen de, yüz dirhem kadar o peynirden bulunduğu, görüp yakînen tasdik ediyoruz. Fakat bu Hâdise-i Bereketin ifşasından sonra, evvelce görünmeyen dibi görünmeye başladı, noksaniyetini gösterdi. Evet, Bereket hususunda şayan-ı hayret bir hâdisedir. Hem yarılm kilo tereyağı, ekser günlerde fazlaca sarfolduğu halde, elli güne yakın devamıyla anladık ki, şübhesiz bir Bereket içine girmiş.

Hem yine aynı Ramazan Bayramında, Üstadın Rızası olmadığı halde, Tahsin ve ben -yani Emin- bir kilo kadar ince şeker getirmiştik. Ekser yoğurt ve süt ve tatlı kabağa ve sair şeylere, bazan yirmi-otuz dirhemden fazla kattıkları halde beş ay devam etti. Halen o şekerden yüz dirhem kadar kalması, elbette Bereket sebebiyelerdir.

Hem bu havalideki Şakirdler, herkes căz'î-külli hissetmiş ve itiraf ediyorlar ki: Risalet-ün-Nur'a çalıştığımız zaman, hem Rızkımızda Bereket ve Sühulet, hem Kalbimizde bir İnşirah ve Ferah zahren hissediyoruz. Ezcümle ben kendim -yani Emin- itiraf ediyorum ki: Risalet-ün-Nur Dairesine girmezden evvel, bütün sene çalışırdım. Ne vakit Risalet-ün-Nur Dairesine girdim; beş seneden beri üç-dört ay kadar çalıştığım halde, evvelkinden daha müferrah ve daha mes'ud bir halde yaşamaklığım, yüzde yüz Risalet-ün-Nur'un Hizmetinin Bereketiyle olduğuna hiç şüphe yoktur (**Haşıye**).

Hem ezcümle, Üstadımız diyor ki: "Benim de kanaat-ı kat'iyyem çok tecrübelerle gelmiş ki, ben Risalet-ün Nur'un tashihatıyla meşgul olduğum

(Haşıye): Evet bütün kuvvetimle tasdik ediyorum ki, Emin Kardeşimiz memleketimize geldiği zaman mütemadiyen fa'al bir surette her ay çalışıyordu. Şimdi ise, Risalet-ün-Nur'un dairesine girdikten sonra, üç-dört aydan fazla çalıştığını görmüyoruz. **Feyzi**

zaman, pek zahir bir tarzda, hem Rızkında Bereket, hem suhulet görüyordum. Ne vakit çalışmazsam o hali göremiyordum."

Hem Üstadımız diyor ve biz de tasdik ediyoruz ki: "Ben son zamanda anladım; şimdkiye kadar hem ben, hem dostlarım bir Hakikatın suretini başka şekilde görmüşüz. Şöyled ki: Hapishanede bir tek ekmeğ, sekiz ve bazan on gün bana kâfi geldiği gibi, burada da aynen o tarzda yaşıyordum. Hem ben, hem Kardeşlerim, bunu benim az yemek ve iştahsızlığıma veriyorduk. Halbuki çok emarelerle kat'iyen anladık ki, o acib hal Bereket neticeleri imiş. Birkaç defa sekiz günde bana kâfi gelen bir ekmeği aynı iştıha ile -çalışmadığımdan Bereket'e mazhar olmadığım zaman- iki günde, bazan bir buçuk günde bitiriyordum. Demek bu onaltı ve onyedi seneden beri benim mükemmel tayinatım, Risalet-ün Nur'un Hizmetinden gelen bir Bereket idi. Evet, bize de Aynelyakın derecesinde kanaat gelmiş ki, bu kesretli Hâdisat-ı Bereket, Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'in İ'câz-ı Manevîsinin bir Şuaîdır. Manen der: "Ey Kur'an Şâkirdleri! Sizi Vazife-i Mukaddesinizden ekseriyetle geri bırakın, maişet telaşesidir. O ise, Kur'anın Feyziyle, Bereket nevinden sizlere veriliyor. Vazife-nize bakınız."

اللّٰهُمَّ بِحَقِّ اسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَبِحُرْمَةِ رَسُولِكَ الْأَكْرَمِ يَسِّرْ لَنَا خَدْمَةُ الْقُرْآنِ
 بِنَسْرٍ رِّسَالَةِ التُّورِ بِالدَّوْلَامِ بَيْنَ الْأَنَامِ فِي عَالَمِ الْإِسْلَامِ
 آمِينَ آمِينَ

Hem Hâdisat-ı Bereketin aynı zamanında, Risalet-ün Nur'un bir Kerameti olarak, bir Şâkirdinin binler lira kıymetinde hanesinin, ona pek yakın dehşetli bir yanından fevkalme'mul bir surette Risalet-ün Nur'un Bereketiyle kurtulması ve Risalet-ün Nur'un Tercümanına Âhiret cihetinde çok alâkadarlık gösteren bir hanım, o dehşetli yanında hanesinin üçüncü katında bulunan elmas ve mücevherat ve altınlarını kurtarmak için koşup çıktıktı vakit, ateş her tarafını sarmış, elmas ve mücevheratını kurtaramadığı gibi, kendi nefsini de bütün bütün tehlike-i kat'iyedede gördüğü vakitte, Risale-in Nur Tercümanı, o ateşten Talebesinin hanesini kurtarmasını şiddetli Dua ederken, o bîçare hanım hatırına gelmiş; acaba o yanında o Âhiret hemşirem bulunmasın diye ona da Risalet-ün Nur'u Şefaatçı edip

Dua etmiş. "Ya Rabbi ona merhamet eyle!" niyaz etmiş. Aynı zamanda, o hanım pencereyi kırmış, kendini iki kat yüksekliğinde avluya atmış, fevkalâde bir surette ne incinmiş, ne de bir yeri kırılmış. Hem bakır ve demiri eriten o dehşetli ve şiddetli yangından, -bütün konak yandıktan sonra- bütün mücevheratını ve altununu hiç biri zayı' olmayarak, bir un onu muhafaza etmiş; bulmuş, almış. Risalet-ün Nur'un Bereketinden, hem canını, hem malını kurtarmış.

Hem mezkûr hâdisatın aynı zamanında vuku' bulması münasebetiyle, Risalet-ün Nur'un Kerametkârane iki tokadını yiyen, aynı anda, vazifece ehemmiyetli iki mütecaviz ve muacciz iki adamın tecavüz ve taciz ânında birisinin kafasına, diğerinin cigerine vurması (Haşîye) bizde hiç bir şüphe bırakmadı ki, Hizmet-i Kur'aniyedeki İnayet-i Rabbaniyenin bir Hıfz ve Himayet sillesidir. "Artık durunuz, yeter! Tokada müstehak oldunuz!" diye manen söylemesidir.

Risalet-ün Nur Şakirdlerinden
Emin ve Feyzi

MEHMED FEYZİ'NİN YEDİĞİ ŞEFKAT TOKADIDIR.

Evet, Üstadım bana "Mu'cizat-ı Ahmediyeyi Kardeşim Husrev tarzında yaz" diyordu. Ben yâni Feyzi, bir parça tenbellik ettim. Birden yirmisekizlilerle askere istenildim. Yine Üstadım dedi: "Git, Mu'cizat-ı Ahmediyeyi (A.S.M.) yaz. Seni şimdi vermiyeceğim." Sonra başladım. O Emir bir hafta geri kaldı. Tekrar bir ârıza ile nasılsa Mu'cizat-ı Ahmediyenin (A.S.M.) yazılması noksantalıtı. Tekrar askere çağrıldım. Üstadım: "Git, yaz" dedi. Ben gidip Kemal-i Ciddiyet ve Sadakatle Mu'cizat-ı Ahmediyeyi (A.S.M.) yazmağa başladım. Fevkal-me'mul ikinci def'a Emir geri kaldı. Tekrar bir ma'zerete binaen Mu'cizat-ı Ahmediyeyi (A.S.M.) yazamadım. Üstadım dedi : "Mâdem Mu'cizat-ı Ahmediyeyi (A.S.M.) yazmakta tekâsül ettin, şimdi senin Vazifen, Risalet-ün-Nur hesabına askerliktedir." Birden emir gelip, bir şefkat tokadı iyip Vazifeme gönderildim. Cenâb-ı Hakka şükürler olsun, mümkün olduğu kadar Risalet-ün-Nura çalıştım ve çalıştırıldım. Üstadım bize söylediği gibi, altı-yedi ay sonra terhis edilip sevgili Üstadıma, Risalet-ün-Nurun Kudsî Vazifesine kavuştum. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** bu kabahatim afvolmuştur. Hem Risalet-ün-Nurda, hem Hizmet-i Kur'aniyeye-

---

(Haşîye): Evet o mütecavizlerden birisi dehalet etti, ölümden kurtuldu. Diğer bir sene azab çekti, hem öldü.

de bizleri sebkat eden Husrev, Rüşdü, Hâfız Ali, Hulûsi, Sabri gibi hâlis Kur'an Şâkirdlerini ve kıymetdar Kardeşlerimi şefaatçı ederek o kusurumun afvını bütün Ruhumla Kur'andan ve Üstadımdan rica ediyorum. Ben itiraf ediyorum ki, tenbelliğimin cezası olarak fevkal-me'mul bir şefkat tokadı yedim.

Risale-i Nur'un tenbel bir Şâkirdi, fakat Elmas Kalemlı
Kardeşlerinin gayret ve faaliyetiyle iftihar eden
Mehmed Feyzi

* * *

RİSALE-İ NUR ŞÂKİRLERİNDEN MEHMED FEYZİ VE EMSALİNE HİTABEN BEYAN EDİLEN BİR HAKİKATTIR.

Kardeşim Feyzi, mâdem sen Isparta Vilayetindeki Kahramanlara benzemek istiyorsun, tam onlar gibi olmalısın. Eskişehir Hapishanesinde Allah Rahmet etsin, mühim bir Şeyh-i Mürşid ve câzibedar bir Nakşî Evliyasından bir Zat, dört ay mütemadiyen Risalet-ün-Nurun elli-almiş Şâkirdleri içinde ve celbkârâne onların içlerinde Sohbet ettiği halde, yalnız birtek Şâkirdi muvakkaten kendine çektebildi. Mütebâkisi, o câzibedar Şeyhe karşı müstağni kaldılar. Risalet-ün-Nurun yüksek kıymetdar Hizmet-i İmanîyesi, onlara kâfi olarak kanaat veriyordu. O Şâkirdlerin gayet keskin Kalb Basîreti, şöyle bir Hakikati anlamış ki:

Risalet-ün-Nur'a Hizmet eden, Îmanını kurtarıyor. Tarîkat ve Şeyhlik ise, Velayet mertepleri kazandırıyor. Bir adamın Îmanını kurtarmak, on Mü'mini Velayet derecesine çıkarmaktan daha mühim ve daha Sevaplıdır. Çünkü Îman, Saadet-i Ebediyeyi kazandırdığı için, bir Mü'mine küre-i arz kadar bir Saltanat-ı Bâkiyeyi te'min eder. Velayet ise, Mü'minin Cennetini genişlettirir, parlattırır. Bir adamı Sultan yapmak, on neferi paşa yapmaktan ne kadar yüksek ise; bir adamın Îmanını kurtarmak, on adamı Veli yapmaktan daha Sevaptır.

İşte bu dakik Sırı senin Ispartalı Kardeşlerin bir kısmının Akılları görmese de umumunun keskin Kalbleri görmüş ki; benim gibi bîçâre, günahkâr bir adamın arkadaşlığını, Evliyalara, -belki eğer olsaydı Müctehidlere- dahi tercih ettiler.

Bu Hakikata binaen, **bu şehrle bir Kutub, bir Gavs-ı A'zam gelse, dese: "Seni on günde Velayet derecesine çıkaracağım."** Sen, Risale-i Nur'u bırakıp onun yanına gitsen, Isparta Kahramanlarına arkadaş olamazsin.

الحمد لله, bu zamanda Sünnet-i Seniyye Dairesinde Kemâl-i İmanı kazanan Risale-i Nur Şâkirdleri, Evliyaların, Mürşidlerin nazar-ı dikkatini celbedecek vaziyeti alındıdan, her zamanda bulunan hakikî Mürşidler, her halde bu zamanda Risalet-ün-Nur Şâkirdlerine müsteri olurlar. Birisini elde etseler, yirmi Mürid kadar kıymet verirler. Hem zevkli ve cazibedar Velayet tereşuhati karşısında Risalet-ün-Nurun Hizmetindeki meşakkat, mücahede, külfet bulunduğuandan, Feyziye hitaben beyan edilen bu Hakikat Kaleme alındı.

Said Nursî

* * *

HUSREV'İN BİR FIKRASIDIR

Aziz Üstadım!

Yüksek ve ciddî İrşadlarınızla adım atmayı en büyük bir maksad bilden Talebeleriniz, son zamanlarda şâyân-ı şükran bir vaziyete girdiler. Hulûsi-i sâni, beş-on arkadaşıyle; Hâfız Ali, civarındaki yirmi-yirmibeş arkadaşıyle; mübârekler, otuz-otuzbeş refikleriyle ve bilhassa Hacı Hafız Köyünde Ahmedler ve Mehmedlerin çok hâlis gayretleriyle umumiyet itibariyle hem hiç mübalâgasız bin Kalemle, belki daha fazla; en geride kalan Ispartada ise Kahraman Rüştünün ve Risaleleri kendine tamamen yazan Mehmed Zühdünün ve Küçük Ali'nin ve Osman Nuri gibi fa'al Talebelerin Gayret ve Hımmetleriyle otuz ile kırk arasında, hattâ bir cihette mümtaziyet kazanan Mehmed Zühdünün Küçük Hâfız Ali gibi hem Risalet-ün-Nuru yazarak, hem kendi evinde yüz elli kadar çocuğu serbest olarak üç aydanberi okutmasıyle ve civarında diğer köylerde bulunan onbeş yirmi arkadaşlarıyle Talebeleriniz, Kur'ânî Hizmetlerinde gayretli bir surette çalışmaktadırlar. Mübâreklerin yazdıkları gibi, dört köyde dört ay zarfında elifba okumayan kırk-elli adam, Risalet-ün-Nuru mükemmel yazmağa muvaffak olmaları Harika bir Keramet-i Risalet-ün-Nur olduğuna kanaatimız geldi.

Risale-i Nur Şâkirdlerinden
H u s r e v

* * *

HULÜSİ BEYİN BİR FIKRASIDIR

Aziz Üstadım!

Ondokuzuncu Mektub'u bir mecliste ve bir Cuma Gececi okumak niyetiyle üzerime almıştim. Şiddetli yağmurlu bir gece idi. O mecliste okumak üzere elimi cebime koydum, o Mübârek Eser yerinde olmadığını hayretle gördüm. Eseri koyduğum ceb yırtık ve delik olmadığı gibi, ben de başka hiçbir yerde durmadığımı göre bu hale hayret etmemek kabil mi? O geceyi uykusuz geçirdim, müteessir oldum. Hazret-i Gavs'dan bu Mübârek Eseri istedim. **بِلِلَّهِ الْحَمْدُ**, ertesi günü, bu Eseri dinlemekle Namaza başla-
mış olan bir muallim vasıtasıyla bulundu. Şakır şakır yağmur altında ve çamur içinde bu Mübarek Eser bulunsa bile artık okunmayacak derece olacağımı tahmin edersiniz değil mi? Şâyân-ı hayret ve cây-ı dikkat ve medâr-ı ibrettir ki, en ufak bir leke bile olmamıştır. Hâfız-ı Hakikî, o Mübârek Eseri, ona mânen ve cidden bağlı olanlar gibi muhafaza buyurmuş. Hafız ve Alîm ve Hakîm İsimlerinin zâhir bir tecellisi böylece lemean etmiş oldu.

H u l û s i

* * *

Mahrem olan Sîrr-1 **إِنَّا أَعْطَيْنَا** da cifr ile istihracım, aynen "Münâzarat Risalesi" nde "Bir Nur çıkacak, göreceğiz" diye Gaybî Müjde-lerdeki gibi İlhamî ve Hak bir Hakikati fikrimle tatbikatımda bir kusur vardi. O kusur, beni bir zaman düşündürüyordu. "Münâzarat" ve "Sünihat" gibi Risalelerdeki Müjde-i Nuriyeyi, Risale-i Nur halletti. Daire-i siyasiye yerine, yüksek bir Daire-i Nuriye ile o kusuru izale ettiği gibi, mahrem Sîrr-1 **إِنَّا أَعْطَيْنَا** da, "Oniki, onuç sene sonra İslâmiyete darbe vuranların başlarına öyle müdhiş bir patlayış olacak ki, Kiyamete kadar unutulmayacak" meâlindeki istihrac-ı cifrî çok geniş bir dairede olduğu halde, Nur Sîrrının aksine olarak dar bir dairede ve hususî bir hükümette tatbik suretiyle fikrim o geniş daireyi ihâta edemeyerek o Hakikatin suretini değiştirmiştir. Halbuki o istihracın gösterdiği aynı tarihte, o rejimin müessisi ve başı dünyadan göçtü, darbesini yedi. Ve aynı senede perde altında, bilinmeyen ve küre-i arzin ekserisini ve nev'-i beşerin kîsm-1 âzamını istibdadı

altına alan bir müdhiş cereyanın düğümü ve düğmesi ve mânen başı ve en müdhiş olan o göçüp giden adam tokat yediği aynı zamanda, daha sene tamam olmadan o müdhiş cereyanın bütün başları ve tarafdarları öyle semavî ve müdhiş tokatlara ve şiddetli firtinalı musibetlere tutulmaya başladılar ki, Kiyamete kadar azabını çekecekler ve çekiyorlar; ve Edyan-ı Semaviye ve İslâmiyete ettiğleri cinayetlerin cezasını çok geniş bir dairede gördüler ve görüyorlar. Mimsiz medeniyetin bu istifraq ve kusması ile dünyayı mülevves ettiğleri için, aynı istihracın gösterdiği tarihte o medeniyetin başına öyle semavî tokat indi ki, en karanlık vahşetten daha aşağı indirdi.

E l h â s ı l : Sîrr-ı **إِنَّا أَخْطَلْنَا** da, çok geniş bir daireyi, dar bir

dairede tatbik edilmiş. Nur Müjdesi ise, dar ve mânevî fakat yüksek bir daireyi, geniş ve maddî bir daire suretinde tasvir edilmiş. Cenâb-ı Hakka yüz bin şükür ediyorum ki, bu iki kusurumu

بِيَدِ اللَّهِ سَيِّئَتِهِمْ حَسَنَاتِ Sîrrına mazhar eyledi.

Said Nursî

* * *

HUSREV'İN BİR FIKRASIDIR

Çok Kîymetdar ve Çok Sevgili Üstadım Efendim!

Hazret-i İsa Aleyhisselam'la deccal hakkındaki Ehâdîs-i Müteşabi-heden bir Hadîsin üç cihetle hakîkî te'velini beyan ve izah eden Mehmed Feyzi ve Emin Kardeşlerimizin mübarek Fîkralarını Sabri Kardeşim göndermiş, bu gün aldım, okudum. Bu Hadîs-i Şerîfin meâline ve hakîkî te'veillerine o kadar muhtaç imişim ki; kızgın kum sahralarında senelerden beri susamışlara Âb-ı Hayat uzatır gibi Ruh ve Kalbim bir taze Hayat buldu, derinden derine nefes aldım, bütün Letâiflerim sürurla doldu, zâhirî cesedimden mânevî Kalbime kadar sirayet etti. Sevgili Üstâdımız, Talebelerini; ve Kastamonulu Kardeşlerimiz de bizleri lütuflarıyla doyduklarından, Cenâb-ı Hakka hadsiz şükrettim. Başta Sevgili Üstâdımız, Risalet-ün-Nurun Kerâmetine ve bu Fîkranın Feyzine bakan üç İkram ile karşılaştık.

B i r i n c i s i : Mektubunu birlikte takdim ettiğim Sabri Kardeşimiz, bu âli Fıkra eline vâsıl olacağı anda, bir diğer Kardeşine hâdisattan bahsederken bu Fıkranın münderecatını anlatması...

İ k i n c i s i : Bu hakir Talebeniz Husrev de, bu Fıkranın vüsulünden bir gün evvel Re'fet Beyle konuşurken demiştim. "Aziz Re'fet! Biz, Hazret-i İsa Aleyhisselâmın Nüzûlüne intizar ediyoruz. Bu Peygamber-i Âlîşân, Din lehinde hareket eden cereyanın başlarına nüzul etse gerektir; ve o millet de Müslüman olacaktır. Sevgili Üstadımızın son mektublarından böyle anlıyorum. Bu hususta ümidim kuvvetlidir.

إِنَّ شَاءَ اللَّهُ öyle de olacaktır" demiştim.

Ü ç ü n c ü s ü : Atabeyli Kardeşlerimin Sevgili Üstadıma yazdıkları Mektub ki, onu da bu akşam aldım, okudum, çok acib gördüm. O Kardeşlerim de Osman-ı Halidînin bahsettiği Mücediddid-i Din ve o Şerefe Cenâb-ı Hakkın nâil ettiği Zâtı da Sevgili Üstadımız olan Risalet-ün-Nur olduğundan bahsediyorlar. O Mektubu da birlikte takdim ettim.

Evet Muhterem Üstadım, bu günlerde Risalet-ün-Nurun, fevkâlâde faaliyeti içinde çok Kerâmetlerini müşahede ediyoruz. Hattâ şöyle diyebilirim ki: Herbir Talebeniz, başlı başına, birer birer, belki de kerratla böyle İkrama ve böyle În'âma mazhardırlar.

Milâşlı Mehmed Efendi, "Bir karyede bin Kalemle Nura sarılan Kardeşlerimizin köyündeki faaliyeti biraz mübalâğalı görmüşler. Ben onun Tahkiki için geldim" dedi. Risalet-ün-Nurun bir Kerameti idi ki, bu köyün kıymetli, fa'al bir Talebesi Marangoz Ahmed yanında idi. Ben dedim: Vâkı'a ben bu köye gitmedim, Kardeşlerimden soruyorum, onlar da diyordu: "Kadın-erkek, çoluk-çocuk, Risalet-ün-Nuru yazan bin Kalem vardır." Sonra Marangoz Ahmed dedi ki: "Bizim köyümüz, üç yüz elli hanedir. İki hoca, bir hacı, üç adamdan başka bütün evlerimize Risalet-ün-Nur girmiştir. Kadınlara, kız çocuklarına varıncaya kadar yazıyorlar. Hattâ Ümmîlerden -kırk yaşından yukarı- yazı yazan on kadar Kardeşimiz vardır" cevabında bulundu. Milâşlı Mehmed Efendi bu faaliyete hayran oldu.

Talebeniz
H u s r e v

RİSALE-İ NURUN BEŞ TALEBESİNİN BİR FIKRASIDIR.

Isparta'nın saf menâbi-i ilmiyesinden bir Zat ki, Tarîkat-ı Aliyye-i Nakşîyye Rüesâsından ve binikiyüz doksaniki veya bin ikiyüz doksan üç arasında Dâr-ı Bekaya teşrif buyuran Beşkazalızıade Osman-ı Hâlidî Hazretleri, meslek-i ilmiye ve ameliyesiyle alâkadarane Keşfiyat ve hâdisatını bir hüccet-i katia gibi vârislerine vasiyet ve mahz-ı tebşiratlarını söylece tevarüs eylemiştir. Hatta Üstad-ı Muhteremimizin tevelliüdüne tam isabetli olarak tarih-i mezkûrda "**İmâni kurtaran bir Müceddid çıkacak, o da bu sene tevelliüd etmiş**" demiş. Bundan başka dört evlâdından birisinin o Zat ile müşerref ve mülâkî olacağını ilâve etmiştir. Bu Beyanat-ı Hakikiye söylece cereyan etmiştir:

Bin yüz yirmi dört rûmî senesi Atabeyde Sünnet ve Hıfz cem'iyetlerinden birinde müşarün'ileyh Osman-ı Hâlidî Hazretlerinin evlâdlarından sonucusu Ahmed Efendi merhumdan, "Müceddid Müceddid diyorsunuz, nerede ve kimdir?" İrad olunan suale cevaben: "**Evet, şimdî mevcuddur ve hem otuz beş yaşlarındadır.**" demiştir.

S â n i y e n : Isparta'nın Yenice Mahallesinden ve Kardeşlerimizden Nuri tarafından merhum mumaileyh Ahmed Efendiden "Pederiniz, benim evlâdimdan birisi o Mücedidle mükâleme ve musafa-hada olacaktır, demiş, nasıldır?" diye sorulmuş. Cevaben Ahmed Efendi merhumun "Evet doğrudur. Ben onunla görüştüm" cevabında bulunması, işbu Keşfiyat ve Beyanata medar olmuştur. Müşarünileyh Osman-ı Hâlidî Hazretlerinin müstesna Tesbihat ve Tahmidatının biri

وَ أَنَّ لَيْسَ لِلإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى Âyet-i Kerîmesinin Fazl u Tevfikîna sığınarak Isparta'nın cenubunda, dağda Sidre nam mevkide erbaîn Eyyâm-ı Mübârekelerini tes'îd ve hasr-ı tesbihata niyetle kırk günlük iaşeye tâhsis ettiği ki, herbir gün için elli dirhem mikdarında bir bezdîrme ekmeğinden kırk tane olan bir tâhsîsatı bir-iki günde yer ve kırk günde daha yemek yemeden o mevki-i mahsusada İmrar-ı Evkat ve Tesbihatta bulunurlar. İkmalinde, geri avdetlerinde mübarek dudakları birbirine yapışır, bıçakla tekrar açarlar. Biraz ileride şu asr-ı hâzırın uğradığı

ve uğrayacağı kaviyyen me'mul ve melhuz olan sefahet ve atalete rağmen düstur-u şüyükâtinı tahdit ve ancak anâsır-ı mecrûha cerrahını unutmayıp ve ihmâl dahi etmiyerek şehadet-i kat'iyyesini gösterip sahife-i hayatını bin ikiyüz doksanikide imzalamıştır.

Van'da te'sisine başlanan Medrese-i Zehra'nın te'hiri, "Doktor hastaya elzemdir" fehvâsiyle, ondokuz bin altın tahsisat ve arkasında Sultan Reşad, daha beride ikiyüz meb'usdan yüzaltmış küsurun inzimam-ı re'yî yüzelli bin banknot kabûl ettikleri halde, maddeten mevki-i file îsal edilememiş. Herhalde Hakîm-i Mutlak, Kadîr-i Mutlak, daha ahsen suretini dilemiş ki, o Sultan-ı Ezelînin Lûtfiyle, maddiyata minnet etme-

den, **هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّيِّ**, **الْحَمْدُ لِلّٰهِ** Isparta'da Risale-i Nurun Te'lifine menba' olması ve mânevî Medreset-üz-Zehra hükmüne geçmesi, pâyansız kusurlarımızın belki de setrine **إِنْ شَاءَ اللّٰهُ** vesile olmasını Cenâb-ı Erha-mürrâhimînden dileyerek, işbu Destgâh-ı Mânevîyi takîmen Osman-ı Hâlidîn'in kıymetdar ve mânidar sâdîk ve meşhur ihbaratının hedef ve masruf-u lehi günden daha âşikâr bir halde zuhur etmiştir.

Şu mütevâli vekâyî-i müsbete biz âciz Hizmetçilere Vazife-i Aslî-mizde ayrıca nazar-ı dikkati celbettigine muttalî olduktan sonra, bin Hamd ü Sena ile Huzur-u Üstada birer birer Vücud-u Mânevîmizle arz-ı endam eder ve mübarek Ellerini operiz. Aynı gayeye yardıma koşan ve aynı Destgâhın alâkadarları olan Küçük Husrev ve Feyzi, Nazif, Emin, Tahsin, Tevfik, Hilmi gibi Kardeşlerimize arzederiz.

Risale-i Nur Şâkirdlerinden

Hasan, Osman, Tâhirî, Abdullâh, Hulûsi-i Sâni Sabri

Aziz Kardeşlerim!

Bu günlerde, Tefsir'in ve Onuncu Söz'ün Tevafukatına baktım. Kendi kendime dedim ki: "Bu ziyade tafsîlât israfıdır; ehemmiyetli mes'eleler çoktur, vakit zâyi olmasın." Birden ihtar edildi ki: "O Tevafuk altında çok ehemmiyetli mes'eleler vardır. Hem mâdem Tevafukta bir İnayet-i Hâssa ve bir İltifat-ı Rahmânî Risalet-ün-Nura karşı tezahür etmiş; O İltifata karşı hiss-i şükran ve memnuniyet ve müteşekkirane sevinç ne kadar ifratkârane de olsa

israf olamaz." Bu ihtar mücimmelini iki cihetle izah edeceğim.

B i r i n c i s i : Her şeyde, -ne kadar cüz'î olsa da- bir Kasd ve İradenin cilvesi bulunmasıdır. (Tesadüf hakikî olarak bulunmamasıdır.) Evet, kesretin en dağınık ve en ziyade tesadüfe verilen, Kelimattaki Hurufatın vaziyetleridir. Hususan Kitabette madem hiç münasebeti olmayan ve ihtiyar-ı beşer karışmayan hurufatın vaziyetlerinde bir tenasüb, bir nizam bulunuyor; elbette bir İrade-i Gaybî tahtında vaziyetler veriliyor. Hiçbir şey, Daire-i İlim ve Kudretinden hariç olmadığı gibi, Daire-i İrade ve Meşîetten dahi hariç değildir ki, böyle cüz'i ve dağınık şeyleerde dahi bir tenasüb gözetiliyor ve tanzim ediliyor. Ve o tanzim içinde İrade-i Âmme cilvesinden İnayet-i Hâssa suretinde Risalet-ün-Nura bir imtiyaz nev'inden hususî bir teveccûh görülmüş. Ben bu derin mes'eleyi tam görmek için "**İşârât-ül-İ'caz**"ın Tevafukatına dikkat ettim ve katî bir kanaat ile o Sırı bildim ve hissettim.

I k i n c i s i : Nasılıki çok mübarek ve kudsî büyük bir Zat, gayet fakir ve muhtaç bir adama ümid edilmediği bir tarzda iltifatkârâne bir kabda bâzı kâğıtlara sarılı bir hediye ihsan etse, elbette o bîcâre adam, o pek büyük Zâta karşı hediyesinin binler mislinden fazla teşekkür etmek ister. Ve bin o hediye kadar kıymetli bulunan o hediye ile gösterilen iltifata karşı ne kadar teşekkürde israf ve ifrat da etse, makbuldür. Ve o çok mübarek Zâtın hediyesine sardığı kâğıtları da teberrük deyip şeker gibi yese, hattâ o hediye içindeki cevizlerin kabuklarını da teberrük deyip ekmek gibi yese, başına koysa, israf olmadığı gibi, Risalet-ün-Nur yüzünde İrade-i Âmmede İnayet-i Hâssa iltifatı, Tevafuk zarfiyle İhsan edilmiş. Elbette Tevafuka dair tafsilat, tasvirat fiilî teşekküratin bir nev'idir, ve sevincin ve minnetdarlığın heyecanlı bir tereşuhatıdır. Evet, böyle bir Zâtın iltifatını gösteren maddî kırk para İhsanına karşı, kırk bin liraya değer iltifatına karşı ne kadar teşekkür eylese, israf değil.

Said Nursî

* * *

Aziz Süddîk Kardeşlerim!

Sizin fevkâlâde Sadakat ve Ulûvv-i Himmetinizden tereşşuh eden bir hafta evvelki Mektubunuza karşı hüsn-ü zannınızı bir derece

cerh eden benim cevabımın Hikmeti şudur ki:

Bu zamanda öyle fevkâlâde hâkim cereyanlar var ki, hersey'i kendi hesabına aldığı için, faraza hakikî beklenilen o Zat dahi bu zamanda gelse, harekâtını o cereyanlara kaptırmamak için siyaset âlemindeki vaziyetten feragat edecek ve hedefini değiştirecek, diye tahmin ediyorum.

Hem üç mes'ele var: Biri Hayat, biri Şeriat, biri Îmandır. Hakikat noktasında en mühimmi ve en âzamı, Îman mes'elesidir. Fakat şimdi umumun nazarında ve hâl-i âlem ilcaatında en mühim mes'ele, Hayat ve Şeriat göründüğünden, o Zat şimdi olsa da, üç mes'eleyi birden umum rûyi zeminde vaziyetlerini değiştirmek nev'-i beşerdeki câri olan Âdetullah muvafik gelmediğinden, herhalde en a'zam mes'eleyi esas yapıp, öteki mes'eleleri esas yapmayıacak, tâ ki, Îman Hizmeti, safvetini umumun nazarında bozmasın ve avamın çabuk iğfal olunabilen Akıllarında o Hizmet başka maksadlara âlet olmadığı tahakkuk etsin.

Hem de, yirmi senedenberi tahribkâr eşedd-i zulüm altında o derece Ahlâk bozulmuş, o derece Metanet ve Sadakat kaybolmuş ki; ondan, belki yirmiden birisine itimad edilmez. Bu acib hâlâtâ karşı çok fevkâlâde Sebat ve Metanet ve Hamiyet-i İslâmiye lâzımdır. Yoksa akım kalır, zarar verir.

Demek en hâlis ve en selâmetli ve en mühim ve en muvaffakiyetli Hizmet, Risalet-ün-Nur Şâkirdlerinin çalıştığı daire içindeki Kudsî Hizmettir.

Her ne ise, şimdilik bu mes'eleye bu kadar yeter.

Said Nursî

* * *

HÜSREV'İN MEKTUBUNDAN BİR FIKRADIR

Evet Üstadım, gözümüzle görüyoruz ki: Ehl-i Tarîkat, bid'alara dayanamamışlar; hem girmişler, içinden çıkamıyorlar, hem salikleri ondan bir ikiye inmiş. Hem onlar da îtiraf ediyorlar ki : Zevklerinden cezbedici güzelliklerinden ellerinde çok şeyleri kalmamış. Cenab-ı Hakkın sîrf bir İhsani olarak Risalet-ün Nur'un parlak, nuranî Nâsiyesini müşahede ediyoruz ki, in'ikâs eden Lemeat-ı Nû-

riyesi, bütün ihtiyacımıza kâfi ve vâfi geliyor, herkesi hayrette bırakıyor. **Hem, ehl-i bid'ayı serfürü' ettiriyor.** Öylelerin lisانlarından, nedamet ve teessüfü ifade eden "Bilmemışız!" kelimeleri dökülüyor.

Muhitimizde, Risalet-ün-Nura karşı câzibedar ve çok âlî Hakikatlarından başka ehl-i bid'a lisانları susmuş; güya karanlıklı girdablara sokulmuşlar, konuşmuyorlar. Konuşsalar da tesirleri kalmamıştır. Câzibedar ve İ'cazkâr Lisaniyle ancak Risalet-ün-Nur konuşuyor. Bid'a ve dalâlet zulmetlerine karşı ancak Onun Talebeleri, Kuvvet-i Îmanla çelikten bir kal'a gibi duruyorlar. Hem öyle fevkâlâde Fütuhat yapıyor ve öyle hârikulâde bir surette Emir ve Nehy-i Kur'ânîyi temessük ettiriyor ki, pek çok müşahedatımızdan yalnız birisini bin Kalemlî Kardeşimiz söylüyorlar ki... Sükût.

H ü s r e v

* * *

KÂTİB OSMAN'IN RÜ'YASINA AİD BİR FIKRASIDIR.

Şâbân-1 Şerifin onbeşinci cumartesi **Leyle-i Berat** gecesi rü'yamda; büyük berrak, küçük bir deniz olan bir göl sahilinde inglez veyahud almanla, biz yâni Türk hükümeti harbediyormuş. Harb esnasında Semadan bir karaltı zuhur etmeye başladı. "Acaba bu Semadan inen nedir?" diye hepimizin nazar-ı dikkatini celbetti. Yakınlaştıkça bir insan ve sonra üzeri ihamlı, yüzü bir parça esmer, başı beyaz ve büyük tülbind ile sarılı bir kadın şeklini alarak, gölün ortasında hemen ineceği zaman derhal oraya bir mermerden Minber yapılarak Minberin üzerine indi. Sonra, Zât-1 Âlinizden gelen umum Mektubları okumağa başladı. Her iki tarafta Sükûnet hasıl oldu. Okuduğu Mektubları herkes can kulağıyle dinledi. Sonra nihayetinde "Evet, Hazret-i Kur'an-1 Azîmüşşânın Ahkâm-1 Şer'iyesince amel ederseniz, yakayı kurtarırsınız. Eğer Kur'ân-1 Azîmüşşân'ın Ahkâm-1 Şer'iyyesine riayet etmezseniz hepiniz mahv u perişan olacaksınız" diye söyledi. Sonra evime geldim. Bizim Re'fet Beyle Rûşdü Efendi bizim eve geldiler, bendenize dediler: "Bu Sırri sen mi ifşa ettin? Bu Mektublar Minber üzerinde okundu?" Bendeniz de cevaben: "Hayır Kardeşlerim, bu Sırri siz anladınız mı? Bu gelen Zat, Semadan geliyor, bu Mektubları

oradan getiriyor. Ben kim oluyorum ki o havadisi oraya çıkarayım?" diye onlara söyledi. Sonra bunlara bir hediye ikram edeyim diye bakdım, evimizin deliğinde dört top helva gördüm. Birisini birine, diğerini öbürüne ve iki tanesini de kendim yedim. Ağzım tatlı olarak uyandı.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ Leyle-i Berat hürmetine ve Duanız Berekatiyle hakkımda mübarektir, lütfen tâbirini beklemekteyiz.

Talebeniz
K â t i b   O s m a n

* * *

KARADAĞ'IN BİR MEYVESİ

Aziz kardeşlerim!

Bu defa Mektub yerinde bu meyveyi gönderiyoruz.

Bir Âyetin mana-yı işaretinin külliyetinden bir ferdî, Hürriyetten bu âna kadardır... Teşrin-i sâni otuzuncu gün, bin üç yüz ellisekizde (1358), Karadağ başına çıkyordum. "İnsanların, hususan Müslümanların bu teselsül eden helâketleri ve hasaretleri ne vakitten başladı, ne vakte kadar..." hatırlı geldi. Birden, her müşkülümü halleden Kur'an-ı Mu'ciz-ül

Beyan, Sure-i **وَالْعَصْرِ**'yı karşıma çıkardı. "Bak!" dedi, baktım; her asra hitab ettiği gibi, bu asrımızada daha ziyade bakan

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي حُسْرٍ وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي حُسْرٍ Âyetindeki

makam-ı cifrîsi **bin üç yüz yirmidört** (1324) edip, hürriyet inkılâbiyla başlayan tebeddül-ü sultanat ve Balkan ve İtalya Harpleri ve Birinci Harb-i Umumî mağlubiyetleri ve muahedeleri ve Şeair-i İslâmiyenin sarsılmaları ve bu memleketin zelzeleleri ve yangınları ve İlkinci Harb-i Umumî'nin zemin yüzünde firtinaları gibi, Semavî ve arzî musibetlerle hasaret-i insaniye ile

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي حُسْرٍ Âyetinin bu asra

dahi bir Hakikati, maddeten aynı tarihiyle gösterip, bir Lem'a-i İ'cazıni gösteriyor.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ise makam-ı cifrîsi

(âhirdeki **ت هـ**, sayılır, şedde sayılmaz) bin üçyüz ellisekiz (1358) olan bu senenin ve gelecek senenin aynı tarihini göstermekle o hasaretlerden bâhusus manevî hasaretlerden kurtulmanın çare-i yegânesi, İman ve A'mal-i Sâliha olduğu gibi ve mefhum-u muhalifiyle, o hasaretin de sebeb-i yegânesi küfür ve küfran, şükürsüzlük yani imansızlık, fisk ve sefahet olduğunu gösterdi. Sure-i **وَالْعَصْرِ** in Azamet ve Kudsiyetini ve kısalığıyla beraber gayet geniş ve uzun Hakaikin hazinesi olduğunu tasdik ederek, Cenab-ı Hakk'a şükrettik.

Evet Âlem-i İslâm, bu asrin hasareti olan bu dehşetli İkinci Harb-i Umumi'den kurtulmasının sebebi, Kur'andan gelen İman ve A'mal-i Sâliha olduğu gibi; fakirlere gelen acı açlık ve kahtın sebebi, orucun tatlı açlığını çekmedikleri; ve zenginlere gelen hasarat ve zayıatin sebebi de, Zekat yerinde ihtikâr etmeleridir. Ve Anadolu'nun bir meydan-ı harb olma-

masının sebebi; **إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا** Kelime-i Kudsiyesinin Hakikatini fevka-lâde bir surette yüzbin insanların Kalblerine Tahkikî bir tarzda Ders veren Risale-in Nur olduğunu, pek çok emarelerle ve Şakirdlerinden binler Ehl-i Hakikat ve Dikkatin kanaatlari isbat eder.

Ezcümle: Emarelerden biri, Risale-i Nur'a sıkıntı veren veyaHut Hizmetinden çekilen pek çok adamların tokat yemeleri gibi; bu sene, bu memleketin etrafında umumî bir tarzda Risale-i Nur'un İntişarına sıkıntı verip şimdiki bir nevi tevakkuf devresi vermek hatasıyla, şimdiki umumî sıkıntının bir sebebi olduğunu göstermesidir.

Sure-i وَالْعَصْرِ 'in Dağ Meyvesi Namındaki Nüktesine bir Haşıyedir.

الصَّالِحَاتِ deki ت deki 'âhirdeki ت lar ekseriyetçe vakfa rast gelmesiyle cıfırce ه sayılabilir, bu noktada الْاَلَّا beraberdir. Bu zamanımızı gösterir (1358). Ve telaffuzca ه okunmadığından ت kalabilir. Bu noktadan, şeddeler sayılmazsa ve الْاَلَّا beraber değil, ikiyüz kusur zamana kadar İman ve Amel-i Sâlih ile beraber bir Taife-i Azîme, hasarat-ı azîmeye karşı Mücahedeye devam edeceğini işaret edip, Fatiha'nın âhirinde

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

لَا تَرَالْ طَاغِيَّةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ

birinci Cümle, bin beşüz (1500) makamıyla Âhirzamanda bir Taife-i Mücahidenin son zamanlarına; ve ikinci Cümle bin beşüzaltı (1506) makamıyla, galibane Mücahedenin tarihine; ve üçüncü Cümle bin beşüz kırkbeş (1545) makamıyla pek az bir farkla, hem Fatiha'nın,

وَالْعَصْرِ hem Suresi'nin ikinci Cümlesinin Gaybî İşaretlerine işaret edip,

Tevafuk eder. Demek bu Hadîs-i Şerifin üç Cümlesinden herbirisini, bin beşüz tarihine ve Mücahedenin ne kadar devam edeceğini dair işaretleri-

ne, aynen bu **الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ** 1561 makamıyla, hem

بِالصَّابَرِ bin beşüz altmış (1560) makamıyla

ıştirak edip, o Taife-i Azîmenin Mücahedadları ne kadar devam edeceğini mana-yı işaret ve cifri ile gösterirler. Ve Fatiha ve Hadîsin irâe ettilerini tarihe, makam-ı ebcedleriyle takarrüb edip, farklı bir derece Tevafuk ederler ve manalarıyla da tam tetabuk ederek, parlak bir Lem'a-i İcaziye-i Gaybiyeyi gösteriyorlar.

BİRDENBİRÉ KALBE GELEN BİR NÜKTE-İ İ'CAZİYEDİR

Kur'ana aid en cüz'i en küçük bir Nükte de kıymeti büyük olduğundan, İşârât-ı Kur'aniyenin bu zamanımıza Tevafuk eden küçük

bir Şuâî, bugün Sûre-i **وَالْعَصْرِ** Nükte-i İ'câziyesi münasebetiyle Sûre-i Filden, mânâ-yı işârî tabakasından Tevafuk düsturuna istinaden bir Nüktesini beyan etmem ihtar edildi. Şöyle ki:

سُرِّ الْكَيْفِ meşhur ve tarihî bir hâdise-i cüz'iyeyi beyan ile gelen ve her asırda efradi bulunan o gibi ve ona benzeyen hâdiseleri ihtar ve tabakat-ı işariyeden herbir tabakaya göre bir mânatı ifade etmek umum asırlarda umum nev-i beşerle konuşan Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyanın Belâgatının muktezası olmasından, bu Kudsî Sûre bu asrımıza da bakiyor, Ders veriyor, fenaları tokatlıyor. Mânâ-yı işârî tabakasında bu asrin en büyük hâdisesini haber vermekle beraber dünyayı her cihetle Dine tercih etmek ve dalâletde gitmenin cezası olarak cifir ve hesab-ı ebced ile üç cümlesi aynı hâdisenin zamanına tetabuk edip işaret ediyor.

B i r i n c i C ü m l e s i : Kâbe-i Muazzama'ya hücum eden ebrehe askerlerinin başlarına Ebâbil Tayyareleriyle Semavî Bombalar yağdırmasını ifade eden **تَرْمِيْهِم بِحِجَارَةٍ** Cümle-i Kudsiyesi **بِنْ عَيْزُوْلِيْدِوكُوز** edip, dünyayı Dine tercih eden ve nev'-i beşeri yoldan çıkaran medeniyetçilerin başlarına Semavî Bombalar ve Taşlar yağıdmasına Tevafukla işaret ediyor.

İ k i n c i C ü m l e s i : **اللَّهُ يَجْعَلُ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ** Kelime-i Kudsiyesi, eski zaman hâdisesindeki Kâbenin Nurunu söndürmek için hileler ile hücum edenlerin kendileri yokluk, zulüm, dalâlette aksü'l'amel ile aleyhlerine dönmesiyle tokat yedikleri gibi, bu asrin aynen hileler ile, desiseler ile Edyan-ı Semaviye Kâbesini, Kıbleğâhını, dalâlet hesabına tahribe çalışan cebbar, mağrur ehl-i dalâletin tadil

ve idlâllerine Semavî Bombalar tokadiyle cezalanmasına, aynı tarihi

فِي تَضْلِيلٍ Kelime-i Kudsiyesi bin üçyüz altmış makam-ı cifrisiyle Tevafuk edip işaret ediyor.

الَّمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاصْحَابِ الْفِيلِ Cümle-i

Kudsiyesi Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâma hitaben : "Senin mübarek Vatanın ve Kiblegâhin olan Mekke-i Mükterremeyi ve Kâbe-i Muazzamayı hârikulâde bir surette düşmanlardan kurtar-masını ve o düşmanları nasıl bir tokad yediklerini görmüyor musun?" diye mânâ-yı sarihiyle ifade ettiği gibi, bu asra dahi hitab eden o Cümle-i Kudsiye, mânâ-yı işârîsiyle der ki : "Senin Dinin ve İslâmiyetin ve Kur'ânın ve Ehl-i Hak ve Hakikatın cebbar düşmanları olan dünya-perest ve dünyyanın menfaati için Mukaddesati çığneyen o ashab-ı dünyaya senin Rabbin nasıl tokatlarla cezalarını verdiğini görmüyor musun? Gör, bak!" diye mânâ-yı işârîsiyle, bu Cümle aynen makam-ı cifrisiyle tam bin üçyüz ellidokuz tarihiyle aynen Âfât-ı Semaviye nevinde Semavî Tokatlarla İslâmiyete ihanet cezası olarak, diye mânâ-yı işârî ifade ediyor.

Yalnız

أَصْحَابُ الْفِيلِ yerinde "Ashab-üd-Dünya" gelir. **فِيلِ** kalkar, "Dünya" gelir. (Hâsiye)

(Hâsiye): Bu **فِيلِ** lafzı kalkmasının Sırı: Eski zamanda dehşetli Fil-i Mah-

mudî azametine, heybetine dayanmış, hûcum etmişler. Şimdi ise dünya servetine ve malına ve o servetle havada ve denizde filolar teşkil edip, o fil gibi filolarla nev'-i beşeri esaret altına almış ve avrupa medeniyetçileri medeniyetin mehasiniyle, iyilikleriyle, menfaatleriyle değil, belki medeniyetin seyyiatıyla ve sefahetiyle ve dinsizliğiyle üçyüzelli milyon Müslümanların her tarafta hâkimiyetlerini imha edip istibdadına serfürü' etmiş ve bu musibet-i semaviyeye sebebiyet vermiş. Ve dünyaperest gaddar zalimlere, zulümlerine ceza olarak tokatlar gelmeye ve fakir ve masumlar ve mazlumlara, fâni mallarını ve hayatlarını Âhiretlerine çevirmek ve kıymetdar eylemek ve dünyadaki günahlarına keffaret-i üz zünub etmeye Kader-i İlâhîye fetva verdiler. Şimdi yedi senedir dünyaperestlerin bu musibette vaziyetlerini ve safahatlarını ve harb-i umumî sahifelerini kat'iyen bilemiyorum. Fakat iki sene evvelki vaziyetleri, bu Sure-i Kudsiyenin mana-yı işaret tabakasından gelen tokatlar, tamı tamına onların başlarına iniyorlar ve Surenin bir mana-yı işaretini tam tefsir ediyor.

T a h l i l: ر ر ت ت ت ت sekizyüz; iki dörtüz. İki م م ,
 bir ب , bir ح , bir ي yüz; tenvin vakf olmadığından ن dur, elli; bir ه ,
 bir ج , bir ا dokuz; mecmuu bin üçyüz ellidokuz.

ف sekizyüz, **ت** dörtyüz, **ض** seksen, **ى** iki **ي** تَضْلِيلٍ
yirmi, iki **ل** altmış, tenvin vakfa rast gelmiş, sayılmaz; yekûnu bin üçyüz
al他妈.

Hem arabî, hem rumî tarihiyle bu semavî tokatların ayrı ayrı çeşitlerinin zamanlarına Tevafuk ile parmak basıyor. (Hâsiye)

KÜÇÜK HUSREV FEYZİ'NİN BİR İSTİHRACIDIR

Otuzüçüncü Âyetten Hâfız Ali'nin istihracının bir Zeyli ve Lâhikasıdır.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Sure-i Zümer'de

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ

Âyet-i Azîmenin mana-yı sarihinden başka bir mana-yı işaret tabakasının külliyyetinde dâhil bir ferdi Risale-i Nur ve Tercümanı olduğuna kuvvetli bir delil buldum.

أَفَمَنْ شَرَّ حَالُهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ Cümlesi,

(Haşiye): Evet bu tokattan, pürser beşer şirkten şükre girmezse ve Kur'an'a tarziye vermezse, Melaike elliyle de Ahcar-ı Semaviye başlarına yağacağını bu Sure bir mana-yı işaretle tehdid ediyor.

hesab-ı cifrî ve ebcedî ve riyazî ile **bin üçyüz yirmidokuz** (1329) veya sekiz (1328) eder. Demek **مَنْ فَهُوَ** külliyetinde ve **فَهُوَ** işaretinde dâhil ve

medar-ı nazar bir ferdi, Înşirah-ı Sadr Nuriyla başka bir halete girip, eski sıkıntından kurtulup, Nuranî bir mesleğe giren bir şahıs, eski ve yeni harb-i umumînin gelmeye hazırlanmaları olan o dehşetli tarihe ve o ferdin vaziyetine remzen bakar.

فَهُوَ مِنْ رَبِّهِ نُورٌ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ Kelimesi, Risale-i Nur ismine ve manasına hem cifri, hem sureti, hem manası Tevafuk ettiği gibi;

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدَرَةً لِلإِسْلَامِ فَهُوَ Cümlesinin de makam-ı cifrîsi gösterdiği tarihte Risale-i Nur Tercümanı olan Üstadımin -**(Haşiye)** tahkikatımla- aynen vaziyetine Tevafuk ediyor.

Çünkü o zamanda harb-i umumînin mebde'lerinde, Üstadım eski âdetini vesair ulûm-u felsefeyi ve Ulûm-u Âliye **آليه** ve Âliyeyi **عليه** bırakıp, tam bir Înşirah-ı Sadırla Risale-i Nur'un Fatihası ve birinci mertebesi olan **İşarat-ül İ'cاز** Tefsirine başlıyor, bütün Himmetini, Efkârını Kur'an'a sarfetmeye başladığına Tevafuku kavî bir emaredir ki; bu asırda o küllî mana-yı işaretide medar-ı nazar bir ferdi, Risale-i Nur'un Tercümanı ve Şakirdlerinin Şahs-ı Manevîsini temsil eden Mümessilidir.

Evet madem Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan her asırda her ferde hitab eder, ve bir İlm-i Muhit ve bir İrade-i Şamile ile herşeye bakabilir; ve madem Ülema-i İslâm'ın ittifakıyla, Âyetlerin mana-yı sarihinden başka işaret ve remzî ve zîmnî müteaddid tabakalarda manaları vardır ve madem

يَا آتُهَا الَّذِينَ آمَنُوا gibi Hitablarda her asır gibi, bu asırdaki Ehl-i İman, Asr-ı Saadetteki Mü'minler gibi dâhildir ve madem İslâmiyet noktasında bu asır, gayet

(Haşiye): Bu Şerh-i Sadırla münasebetdar bir Tevafuktur. Üstadımdan anladım; yirmibes senedir daima ve en mühim Duası

اللَّهُمَّ اشْرَحْ صَدْرِي لِلِّإِيمَانِ وَالْإِسْلَامَ Münacatı olmuş.

ehemmiyetli ve dehşetlidir ve Kur'an ve Hadîs İhbâr-ı Gaybî ile, Ehl-i İmanı onun fitnesinden sakınmak için şiddetle haber vermiş. Ve madem hesab-ı cifrî ve ebcedî ve riyazî, eskiden beri sağlam bir düsturdur ve kuvvetli bir emare olabilir. Ve madem Risale-i Nur ve Tercümani ve Şakirdleri, İman ve Kur'an Hizmetinde parlak ve tesirli Vazifeleri gayet ehemmiyet kesbetmiştir. Ve madem bu büyük Âyet, hesab-ı cifirle bu asırda ve iki harb-i umumîye bakar. Eski harbin patlamasına ve Risale-i Nur'un zuhuruna Tevafuk ettiğini, manen de gösterir. Elbette mezkûr Hakkatlara ve kuvvetli karinelere binaen bilâ-tereddûd hükmederiz ki: Risale-i Nur'un Şahs-ı Manevîsi ve Tercümani, bu Âyet-i Azîmenin mana-yı işaretî tabakasının külliyyetinde dâhil ve medar-ı nazar bir ferdidir. Ve bu Âyet Ona işaret eder. Ve mana-yı remziyle Ondan haber verir. Ve İhbâr-ı Gayb nev'inden bir Lem'a-i İ'caziyeyi gösterir, denilebilir.

ص ده ف م ن ل : Bir ش ر د iki ش yedyüz. iki ش ر د yüz. İsm-i Celal آلللهُ altmışyedi. İki ل ل altmış. فَهُوَ doksanbir. س م ل ل لِلْإِسْلَامِ daki iki veya üç ش iki veya üç; ح sekiz.

رَبِّهِ ر نُورِ مِنْ رَبِّهِ, "Risale-i Nur" Her ikisinde نُور var. "Risale" de 'deki ر 'ya mukabildir. Eğer نُور deki tenvin sayilsa, آللُّهُ نُورِ de dahi şed-delî ن sayılır, yine ittihad ederler. نُور dan başka مِنْ بِهِ نُور doksanyedi ederek, Risale-i Nur'da kalan س ل ه iki ۱۱ dahi doksanyedi ederek, tam Tevafuk eder. Türkçe telaffuzda Risale-i Nur ﴿ ile okunması zarar vermez.

Sure-i Maide'nin onbeşinci Âyeti

فَدُجَاءَكُم مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ

Sure-i Nisa'nın

âhirinde

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُم مِّنْ رَّبِّكُمْ
وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا

Âyeti gibi, Risale-i Nur'a mana ve cifir cihetiyile, mana-yı işaretî efradından olduğuna kuvvetli bir karine buldum.

İkinci Âyet olan Sure-i Nisa'nın Âyeti, Birinci Şua olan İşarat-1 Kur'aniye'de, Üstadım işaretini beyan etmiş. Birinci Âyet olan Sure-i Maide'nin onbeşinci Âyeti hem bunun işaretini teyid ediyor, hem de

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ

Âyetinin işaretini tasdik ediyor.

Evet bu asırda mana-yı işaretî tabakasından tam şu Âyetin kudsî mefhuma bir ferd, Risale-i Nur olduğuna kim insaf ile baksa tasdik edecek. Risale-i Nur bir ferdi olduğuna manevî münasebet kavîdir. Madem bu Âyetin makam-ı cifrîsi bin yüz altmışsalıdır (1366), eğer meddeler, okunmayan Hemzeler sayılmazsa altmışikidir (1362). Ve madem Risale-i Nur, Kur'an-ı Mübin Nurunu ve Hidayetini neşreden bir Kitab-ı Mübindir. Ve madem zahiren ondan daha ileri, o Vazifeyi ağır şerait altında yapanları görmüyoruz. Ve madem Âyetler, sair Kelâmlar gibi căzî bir manaya münhasır olamaz. Ve madem delalet-i zîmnî ve işaretî ile kaideten mefhumu kelâmda dâhil oluyor. Ve madem Necmeddin-i Kübra ve Muhyiddin-i Arab gibi çok Ehl-i Velayet, mana-yı zahirîden başka bâtinî ve işaretî manalar ile ekser Âyâti tefsir etmişler; hattâ Tefsirlerinde Musa (A.S.) ve Fırvun'dan murad, Kalb ve nefistir dedikleri halde Ümmet onlara ilişmemiş; büyük Ülemadan çokları onları tasdik etmişler. Elbette Âyetin delalet-i zîmnî ile Risale-i Nur'a kuvvetli karinelerle işaretî kat'îdir, şüphe edilmemek gerektir.

Tahlil: قُدْ جَاءَكُمْ نُورٌ مِّنْ اللَّهِ يُعَذِّبُ الْمُجْرِمِنَ yüz altmışdokuz yüz ellyedi tenvin ile beraber üçyüzaltı وَ كِتَابٌ مُّبِينٌ بِهِ اللَّهُ يَهْدِي بِهِ الْمُسْتَقِرِّينَ yüzüç

Yekûnû, bin üçyüz altmışaltı. Eğer meddeler, okunmayan « (hemze) ler sayılmazsa, bu seneki Muharrem tarihine; yani bin üçyüz altmışiki'ye tamam Tevafuk eder. Eğer

مُبِينٌ deki tenvinde vakfedilse, bin üçyüz onaltıdır (1316) ki; hem Risale-i Nur'un mukaddematına, hem tenvin ile Tekemmülüne ve Birinci Şua'da beyan edildiği gibi, çok Âyatın ehemmiyetle gösterdikleri aynı meşhur tarihe Tevafuk eder.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Ben, senin İctihadında hatâ var diyenlere ve isbat edenlere teşekkür edip Ruh u Canla minnetdarım. Fakat, şimdîye kadar o İctihadımı tamamıyla kanaatla tam tasdik edenler, binler Ehl-i Îman ve onlardan çokları Ehl-i İlim tasdik ettikleri ve ben de dehşetli bir zamanda Kudsî bir Teselliye muhtaç olduğum bir hengâmda sîrf Ehl-i Îmanın Îmanını Risale-i Nur ile muhofaza Niyet-i Hâlisasiyle ve Necmeddin-i Kübrâ, Muhyiddin-i Arab gibi binler Ehl-i İşârât gibi cifrî ve riyazî hesabiyle beyan edilen bir Müjde-i İşariye-i Kur'aniyeyi kendine gelen bir kanaat-ı tâmmâ ile, hem mahrem tutulmak şartıyla beyan ettiğim ve **o İctihadımda en muannid dinsizlere de isbat etmeye hazırlım**, dediğim halde beni giybet etmek, dünyada buna hangi mezheble fetva verilebilir, hangi fetvayı buluyorlar?! **Ben herseyden vazgeçerim, fakat Adalet-i İlâhiyyenin huzurunda bu dehşetli giybete karşı hakkımı helâl etmem! Titresin!.. Bütün Sâdâtın Cedi olan Fahr-i Âlem Aleyhissalâtü Vesselâmin Sünnet-i Seniyyesini muhofaza için hayatını ve hersey'ini fedâ eden bir mazlûmun şekvası, elbette cevabsız kalmayacak!**

İllâ bir şart ile helâl edebilirim ki: Bu Ramazan-ı Şerifte bana ve hâlis Kardeşlerime verdiği endişe ve telâşı, hak-perestlik damariyle, büyulkere lâyik ulûvv-u cenabla, enanyet-i taassubkârânnesini Hakikata ve insafa feda edip tâmire çalışmasıdır; müşfik ve munsif bir Hoca tavriyle, kusurumuz varsa bize lütufkârâne ihtar ve ikazdır. Cenâb-ı Hak,

سَتَّارُ الْعَيْوَب dur, Hasenat seyyiata mukabil gelse, afveder.

Îman Hizmetinde yüzbinler insanın Îmanını Tahkîkî yapmak Hasenesine karşı benim gibi bir bîçârenin hüsn-ü niyetle kuvvetli emarelerle İnayet-i İlâhiyyeden tasavvur ettiği bir

Müjde-i Kur'aniyenin tefehhümünde bir yanlış, belki yüz yanlış varsa da, o Hasenata karşı gelemez, setr-i uyûb perdesini yırtamaz!... Her ne ise.

Bu mes'ele yalnız şahsına taallük etseydi, ben cidden nefsi emmarem tam kırmak için ona minnettar olurdum. **Mesleğimiz, bu zamanda Hakka Hizmet, bütün bütün terk-i enaniyetle olabileceğini kat'î kanaatimiz olduğu gibi, yirmi senedir nefsi emmarem ister istemez o mesleğe İtâate mecbur olmuş. Risale-i Nur ve mukadematlari, buna bir hüccet-i katiadır.** Fakat garaz ve inad ve bir nevi taassub-u meslekiyeyi ihsas eden ve esrar-ı mestûreyi işaa suretinde gelen itiraz ve ayıblara karşı Eski Said (R.A.) lisaniyle derim: **İşte meydan! En müteassib Ulemadan ve en büyük Veli'den tut, tâ en dinsiz feylesoflara ve müdakkik Hükemalara, Risale-i Nurdaki Dâvaları isbat etmeğe hazırlım ve hem de isbat etmişim ki, benim mahvîma ve idamîma mütemadiyen çalışan zindik feylesoflar ve mülhidler, o Dâvaları cerhedemiyorlar ve edememişler!**

Hem bütün hayatımda delilsiz dâvaları zikretmediğim, sizin gibi eski ve yeni arkadaşım biliyorlar. Bâhusus, Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan-dan aldığım bir kuvvetle avrupa feylesoflarına Risale-i Nur meydan okur. Risale-i Nur bu zamanda medar-ı nazar bir Hâdise-i Kur'aniye olduğundan, bir iki işaret değil, belki benimle beraber Risale-i Nur Şâkirdleri tarafından istihraç edilen beş Risalede yazılan işaretler, bir cihette bine yaklaşıyor. Bin incecik saçlar dahi toplansa kuvvetli bir ip olduğu gibi, sarahata yakın bir delâlet oluyor. Vahdet-i mes'ele cihetiyle o işaretler birbirine kuvvet verir. Bâzı işârâti zaif görmekle onu inkâr etmek, İnsafa, Hakperestliğine muvafık olamaz. Înkâr eden mâzur olamaz. Hususan, lüzumsuz ve zararlı ve müfritane bir gıybet olsa, bu zamanda Ehl-i İlim ortasında Ehl-i Hakikatı aflatırıacak bir hâdise-i elîmedir.

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Kardeşlerim!

Kur'an'ın bir tek Âyetinin bir tek işaretini İhbar-ı Gayb nev'inden bir Lem'a-i İ'caziyeyi Tevafuk suretiyle gösterdiğini manevî bir İhtarla gördüm.

أَيُّحِبُّ أَحَدًا كُمْ آنْ يَا كُلَّ لَحْمٍ أَخِيهِ مَيْتًا Şu Âyet-i Kerimenin makam-ı cifrîsi -şedde ve tenvin sayılmazsa- **bin üçyüz ellibirdir** (1351), **مَيْتًا** aslı

مَيْتًا olmasından **bin üçyüz altmışbir** (1361) ederek; bu tarihte, Umûr-u Azîmeden bir dehşetli gıybeti, şu Âyetin mana-yı işaretî külliyetinde dâhil ediyor ve Umûr-u Azîmeden böyle acib bir gıybet aynı tarihte, aynı senede vukua geldi. Şöyle ki:

Onsekiz sene (şimdi yirmiden geçti) müddetinde Sünnet-i Seniyeyi muhafaza için başına şapka koymadığından ve onsekiz senedir haps-i münferid hükmünde ihtilattan men' ve yalnız bir odada hayatını geçirmeye mecbur edilen ve hususî ibadetgâhında Ezan-ı Muhammedî (A.S.M.)

okuyup "اللهُ أَكْبَرٌ" dediğinden ve " لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ " Hakikatini güneş gibi gösterdiğinden, yüz arkadaşıyla taht-ı tevkife alınan bir adam, yüz emare ve karinelere istinaden İnayet-i İlahiyeden geldiğinden katî bir kanaati ile İşarat-ı Kur'aniyeden bir müjdeyi hem kendine, hem musibetzede arkadaşlarına teselli niyetiyle beyan ettiği için gıybet ve fena tabiratla teşhir etmek ve Onun Dersleriyle İmanlarını kurtaran masum Şakirdlerini ondan tenfir edip şübheler vermek; güya ortalıkta medar-ı inkâr bir şey yok ve hiçbir münkeratı ve cinayeti görmüyor gibi, yalnız o bîcarenin mevhüm bir hatasını, sekiz senede seksen müdakkiklerin nazarında saklanan ve sathî ve inadî nazarına göre bir ictihadî yanlığını görüyor zanniyla zemmetmek; elbette bu asırda, bu memlekette Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın kasden işaretine medar olabilir azîm bir hâdisedir. Bence, Kur'an'ın nasîkı her Sure ve bazan bir Âyet ve bazan bir Kelime bir Mu'cize olur; öyle de bu Âyetin tek bir işareteti, İhbar-ı Gayb nev'inden bir Lem'a-i İ'caziyedir. Bu Âyetin bu işareteti, bu asırda, Risale-i Nur şakirdlerinin hakkındaki gıybet'e baktığına üç emare var:

Birincisi: Birinci Şaşa olan İşarat-ı Kur'aniye Risalesinde, Risale-i Nur'a ve Tercümanına işaret eden beşinci Âyet

olan

أَوْ مَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ gayet kuvvetli karinelerle **مَيْتًا** Kelime-i Kudsiyesi cifir ve ebced hesabıyla ve üç cihet-i manasıyla Said-ün Nursî'ye Tevafuk etmesidir.

İkinci Emare: **أَيْحِبُّ أَحَدُكُمْ** ilâ âhir Âyetinin makam-ı cifrîsi ve riyazîsi **bin üçyüz altmışbir** (1361) etmesidir. Aynı tarihte, o acib hâdise oldu.

Üçüncü Emare: O muhterem ihtiyar zâtı unutmak, belki şahsına karşı tezyifatını ihtiyarlığına ve çok cihetlerle mabeynimizdeki Uhuvvete hürmeten helâl etmeğe karar verdiğim ve biz Hizmetkâr olduğumuz Kur'an'a havale edip bıraklığım hengâmada, birden ihtiyarım haricinde, beş vecihle zemmi zemmeden, mu'cizane giybetten altı cihetle zecreden

أَيْحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا Âyeti karşımıda kendini gösterip temessül eyledi. Manen, "Bana bak!" dedi. Ben de baktım, birden Tesbihat içinde gördüm ki: 1351'den, tâ 1361 tarihini gösterdi. Halimize baktım; perde altında 51'den, tâ 61'e kadar Risale-i Nur meded beklediği İstanbul âfâkında, bir nevi taarruz bulunmuş ve 61'de birden patlamasıdır.

T a h l i l: ت dörtyüz, خ altıyüz = bin. ممیی yüz.

ح ح ح ب د ی ن م ل ل ک ک yüz. Üçüncü yüz. **الف هـ** on. Beş **ی**, bir ile beraber on. Âhirdeki tenvin vakfen **|** olduğu için yekûnu bin üçyüz ellibir. (Haşıye) **مَيْتًا** aslı **بِيـا**-yi müşeddede olduğundan bin üçyüz altmışbir eder.

Said Nursî

(Haşıye) : Bu Âyet bizi şiddetle giybetten men'ettiğinden, bu hâdiseyi unutmalıyız, medar-ı giybet etmemeliyiz. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**, daha tekerür etmeyecek. }

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَإِنَّ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسْتَحْيِي حَمْدِهِ

Bu âciz Kardeşiniz, hem o itiraz eden o eski dost zâta, hem Ehl-i Dikkate ve sizlere beyan ediyorum ki: Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyanın Feyziyle yeni Said (R.A.) Hakaik-ı İmaniyeye dair o derece mantıkca ve hakikatca bürhanlar zikrediyor ki; değil Müslüman Uleması, belki en muannid avrupa feylesoflarını da teslime mecbur ediyor ve etmektedir. Amma Risale-i Nurun kıymet ve ehemmiyetine işaret ve remzî bir tarzda "Hazret-i Ali" (R.A.) ve "Gavs-ı A'zam"ın (R.A.) ihbaratı nev'inden Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan dahi bu zamanda bir Mu'cize-i Mânevîyesi olan Risale-i Nura nazar-ı dikkati celbetmesine "Mâna-yı işârî" tabakasından rumuz ve îmaları, İ'cazının şe'nindendir ve o Lisan-ı Gaybin Belâgat-ı Mu'cizekâranesinin muktezasıdır.

Evet, Eskişehir Hapishanesinde dehşetli bir zamanda ve Kudsî bir Teselliye pek çok muhtaç olduğumuz hengâmada, mânevî bir ihtarla: "Risale-i Nurun makbûliyetine eski Evliyalardan şahid getiriyorsun. Hal-

وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ Sirriyle en ziyade bu mes'elede söz sahibi Kur'andır. Acaba Risale-i Nuru, Kur'an kabûl eder mi? Ona ne nazarla bakıyor?" denildi. O acib sual karşısında bulundum. Ben de, Kur'andan İstmdat eyledim. Birden Otuzuç Âyetin mâna-yı sarîhinin teferruatı nev'indeki tabakattan "mâna-yı işârî" tabakasından ve o mâna-yı işârî külliyyetinde dahil bir ferdi Risale-i Nur olduğunu ve duhulüne ve medar-ı imtiyazına birer kuvvetli karîne bulunmasını bir saat zarfında hissettim; ve bir kısmı bir derece izahlı ve bir kısmını mücmelen gördüm. Kanaatîma hiçbir şek ve şüphe ve vehim ve vesvese kalmadı; ve ben de, Ehl-i İmanın İmanını Risale-i Nur ile takviye etmek niyetiyle o katî kanaatîm yazdım ve Has Kardeşlerime mahrem tutulmak şartıyla verdim.

Ve o Risalede biz demiyoruz ki: "Âyetin Mâna-yı Sarîhi budur." Tâ hocalar "فِيهِ نَظَرٌ" desin. Hem dememişiz ki: "Mâna-yı işârînin külliyyeti budur." Belki diyoruz ki: Mânâ-yı Sarîhinin tahtında

müteaddit tabakalar var. Bir tabakası da, mânâ-yı işârî ve remzîdir. Ve o mânâ-yı işârî de bir küllîdir, her asırda cüz'iyatları var. Ve Risale-i Nur dahi, bu asırda o mânâ-yı işârî tabakasının külliyetinde bir ferddir. Ve o ferdin kasden bir medar-ı nazar olduğuna ve ehemmiyetli bir Vazife göreceğine eskidenberi Ulema beyninde bir düstur-u cifri ve riyazî ile karineler, belki hüccetler gösterilmiş iken, Kur'anın Âyetine veya Sarahatine, değil incitmek, belki İ'caz ve Belâğatına Hizmet ediyor.

Bu nevi İşârât-ı Gaybiyeye itiraz edilmez. Ehl-i Hakikatın nihayetsiz İşârât-ı Kur'aniyeden had ve hesaba gelmiyen istihraçlarını inkâr edemiyen bunu da inkâr etmemeli ve edemez. Amma benim gibi ehemmiyetsiz bir adamın elinde böyle ehemmiyetli bir Eserin zehur etmesini istîgrab ve istib'ad edip böyle itiraz eden Zat, eğer buğday tanesi kadar çam çekirdeğinden dağ gibi çam ağacını halkeylemek Azamet ve Kudret-i İlâhiyyeye delil olduğunu düşünse, elbette bizim gibi acz-ı mutlak ve fakr-ı mutlakda, böyle ihtiyac-ı şedid zamanında böyle bir Eserin zehuru, Vüs'at-ı Rahmet-i İlâhiyyeye delildir, demeye mecbur olur. Ben, sizi ve mu'terizleri Risale-i Nurun Şeref ve Haysiyetiyle te'min ediyorum ki, bu İşaretler ve Evliyanın imalî haberleri, remizleri, beni daima şükre ve hamde ve kusurlarımdan istîfare sevketmiş. Hiçbir vakitte hiçbir dakika nefsi emmaremeye medar-ı fahr ve gurur olacak bir enanîyet ve benlik vermediğini, size, bu yirmi sene hayatımın gözünüz önünde tereşuhatiyle isbat ediyorum.

Evet, bu Hakikatla beraber insan; kusurdan, nisyandan hâli değil. Benim, bilmediğim çok kusurlarım var. Belki de fikrim karışmış, Risale-lerde bâzı hatâlar olmuş. Fakat Kur'anın Hurufat-ı Kudsîyesinin yerine beşerin tercumesini ikame perdesi altında, noksan huruflarla, yeni hat altında tahrifkârane ehl-i dalâletin te'vilât-ı fâsideleri, Âyatın Sarahatini incitmelerine bakmıyor gibi, bîçâre mazlum bir adamın, Kardeşlerinin İmanını kuvvetlendirmek için bir Nükte-i İ'caziyeyi beyan ettiği için Hizmet-i Îmaniyesine fütur verecek derecede itiraz, elbette, değil Ehl-i Hakikat Zatlar, belki zerre mikdar insafi bulunan, itiraz edemez.

Bunu da ilâveten beyan ediyorum: Bu zamanda, gayet kuvvetli ve hakikatlı milyonlarla Fedakârları bulunan meşrebler, meslekler,

Tarikatlar; bu dehşetli dalâlet hücumuna karşı zâhiren mağlûbiyete düştükle halde, benim gibi yarı Ümmî ve kimsesiz ve mütemadiyen tarassut altında, karakol karşısında ve müdhiş müteaddid cihetlerle aleyhimde propagandalar ve herkesi benden tenfir etmek vaziyetinde bulunan bir adam, o mesleklerden daha ileri, daha kuvvetli dayanan Risale-i Nura sahib değildir; ve o Eser, onun hüneri olamaz, onunla iftihar edemez. Belki, doğrudan doğruya Kur'ân-ı Hakîmin bu zamanda bir nevi Mu'cize-i Mâneviyesi olarak, Rahmet-i İlâhiyye tarafından İhsan edilmiştir. O adam, binler arkadaşıyle beraber, o Hediye-i Kur'anîyeye el atmışlar. Her nasılsa, birinci Tercümanlık Vazifesi, Ona düşmüştür. Onun fikri ve İlmi ve zekâsının eseri olmadığına delil, Risale-i Nurda öyle parçalar var ki; bâzısı altı saatte, bâzı iki saatte, bâzı bir saatte, bâzı on dakikada yazılan Risaleler var. Ben, yemin ile te'min ediyorum ki; Eski Said'in (R.A.) (**Haşiyecik**) kuvve-i Hâfızası da beraber olmak şartıyla, o on dakika işi, on saatte fikrim yapamıyorum; o bir saatlik Risaleyi, iki gün istidadımla, zihnimle yapamıyorum; ve o bir günde altı saatlik Risale olan "Otuzuncu Söz"ü ne ben ve ne de en müdakkik, dindar feylesoflar, altı günde o Tahkikatı yapamazlar ve hâkezâ... **Demek biz, müflis olduğumuz halde, gayet zengin bir mücevherat dükkanının Dellâlı ve bir Hizmetcisi olmuşuz. Cenâb-ı Hak, Fazl ve Keremiyle şu Hizmette hâlisane, muhlisane bizi ve umum Risale-i Nur Talebelerini daim ve**

muvaaffak eylesin, آمِين بِحُرْمَةِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ...

Said Nursî

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْتَعْجِلُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّ كَاتِبِهِ

Çok Aziz, Çok Sıddık ve Sâdık Kardeşlerim ve Risale-i Nur Cihetinde Emin ve Hâlis Vârislerim!

(**Haşiyecik**) : Bâzı müstensihler bu bîcâre Said hakkında (R.A.) Kelimesini bir Dua niyetiyle yazmışlardır. Ben bozmak istedim, hatırlı geldi ki: Allah razı olsun mânâsında bir Duadır, ilışme; ben de bozmadım.

Çok mânidar ve kuvvetli bir Tevafuk ve Şâkirdlerin Sadakatlerine delil, bir zâhir Keramet-i Nuriyeyi beyan etmeme bir ihtar aldım. Şöyle ki:

Ben, Vasiyetnamemi yazdığını aynı zamanda gizli münafiklar benim itimad ettiğim Hizmetçilerimi zâbita tarafından yanına gelmekten men'ettikleri aynı vakitte fırsat bulup tanımadığım birisiyle sâbık dokuz def'adan daha te'sirli bir zehiri bana yutturdular. Hem aynı zamanda Tunuslu ve Âlim Kardeşlerimden ve buraya kadar geçen sene beni görmek için gelip görüşmeden giden hoca Haşmet, Yozgat'dan buraya yazıyor ki: "Said vefat etmiş. Risale-i Nurun yüzotuz Risalesi muhafaza edilsin, tâ ki ileride tab'e deceğiz." Hem aynı zamanda Halil İbrahim'in, vefatım hakkında bir hazzın mersiye hükmündeki parlak Mektubu, Şâkirdleri ağlattırdı. Hem bu zamana pek çok yakın Husrev'in kendi âdetine muhalif, benim vefatıma dair bir iki Mektubunda iki üç gün ömrü gibi tâbirlerle ecclime işaretleri, bir parça beni müteessir etti. "Acaba, ben gidiyorum?" diye endişe ettim.

Hem aynı bu hengâmlarda, en ziyade hayat-ı dünyeviyedeki Vazifemi düşünüp vefatımdan sonra Şâkirdler bu dehşetli zamanda benim bedelime de o Vazifeyi yapacaklar mı? diye çok merak ederken; birden, Denizli, Milâs, Isparta, İnebolu, ümidiimin yüz derece fevkında öyle sahabetkârâne ve iltizamperverâne o Vazifeye koşup, başkaları da ve Muallim ve Âlimleri koşturdukları ki; beni hayret hayret içinde bırakırlar.

E l h â s ı l : Bu beş cihetteki Tevafuk, zâhir bir Keramet-i Nuriyedir.

الْحَمْدُ لِلّٰهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

Kardeşlerim, merak etmeyiniz! Cevşen ve Evrad-ı Bahaiye, bu def'a dahi o dehşetli zehirin tehlikesine galebe etti, tehlike devresi geçti, fakat hastalık devam ediyor.

Umum Kardeşlerime birer birer Selâm ve Selâmetlerine Dua edip, şüphesiz makbul olan Dualarını isterim ve İneboluda ve civarında hem çok hanımların, hem küçükük yavrularının Risale-i Nuru yazmağa başlamalarını ve Kur'an Dersini çok mâsumların almasını bütün Ruh u Canımızla tebrik ediyoruz.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Said Nursî

Birinci Sual

وَبِهِ نَسْتَعِينَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

[İki Acib Suale Karşı Def'aten Hatira Gelen Garib Cevaptır.]

Birinci Sual: Denildi ki: "Fatihâ ve Yâsin ve Hatm-i Kur'ânî gibi okunan Virdler, Kudsî Şeyler bazan hadsiz olmuş ve sağ insanlara bağışlanıyor. Halbuki böyle cüz'î birtek hediye ân-ı vâhidde hadsiz Zatlara yetişmek ve her birisine aynı hediye düşmek, tavr-ı aklın haricindedir."

Elcevab : Fâtır-ı Hakîm nasıl unsur-u havayı Kelimelerin berk gibi intişarlarına ve tekessürlerine bir mezraa ve bir vasıta yapmış ve radyo vasıtasiyle bir Minarede okunan Ezan-ı Muhammedî (A.S.M.); umum yerlerde ve umum insanlara aynı anda yetiştirmek gibi.. öyle de: Okunan bir Fâtihâ dahi, (meselâ) umum Ehl-i Îman emvatına aynı anda yetiştirmek için hadsiz Kudret ve nihayetsiz Hikmetiyle mânevî Âlemde, mânevî havada çok mânevî elektrikleri, mânevî radyoları sermiş, serpmış; fitri telsiz telefonlarda istihdam ediyor, çalıştırıyor. Hem nasıl ki bir lâmba yansa, mukabilindeki binler âyineye (herbirine) tam bir lâmba girer.

Aynen öyle de, bir يس -i Şerif okunsa, milyonlar Ruhlara hediye edilse, herbirine tam bir يس -i Şerif düşer.

Ikinci Sual: Şiddetle ve âmirane denildi ki: "Sen Risale-i Nur'un makbuliyetine dair Hazret-i Ali (R.A.) ve Gavs-ı A'zam (R.A.) gibi Zâtların Kasidelerinden şahidler gösteriyorsun. Halbuki: Asıl Söz Sahibi Kur'ân'dır. Risale-i Nur Kur'ânın hakikî bir Tefsiri ve Hakikatının bir Tercümanı ve mes'elelerinin Bürhanıdır. Kur'ân ise, sair kelâmlar gibi kişaklı, kemikli ve şuuru hususî ve cüz'î değildir. Belki Kur'ân, umum İşârâtiyle ve Eczasiyle Ayn-ı Şuurdur, kişirsızdır; fuzulî, lüzumsuz maddeleri yoktur. Âlem-i Gaybin tercümanıdır. Sözler hakkında Söz Onundur, görelim O ne diyor."

Elcevab: Risale-i Nur doğrudan doğruya Kur'an'ın bâhir bir bürhanı ve kuvvetli bir Tefsiri ve parlak bir Lem'a-i İ'caz-ı Mânevîsi ve O Bahrin bir Reşhası ve O Güneşin bir Şuâî ve o Mâden-i İlml-i Hakikattan mülhem ve Feyzinden gelen bir Tercüme-i Mâneviyesi olduğundan Onun Kiyemetini ve Ehemmiyetini beyan etmek Kur'an'ın Şerefine ve Hesabına ve Senâsına geçtiğinden, elbette Risale-i Nur'un meziyetini beyan etmeliği, Hak iktiza eder ve Hakikat ister, Kur'an izin verir. Benim gibi bir Tercümanın hissesi yalnız şükürdür. Hiçbir cihetle fahre, temeddühe, gurura hakkı yoktur ve olamaz. Gelecek Âyetlerin işârâtına bu nokta-i nazarla bakmak gerektir. Yoksa beni hodbinlik ile ittihad edenlere Hakkımı helâl etmem. Bu çok ehemmiyetli suale karşı iki-üç saat zarfında birden Kur'an'ın Âyât-ı Meşhuresinden "**Sözler**" adedince otuzuç Âyetin hem mânasıyla, hem cifr ile Risale-i Nur'a işaretleri uzaktan uzağa icmâlen görüldü. Ayrı ayrı tarzlarda otuzuç Âyet müttefikan Risale-i Nur'u remizleriyle gösterdiği, hayal meyal görüldü.

İHTAR: En evvel yirmidördüncü Âyetin başında zikredilen İhtara dikkat etmek lâzımdır. O İhtarın yeri başta idi. Fakat orada hatıra geldi, oraya girdi.

İKİNCİ BİR İHTAR: Tevâfukla işaretler eğer münâsebat-ı mâneviyeye istinad etmezse ehemmiyeti azdır. Eğer münâsebet-i mâneviyesi kuvvetli ise, bu onun bir ferdi, bir mâsadakı hükmünde olsa ve müstesna bir liyakatı bulunsa, o vakit Tevâfuk ehemmiyetlidir. Ve o Kelâmdan bunun Îrâdesine bir emâre olur. Ve ondan o ferdin hususî bir surette dahil olduğuna ya remz, ya işaret, ya delâlet hükmünde onu gösterir. İşte gelecek Âyât-ı Kur'âniyenin Risale-i Nur'a İşaretleri ve Tevâfukları ekseriyet ile kuvvetli bir münâsebet-ı mâneviyeye istinad ederler.. evet bu gelecek Âyât-ı Meşhure müttefikan onuçüncü asrin âhirine ve ondördüncü asrin evveline cifirce bakıyorlar ve Kur'an ve İman hesabına bir Hakikata işaret ediyorlar. Ve medar-ı teselli bir "**Nur**"dan haber veriyorlar. Ve o zamanın dalâlet fitnesinden gelen şübehâti izâle edecek Kur'anî bir Bürhanı müjde veriyorlar.

Ve o işaretlere ve remizlere tam mazhar ve o Vazifeleri bî-hakkın görecek Risale-i Nur gibi bir Tefsir-i Kur'anî olacak. Halbuki Risale-i Nur bu mezkûr noktada ileri olduğu, onu okuyanlarca şüphesiz olmasıyla delâlet eder ki; o Âyetler bilhassa Risale-i Nur'a bakıp ona işaret ediyorlar.

BİRİNCİSİ: Sure-i Nurdan Âyet-in-Nurdur ki, Risale-i Nur'un, Resâil-in-Nur ve Risâle-in-Nur ve Risâlet-ün-Nur namları ile sebeb-i tesmiyesinin onaltı sebebinden bir sebep olduğundan, birinci olarak onu beyan etmek gerektir. Bu Âyet-in-Nur:

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاهٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ
 زُجَاجَةٌ الْزُّجَاجَةُ كَانَتْهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا
 شَرِقَيَّةٌ وَلَا غَرْبَيَّةٌ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيَّ عَوْلَمَ تَمْسَسَهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي
 اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Şu Âyet-i Nuriyenin mânaca çok tabakatı ve vücuh-u kesiresi vardır. Ve o tabakalardan ve vecihlerden işârî ve remzî bir vechi mânaca ve cifirce Nurlu bir Tefsiri olan Risâle-in-Nur ve Risâlet-ün-Nur'a dört - beş Cümlesiyle on cihetten bakıyor. Ve o tabakalardan ve o vecihlerden bir tabaka ve bir perde dahi mu'cizane elektrikten haber veriyor.

Risale-i Nur'a bakan **Birinci Cümlesi:**

مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاهٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ dur. Yâni: Nur-u İlâhînin veya Nur-u Kur'ânî'nin veya Nur-u Muhammedînin (A.S.M.) misâli şu

مِشْكَاهٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ dur. Makam-1 cifrîsi **dokuzyüz doksansekiz** olarak

aynen Risâlet-ün-Nur, "şeddeli ن ن" iki ن sayılmak cihetile- tam tamına Tevâfukla ona işaret eder.

İkinci Cümlesi : زُجَاجَةٌ الْزُّجَاجَةُ كَانَتْهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ dur. Yirmisekizinci Lem'a'da tafsilen beyan edildiği gibi, İmam-1 Ali (R.A.) Kaside-i Celcelûtiye'sinde Sarahat derecesinde Risale-in-Nura bakarak

ve Ona işaret ederek demiş: **أَقْدَ كَوْكَبِي بِالْاسْمِ نُورًا** Ben tahmin ediyorum ki, İmam-ı Ali'nin (R.A.) bu işaretti, bu Cümle-i Nuriyenin remzinden mülhemdir. Bu Cümle-i Âyetin makamı, beşyüz kırkaltı edip, Risale-i Nur'un adedi olan beşyüz kırksekize gayet cüz'i ve sırlı iki fark ile Tevâfuk noktasından işaret ettiği gibi, remzî bir mânasiyle tam bakıyor.

ت مِنْ شَجَرَةٍ dir. Eğer deki **ت مِنْ شَجَرَةٍ** vakıflarda gibi **هـ** sayılısa **بَشِّرْ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورٍ** doksan sekiz ederek tam tamına Resâil-in-Nur ve Risâle-in-Nur adedi olan beşyüz doksansekize Tevâfukla beraber **مِنْ فُرْقَانٍ حَكِيمٍ** in adedine yine Sırlı birtek farkla Tevâfuk-u Remzî ile, hem Resâil-in-Nuru efradına dahil eder, hem yine Risale-in-Nurun Şecere-i Mübareki Furkan-ı Hakîm olduğunu gösterir. Eğer **ت مِنْ شَجَرَةٍ** deki **ت ت**, o vakit makam-ı cifrîsi **dokuzyüz doksanuç** eder, Tevâfuka zarar vermeyen cüz'i ve sırlı beş farkla Risâlet-ün-Nur adedi olan dokuz yüz doksansekize Tevâfukla mânasının dahi muvafakatine binaen ona işaret eder.

دُورُ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورٍ dir ki, **dokuzyüz doksandokuz** ederek Sırlı birtek farkla Risâlet-ün-Nur adedi olan dokuzyüz doksansekize Tevâfukla mânasının kuvvetli münasebetine binaen işaret derecesinde remzeder.

بَشِّرْ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورٍ Cümlesi gayet cüz'î bir farkla Risâlet-ün-Nur Müellifinin ismiyle meşhur bir lâkabına Tevâfukla manası baktığı gibi bakıyor. Eğer **مَنْ يَشَاءُ** daki mukadder zamir izhar edilirse **مَنْ يَشَاءُ** olur. Tam tamına Tevâfuk eder. Bu Âyet nasıl

Risale-in-Nura ismiyle bakıyor, öyle de Tarih-i Te'lifine ve Tekemmülüne tam tamına Tevâfukla remzen bakıyor:

كِمْشَكَاءِ فِيهَا مِصْبَاحُ الْمِصْبَاحِ فِي زُجَاجَةٍ Cümlesi deki tenvin vakıf yeri olmadığından **ن** sayılmak ve **فِي زُجَاجَةٍ** vakıf yeri olduğundan **هـ تـ**, olmak cihetiyile bin üç yüz kırkdokuz ederek, Resâil-in Nurun en nurânî căzlerinin Te'lifi hengâmî ve Tekemmül zamanı olan bin üç yüz kırkdokuz tarihine tam tamına Tevafukla işaret eder.

الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةِ الْزُجَاجَةِ كَانَهَا كَوْكَبُ دُرْرِيٌّ Cümlesi **binüçüzyüzkirkbeş** ederek, Resâil-in Nurun intişarı ve iştiharı ve parlaması tarihine tam tamına Tevafuk eder. Çünkü şeddeli **ن رـ** iki **رـ**, şeddeli **نـ** iki **نـ**, şeddeli **زـ** aslı itibariyle bir **لـ** bir **زـ** ve birinci **زـ** ve birinci **زـ** vakıf cihetiyile **هـ**, ikinci vakıf olmadığından **تـ** sayılır. Eğer şeddeli **زـ** iki **زـ** **زـ** **زـ** sayılsa o vakit **bin üç yüz yirmiiki** eder ki, yine Risâle-in Nur Müellifi, Mukaddemât-ı Nuriyeye başladığı aynı tarihe tam tamına Tevafuk eder.

تـ قـا مـنـ شـجـرـةـ مـبـارـكـةـ Cümlesi; ikinci **تـ** -i evvel ise, vakıf yeri olduğundan **هـ** olmak ve **شـجـرـةـ** **نـ** sayılmak cihetiyile **binüçüyz onbir** eder ki, o tarihte Resâil-in Nur Müellifi Risâlet-ün Nurun mübarek Şecere-i Kudsiyesi olan Kur'ânın basamakları olan Ulömu Arabiyeyi tedrise başladığı aynı tarihe tam tamına Tevâfuk ederek remzen bakar. İşte bu kadar mânidar ve müteaddid Tevâfukat-ı Kur'âniyenin ittifakı yalnız bir emâre, bir işaret değil, belki kuvvetli bir delâlettir. Belki elektrik ile beraber Resâil-in Nura münasebet-i mânevîyesiyle bir tasrihtir. Bu Âyetin münasebet-i mânevîyesinin letâfetlerinden bir letâfeti şudur ki;

ihbar-ı gayb nev'inden mu'cizane hem elektriğe, hem Risâle-in-Nura işaret ettiği gibi, ikisinin zuhurlarına ve zaman-ı zuhurlarından sonraki Tekem-mül zamanlarına ve hilâf-ı âdet vaziyetlerini çok güzel gösteriyor.

رَبِّنُوْتَةٍ لَا شَرِقَيَّةٍ وَلَا غَرَبَيَّةٍ Cümlesi der:

"Nasılık elektriğin kıymetdar metaî, ne şarktan, ne de garbdan celbedilmiş bir mal değildir. Belki yukarıda, cevv-i havada Rahmet Hazinesinden, Semavat tarafından iniyor. Her yerin malıdır. Başka yerden aramağa lüzum yoktur" der. Öyle de mânevî bir elektrik olan Resâil-in-Nur dahi ne şarkın malumatından, Ulûmudan ve ne de garbin felsefe ve fünumundan gelmiş bir mal ve onlardan iktibas edilmiş bir Nur değildir. Belki Semavî olan Kur'an'in şark ve garbin fevkindeki yüksek Mertebe-i Arşisinden iktibas edilmiştir.

يَكَادُرَ يَهَا يُضِى عَوْلَمَ تَمَسَّسَهُ نَارُ نُورٍ

Cümlesi, mâna-yı remziyle diyor ki: "On üçüncü ve on dördüncü asırda Semavî Lâmbalar ateşsiz yanarlar, ateş dokunmadan parlarlar. Onun zamanı yakındır." Yâni, bin iki yüz seksen tarihine yakındır. İşte, bu Cümle ile nasılık elektriğin hilâf-ı âdet keyfiyetini ve geleceğini remzen beyan eder. Aynen öyle de: Mânevî bir elektrik olan Resâil-in-Nur dahi gayet yüksek ve derin bir İlim olduğu halde, kûlfet-i tahsile ve Derse çalışmağa ve başka Üstadlardan taallüm edilmeğe ve Müderrisîmin ağızından iktibas olmağa muhtaç olmadan herkes derecesine göre o Ulûm-u Âliyeyi, müşakkat ateşine lüzum kalmadan anlayabilir, kendi kendine istifade eder. Muhakkik bir Âlim olabilir. Hem işaret eder ki: Resâil-in Nur Müellifi dahi ateşsiz yanar, tahsil için kûlfet ve Ders müşakkatine muhtaç olmadan kendi kendine nurlanır, Âlim olur. Evet bu Cümplenin bu Mu'cizane üç işaretî elektrik ve Resâil-in-Nur hakkında Hak olduğu gibi, Müellif hakkında dahi Ayn-ı Hakikattir. Tarihçe-i Hayatını okuyanlar ve hemşehrileri bilirler ki, "Îzhar" Kitabından sonraki Medrese usulünde onbeş sene Ders almakla okunan Kitabları Resâil-in-Nur Müellifi yalnız üç ayda tahsil etmiş. Hem nasılık bu Cümplenin mânevî münâsibet cihetinde kuvvetli ve letâfetli işaretî var; öyle de cifrî ve ebcedî Tevâfukiyle hem elektriğin zaman-ı zuhurunun kurbiyetini, hem Resâil-in-Nur'un

meydana çıkması, hem de Müellifinin velâdetini remzen haber veriyor. Bir Lem'a-i İ'caz daha gösterir. Şöyle ki: **يَكَادُ زَيْتَهَا يُضَعِّفُ** nun makamı, bin ikiyüz yetmişdokuz olup **وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ** kısmı ise, iki tenvin, iki "ن" sayılmak cihetiyile bin ikiyüz seksendört (1284) ederek hem elektriğin taammümünün kurbiyetini, hem Resâil-in Nur'un yakınlığını, hem ondört sene sonra Müellifinin velâdetini **يَكَادُ** Kelime-i Kudsiyesiy-le mânen işaret ettiği gibi, cifr ile de tam tamına aynı tarihe Tevâfukla işaret eder. Mâlûmdur ki, zaif ve ince ipler içtima ettikçe kuvvetlesir, kopmaz bir halat olur. Bu Sırra binaen, bu Âyetin bu işaretleri birbirine kuvvet verir, te'yid eder. Tevâfuk tam olmazsa da tam hükmünde olur ve işâreti, delâlet derecesine çıkar.

T E N B İ H : "Ben bu Âyet-i Nuriyenin işaretlerini elektrik ve Resâil-in-Nurun hatırı için beyan etmedim. Belki bu Âyetin İ'caz-ı Mânevîsinin bir şubesinden bir Lem'asını göstermek istedim."

Elhâsil: Bu Âyet-i Kudsiye Sarih mânasıyla Nur-u İlâhî ve Nur-u Kur'ânî ve Nur-u Muhammedîyi (A.S.M.) Ders verdiği gibi, mâna-yı işârî-style de her asra baktığı gibi, onüçüncü asrin âhirine ve ondördüncü asrin evveline dahi bakar ve dikkatle baktırır. Ve bu iki asrin âhir ve evvellerinde en ziyade nazara çarpan ve en ziyade münasebet-i mânevîyesi bulunan ve bu Âyetin umum Cümlelerinin muvâfakatlerini ve mutâbakatlarını en ziyade kazanan elektrik ile Resâil-in-Nur olduğundan doğrudan doğruya mâna-yı remziyle bakar diye bana kanaat-ı kat'iyye verdiginden

çekinmeyerek kanaatımı yazdım. Hatâ etmiş isem **أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ** den Rahmetiyle afvetmesini niyaz ediyorum. Resâil-in-Nurun bu Âyetin iltifatına liyakatını anlamak istiyen zatlar hangi Risaleye dikkatle baksalar anlarlar. Hiç olmazsa Eskişehir Hapishanesinin bir meyvesi olan **Otuzuncu Lem'a** namındaki altı Esma-i İlâhiyeye dair Altı Nükte Risalesine, hiç olmazsa o Lem'a'dan "**İsm-i Hayy ve Kayyuma**" dair Beşinci ve Altıncı Nüktelere dikkatle baksın elbette tasdik eder.

RESÂİL-İN-NURA İŞARET EDEN İKİNCİ ÂYET:

فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ Âyet-i Meşhuresidir ki

شَيْتَنِي سُورَةُ هُودٍ Hadîsinin vüruduna sebeb olmuş.

إِسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ in işaretî Sekizinci Lem'ada tafsilen beyan edildiği gibi

Sure-i Hûd'da **فَمِنْهُمْ شَقِّيٌّ وَ سَعِيدٌ** ilâ âhirihi Âyetinin iki kuvvetli

işaret veren sahifesinin mukabilindeki gayet meşhur bir Âyetidir. Makam-ı cîfrîsi **binüçüt** üç ederek.. hem “Sûre-i Şûra”nın ikinci sahifesinde

ise, **فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ** **bin üçüz dokuz** ederek o tarihte umum muhabatları içinde birisine hususan Kur'an hesabına iltifat edip istikametle emreder ki, birinci tarih ise, Resâil-in- Nur Müellifinin Risale-i Nur'u netice veren Ulûmun tahsiline başladığı tarihtir. Ve ikinci Âyetin tarihi ise, o Müellifin hârika bir surette pek az bir zamanda İlimce tekemmül etmesi, tahsilden tedrise başladığı ve üç ayda ve bir kiş içinde onbeş senede medresece okunan yüz Kitabtan ziyade okuduğu ve o zamanın o muhitte en meşhur Ulemâsının yanında o üç ayın mahsülü onbeş senesinin mahsülü kadar netice verdiği çok mükerrer imtihanlarla (**Hâsiye**) ve hangi İlimden olursa olsun sorulan her suale karşı cevab-ı savab vermekle isbat ettiği aynı tarihe tam tamına Tevâfukla remzen Risâle-i Nur'un İstikametine bir işaretettir.

ÜÇÜNCÜ ÂYET-İ MEŞHURE:

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَّهُمْ سُبْلَنَا Âyeti kuvvetli münasebet-i

mâneviyesiyle beraber cifirce **bin üçüz kırkdört** eder ki, o tarihte Risale-i Nurun Şakirdleri gibi bu Âyetin mânasına daha ziyade mazhar olanlar zâhiren görülmüyor. Demek bu Âyet, mânasının müteaddid tabakalarından işârî bir tabakadan ve remzî bir perdeden

(Hâsiye): Bu Beyanat-ı Medhiye Said'e aid değildir. Belki Kur'anın bir Tilmizini bir Hâdimini Said (R.A.) lisaniyle ve hâliyle târif eder. Tâ Hizmetine itimad edilsin.

Kur'anın parlak bir Tefsiri olan Risale-i Nura bakıyor ve en evvel nâzil olan “Sure-i Alâk” da **إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيَطْغِي** Âyeti gibi manasıyla ve makam-ı cifriyle ifade ediyor ki: Bin üç yüz kırkdörtte nev'-i insan içinde fir' avunâne emsalsiz bir tuğyan, bir inkâr çıkacak.

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا Âyeti ise, o tuğyana karşı Mücahede edenleri senâ ediyor. Evet harb-i umumî neticelerinden hem Âlem-i İnsaniyet, hem Âlem-i İslâmiyet çok zarar gördüler. Nev-i insanın, hususan avrupanın mağrur ve cebbarları, bilhassa birisi, kuvvet ve gînaya ve paraya istinad ederek fir' avunâne bir tuğyâna girdiklerinden, o hususî insanlar nev-i beşeri mes'ul ediyor diye insan ism-i umumisiyle tabir edilmiş. Eğer

لَنْهِدِّيَّتُمْ deki şeddeli **ن** bir **ن** sayılısa, **bin iki yüz doksan dört** eder ki Risâlet-ün-Nur Müellifinin Besmele-i Hayatıdır ve Tarih-i Velâdetinin birinci senesidir. Eğer şeddeli **ل** iki **ل** ve **ن** bir sayılısa, o vakit **bin üç yüz yirmi dörtte** hürriyetin ilâni hengâmında Mücâhede-i Mânevîye ile tezâ-hür eden Risâle-in-Nur Müellifinin görünmesi tarihidir.

Wَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي DÖRDUNCÜ ÂYET-İ MEŞHURE:

Âyetidir. Şu Cümle Kur'an-ı Azîmûşâş'ı ve Fâtîha Sûresini müsenna Senâsiyla ifade ettiği gibi, Kur'anın müsenna vasfına lâyık bir bürhanı ve altı Erkân-ı İmaniye ile beraber Hakikat-ı İslâmiyet olan yedi Esası, Kur'anın Seb'a-i Meşhuresini parlak bir surette isbat eden ve

سَبْعَا الْمَثَانِي Nuruna mazhar bir âyinesi olan Risale-in-Nura cifirce dahi işaret eder. Çünkü **آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي** makam-ı ebcedîsi **binüçüt-otuzbeş** adediyle Risale-in-Nurun Fâtîhası olan İşârât-ül-İ'câz Tefsi-rinin Fâtîha Sûresiyle Elbakara Suresinin başına aid kısmı basmakla intișar tarihi olan bin üç yüz otuzbeş veya altyıa Tevâfukla remzî bir perdeden ona baktığına bir emâredir.

BEŞİNCİ ÂYET:

أَوَمَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ dir. Bu Âyetin remzi latiftir. Çünkü hem kuvvetli münâsebet-i mâneviye ile, hem cifirle efrad-ı kesiresi içinde hususî bir surette Risale-i-Nur ve Müellifine

bakıyor. Şöyled ki: **نِ مَيِّتًا** Kelimesi tenvin **نِ** sayılmak cihetiyile beşyüz ederek "Said-ün-Nursî" adedi olan beşyüze Tevâfukla işaret ediyor ki, "**Said-ün-Nursî dahi meyyit hükmünde idi. Risalet-ün-Nur ile İhya edildi, Onunla Hayat buldu.**"

أَوَمَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا deki iki tenvin durlar.

Bin üçyüz otuzdört eder ki, o aynı zamanda (Arabî tarihle) Said umumî harbde maddî ve dehşetli bir mevtten dahi hârika bir tarzda kurtulması ve felsefe ve gafletten gelen mânevî ve şiddetli bir ölümden necat bulması ve Kur'ânın Âb-ı Hayatiyla taze bir hayata girmesi tarihidir. Bu Tevafuk-u Mânevî ve muvafakat-ı cifriye delâlet derecesinde bir işaret-tir.

Hem **فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ** de tenvin **نِ** ve

şeddeli **بِهِ نِ** de telâffuz edilen **يِ** sayılmak cihetiyile bin ikiyüz doksanaltı eder ki, velâdetinin ve hayatının birinci senesidir. Demek bu Cümle ile hayat-ı maddiyesine, evvelki Cümle ile de hayat-ı mânevienesine işaret eder.

Elhâsûl : Bu Âyet müteaddit ve çok tabakalarından bir işaretî tabaka-dan hem Risalet-ün-Nura, hem Müellifine, hem bu ondördüncü asrin ibtidasına, hem ibtidasındaki Risalet-ün-Nurun mebde'ine remzen, belki işâreten, belki delâleteen bakar.

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا ÂYETİNİN TETİMMESİ

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلَهُ فِي
الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا

Âyetinin kuvvetli işaretini hem te'yid hem letafetlendiren üç münâsebet birden Ramazanda Kalbime geldi. Kat'i bir kanaat verdi ki **مَيِّت** Kelimesine tam münasib Saiddir. Bu Âyet Risale-i Nur Tercümanı olan Saidi **مَيِّت** unvanıyla göstermesinin bir Hikmeti budur ki: Mevtin Muammasını ve Tılsımını Risale-i Nur ile O açmış, O dehşetli yüzün altında Ehl-i Îmana çok ünsiyetli, sürurlu, nurlu bir Hakikat keşfedip isbat etmiş. Ve mevt-âlûd hayat-ı fâniyede boğulan ehl-i ilhada karşı, bâkiyane Hayat-Âlûd muvakkat bir mevt-i zâhirî ile galibane mukabele eder.

كَمَنْ مَثَلَهُ فِي الظُّلُمَاتِ Sırına mazhar olan ehl-i ilhad,

gayr-ı meşru müştehiyatının ibahesiyle süslendirmesine mukabil, Risale-i Nur, mevti o aldatıcı, fâni hayatı karşı çıkarıp lezzet ve zînetini zir ü zeber eder. Ve der ve isbat eder ki: "Mevt ehl-i dalâlet için idam-ı ebedîdir ve o dehşetli darağacından kurtaran ve mevti mübarek bir terhis tezke-resine çeviren yalnız Kur'an ve Îmandır. İşte bunun içindir ki, bu Hakikat-ı Muazzama-i Mevtiye, Risale-i Nurda gayet mühim ve geniş bir mevki almış; hattâ ekser hücumunda mevti elinde tutup ehl-i dalâletin başına vurur, aklını başına getirmeye çalışır.

İkincisi: Ehl-i Tarikatın ve bilhassa Nakşilerin dört Esasından biri ve en müessiri olan Rabîta-i Mevt, Eski Saidi Yeni Saide (R.A.) çevirmiş ve daima Hareket-i Fikriyede Yeni Saide yoldaş olmuş. Başta İhtiyarlar Risalesi olarak, Risalelerde O Rabîta-ı Keşfiyatı göstere göstere tâ Ehl-i Îman hakkında mevtin nûranî ve hayatdar ve güzel Hakikatını görüp gösterdi.

Üçüncüsü: Bu Âyet cifir ve ebced hesabiyle her tarafda

Saide hücum eden üç çeşit mevtin temas zamanını ve tarihini aynen gösterip Tevâfuk eder. Demek Âyetteki **مَيِّتٍ** Kelimesinin efradından medar-ı nazar bir ferdi ve cifirce onun ismi **مَيِّتٍ** adedine tam Tevâfukla hususî işaretle mazhar bir mâsadak "Said-ün-Nursî"dir.

[Sabrî'nin Sadakatının bir Kerametidir:]

Ben Namazdan sonra bu tetimmiyi yazarken Sıddık Süleymanın halefi Emin, Sabrî'nin **أَوْمَنْ كَانَ مَيِّتًا** Ayetine dair parçayı aldığıni ve Ramanın Feyzinden onun izahı gibi Nurlar istediğini gördüm. Ne yazdığını Emine gösterdim; hayretle dedi: "**Bu hem Sabri'nin, hem Risale-i Nurun bir Kerâmetidir.**" Bu Âyetteki Esrârlı Müvâzene-i Kur'âniyeyi düşünürken, Sûre-i Hûd'daki **فَامَا الَّذِينَ شَقُوا** Fıkrasına karşı

وَامَا الَّذِينَ سُعِدُوا فِي الْجَنَّةِ deki müvâzene hatıra geldi ve bildirdi ki: Nasılıkî bu ikinci Âyet ve birinci Fıkra Risale-i Nurun Mesleğine, Şâkirdlerine tam tamâna mânen ve cifirce bakıyor. Öyle de:

فَامَا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَ شَهِيقٌ Âyeti dahi, Risale-i Nur'un muârizlarına ve düşmanlarına ve onların cereyanlarının mebdeine ve faaliyet devresine ve müntehasına cifir ile, Tevâfuk ile işaret eder.. söyle ki:

يُرِيدُونَ لِيُطْلُقُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ gibi Âyetlerin bahsinde Birinci Şuâda yedi-sekiz Âyatın ehemmiyetle gösterdikleri **bin üç yüz on altı** ve **yedi** tarihi ki, Kur'an'a karşı olan su-i kasdin mebdeidir.

فَامَا الَّذِينَ شَقُوا cifirce aynı tarihi gösteriyor. Eğer şeddelli **م** iki **م**

sayılsa **bin üç yüz elliyedi**, eğer şeddelli **ل** iki **ل** sayılsa **bin üç yüz kırkyedi** ki bu asrin tâgiyâne faaliyet

tarihidir. Her iki şeddeli ikişer sayılsa **bin üçyüz seksen yedi** ki

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ dehşetli bir cereyanın müntehası tarihi olmak ihtimali var. **فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَ شَهِيقٌ** ise **bin üçyüz altmışbir**; eğer **فَفِي النَّارِ** daki okunmayan **ى** sayılmazsa **bin üçyüz ellibir**

tarihini; eğer şeddeli **ن** asıl itibarıyle bir **ل** bir **ن** sayılsa yine

1331 tarihini ve **harb-i umumî** ateşinin feryad **u** fizar içindeki yangını göstererek **Cehennem** ateşinde zefir ve şehik eden ehl-i şekavetin azabını haber verip, Ehl-i İmanı fitnelere düşüren şakilerin hem dünyada, hem Âhirette cezalarına işaret eder. Aynen öyle de; bu asra da zâhiren bakan, esrarlı olan Sûre-i **وَالسَّمَاءِذَاتِ الْمُرُوح** den şu Âyetin

**إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوْبُوْ افَلَمْ
عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرَقِ**

İfadesi gibi hem İstanbulun iki harîk-ı kebiri, hem **harb-i umumî**nin dehşetli yangını Cehennem azabı gibi o fitnenin bir cezasıdır diye işaret eder.

Elhasıl: Bu Âyet her asra baktığı gibi bu asra daha ziyade nazar-ı dikkati celbetmek için cifirce bu asrin üç - dört devresinin tarihlerine ve hâdiselerine işaret ve mânasının suretiyle ve tarz-ı ifadesiyle iki cereyanın keyfiyetlerine ve vaziyetlerine îma eder. Sabri'nin Mektubu yolda iken ve gelmeden evvel o Mektubun mânevî te'siri ile bu Âyeti ve

أَوَّمَنْ كَانَ مَيْتًا Âyetiyle beraber düşünürken hatırlıma geldi. Risale-i Nur bu derece kuvvetli İşârât-ı Kur'anîyeye ve Şâkirdleri bu kadar kıy-metli Beşâret-i Furkaniyeye ve Aktabların iltifatına mazhariyetin Sırrı ve Hikmeti, musibetin azameti ve dehşetidir ki, hiç bir Eserin mazhar olmadığı

bir Kudsî Takdir ve Tahsin almış. Demek ehemmiyet Onun fevkâlâde büyüklüğünden değil, belki musibetin fevkâlâde dehşetine ve tahribatına karşı Mücahedesi cüz'î ve az olduğu halde gayet büyük öyle bir ehemmiyet kesbetmiş ki bu Âyette işaret ve Beşaret-i Kur'âniyede ifade eder ki, **Risale-i Nur Dairesi içine girenler tehlikede olan İmanlarını kurtarıyorlar ve İmanla kabre giriyorlar ve Cennete gidecekler diye müjde veriyorlar.** Evet bazı vakit olur ki, bir nefer gördüğü Hizmet için bir müşirin fevkine çıkar, binler derece kıymet alır.

İ H T A R : Geçmiş ve gelecek Âyetlerin işaretleri yalnız Tevâfukla değil belki herbir Âyetin mâna-yı külli'sindeki cüz'iyyat-ı kesiresinden bir cüz'î ferdi Risale-i Nur olduğuna îmâen, münasebet-i mâneviyeye göre cifrî ve ebcedî bir Tevâfukla o münasebeti te'yiden ve ona binaen hususî ona bakar demektir.

ALTINCI ÂYET : Sûre-i Hadidde

وَيَجْعَلُ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ Yâni: "Karanlıklar içinde size bir Nur ihsan edeceğim ki O Nur ile doğru yolu bulup onda gidesiniz."

بِاللّٰهِ الْحَمْدُ Risale-i Nur bu kudsî ve külli mânasının parlak bir ferdi olduğu gibi, **نُورًا** deki tenvin **ن** sayılmak cihetiyle **bin üçyüz onsekiz** adediyle Resail-in-Nur Müellifi tedristen, te'lif Vazifesine ve mücahidane seyahata başladığı zamanın beş sene evvelki zamanına ve çok Âyetlerin işaret ettikleri bin üçyüz onaltı tarihindeki mühim bir Înkılâb-ı Fîkrîden iki sene sonraki zamana Tevâfuk eder ki; o zaman İstihzarat-ı Nuriyeye başla-dığı aynı tarihtir. İşte şu Nurlu Âyet, hem mânaca, hem cifirce Tevâfuku ise, umum vücuzu Ayn-ı Şuur olan Kur'an-ı Mu'cîz-ül-Beyanda elbette ittifakî ve tesadüfî olamaz.

YEDİNCİ ÂYET: **وَ يُحَقِّقُ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ** şu Âyet-i Meşhurenin külli mânasının bu zamanda zâhir bir mâsadakı Risalet-ün-Nur olduğu gibi Lâfzillahtaki şeddeli **ل** bir **ل** ve **بِكَلِمَاتِهِ** deki melfuz **ى** sayılmak şartıyla **dokuzyüz doksansekiz** adediyle

Risalet-ün Nurun dokuz yüz doksan sekiz adedine tam tamına Tevâfukla münasebet-i maneviyeye binaen remzen Ona bakar. Ve bu remzi lâtifleştiren ve kuvvet veren münasebetlerin birisi şudur ki: Risalet-ün-Nurun Eczaları Sözler namiyle iştihar etmişler. Sözler ise Arabca **كلمات**

dır ve o **كلمات** ile Kur'ânın Hakaikini o derece Mahz-ı Hak ve Ayn-ı Hakkat olduğunu isbat etmiş ki, bu zamanın dinsiz feylesoflarını tam susturuyor.

SEKİZİNCİ ÂYET: قُلْ أَنِّي هَدَيْنِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

dir. Şu Âyet-i Meşhure külli mânasının bu asırda muvafık ve münasib bir ferdi Risalet-ün-Nur olduğu gibi, cifirle **صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ** Kelimesi **صِرَاطٍ**

deki tenvin **ن** sayılmak cihetile Risalet-ün-Nur adedi olan dokuz yüz doksan sekize yine iki Sırılı (**Hâşıye**) fark ile baktığı gibi,

هَدَيْنِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ Cümlesinin makam-ı ebcedîsi ile **bin üç yüz on altı** ederek Risale-i Nur Müellifinin tedrisiyle İstihzarat-ı Nuriyede bulunduğu en hararetli tarihi olan bin üç yüz on altı adedine tam tamına Tevâfuk eder.

DOKUZUNCU ÂYET : Hem "Elbakara" Sûresinde, hem "Lukman" Sûresinde **فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى** Cümlesidir.

Yâni: "Allah'a Îman eden hiç kopmayacak bir Zincir-i Nuranîye yapışır, temessük eder." Risale-i Nur ise, Îman-ı Billâhın Kur'ânî bürhanlarından bu zamanda en Nuranîsi ve en Kuvvetlisi olduğu

بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى külliyetinde hususî dâhil olduğuna te'yiden makam-ı cifrîsi bin üç yüz kırkyedi ederek Risalet-ün-Nur intişarının fevkâlâde parlaması tarihine tam tamına Tevâfukla bakar. Ve bu ondördüncü asırda Kurâ'nın İ'câz-ı Mânevisinden neş'et eden bir Urvet-ül-Vüska ve zulümattan Nura çıkaracak bir Vesile-i Nuraniye Risale-in-Nur olduğunu remzen bildirir.

ONUNCU ÂYET: يُؤْتَى الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ

ONBİRİNCİ ÂYET: وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُرِيكُهُمْ

ONİKİNCİ ÂYET: وَيُرِيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

Âyetleridir. Meâl-i icmalîleri der ki: "Kur'an Hikmet-i Kudsiyeyi size bildiriyor. Sizi mânevî kirlerden temizlendiriyor." Bu üç Âyetin küllî ve umumî mânalarında Risale-in-Nur kasdî bir surette dahil olduğuna iki kuvvetli emâre var.

Birisı şudur ki: Risale-in-Nurun müstesna bir hassası İsm-i Hakem ve Hakîmin mazharı olup bütün safahatında, mebahisinde Nizam ve İntizam-ı Kâinatın Âyinesinde İsm-i Hakem ve Hakîmin cilveleri olan Hikmet-i Kudsiyeyi ve Hikemiyat-ı Kur'aniyeyi Ders veriyor. Mevzuu ve neticesi Hikmet-i Kur'âniyedir.

İkinci Emâre: Birinci Âyet, Bin üçyüz yirmiiki ederek makam-ı ebcedî ile Risale-in-Nur Müellifinin doğrudan doğruya Ulûm-u Âliye den **آلیه** başını kaldırıp Hikmet-i Kur'âniyeye müteveccih olarak Hâdim-ül-Kur'ân vaziyetini aldığı tarihtir ki, bir sene sonra İstanbul'a gitmiş mânevî Mucâhedesine başlamış.

İkinci Âyet ise: Makam-ı cifrîsi bin üçyüz iki ederek Risale-i Nur Müellifinin Kur'an Dersini aldığı tarihe tam tamına Tevâfuk ile remzen Kur'anın bâhir bir bürhanı olan Resâil-in-Nura bakar.

Üçüncü Âyet ise: Bin üçyüz otuzsekiz olduğundan Hikmet-i Kur'âniyeyi avrupa hükümesine karşı parlak bir surette gösterebilen ve gösteren Risale-in-Nur Müellifi "**Dâr-ül-Hikmet-il-İslâmiye**"de Hikmet-i Kur'aniyeyi müdafaa etmekle, hattâ ingilizin baş papazı sual ettiği ve altryüz kelime ile cevap istediği altı sualine altı Kelime ile cevap vermekle beraber Înzivaya girip bütün gayretiyle Kur'ânın İlhamâtından Risale-i Nurun mes'elelerini iktibasa başladığı aynı tarihe tam tamına Tevafukla remzen bakar.

ONÜÇÜNCÜ ÂYET:

Sûre-i Al-i İmranda **وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ**

ONDÖRDÜNCÜ ÂYET:

Sûre-i Nisâ'da **لَكِنَ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ**

Bu iki Âyet bu asra da hususî bakarlar.

Birincisinin meâli gösteriyor ki: Ehl-i dalâlet Müteşabihat-ı Kur'âniyeyi yanlış te'vîlat ile tahrifine ve şüpheleri çoğaltmasına çalıştığı bir zamanda, İlimde rüsuhi bulunan bir tâife o Müteşabihat-ı Kur'âniyenin hakikî te'villerini beyan edip ve Îman ederek o şübehatî izâle eder. Bu küllî mânanın her asırda mâsadakları ve cüz'iyyatları var. Harb-i umumî vasıtasiyle, bin senedenberi Kur'an aleyhinde terâküm eden avrupa itirazları ve evhamları Âlem-i İslâm içinde yol bulup yayıldılar. O şübehatîn bir kısmı fennî şeklini giydi, ortaya çıktı. Bu şübehatî ve itirazları bu zamanda def'eden başta Risale-in-Nur ve Şâkirdleri göründüğünden, bu Âyet bu asra da baktığından Risale-in-Nur ve Şâkirdlerine remzen bakmakla

beraber Ulema-i Müteahhirînin mezhebine göre **إِلَّا اللَّهُ** da vakfedilmez. O

halde makam-ı cifrîsi aynen **إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيَطْغِي** nın makamı gibi **bin üçyüz kırkdört** ederek Resâîl-in Nur ve Şâkirdlerinin Meydan-ı Mücahede-i Mânevîyeye atılmaları tarihine tam tamına Tevafukla onları da bu Âyetin Harîm-i Kudsîsinin içine alıyor. Hem Haşrin en kuvvetli ve parlak bir bürhanı olan Onuncu Sözün etrafâ yayılması tarihine ve Kur'ânın kırk vecihle Mu'cize olduğunu beyan eden Yirmibeşinci Sözün

iştihari hengâmîna hem **إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيَطْغِي** adedine tam tamına Tevafukla bakar. Eğer mezheb-i selef gibi **إِلَّا اللَّهُ** da vakîf olsa, o halde **الرَّاسِخُونَ**

deki şeddeli **ر** iki **ر** sayılısa **bin üçyüz altmış küsür** ederek

Risalet-ün Nur Şâkirdlerinin bundan onbeş - yirmi sene sonraki râsihane ve muhakkikane olan İlmlerine ve Îmanlarına remzen baktığı gibi, şeddeli

ر asıl itibariyle bir **ل** bir **ر** sayılısa **bin ikiyüz oniki** ederek bundan bir büyük asır evvel Mevlâna

Halid Zülcenaheynin Hindistandan getirdiği parlak bir İlm-i Hakikat rusuhiyle o zamanda meydan alan te'vilât-ı fasideyi ve şübehatı dağıtarak yüz senede ellî milyondan ziyade insanları daire-i İrşadına aldığı ve Tenvir ettiği zamanın tarihine tam tamına Tevâfukla bakar.

İkinci Âyet olan رَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ şeddeli aslina nazaran

bir ل bir ر sayılmak cihetile makam-ı ebcedîsi **bin üçüz kırkdört** etmekle her asra baktığı gibi bu asra da hususî remzen bakar. Ve İlm-i Hakikatta râsihane çalışan ve kuvvetli Îman eden bir tâifeye işaret eder. Ve çok Âyetlerin ehemmiyetle gösterdikleri bu bin üçüz kırkdörtte Risale-ün-Nur ve Şâkirdlerinden daha ziyade bu Vazifeyi müşkil şerait içinde sebatkârane yapan zâhirde görülmüyor. Demek bu Âyet onları dahi Daire-i Harîmîne hususî dahil ediyor.

ONBEŞİNCİ ÂYET :

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّنْ رَبِّكُمْ
وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا

Şu Âyet bu zamana dahi hitab eder. Çünkü tamam - مُبِينًا hariç kalsa- bin üçüz altmış küsür eder. Eğer قد جَاءَكُمْ den sonraki olsa بُرْهَانٌ ve

نُورًا Kelimelerindeki tenvinler ن sayılısa bin üçüz on eder. Demek bu asra da hitab eder. Hem قد جَاءَكُمْ Cümlesi yalnız dört farkla

Furkan adedine Tevâfukla sarîhan baktığı gibi, o Kudsî Bürhan-ı İlâhinin bu zamanda parlak ve kuvvetli bir bürhanı olan Resail-in-Nura dahi ikinci

Cümlesi olan آنَزْلَنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا adedi, iki tenvin vakıfta iki |

sayılmak cihetile **beşüz doksansekiz** ederek aynen tam tamına Resail-in-Nura ve Risale-in-Nur adedine Tevâfuk ile o Semavî Bürhan-ı Kudsînin yerde bir bürhanı, Resâil-in-Nur olduğunu remzen haber veriyor.

İ H T A R : Sözlerin üç ismi olan Risale-in-Nur veya Resail-in-Nur veya Risalet-in-Nurdaki şeddeli ن iki ن sayılmak, cifirce aglebî bir kaidedir. Şeddeli harf bazan bir, bazan iki sayılabilir.

ONALTINCI ÂYET : للذين آمنوا هدى و شفاء :

dur. Şu şifalı

Ayet çok zamandır benim derdlerimin şifası ve ilâci olduğu gibi Eczahane-i Kübra-yı İlâhiyye olan Kur'ân-ı Hakîmin tiryakî ilaçlarından, Risale-in-Nur Eczalarının kavanozlarından alarak belki bin mânevî derdlerime bin Kudsî Şifayı buldum ve Resail-in-Nur Şâkirdleri dahi buldular. Ve fenden ve felsefenin bataklığından çıkan ve tedavisi çok müşkil olan ve zendeka hastalığına mübtelâ olanlardan çokları onunla şifalarını buldular.

İşte her derde şifa olan Kur'ânın ilaçlarının bu zamanda bir kısım kavanozları hükmünde bulunan Resail-in-Nur dahi bu şifadar Âyetin bir medar-ı nazarı olduğuna kuvvetli bir emâre şudur ki: Bu Âyetin makam-ı cifrîsi olan **bin üç yüz kırkaltı** adedi Resâil-in-Nurun bin üç yüz kırkaltıda şifadarane etrafâ İntîşarının tarihine ve Mu'cizat-ı Ahmedîye Aleyhissalâtü Vesselâm namında olan Risale-i Hârikanın Zaman-ı Te'lifine tam tamâna Tevâfukudur. Şu Tevâfuk hem münasebet-i mânevîyeyi te'yid ve onunla teyyüp eder, hem remizden işaret derecesine çıkarıyor.

ONYEDİNCİ ÂYET:

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسِبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

deki قُلْ حَسِبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

nün makam-ı cifrîsi şeddeli ل lar birer ل ve şeddeli ق bir ق sayılmak cihetiyle **bin üç yüz yirmidokuz** ederek, harb-i umumînin başlangıcı zamanında Resail-in-Nurun başlangıcı olan **İşârât-ül İ'caz** Tefsirinin Tarih-i Te'lifine tam tamâna Tevâfukla beraber, şeddeli ق iki ق sayılmak cihetiyle **bin üç yüz kırkdokuz** ederek harb-i umumînin verdiği sarsıntılar zamanında, Resâil-in Nurun حَسِبِيَ اللَّهُ diyerek ehl-i dünyadan hiç bir yerde himaye görmeden belki tehâcüme hedef olmakla beraber çekinmeyerek yalnız başlarıyla

müşkilât içinde Envar-ı Kur'âniyeyi neşrettikleri aynı tarihe tam tamına Tevâfuku ise, her cihetyle Ayn-ı Şuur olan Âyâttâ elbette tesadüfi olamaz. Belki bu gibi Âyetler, en müşkûl zaman olan bu asra dahi hususî bakarlar ve o Âyâti kendilerine Rehber ittihaz eden bir kısım Şâkirdlerine hususî iltifat edip iltifatlarıyla teşcî' ederler.

Bu Âyet, sâbık Âyetler gibi münasebet-i mâneviyesi gerçi zâhiren görünmüyor; fakat bir cihetle Resail-in-Nur ile bir nevi münasebeti vardır. Şöyle ki: Onuç senedir (**Hâşıye**) bu Âyet Risalet-ün-Nur Müellifinin ve sonra Has Şâkirdlerinin mağribden sonra bir Vird-i Hususîleridir. Hem bu Âyetin mânasına bu zamanda tam mazhar ve herkes onlardan çekinmeden fütur getirmeyerek **حَسْبِيَ اللَّهُ** deyip mütevekkilâne müşkilât-ı azîme içinde Envar-ı Îmaniyeyi ve Esrar-ı Kur'âniyeyi neşreden, Ehl-i Îmanı me'yusiyetten kurtaran başta Risalet-ün-Nur ve Şâkirdleridir.

ONSEKİZİNCİ ÂYET: **إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ** dir. Bu Âyet

meâliyle Hizbullahın zâhiri mağlûbiyetinden gelen me'yusiyeti izâle için Kudsî bir Teselli verir ve Hizbullah olan Hizb-i Kur'ânînin hakikatte ve âkîbette galebesini haber verir. Ve bu asırda Hizb-i Kur'ânînin hadsiz efradından Resâil-in-Nur Şâkirdleri tezahür ettiklerinden bu Âyetin külli mânasında hususî dahil olmalarına bir emâre olarak makam-ı cifrîsi olan bin üçyüzelli adedi ile Resail-in-Nur Şâkirdlerinin zâhirî mağlûbiyetleri ve bir sene sonra mahbusiyetleri içinde mânevî galebeleri ve metanetleri ve haklarında yapılan müthîş imha plânını akîm bırakınca İhlâsları ve Kuvve-i Mâneviye-leri tezahür etmesinin Rumî tarihi olan bin üçyüz elli ve ellibir ve elliiki adedine tam tamına Tevâfuku elbette şefkatkârane, teselliyyetdârâne bir Remz-i Kur'ânîdir.

ONDOKUZUNCU ÂYET:

وَالَّذِينَ آمَنُوا امْعَهُ نُورٌ هُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتَمْ لَنَا نُورٌ نَّا وَأَغْفِرْ لَنَا

(**Hâşıye**): Te'lif tarihine göredir.

Şu Âyetin umum mânasındaki tabakalarından bir tabaka-i işaretyesi bu asra dahi bakıyor. Çünkü **يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنِمْ لَنَا نُورَنَا** hem mânaca kuvvetli münasebeti var... Hem cifirce **bin üçyüz yirmialtı** ederek o tarihteki hürriyet inkılâbindan neş'et eden firtınaların hengâmında herşey'i sarsan o firtınaların ve harblerin zulümâtından kurtulmak için Nur arayan Mü'minler içinde, Resail-in-Nur Şâkirdleri az bir zaman sonra tezahür ettiklerinden bu Âyetin efrad-ı kesiresinden bu asırda bir mâsadakı onlar olduğuna bir emâredir. **وَاغْفِرْلَنَا** Cümlesi **bin üçyüz altmışa** bakıyor. Demek bundan beş altı sene sonra İstîğfar devresidir. Resail-in-Nur Şâkirdleri o zamanda İstîğfar Dersini vereceğini remzen bir îmâdir.

YİRMİNCİ ÂYET:

وَنَزَّلْ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شَفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُوَمِّنِينَ

Şu Âyet-i Azîme sarıhan Asr-ı Saadette Nûzûl-ü Kur'âna baktığı gibi sair asırlara dahi mâna-yı işârîsiyle bakar. Ve Kur'ânnın Semasından ilhamî bir surette gelen şifadar Nurlara işaret eder. İşte doğrudan doğruya Tabib-i Kulûb olan Kur'ân-ı Hakîm'in Feyzinden ve ziyasından iktibas olunan Risalet-ün-Nur, benim çok tecrübelemle umum mânevî derdlerime şifa olduğu gibi Resâil-in-Nur Şâkirdleri dahi tecrübeleriyle beni tasdik ediyorlar. Demek Resâil-in-Nur bu Âyetin bir mâna-yı işârîsinde dahildir. Ve bu duhulüne bir emâre olarak

مَا هُوَ شَفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُوَمِّنِينَ nin makam-ı cifrîsi **bin üçyüz otuzdokuz**

otuzdokuz ederek aynı tarihte Kur'ândan ilham olunan Resail-in-Nur bu asrin mânevî ve müthîş hastalıklarına şifa olmakla meydana çıkışmağa başlamasından, bu Âyet ona hususî remzettiğine bana kanaat veriyor. Ben kendi kanaatimi yazdım, kanaata itiraz edilmez.

YİRMİBİRİNCİ ÂYET VEYA ÂYETLER:

قُلْ أَنْبِي هَدِينِي رَبِّي إِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ وَهَذِهِ إِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ

sekiz dokuz Âyetlerde "Sîrat-ı Müstakîm"e nazarı çeviriyorlar. Ve bu doğru,

istikametli yolu bulmak için daima Kur'ânın Nurundan her asırda o asırın zulmetlerini dağıtacak ve İstikamet yolunu tenvir edecek Kur'ândan gelen Nurlar olmakla ve bu dehşetli ve firtinalı asırda o doğru yolu şasırtmayacak bir surette gösteren başta şimdilik Risalet-ün-Nur tezahür

ettiğinden, hem bu **صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ** Kelimesinin makam-1 cifrîsi -tenvin ن sayılmak cihetiyle- bin eder. Medde olmazsa dokuz yüz doksan dokuz ederek yalnız bir veya iki farkla (**Hâsiye**) Risalet-ün-Nur adedi olan dokuz yüz doksan sekize Tevâfukla, sekiz – dokuz Âyetlerde **صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ** Kelimeleri bu mezkûr iki Âyet gibi Risalet-ün-Nuru **Sîrat-ı müstakîm**'in efradına hususî idhal edip remzen ona baktırır ve İstikametine işaret eder.

Eğer **صِرَاطٍ** ن daki tenvin sayılmazsa **النُّور** ن daki şeddeli bir sayılır, yine Tevâfuk eder. Hem nasîlki bu Âyet Risale-in-Nura ismiyle bakıyor, öyle de Onun istihzarat zamanına da bakar. Çünkü

هَدَيْنِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ in makam-1 cifrîsi **bin üçyüz onaltı** ederek, Risalet-ün-Nur Müellifinin ihtiyarsız olarak İstihzarat-1 Nuriyede bulunduğu ve umum malumatını Kur'âmn fehmîne basamaklar yaptığı en hararetli tarihi olan bin üçyüz onaltı adedine tam tamâna Tevâfuku elbette evvelki işaretî te'yid ve onunla teyyüd ederek Risalet-ün-Nuru Daire-i Harîmine remzen belki işareten dâhil ediyor...

Cây-1 dikkat ve ehemmiyetli bir Tevafukdur ki: Risalet-ün-Nur Müellifi bin üçyüz onaltı sıralarında mühim bir Înkılâb-1 Fîkrî geçirdi. Şöyle ki: O tarihe kadar ulûm-u mütenevviyi, yalnız İlîmle tenevvür için merak ederdi, okurdu, okuturdu. Fakat birden o tarihte merhum vâli Tahir Paşa vasıtasiyle avrupanın Kur'âna karşı müthîş bir su-i kasdları var olduğunu bildi. Hattâ bir gazetede ingilizin bir müstemlekât nâzırı demis:

"Bu Kur'an, İslâm elinde varken biz onlara hakîkî hâkim olamayız. Bunun sukutuna çalışmalıyız" dediğini işitti, gayrete geldi

(Hâsiye): Yani: Risalet-in-Nur'un mertebesi ikinci ve üçüncüde olduğuna işaretir. Vahiy değil ve olamaz. Belki İlham ve İstihractır.

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ

Birden makam-ı cifrîsi **bin üçyüz onaltı** olan Fermanını mânen dinliyerek bir İnkılâb-ı Fikrî ile merakını değiştirdi. Bütün bildiği ulûm-u mütenevviayı Kur'ânın fehmine ve Hakikatlarının isbatına basamaklar yaparak hedefini ve Gaye-i İlmiyesini ve Netice-i Hayatını, yalnız Kur'ânı bildi. Ve Kur'ânın I'caz-ı Mânevîsi Ona Rehber ve Mürşid ve Üstad oldu. Fakat maatteessüf o gençlik zamanında çok aldatıcı ârizalar yüzünden bilfiil o Vazifenin başına geçmedi. Bir zaman sonra harb-i umumînin tarraka ve gürültüsü ile uyandı; o sabit fikir canlandı, bilkuvveden bilfiile çıkmağa başladı.

İşte hem Ona, hem Risalet-ün-Nura çok alâkası bulunan bu bin üçyüz onaltı tarihine çok Âyetler müttefikan bakarlar. Meselâ:

Nasılıki, **هَذِينِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ** Âyeti tam tamâna Tevâfukla işaret eder. Aynen öyle de: Bir Âyet-i Meşhure olan

إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ makam-ı cifrîsi, şeddeli **ن** bir **ن** sayısla ve tenvin sayılmazsa **bin üçyüz onaltı** ederek aynen tam tamâna o tarihe işaret eder. Hem nasıl ki yedi - sekiz Surelerde gelen Âyetler ve o

Âyetlerde gelen **صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ** Cümleleri Risalet-ün-Nur ismine Tevâfuk-la beraber, bu mezkûr iki Âyet gibi bir kısmı Risalet-ün-Nur Te'lifinin tarihini de gösterir. Aynen öyle de: Yedi adet Sûrelerin başlarında yedi

def'a **تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ** Cümle-i Kudsiyesi makam-ı cifrîsi olan **bin üçyüz onaltı** veya **yedi** ederek aynen tam tamâna o bin üçyüz onaltı tarihine Tevâfukla işaret ettiği gibi **طَسْ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ** Âyeti dahi

aynen **bin üçyüz onaltı** ederek o bin üçyüz onaltı tarihine Tevâfukla işaret eder. Güya nasılıki Asr-ı Saadette Kur'ân'daki Îman Hakikatlarına alâmetler, deliller ve o Kitab-ı Mübînin Dâvalarına bürhanları ve hüccetleri gözlere de göstermek mânasında tekrar ile

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ

Fermanlarıyla

Kur'ân-ı Mu'ciz-ül-Beyan ilânat yapıyor. Öyle de, bu dehşetli asırda dahi bir mâna-yı işaretîsiyle o Âyât-ı Furkaniye'nin bürhanları ve Hakkaniyetinin alâmetleri ve Hakikatlarının hüccetleri ve Hak Kelâmullah olduğuna delilleri olan Resail-in-Nura mâna-yı işaretîsiyle alâmet ve bürhan ve emâre

ve delil mânasıyla Âyatın Âyetleri diye tekrar ile **تُلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ**

ferman ederek nazar-ı dikkati Kur'an hesabına bu asra ve bu asırdaki Resail-in Nura çeviriyor îtikad ediyorum. Evet herbir cihet ile Ayn-ı Şuur olan Âyât-ı Kur'âniyenin böyle yirmi vecihle ve yirmi parmakla aynı şeý'e müttefikan işaretleri tasrih derecesinde bana kanaat veriyor. Benim kanaatima iştirâk etmiyen bu ittifaka ne diyecek? Ve ne diyebilir? Hangi kuvvet bu ittifakı bozar! Resail-in Nur bu asra gelen İşarat-ı Kur'âniyeye hususî bir medar-ı nazar olduğuna kimin şüphesi varsa Kur'ânın kırk vecihle Mu'cizesini isbat eden Mu'cizat-ı Kur'âniye namındaki Yirmibininci Söz ve Yirminci Sözün ikinci makamına ve Haşre dair Onuncu Söz ve Yirmidokuzuncu Sözlere baksın, şüphesi izale olmazsa gelsin parmağını gözüme soksun.

YİRMİ İKİNCİ ÂYET ve ÂYETLER:

Hem **Yûnus**, hem **Yûsuf**, hem **Râ'd**, hem **Hîcr**, hem **Şuarâ**, hem **Kasas**, hem **Lukman Sûrelerinin** başlarında bulunan

تُلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ İlân-ı Kudsîsidir. Yirmibirinci Âyetin Hâtimesinde bunun münasebet-i mânevîyesi bir derece beyan edilmiş. Cifrîsi ise, bu Âyette üç ت bin iki yüz eder ve iki ك iki ل yüz eder; yekûnu bin üç yüz.

Bir **ى** bir **ب** dört veya beş **ل** mecmuu **bin üç yüz onaltı veya onyedi** ederek Resailin Nur Müellifi bir Înkılâb-ı Fikrî ile Ulûm-u Mütenevviayı Kur'ânın Hakaikîna çıkmak için basamaklar yaptığı bir tarihe tam tâmina Tevâfuku münasebet-i mânevîyesinin kuvvetine istinaden deriz:

O Tevâfuk remzeder ki: Bu asırda Resail-in-Nur denilen otuzuç adet Söz ve otuzuç adet Mektub ve otuzbir adet Lem'alar, bu zamanda, Kitab-ı Mübin'deki Âyetlerin Âyetleridir. Yâni Hakaikînîn

Alâmetleridir ve Hak ve Hakikat olduğunun bürhanlarıdır. Ve o Âyetlerdeki Hakaik-ı İmaniyenin gayet kuvvetli hüccetleridir. Ve تُكَلِّكِ

Kelime-i Kudsiyesinin işaret-i hissiyesiyle gözlere dahi görünecek derecede zâhir olduğunu ifade eden böyle işarette lâyık delilleridir diye remzen Resail-in-Nuru bir işaretî mânasının külli dairesine hususî ve medarî nazar bir ferdi olarak dahil ediyor.

Elhasıl: Nasılkı bu Âyette bulunan işaretî mâna yedi surede yedi işaret hükmünde olup delâlet belki sarahat derecesine çıkıyor. Aynen

öyle de: صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ deki remz dahi, yedi - sekiz Surelerde bulunmakla yedi - sekiz remz hükmünde olarak o remzi, işaret belki delâlet belki sarahat derecesine çıkarıyor.

I H T A R : Külfetsiz olmak üzere birden hatırlaya gelen işaret kaydedildi. Tekellüfe girmemek için işaretli otuzuç Âyetin çok işaretini kaydedilmeli.

YİRMİÜÇUNCÜ ÂYET: عَسَىَ رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا

Şu Âyet her asra baktığı gibi bu asra da bakıyor ve bu asırda kâbuslu bir rü'ya gibi musibetlere düşen ve Rabb-i Rahîminden onu hayra tebdil etmesini rica edenler içinde Resail-in-Nur Şâkirdlerine hususî remzettigine bir emâresi şudur ki: Bu Âyetin makam-ı cifâri olan **bin üç yüz kırkbeşte** ehemmiyetli Risaleler te'lif ile beraber, fevkâlâde hâdiseler vukua gelmeğe hazırlandılar.. ve o Resail-in-Nur'un Merkez-i İntisarı olan Barla karyesinde ziyade sıkıntı Müellifine verildi. Ve hususî küçük Mescidine ilişildiği zaman Resail-in-Nur Şâkirdleri kuvvetli bir rica ile Dergâh-ı İlâhiyeye iltica edip "Yâ Rab ! Bu müthîş rü'yayı hayra tebdil eyle" deyip yalvardılar. Herkesin me'yusiyetlerine mukabil pek kuvvetli bir ümidi ve rica ile Müslümanların Kuvve-i Mânevîyelerini takviye ettiler. Bu Âyetin birden külfetsiz hatırlaya geleni bu kadardır. Yoksa Esrarı çoktur. Tekellüf olmasın diye kısa kesttim.

YİRMİDÖRDUNCÜ ÂYET ve ÂYETLER: Hem Sure-i Zümer, hem Sure-i Câsiye, hem Sure-i Ahkaf'ın başlarında bulunan

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ Ayât-ı Azîmeleridir. Şu

Âyetler dahi yirmiikincideki Âyetler gibi Risalet-ün-Nurun ismine ve zâtına, hem te'lif ve intişarına bir mâna-i remziyle bakıyorlar.

İ Z A H T A N   E V V E L   M Ü H İ M   B İ R   İ H T A R

(Lüzumlu dört-beş Nokta beyan edilecek)

B i r i n c i   N o k t a : Hadîste vârid olduğu gibi, "Herbir Âyetin mana mertebelerinde bir zâhiri, bir bâtnı, bir haddi, bir muttalai vardır. Ve Bu dört tabakadan herbirisinin Hadîsce

شُجُونٍ وَّ غُصُونٍ tâbir edilen fûruatı, işârâti, dal ve budakları vardır"

mealindeki Hadîsin hükmüyle, Kur'an hakkında nâzil olan bu Âyet-i Kudsîye, fer'i bir tabakadan ve bir mâna-yı işârîsiyle de Kur'an ile münasebeti çok kuvvetli bir Tefsirine bakmak, şe'nine bir nakise değil. Belki o lisan-ül gaybdaki İ'cz-ı Mânevîsinin muktezasıdır.

i k i n c i   N o k t a : Bir tabakanın mâna-yı işârîsinin külliyyetindeki efradının bu asırda tezâhür eden ve münasebeti pek kuvvetli bir ferdi Risalet-ün-Nur olduğunu, Onu okuyan herkes tasdik eder. Evet ben Risalet-ün-Nur'un Has Şâkirdlerini ișhad ederek derim:

Risalet-ün-Nur sair Te'lifat gibi Ulûm ve fûnundan ve başka Kitablardan alınmamış. Kur'andan başka Me'hazı yok, Kur'andan başka Üstadı yok, Kur'andan başka Mercii yoktur. Te'lif olduğu vakit hiçbir Kitab Müellifinin yanında bulunmuyordu. Doğrudan doğruya Kur'anın Feyzinden mülhemdir ve Semâ-i Kur'anîden ve Âyâtının Nûcûmından, Yıldızlarından iniyor, Nûzul ediyor.

Ü ç ü n c ü   N o k t a : Resail-in-Nur baştan başa İsm-i Hakîm ve Rahîm'in mazhari olduğundan bu üç Âyetin âhirleri İsm-i Hakîm ile ve gelecek yirmibeşinci dahi Rahman ve Rahîm ile bağlamaları münasebet-i mâneviyeyi cidden kuvvetlendiriyor. İşte bu kuvvetli münasebet-i mânevi-

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ

yeye binaen deriz ki: Cümlesinin sarîh bir mânası

Asr-ı Saadette Vahiy suretiyle Kitab-ı Mübînin Nûzulu olduğu gibi.. mâna-yı işârîsiyle de, her asırda o Kitab-ı Mübînin Mertebe-i Arşıyesinden ve Mu'cize-i Mânevîyesinden Feyz ve İlham tarikîyle Onun gizli Hakikatları ve

Hakikatlarının Bürhanları iniyor, Nüzül ediyor diyerek şu asırda bir Şâkirdini ve bir Lem'asını Cenah-ı Himayetine ve Daire-i Harîmîne bir hususî iltifat ile alıyor.

D ö r d ü n c ü N o k t a : İşte bu Risalede mezkûr otuzüç Âyet-i Meşhurenin bil'ittifak, tekellüsüz, mânaca ve cifirce Resail-in-Nurun başına parmak basmaları ve başta Âyet-in-Nur on parmakla ona işaret etmesi ve eskidenberi Ulema ortasında ve edibler mâbeyninde meşhur bir düstur ve hakikatlı bir medar-ı istihracat vehattâ hususî tarihlerde ve mezâr taşlarında ediplerin istimal ettikleri mâruf bir Kanun-u Îlmî iledir. Eğer o Kanuna tasannu karışmazsa, işâret-i gaybiye olabilir. Eğer sun'î ve kasdî yapılsa, yalnız bir letâfet, bir zarâfet, bir cezâlet olur.

Evet edibler hususî ve şahsî tarihlerde onun taklidini yapmakla kelâmlarını güzelleştirdikleri, hem Cifir Îlminin en esaslı bir kaidesi ve mühim bir anahtarı olan makam-ı ebcedî ile işaret ise: Her cihetle Ayn-ı Şuur ve Nefs-i Îlim ve Mahz-ı İrade ve tesadüfi halleri olmayan ve lüzumsuz maddeleri bulunmayan Kur'ânın bu kadar Âyât-ı Meşhuresi icma' ile ve ittifakla Risale-in-Nura işaret ve Tevafukları sarahat derecede- sinde Onun makbuliyetine bir şehadettir. Ve Hak olduğuna bir imzadır ve Şâkirdlerine bir Beşarettir.

B e ş i n c i N o k t a : Bu Hesab-ı Ebcedî, makbul ve umumî bir Düstur-u Îlmî ve bir Kanun-u Edebî olduğuna deliller pek çoktur. Burada yalnız dört - beş tanesini nümune için beyan edeceğiz.

Birincisi: Bir zaman Benî-israil âlimlerinden bir kısmı Huzur-u Peygamberîde Surelerin başlarındaki **كَهْيَعْصَ** ﴿الله﴾ gibi Mukattaat-ı Hurufiyeyi işittiği vakit, Hesab-ı Cifri ile dediler:

"**Ya Muhammed ! Senin Ümmetinin müddeti azdır.**" Onlara mukabil dedi:

"**Az değil.**" Sair Surelerin başlarındaki Mukattaati okudu ve ferman etti, "**Daha var.**" Onlar sustular...

İkincisi: Hazret-i Ali Radiyallahu Anh'in en meşhur Kaside-i Celcelûtiyesi, baştan nihayete kadar bir nevi Hesab-ı Ebcedî ve Cifir ile te'lif edilmiş ve öyle de matbaalarda basılmış.

Üçüncüsü: Ca'fer-i Sâdik Radiyallahü Anh ve Muhyiddin-i Arabî (R.A.) gibi Esrar-ı Gaybiye ile uğraşan Zâtlar ve Esrar-ı Huruf İlmine

çalışanlar, bu Hesab-ı Ebcedîyi gaybî bir düstur ve bir anahtar kabul etmişler.

Dördüncüsü: Yüksek edipler bu hesabı, edebî bir Kanun-u Letâfet kabul edip eski zamandan beri onu istimal etmişler. Hattâ Letâfetin hatırları için iradî ve sun'î ve taklidî olmamak lâzım gelirken, sun'î ve kasdî bir surette o gaybî anahtarların taklidini yapıyorlar.

Beşincisi: Ulûm-u Riyaziye Ulemasının münâsebet-i adedîye içinde en lâtif düsturları ve avamca hârika görünen kanunları, bu Hesab-ı Tevâfukînin cinsindendirler. Hattâ fitrat-ı eşyada Fâtır-ı Hakîm bu Tevâfuk-u Hesabîyi bir Düstur-u Nizam ve bir Kanun-u Vahdet ve İnsicam ve bir Medar-ı Tenasüb ve İttifak ve bir Namus-u Hüsün ve İttisak yapmış. Meselâ: Nasîlki iki elin ve iki ayağın parmakları, âsabları, kemikleri, hattâ hüceyratları, mesâmatları hesabca birbirine Tevâfuk ederler. Öyle de: Bu ağaç bu baharda ve geçen bahardaki çiçek, yaprak, meyvece Tevâfuk ettiği gibi, bu baharda dahi az bir farkla geçen bahara Tevâfuk ve istikbal baharları dahi mâzi baharlarına İhtiyar ve İrâde-i İlâhiyyeyi gösteren Sîrlı ve az farkla Muvafakatları, Sâni-i Hakîm-i Zülcemâl'in Vahdetini gösteren kuvvetli bir Şahid-i Vahdaniyettir.

İşte mâdem bu Tevâfuk-u Cifrî ve Ebcedî, bir Kanun-u Îlmî ve bir Düstur-u Riyazî ve bir Namus-u Fitri ve bir Usûl-ü Edebî ve bir Anahtar-ı Gaybî oluyor. Elbette Menba-ı Ulûm ve Mâden-i Esrar ve Fîratın Tercüman-ı Âyât-ı Tekvîniyesi ve Edebiyatın Mu'cize-i Kübrâsı ve Lisan-ül-Gayb olan Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan, o Kanun-u Tevâfukîyi, işârâtında istihdam, istimal etmesi İ'cazının muktezasıdır.

İhtar bitti, şimdi sadede geliyoruz.

Sûre-i Zümer, Câsiye, Ahkaf'ın başlarındaki

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ olan Âyetler sâbık ihtarın ikinci noktasında, münâsebet-i mâneviyesi beyan edildiğinden burada yalnız cifrî remzini beyan edeceğiz.

Şöyle ki: İki ت sekiz yüz, iki ن yüz, iki م seksen, iki ك kırk, üç ز yirmibir, üç ي otuz, bir ب bir ح on, (Lâfzullah) altmış yedi,

bir **ع** yetmiş, dört **ل** dört **و** yüz yirmi dört olup yekûnү **bin üçyüz**

kırkiki ederek bu asrin şu tarihine nazar-ı dikkati celbetmekle beraber, Kur'ânın Tenziliyle çok alâkadar bir Nura parmak basıyor. Ve o tarihten az sonra Mu'cizat-ı Ahmedîye (A.S.M.) Risalesi ve Yirminci ve Yirmi-dördüncü Mektublar gibi Risalet-ün-Nurun en Nuranî Cüzleri meydan-ı intişara çıkmaları ve Kur'ân'ın kırk vecihle İ'cazını isbat eden Mu'cizat-ı Kur'âniye Risalesiyle Haşre dair Onuncu Sözün ikisinin kirkikide İntişarları ve kirkaltıda fevkâlâde İstîharları aynı tarihte olması bir kuvvetli emâredir ki, bu Âyet Ona hususî bir iltifatı var. Hem nasılki bu Âyetler

Te'lif ve İntişarına işaret ederler, öyle de yalnız **تَزْيِيلُ الْكِتَابِ**

Kelimesi Risalet-ün Nurun ismine -şeddelli **ن** bir **ن** sayılmak cihetiley-
gayet cüz'î bir farkla Tevafuk edip remzen bakar, kendine kabul eder.

Çünkü **تَزْيِيلُ الْكِتَابِ** Kelimesi **dokuzyüz ellibir** ederek Risalet-ün-
Nurun makamı olan dokuzyüz kırksekize Sırrı üç farkla Tevafuk
noktasından bakar.

Birden hatırlı ki: Bu üç farkın Sırrı ise Risalet-ün-Nurun
mertebesi üçüncüde olmasıdır. Yani Vahiy değil ve olamaz. Hem
umumiyetle dahi İlham değil, belki ekseriyetle Kur'anın Feyziyle ve
Medediyle Kalbe gelen Sünühat ve İstihracat-ı Kur'âniyedir. Cây-i dik-
kattır ki birinci **حَمَّ** olan **Sûre-i Mü'minde**

تَزْيِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ makam-ı cifrîsi, bazı mühim

Âyetler gibi **bin üçyüz** yetmiş bakıyor. Acaba onbeş - yirmi sene sonra
başka bir Nur-u Kur'an zuhur mu edecek.. yahut Resâil-in-Nurun bir
Înkişaf-ı Fevkâlâde ile bir Fütuhatı mı olacak bilmemiğimden o kapıyı
açamıyorum.

YİRMİBEŞİNCİ ÂYET: **حَمَّ تَزْيِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّجِيمِ** Âyet-i

Kudsiyesidir. Bu Âyetin mâna-yı işaretisi, Resail-in-Nur ile münasebeti çok
kuvvetlidir. Bir ciheti şudur ki, Risalet-ün-Nur'un ve Şâkirdlerinin meslesi,
dört Esas üzerine gidiyor.

Birincisi Tefekkürdür. Hakîm İsmine bakıyor.

Biri de Şefkattir, hadsiz olan faktırı hissetmektir ki, Rahman ve Rahîm İsimlerine bakıyor. Hem şu Âyet nasıl Resail-in-Nurun Te'lif ve Tekemmül tarihine Tevafukla parmak basıyor... Öyle de, **تَنْزِيلٌ**

Kelimesiyle -vakf mahalli olmadığından tenvin **ن** sayılmak cihetile makamı **بَشْيُزْ كِرْكَيْدِي** olarak Sözlerin ikinci ve üçüncü ismi olan Resail-in-Nur ve Risale-i Nurun adedi olan **بَشْيُزْ كِرْكَسْكِيز** veya **كِرْكَدُوكْ** şeddeli **ن** bir **ن** sayılmak cihetile pek cüz'i ve Sırı bir veya iki farkla Tevafuk ederek remzen Ona bakar, dairesine alır.

Hem **خَمْ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّاجِحِ** in makam-ı cifrîsi, bir vecihle, yâni tenvin **ن** sayılısa ve şeddeli iki **ر** deki **ل** aslı hesab edilse **خَامِيْم خَمْ**, telâffuzda olduğu gibi olsa, **بِنْ ثَعْيُزْ إِلْلِدُورْتْ** veya **بَهْ** eder. Ve diğer bir vecihde, yani tenvin sayılmazsa **بِنْ ثَعْيُزْ دُورْتْ** eder; üçüncü vecihde, yâni telâffuzda bulunmayan iki **ل** hesaba girmezse **بِنْ إِكِيْزْ دُوكْسَدُورْتْ** eder.

Birinci vecihde tam tamına Resail-in-Nurun te'lifçe bir derece tekemmülü ve fevkâlâde ehemmiyet kesbetmesi ve firtinalara tutulması ve Şâkirdileri Kudsî bir Teselliye muhtaç oldukları Arabî tarihiyle şu: Bin yüz ellibeş ve ellidört tarihine, hem otuzbir adet Lem'alardan ibaret olan "**Otuzbirinci Mektub**"un Te'lif zamanına, hem O Mektubun "**Otuzbirinci Lem'a**"sının vakt-i zuhuruna ve o Lem'adan **Birinci Şuâ**'ın Te'lifine ve o Şuâ'ın, yirmidokuz makamında otuzuç adet Âyâtın Risale-i Nura işaretleri istihrac edildiği hengâmâsına ve yirmibeşinci Âyetin Risale-i Nura îmaları yazıldığı şu zamana, şu dakikaya, şu hâle tam tamına Tevafuku ise, Kur'ânın İ'câz-ı Mânevisine yakışıyor. Gayet lâtif ve müjdeli bir Tevafuktur. İkinci vecihde, yâni biniçiyüz dört makamıyla Risale-i Nurun Tercümanı, Risale-i Nurun basamakları olan mebâdi-i ulûma besmele-keş olduğu ve Fütuhat-ı Nuriyede Besmelesini çektiği ve Fatiha-i Hayat-ı İlmiyede

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ okuduğu zamanına tam tamına Tevafukla parmak basıyor, arkasını sıvatıyor, "Haydi git, Selâmetle çalış" remzen diyor. Üçüncü vecihte, yâni bin ikiyüz doksanuç veya dört olan makam-ı cifrîsiyle o Tercümanın Besmele-i Hayat-ı Dünyeviyesinin ibtidâsına tam tamına Tevafuk Sırriyle îma eder ki, Onun Hayatı çok dehşetli dağdağaları ve firtınaları görmek ve çekmekle beraber daima Rahman ve Rahîm İsimlerinin mazharı olarak Rahmetle muhafaza ve Şefkatle terbiye edileceğini remzen mün'imâne haber veriyor. Bu suretle Kur'ânın mânevî İ'cazından İhbar-ı Gaybî nev'inin bir Şuâını gösteriyor.

فِئَمُهُمْ شَقِيقٌ وَ سَعِيدٌ

Âyetinin iki satır sonra gelen **وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فِي الْجَنَّةِ** Âyetidir. Şu

Âyetin şeddeli **م** ve şeddeli **ل** ve şeddeli **ن** ikişer sayılmak ve **الْجَنَّةِ**

deki **ت** vakıfta olduğundan **هـ** olmak cihetiyle makam-ı cifrîsi **bin üçyüz elliiki** olmakla tam tamına Resail-in-Nur Şâkirdlerinin en me'yusiyetli ve musibetli zamanları olan bin üçyüz elliiki tarihine tam tamına Tevafukla o acıacak hallerinde Kudsî ve Semavî bir Teselli, bir Beşarettir. Ve Âyetin münasebet-i maneviyesi bir-iki Risalede, yâni **Kerâmat-ı Aleviyede** ve **Gavsiyede** beyan edilmiştir.

فِئَمُهُمْ شَقِيقٌ وَ سَعِيدٌ deki **وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا** Kelimesi deki

سَعِيدٌ Kelimesine Kur'an Sahifesinde tam müvazi ve mukabil gelmesi, bu Tevafuka bir letâfet daha katar. Bu Âyetin küllî ve çok geniş Mâna-yı Kudsîsinin cüz'iyatından Risale-i Nur Şâkird-leri gibi teselliye çok muhtaç bir cüz'îsi bu asırda bin üçyüz elliikide bulunduğuna tam tamına Tevafukla işaret ederek başına parmak basıyor. Eğer

فِي الْجَنَّةِ Kelimesinde vakfedilmezse ve **خَالِدِينَ** Kelimesiyle

rabtedilse, o vakit **هـ** olmaz. Fakat daha latif tesellikâr bir Tevafuk olur. Çünkü **وَأَمَّا الْذِينَ سُعِدُوا** Kaide-i Nahviyece mübtedadır.

فِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ onun haberidir. Bu haber ise, makam-1 cifrîsi olan **بِنْ عَصْرُوكَرْدُوكُوز** adediyle, bin üçyüz kırkdokuz tarihinden Beşaretle remzen haber verir. Ve o tarihte bulunan Kur'an Hizmet-kârlarından bir tâifenin Ashab-ı Cennet ve Ehl-i Saadet olduğunu mana-yı işaretîsiyle ve Tevafuk-u Cifrî ile ihbar eder ve bu tarihte Risale-i Nur Şâkirdleri Kur'an hesabına fevkâlâde Hizmetleri ve Tenevvürleri ve çok mühim Risalelerin Te'lifleri ve başlarına gelen şimdiki musibetin, düşmanları tarafından ihzarâti tezahür ettiğinden, elbette bu tarihe mütevec-çih ve işaretî, tesellikâr bir Beşaret-i Kur'aniye en evvel onlara baktığını gösterir.

Evet **فِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ** de şeddeli **نـ** bir **نـ** sayılmak cihetiyle **تـ** dörtyüz, **خـ** altıyüz. Bin eder. İki **نـ** yüz, bir **ىـ** iki **فـ** bir **لـ** ikiyüz; diğer **لـ** otuz, ikinci **ىـ** on, iki **اـ** iki, bir **جـ** üç, bir **دـ** dört, kırkdokuz eder ki; yekûnu bin üçyüz kırkdokuz eder. Bu Müjde-i Kur'aniyenin binden bir vechi bize teması, bin hazineden ziyade kıymetdardır. Bu Müjdenin bir Müjdecisi bir sene evvel görülmüş bir Rü'ya-yı Sâdikadır. Şöyle ki: Ispartada başımıza gelen bu hâdiseden bir ay evvel bir zâta rü'yada (ona) deniliyor ki:

"RESAİL-İN-NUR ŞAKİRDLERİ, İMAN İLE KABRE GİRECEKLER, İMANSIZ VEFAT ETMEZLER."

Biz o vakit o Rü'yaya çok sevindik. Demek o Müjde bu Müjde-i Kur'âniyenin bir Müjdecisi imiş. (**Hâşıye**)

(Hâşıye): Cihan sultanatından daha ziyade kıymetdar bir Müjde-i Kur'aniye, bir Beşaret-i Semâviye bu Sahifede vardır.

YİRMİYEDİNCİ ÂYET: Sûre-i Saf'da

مِنْ يَدُونَ لِيُطِّفُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتَمِّمٌ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ
dur.

Bu Âyetteki **نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتَمِّمٌ نُورَهُ** Cümlesinin **makam-ı cifrîsi**, bin üçyüz onaltı veya yedidir. Ve bu tarih ise: Sâbikan yirmibirinci Âyetin hâtimesinde zikredilen inkılâb-1 fikrî sadedinde: avrupanın bir müstemlekât nâzırı, Kur'anın Nurunu söndürmesine çalışması tarihine ve Resail-in-Nur Müellifi dahi ona karşı o İnkılâb-1 Fikrî sayesinde o Nuru parlatmağa çalışması aynı tarihe, hem yedi Surede yedi def'a **طَسْ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ** dahi aynı tarihe hem **هَدَيْنِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ** dahi aynı tarihe, hem **نَنْ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ** dahi şeddeli bir **نَ** sayılmak ve tenvin sayılmamak cihetiyle aynı tarihe, hem **فَاعْرِضْ عَنْهُمْ** Fermanı dahi aynı tarihe, hem **نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتَمِّمٌ نُورَهُ** dahi aynı tarihe bil'ittifak muvafakatları elbette remizden, işaretten, delâletten ziyade bir sarahattır ki: Risale-i Nur o Nur-u Îlâhînin bir Lem'ası olacağını ve düşmanları tarafindan gelen şübehât zulümâtını dağıtacağını mâna-yı işaretîyle müjdeliyor. Hem bu cifrî ve müteaddid ve mânidar Tevafuklar ise, kuvvetli bir münasebet-i mâneviyeye istinad ederler.

Evet Resail-in-Nurun yüzyirmi dokuz Risaleleri, yüzyirmi dokuz elektrik lâmbalarının şîseleri misillû Kur'an Nur-u Âzamından uzanan tellerin başlarına takılıp o Nuru neşrettikleri meydandadır. Risale-i Nurun yarı ismi iki defa bu Cümle-i Âyette bulunmasıyle o münâsebeti pek letâfetlendiriyor.

YİRMİSEKİZİNÇİ ÂYET: Sûre-i Tevbede:

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُمَمِّنَ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ

Âyetindeki **نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُمَمِّنَ نُورَهُ** Cümlesi, kuvvetli ve letâfetli münasebet-i mâneviyesiyle beraber şeddeli "ل ل" birer ل ve

şeddeli م asıl Kelimeden olduğundan iki م sayılmak cihetiyle **bin üçyüz yirmidört** ederek, avrupa zâlimleri Devlet-i İslâmiyenin Nuru-nu söndürmek niyetiyle müdhiş bir su-i kasd plânı yaptıkları ve ona karşı Türkiye Hamiyetperverleri, hürriyeti yirmidörtte ilâniyla o plânı akîm bırakmağa çalışıkları halde, maatteessüf altı-yedi sene sonra, harb-i umumî neticesinde yine o sui-kasd niyetiyle sevr muahedesinde Kur'anın zararına gayet ağır şeraitle kâfirane fikirlerini yine icra etmek olan plânlarını akîm bırakmak için Türk milliyet-perverleri cumhuriyeti ilânlâ mukabeleye çalışıkları tarihi olan bin üçyüz yirmidörten, tâ otuz dörde, tâ ellidörde tam tamına Tevâfukla, o herc ü merc içinde Kur'anın Nurunu muhafazaya çalışanlar içinde Resail-in-Nur Müellifi yirmidörtte ve Resail-in-Nurun mukaddemati otuzdörtte ve Resail-in-Nurun Nurânî Cüzleri ve fedakâr Şâkirdleri ellidörte mukabeleye çalışmaları göze çarpıyor. Hattâ hakikat-ı hâli bilmeyen bir kısım ehl-i siyaseti telâşa sevkettiler ve bu ifta su-i kasdına karşı tenvir Vazifesini tam ifa ettiklerinden bu Âyetin mâna-yı işârisi cihetinde bir medar-ı nazarı olduklarına kuvvetli bir emâredir. **Şimdi İslâmlar içinde Nur-u Kur'ana muhalif hâletlerin ekselerisi o su-i kasdların ve Sevr Muahedesî gibi gaddarâne muahedelerin vahîm neticeleridir.** Eğer şeddeli م dahi şeddeli "ل ل" gibi bir sayılsa, o vakit **bin ikiyüz seksendört** eder. O tarihte avrupa kâfirleri Devlet-i İslâmiyenin Nurunu söndürmeye niyet ederek on sene sonra rusları tahrik edip rusun doksanüç

muharebe-i meş'umesiyle Âlem-i İslâmın parlak Nuruna muvakkat bir bulut perde ettiler. Fakat bunda Resail-in-Nur Şâkirdleri yerinde Mevlânâ Halid'in (K.S.) Şâkirdleri o bulut zulümâtını dağıttıklarından bu Âyet bu cihette onların başlarına remzen parmak basıyor. Şimdi hatırlı ki, eğer şeddeli "لَار" ve م ikişer sayılsa bundan bir asır sonra zulümâtı dağıtacak Zatlar ise, Hazret-i Mehdinin Şâkirdleri olabilir. Her ne ise.. Bu Nurlu Âyetin çok Nuranî Nükteleri var.

الْقَطْرُ مُتَدَلٌ عَلَى الْبَحْرِ Sırriyle kısa kestik.

YİRMİDOKUZUNCU ÂYET: Sûre-i İbrahim'in başında

الرِّكَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

Âyetidir. Şu Âyetin dört-beş Cümlesinde dört-beş îma var. Mecmuu bir işaret hükmüne geçer.

B i r i n c i s i : **إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ** Cümlesi ifade eder ki, "Kitab-ı Mübîn vasıtasyile, ondördüncü asırdaki zulümattan, insanlar **بِإِذْنِ اللهِ** Kur'ândan gelen bir Nura çıkarlar." Bu meâl ve hususan Nur

Lâfzı, Resail-in-Nura mutabık olduğu gibi, makam-ı cifrîsi şeddeli ن iki

ن olmak üzere bin üçyüz otuzsekiz veya dokuz ederek harb-i umumî zulümâtında te'lif edilen Resail-in-Nurun fâtihası olan İşârât-ül-İcaz Tefsiri, o zulmetler içindeki zuhuru tarihine tam tamına Tevafuku ve Âyetteki Nur Kelimesi Risale-i Nurdaki Nur lafzına îma ile bakıyor.

I k i n c i s i : **إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ** Cümlesi evvelki Cümledeki Nuru târif ederek der: O Nur Cenab-ı Hakkın İzzet ve Mahmudiyetini

gösteren yoldur. Bu Cümplenin makam-ı ebcedisi **beşyüz kırk sekiz veya elli** olarak Resail-in-Nurun şeddeli ن bir ن olmak üzere, adedi olan beşyüz kırksekize tam tamına Tevâfuk eder. Eğer okunmayan iki | sayılısa, mertebesine işaret eden iki farkla yine tam tamına Tevâfuk eder. Bu îmayı te'yid eden, hem letâfetlendiren bir münasebet var. Şöyle ki:

Alem-i İslâm için en dehşetli asır altıncı asır ile hülâgû fitnesi ve on üçüncü asırın âhiri ve ondördüncü asır ile harb-i umumî fitneleri ve neticeleri olduğu münasebetiyle bu Cümle makam-ı ebcediyle altıncı asra ve evvelki cümle gibi العَزِيزُ الْحَمِيدِ Kelimeleri ile bu asra, Sultan Abdülaziz ve Sultan Abdülhamid devirlerine îma eder.

Hem, sâbık Âyetlerde ise, Resail-in-Nurun ikinci ismine Tevafukla işaret eden umum o Âyetler, dehşetli asır olan hülâgû ve cengiz asırına dahi îma ederler. Hattâ o Âyetlerin hem o asra, hem bu asra îmaları içindir ki, Hazret-i Ali (R.A.) Ercüzesinde ve Gavs-ı A'zam (R.A.) Kasidesinde Resail-in-Nura Kerametkârane işaret ettikleri vakit hem o asra, hem şu asra bakıp hiddetle işaret etmişler.

Üçüncü üssü : من الظُّلْمَاتِ in adedi bin üçyüz yetmişiki ederek bu asrin zulümleri, zulmetleri ne vakte kadar devam edeceğini, o zulmetlerin içinde bir Nur daima tenvire çalışacağına îma ile Risale-i Nurun tenvirine remzen bakar.

Dördüncü üssü : لِتُخْرِجَ النَّاسَ Cümlesi diyor ki "Bin üçyüz kırkbeşte Kur'andan gelen bir Nur ile insanlar karanlıklardan işıklara çıkarılacak." Bu meâl ise, bin üçyüz kırkbeşte fevkâlâde tenvire başlayan Resâil-in-Nura tam tamına cifirce, hem meâlce muvafik ve mutabik olmakla Risale-i Nurun makbuliyetine îma, belki remzediyor.

B e ş i n c i s i : الْكِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ deki **إِلَيْكَ** Kelimesi Kur'ana has baktığı için hariç kalmak üzere, **الْكِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ** Cümlesinin makamı Risalet-ün-Nurun birinci ismine tam tamına Tevafuk etmesi Risalet-ün-Nurun, Kitab-ı Münzelin tam bir Tefsiri ve mânası olduğunu ve ondan yabanî olmadığını remzen ifade eder. Çünkü **الرَّ** üçyüz sekseniki **كِتَابٌ** dörtyüz yirmiç, **أَنْزَلْنَاهُ** yüz kırkdört, yekûnu **dokuzyüz kırkdokuz**; eğer tenvin **ن** sayılısa **dokuzyüz doksan dokuz** ederek Risalet-ün-Nurun -eğer şeddeli **ن** bir **ن** sayılısa- adedi olan dokuzyüz kırksekize, eğer şeddeli **ن** iki **ن** olsa, dokuzyüz doksan sekize Sırlı (yâni Vahiy olmadığını ifade için) birtek farkla Tevafuk edip ona îma eder.

Elhâsil : Bu birtek Âyette mezkûr beş Cümplenin münasebet-i mânevîyeyi gözterek beş adet îmaları bir kuvvetli işaret, belki bir delâlet hükmüne geçebilir kanaatî bana bunu yazdırdı. Hatâ etmişsem Kitab-ı Mübîni Şefaatci edip **أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ** den kusurumun afvını niyâz ederim.

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

YİRMİDOKUZUNCU ÂYETİN SEHVİNE DAİR TAFSİLÂT

Küçük bir sehvden kuvvetli bir İşaret-i Gaybiye gördüm. Ondan bildim ki o sehv bunun içindi.

Şöyle ki: Birinci Şuâ olan İşarat-ı Kur'âniyenin yirmidokuzuncu Âyet, Sûre-i İbrahim'in başında,

الرِّ كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
icinde **إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ** Cümlesine makam-ı cifrîsi sehven bin üç yüz otuzdört ederek Risale-in-Nurun Fatihası olan İşârât-ül-İ'câz Tefsirinin Zuhuru ve Tab'ı tarihine Tevafukla bakar denilmiş. Halbuki melfuz Harflerinin makamı, bin üç yüz otuzdokuz olup o Tefsirin fevkâlâde iştiharı ve Dâr-ül-Hikmet tarafından eksen Müftülere gönderilen Nûshalar, müteaddid ve maddî ve mânevî inkılâbların sarsıntılarından vikaye noktasında -çok emâreler ve Müftülerin itirâfiyla- birer Kal'a ve eksen Müftülerin elliinde birer Elmas Kılınç hükmüne geçmeleri tarihine

Tevafukla takdirkârane bakar. Okunmayan iki | sayılısa, **bin üç yüz kırkbir** edip Risale-i Nurun mebde-i zuhuruna tam tamına Tevafukla bakar. Bu küçük sehv söyle bir mâneyi birden kuvvetli ihtar etti ki, o Sure-i İbrahimin (A.S.) başındaki Âyetin Risale-i Nura remzen bakan yalnız onun dört Cümlesi değil, belki o birinci sahife âhirine kadar münâsebât-ı mâneviye cihetinde bir mâna-yı remziyle -efrad-ı kesiresi içinde- Risale-i Nura gizli bir hususiyet ile îma eder, remzen bakar. Ben şimdilik o Hakikat-ı Remziyeyi beyan edemem. Yalnız kısa bir işaret edilecek. Evet **Risale-i Nurun mayası ve müşrebi Tefekkür ve Şefkat olduğu cihetle Hazret-i İbrahimin (A.S.) hususî müşrebi olan Tefekkür ve Şefkat noktasında tam Tevafuk etmek Sirriyle** şu Surede daha ziyade Risale-i Nuru kucağına alıyor. Baştaki Âyet; dört Cümle ile en karanlık bir

asrin kara kara içinde, zulmet zulmet içinde insanları Nura çıkaran ve Kur'ândan çıkan bir Nura parmak bastığı gibi en karanlık içinde bulunan ve Risale-i Nurun cereyanına muhalif gidenleri târif eder.

ÜÇÜNCÜ ÂYET:

الَّذِينَ يَسْتَحْجُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا
عِوَجًا وَلِكَفِي ضَلَالٌ بَعْدِ

Bu dahi, üç Cümlesiyle bazı münasebat-ı mâneviye ve muvafakat-ı mefhumîye cihetinde ve hem Risale-i Nurun mesleğine, hem mülhidlerin mesleğine îmâen bakar. Ve birinci Cümlesiyle der ki: "O bedbahtlar, bazı Ehl-i İmanın (İmanları beraber olduğu halde) ve bir kısım Ehl-i İlmin (Âhireti tam bildikleri halde) onlara iltihak delâletiyle, bilerek ve severek hayat-ı dünyeviyeyi Dine ve Âhirete, yâni Elması tanıdığı ve bulduğu halde beş paralık şîşeyi ona tercih etmek gibi sefahet-i hayatı, Dinî Hissiyata muannidane tercih edip dinsizlik ile iftihar ederler." Bu Cümlenin bu asra bir hususiyeti var. Çünkü hiçbir asır böyle bir tarzı göstermemiştir. Sair asırlarda o ehl-i dalâlet Âhireti bilmiyor ve inkâr ediyor. Elması Elmas bilmiyor, dünyayı tercih ediyor. Ve ikinci Cümlesi olan

وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

ile der ki: "O bedbahtların dalâleti, muhabbet-i hayattan ve temerrüdden neş'et ettiği için kendi hâlleri ile durmuyorlar, tecavüz ediyorlar. Bildikleri ve onun ileecdadları bağlı olan dine, adavetkârâne, menbalarını kurutmak ve esasatını bozmak ve kaplarını ve yollarını kapatmak istiyorlar." Ve üçüncü Cümlesi olan

وَ يَبْغُونَهَا عِوَجًا

ile der ki: "Onların dalâleti fenden, felsefededen geldiği için acib bir gurur ve garib bir fir'avunluk ve dehşetli bir enaniyet onlara verip nefislerini öyle şımartmış ki, Kâinatı idare eden İlâhî Kanunlarının Şuâlarını ve İnsan Âleminde o Hakaikin Düsturlarını süflî hevesatlarına ve müştehiyatlarına müsaid görmediklerinden (hâşâ ! hâşâ) eğri, yanlış,

noksan bulmak istiyorlar." İşte bu Âyet, üç Cümlesiyle mânen bu asırda acib bir taife-i dâlleye tam bir Tevâfuk-u Mânevî ile mâna-yı işârîsiyle çok efradı içinde hususî baktığı gibi Tevafuk-u Cifîrîsiyle dahi başlarına par-

mak basıyor. Evet evvelki Cümle olan **الَّذِينَ يَسْتَحْبُونَ** nin makamı **bin**

üçüz yirmiyedi; eğer şeddeli **ل** ve **ب** ikişer sayılısa Arabi tarihiyle **bin** üçüz **ellidokuz** edip o tuğyanlı taifenin savletli zamanını göstererek tam

Tevafukla bakar. وَبَيْغُونَهِ اعْوَجًا ن olmak ci- nin makamı, tenvin

hetiyle **bin ikiyüz dokuz** ederek Şeriat-ı İslâmiyeye su-i kasd olarak ecnebi kanunlarını adliyeye sokmak fikri ve teşebbüsü tarihine tam tâmina Tevafukla bakar. Ve bu emâreler gibi çok ımalar ile baştaki Âyetin kuvvetli işaret ettiği Risale-i Nurun muarızlarına zâhir bir surette baktığı gibi, mefhûm-u muhalifi delâletiyle dahi Risale-i Nura tam bakar. Hattâ dördüncü Âyette Risale-i Nurun Türkçe olmasını tahsin eder ve beşinciide Arabî ve Türkçeyi tam bilmeyen ve Mürşidleri ve Âlimleri perişan olan vilâyat-ı şarkiyede Risale-i Nur imdadlarına ve her tâifeden ziyade

başlarına gelen hâdiseler ve Âyette **بِأَيَّامِ اللَّهِ** tâbir edilen elîm vakıaları hatırlarına getirmekle Îkaz ve İrşad etmelerine bir mâna-yı işaretî ve remzî ile emrediyor. Bu âhirki ehemmiyetli işaretî beyan etmeye şimdilik izin olmadığından yalnız herbirinin birtek remzi gayet kısa beyan edilecek. Söyle ki:

DÖRDÜNCÜ ÂYETİN

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمٍ لِيَبْيَنَ لَهُمْ Cümlesi makam-ı cifrisiyle ve baştaki Âyetin işaretleri karinesiyle, Risalet ve Nübüvvetin her asırda Verâset noktasında naibleri, vekilleri bulumak kaidesiyle, bir mâna-yı remzî cihetinde Vazife-i İrsiyeti yapan Risale-i Nuru, efradı içine hususî bir iltifatla dahil edip Lisan-ı Kur'ân olan Arabî olmayarak Türkçe olmasını takdir.

ediyor. Evet bunun makamı **رَسُولٍ** deki tenvin **ن** sayılmak ve şeddeli **ل**

iki sayılsa ve şeddeli **ك** bir sayılsa **bin üçyüz ellisekiz**, her ikisi birer sayılsa **bin üçyüz yirmisekiz**; şeddeler iki sayılsa, tenvin sayılmazsa, **bin üçyüz onsekiz**; hem tenvin hem şeddeler sayılsa **bin üçyüz altmışsekiz** ederek Risale-i Nurun beş devresine ve beş vaziyetine remzen ve imâen bakar.

BEŞİNCİ ÂYETTE:

أَنَّ أَخْرِجَ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِيَوْمِ اللَّهِ

إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِيَوْمِ اللَّهِ Cümlesinde makam-1 cifrîsi, şeddeler

birer sayılmak cihetinde **bin üçyüz ellibir** ederek Risale-i Nurun şimdilik beyanına iznim olmayan ehemmiyetli Vazifesinin ve bu Evâmir-i Kur'âniyeyi imtisalinin tarihine tam tamına Tevafuk-u Cifrî ve Muvafakat-1 Mâneviye karinesiyle ve kıssadan hisse almak münasebat-1 mefhumiye remzi ile Risale-i Nura imâen bakar. Daha yazılacak çok gaybî işaretler var, fakat izin verilmedi şimdilik kaldı.

Sekizinci Şuā

(Üçüncü bir Keramet-i Aleviye)

Bir İfade-i Meram

[Mâlûm olsun ki; ben Risale-i Nur'un Kiyemetini ve Ehemmiyetini beyan etmekle Kur'an'in Hakikatlarını ve Îmanın Rükünlerini ilân etmek ve zaaf-ı îmana düşenleri onlara dâvet etmek ve onların Kuvvetlerini ve Hakkaniyetlerini göstermek istiyorum. Yoksa, hâşâ! kendimi ve hiçbir cihetle beğenmediğim neş-i emmaremi beğendirmek ve medhetmek değildir. Hem Risale-i Nur zâhiren benim Eserim olmak haysiyetiyle senâ etmiyorum. Belki yalnız Kur'ân'ın bir Tefsiri ve Kur'ân'dan mülhem bir Tercüman-ı Hakîkîsi ve Îmânın Hüccetleri ve Dellâli olmak haysiyetiyle meziyetlerini beyan ediyorum. Hattâ, bir kısım Risaleleri ihtiyarım haricinde yazdığını gibi, Risale-i Nur'un Ehemmiyetini zikretmekte ihtiyarsız hükmündeyim. İmam-ı Ali'nin (radîyallâhü anh) "Âyetü'l-Kübrâ" namını verdiği "Yedinci Şuā" Risalesini yazmakta çok zahmet çektiğime bir Mükâfat-ı Âcile ve bir Alâmet-i Makbuliyet ve bir Medâr-ı Teşvik olarak bu Keramet-i Celcelûtiye, İnayet-i İlâhiye tarafından verildiğine şüphem kalmamış. Tahdis-i Ni'met kabilinden bunu "Sekizinci Şuā" olarak yazdım. Yoksa Haşre dair mühim bir Âyetin Mu'cizeli olan Bürhanlarımı yazacaktım.]

[İmam-ı Ali'nin (Radyallahü anhü) Risale-i Nur'a dair üçüncü bir Kerametidir.]

Evet Onsekizinci ve Yirmisekizinci Lem'alarda izah ve isbat edilen iki zâhir Kerâmetini te'yid ve takviye ederek Kaside-i Celcelûtiyesinde, Sîracün-Nur'dan Sarahat derecesinde haber verdiği gibi, yine o Kasidede Sîracün-Nur'un en namdar Risalelerine parmak basıyor, âdetâ alkışlıyor; ve sekiz adet remz ile meşhur bir kısım Risalelerini gösteriyor.

BİRİNCİSİ : Risale-i Nura tasrih eden

شَفَاعَ سَرَاجُ الْوَرِسَّارِ ابْيَانَةً Fikrasından sonra Süryanî

Lisaniyle Esma-i Hüsnâdan istimdat ve Suver-i Kur'âniye ile bir Münâcât yapıyor. Tam otuzuç Sûrelerle öyle garip ve mânidar bir tarzda zikrediyor ki; bir kısım Sırları ve Gaybî Haberleri dahil bildirmek istediği anlaşılıyor. Ben sıkıntılı bir zamanda İmam-ı Ali'nin (Radyallahü anhü) Âyet-ül-Kübrâ namını verdiği "Yedinci Şuâ"¹ bitirdiğim aynı vakitte - îtikadîmcı bana acele bir mükâfat ve bir ücret olarak- geceleyin Celcelûtiyeyi okudum. Birden bir İhtar-ı Gaybî gibi Kalbime denildi: İmam-ı Ali Radyallahü anhü Risale-i Nur ile çok meşguldür. Mecmuundan haber verdiği gibi kıymetdar Risalelerine de işaret derecede- sinde remzedip îmâ ediyor. Eğer sarîh bir surette gaybdan haber vermek (çok zararları bulunduğu Hikmete münafi olduğu cihetle) Hikmet-i İlâhiye tarafından yasak olmasa idi tasrih edecekti. Meselâ: Sûreleri tâdât ederken, yirmibeşinciye geldiği vakit diyor ki:

بِحَقِّ تَبَارَكَ شَمْنُونٍ وَسَائِلٍ وَسُورَةِ التَّهْمِيزِ وَالشَّمْسِ كُوَرَتْ
وَبِالدَّارِيَاتِ ذَرْوَا وَالنَّجْمِ إِذَا هُوَيْ وَبِاقْتَرَبَتِ لِلْأُمُورِ تَقَرَّبَتْ
وَسُورِ الْقُرْآنِ حِزْبًا وَآيَةً عَدَدَمَا قَرَأَ الْقَارِي وَمَا قَدْ تَنَزَّلَتْ
فَاسْئِلْكَ يَا مَوْلَايِ بِفَضْلِكَ الَّذِي عَلَى كُلِّ مَا آتَيْتَ كُثُبًا تَفَضَّلْ

İşte bu Fıkralarda Eskişehir Ağır Ceza Mahkemesini hayrette bırakan ve üstünde göz ile görünen bir Kerametiyle ve Kıyamet ve Haşri isbat eden Hârika hüccetleriyle iştihar eden "Yirmidokuzuncu Söz"e Hazret-i İmam-ı Ali Radîyallahü anhü zikir ve tâdâd ettiği Surelerin yirmidokuzuncu mertebesinde **وَالشَّمْسُ كُوَرَتْ** ile ona işaret eder. Çünkü, Kıyamet kopmasından gayet dehşetli haber veren **إِذَا الشَّمْسُ كُوَرَتْ** Suresine tam mutâbık bir surette o **Yirmidokuzuncu Söz**, Kıyametin ve Harab-ı Âlemin ve Mevt-i Dünyanın ve Hayât-ı Âhiretin ve İhya-yi Emvâtın katî hüccetlerini beyan ederken, bu Surenin dehşetli tasvirini zikretmesi; hem mânada, hem Yirmidokuzuncu Mertebede tetabukları o işaretin isbat eder.

Hem, tahavvülât-ı zerratta boğulan maddiyunları susturan ve zerratın tahavvülâtı ve harekâtını, Vazife ve İntizamlarını emsalsiz bir tarzda isbat eden **Otuzuncu Söz** nâmındaki **Zerrat Risalesi'ne** Hazret-i İmam-ı Ali Radîyallahü anhü Otuzuncu Mertebede **وَبِالدَّارِيَاتِ ذَرَوَا** Kasemiyle ona işaret eder. Evet bu işarette lâfzan ve Sûreten Sûre-i **وَالدَّارِيَاتِ ذَرَوَا** ve **Risale-i Zerrat**, birbirine müşabehet ile beraber mâna cihetiyile dahi münasebet var. Çünkü, Sûre-i **وَالدَّارِيَاتِ** in başında tesadüfi ve intizamsız zannedilen temevvücat-ı havaiyye, gayet Hikmetli ve Vazifedâr olarak Rubûbiyetin Tekvinî Emir-lerini etrafâ yetişirir diye ifâde ettiği gibi, Risale-i Zerrat dahi maddiy-yunlar tarafından tesadüfi ve intizamsız telâkki edilen harekât-ı zerrat dahi, gayet Hikmetli ve o zerreler muntazam Vazifelerle Vazifedâr olduklarını gayet kuvvetli ve katî bürhanlar ile isbat ediyor.

Hem Mi'râc-ı Muhammedî Aleyhissalâtü Vesselâmi Delâlî-i Akliye ile gayet mâkul ve katî bir surette isbat eden ve "Otuzbirinci Söz" nâmında ve mertebesinde bulunan **Risale-i Mi'raca**,

Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) Otuzbirinci Mertebede Mi'rac-ı Ahmedî (A.S.M.) ve Kab-ı Kavseyndeki Müşahede ve Mükâlemeyi sarîh bir surette başlayan Sûre-i

وَالنَّجْمٍ إِذَا هُوَ nın başında bulunan **وَالنَّجْمٍ إِذَا هُوَ** Cümlesi ile Sarahata yakın bir tarzda o Risaleye işaret eder ve Sûre-i

وَالظُّورِ yi bırakarak, **وَالنَّجْمٍ وَالدَّارِيَاتِ** den sonra **وَالنَّجْمٍ** Suresini zikretmesi bu işaretti kuvvetlendirir.

Hem Şakk-ı Kamer Mu'cizesini münkirlere karşı kuvvetli deliller ile isbat eden Mi'râc Risalesinin Zeyli bulunan “**Şakk-ı Kamer Risalesi**” namında Otuzbirinci Mertebenin âhirinde olan o Risaleye, Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) Şakk-ı Kameri Nass-ı Sarîh ile zikreden

Sûre-i **إِقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَ انشَقَ الْقَمَرُ** den iktibas ederek otuzbirinci mertebenin akabinde zikredilen **وَ بِإِقْرَبَتِ لِي الْأُمُورُ تَقَرَّبَتْ** Fıkraşıyla sarahata yakın işaret eder.

Mâlmûdur ki: Risale-i Nur başta Otuzuç adet Sözlerdir ve Sözler namiyle yâd edilir. Fakat, Otuzuçuncü Söz müstakil değil, belki Otuzuç adet Mektûbattan ibarettir. Ve Mektûbat namiyle zikredilir. Sonra Otuzbirinci Mektûb dahi müstakil değil, belki otuzbir adet Lem'alardan mürekkebdır. Ve Lem'alar adı ile müştehirdir. Sonra Otuzbirinci Lem'a dahi müstakil olmamış, o da **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** otuzbir adet Şuâlardan mürekkeb olacak. El-Âyet-ül-Kübrâ Yedinci ve bu Risale Sekizinci Şuâlarıdır. Demek Sözlerin Hâtimesi Otuzikinci Sözdür. Hem Risale-i Nurun yıldızları içinde bir güneş hükmünde Şâkirdlerince telâkki edilen Otuzikinci Söz nâmındaki Üç Mevkîflı Risale-i Hârika ve Câmia ve Sözlerin bir cihette Hâtimesi ve cem'iyetli neticesi olan o Risaleye Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) Onun fevkâlâde ehemmiyetini ve câmiyyetini göstermek için Kur'anın çok Sureleriyle birden Otuzikinci Mertebede

وَسُورِ الْقُرْآنِ حِزْبًا وَ آيَةً Kasemiyle Otuzikinci Mertebede bulunan

o câmi Risaleye işaret eder. Risale-i Nurun Otuzüçüncü Sözü ise, bundan evvel beyan ettiğimiz gibi Otuzuç adet Mektublardan ibaret ve Mektûbat namında Otuzuç Kitab ve yüzden ziyade Risalelerdir.

İşte Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) Otuzüçüncü Mertebede ve Kaseminde Otuzüçüncü Sözün eczaları olan o yüzon Kitab ve Mektûbata birden işaret etmek için yüzon Semavî Suhuf nâmında yüzon muhtasar Kitablar ve o büyük Mukaddes Kitablardan istimdat mânasında olan şu:

وَاسْتَلُكَ يَا مَوْلَايَ بِفَضْلِكَ الَّذِي عَلَى كُلِّ مَا أَنْزَلْتَ كُتُبًا تَفَضَّلْتَ

Kelâmiyle işaret eder. Malûmdur ki: İlм-i Belâgatta ve Fenn-i Beyanda uzak ve gizli mânalara delâlet etmek için karine tâbir ettikleri emârelerden ve münâsebetlerden birisi bulunsa, uzak bir mâna ve gizli ve işaretî olan bir mefhum, karinenin kuvvetine göre sarîh ve zâhir mânası gibi kabul edilir. İşte bu Kaideye binaen, bu işaretî mânaların herbirisine müteaddid karineler, emâreler bulunduğu gibi sair arkadaşları da ona karineler olur. Risale-i Nurun mecmuundan haber veren sarîh Fîkralar dahi herbirisine kuvvetli bir karinedir.

İKİNCİ REMZ: Kur'ânın El-Âyet-ül-Kübrası olan

تُسَبِّحُ لِهِ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

nin Hakikat-1 Kübrâsını ve Tefsir-i Ekberini gösteren ve Ramazan-1 Şerifin ilhamî bir hediyesi bulunan "Yedinci Şuâ" Risalesine Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) Mektûbata işaretten sonra "Lem'alar" a işaret içinde Şuâlar'a

bakarak وَ بِالْأُتْمَى الشَّجَرِيِّ أَمِنِيَّ مِنَ الْفَجَتْ (Hâsiye) deyip İlм-i Belâğatça "Müstetbiat-üt-Terakib" ve "Maarîz-ül-Kelâm" denilen mâna-yı zâhirînin tebâiyetiyle ve perdesinin arkasıyle müteaddid karinelerin kuvvetine göre işaret eder. Ve o

(Hâsiye): İmam-ı Ali bu Fıkra ile işaret eder ki Âyet-ül Kübra Risalesi yüzünden Şâkirdleri bir musibete düşecekler ve Onun Kerameti ve Bereketiyle Emniyete ve Selâmete çıkacaklar. Evet bu Kerâmet-i Aleviye tam tamâna çıktı ki o Risale için hapse düşüp ve Onun kuvvetli Hakikatlari ile kurtuldular.

acîb ve yüksek ve Tevhidin Hüccet-ül-Kübrâsı; ve El-Âyet-ül-Kübrânın bir Alâmet-i Kübrâsı ve bir Tefsir-i Azami olan Risaleye "Âyet-ül-Kübrâ" nâmını veriyor. Ve o nâmla hem menbaî olan Âyet-ül-Kübrânın Azametini, hem bu "Yedinci Şuâ" olan Vahdaniyetin ve Tevhidin Bürhan-ı Azamının fevkâlâde kuvvetini ilân eder, haber verir. Hazret-i İmam-ı Ali'nin (R.A.) bu büyük iltifatına, bu Risalenin liyâkatına her kimin bir şüphesi varsa, gelsin bir def'a o Risaleyi okusun. Eğer, evet lâyiktir demezse bana tûh ! desin. Evet Kur'ânın aleyhinde bin seneden beri müntakimane hazırlanan dinsizlerin itirazlarını ve kâfir feylesofların teraküm edip şimdî yol bularak intişar eden şüphelerini ve Kur'anın dehşetli darbelerinden intikam besleyen muannid yahudilerin ve mağrur bir kısım hristiyanların hücumlarını defedip mukabele eden ve her asırda Kur'anın pek çok Kahramanları ve mânevî Kal'aları vardı. Şimdi ihtiyaç bir-iki'den, yüze olmuş. Ve müdafiler yüzden, iki üye inmiş. Hem, Hakaik-ı İmaniyeyi, İlîm-i Kelâmdan ve Medreseden öğrenmek çok zamana muhtaç bulunduğuundan bu zamanda o kapı dahi kapandı. Hem çabuk, hem herkes anlıyacak bir tarzda en derin Hakikatları tâlim eden Risale-i Nur, elbette İmam-ı Ali Radîyallâhü anhünün bu İltifatına lâyiktir. Hem İmam-ı Ali (R.A.) Onuncu mertebe-i tâdâdında onuncu Sûre olarak ve Kiyamet ve

وَسُورَةُ الدُّخَانِ فِيهَا سَرًا قَدْ أَخْكَمْتَ

Leyle-i Berata bakan deyip mânâyi işârisiyle "Onuncu Söz" nâmında ve mertebesinde olan Haşir Risalesine işaretle beraber O Risalenin fevkâlâde ehemmiyetini ve gayet muhkem olduğunu ve o zamanın dumanlı karanlıklarını izâle eden bir Leyle-i Beratin bir kandili hükmünde bulunmasına ve Haşir ve Kiyametin bir alâmeti olan duhan, hem Leyle-i Beratin senevî olarak Hikmetli tefrik ve taksim-i umur noktalarıyla ve başka karineler ile îmâen ve remzen haber veriyor. Evet Onuncu Söz, çok ehemmiyetli bir belâyi defetti. Hürriyet-i efkâr serbestiyeti ve harb-i umumî sarsıntısı vaktinde Haşri inkâr eden münafkılar, fırsat bulup çok yerlerde zehirli fikirlerini izhara başladıkları bir zamanda "Onuncu Söz" çıktı ve tab'edildi. Bin Nûshası etrafa yayıldı. Onu gören herkes kemal-i iştiyak ve merakla okudu. Zindiklerin kâfirane fikirlerini tam kırdı. Ve onları susturdu. İmam-ı Ali Radîyallâhü anhünün bu Takdirine liyakaitını

isbat etti. Kimin şüphesi varsa gelsin Onu dikkatle okusun, Haşrin ne kadar kuvvetli bir bürhamı olduğunu görsün.

Hem Hazret-i İmam-ı Ali Radıyallahü anhü ondokuzuncu Sûre olarak Sûret-ün-Nur'u

بِسْرِ حَوَامِمِ الْكِتَابِ جَمِيعُهَا ﴿عَلَيْكَ بِقَضْلِ النُّورِ يَا نُورُ أَقْسَمَ

Fıkraşıyle zikrederek pek muhtasar olan **Ondokuzuncu Söz'**e ve pek Mü-kemmeli bulunan "**Ondokuzuncu Mektub**"a işaret için **نُور** Lâfzını tek-rar etmekle Mektubların mertebesi, yâni "**Ondördüncü Mektub**" noksan kalmasına imâen Sûre-i Nuru onbeşincide yine zikretmesiyle gayet lâtif ve müdakkikane haber veriyor. Ve o iki Risaleleri, Risale-i Nurun büyük Nurları olduklarını bildiriyor. Evet Risalet-i Muhammediyye Aleyhissalâtü Vesselâma dair olan "**Ondokuzuncu Söz**" hem üç cihetle Kerametli ve Hârika olan "**Ondokuzuncu Mektub**" elhak Risale-i Nurun en parlak birer Nurudurlar. Ve Aişe-i Sîddîka radiyallahü anhanın beraeti müna-

sebetiyle, Âyet-i Nurun **مَثَلُ نُورٍ** Kelimesindeki zamir, üç vecihten birisi ile Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâma râci olmak haysiyetiyle Sûre-i Nur Zât-ı Muhammediye Aleyhissalâtü Vesselâm ile ziyade alâkadâr bulunduğuandan, o Sûre ile Risalet-i Muhammediye Aleyhissalâtü Ves-se-lâmi isbat eden o iki Risaleye iki **نُور** Lâfziyle, belki üç **نُور** Kelime-leriyile yine aynen Risalet-i Ahmedîye Aleyhissalâtü Vesselâmi isbat eden "**Mi'râc Risalesi**"ne dahi işaret etmiş. Ben itiraf ediyorum ki: **Ondördüncü Mektub** noksan kaldığımı unutmuştum. Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) aynı Sûreyi iki defâ tekrar etmesiyle tahattur ettim ve işârâtındaki dikkatine hayran oldum. Fakat o tekrar, yalnız "**Ondokuzuncu Söz ve Mektub**" için sayılır; ondan sonrakilere nisbeten sayılmaz.

ÜÇÜNCÜ REMZ: "Yirmisekizinci Lem'a"da îzah ve isbat edilen

**تُقَادِسْرَا جُ التُّورِ سِرَّ ابِيَانَةً ﴿تُقَادِسْرَا جُ السُّرِّ حِسَرَّ اتَنَوَرَتْ
بِنُورِ جَلَلٍ بَازِخَ وَشَرَّطَخَ بِقُدُوسِ بَزَ كُوتِ بِهِ التَّارُ أَحْمَدَتْ**

Fıkraları ile Risale-i Nurun üç ehemmiyetli vaziyetini haber veriyor. Bu Fıkraların Sarahata yakın bir surette hem cifir, hem mâna cihetiyle Risale-i Nura işaretini "Onsekizinci Lem'a"da izahına binaen, burada ise orada zikredilmeyen ve İmam-ı Ali Radîyallâhü anhünün nazar-ı dikkatini celbeden yalnız üç Sırri beyan edilecek.

B i r i n c i s i : İslâmlar içinde, Dellâllar elinde teşhir suretinde gezdirmeye läylîk olan Risale-i Nur, maatteessûf gayet gizli perde altında intiṣar ve istitara mecbur olmasına işâreten İmam-ı Ali Radîyallâhü anhü, iki defâ'a سِرّاً تَنَوَّرَتْ ve سِرّاً بَيَانَةً Kelimeleriyle yani gizli intiṣar edebilir. Müteaccibane haber veriyor.

I k i n c i s i : Risale-i Nur, İsm-i Âzam Cilvesiyle ve İsm-i Rahîm ve Hakîmin Tecellisiyle zuhur ettiğinden, imtiyazlı hassası

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ den iktibasen Celâl ve Kibriya ve

وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ den istifâzeten Merhamet ve Şefkat, وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ den isti-fadeten Hikmet ve İntizamın Esasları üzerine gidiyor. Onun Ruhu ve Hayatı onlardır. Saîr meşreblerdeki Aşk yerinde, **Risale-i Nurun meşre-binde müştâkane Şefkattir ve re'fetkârane Muhabbettir.**

Nasîlki Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) sarîh bir surette Siracünnurun tarih-i te'lifini ve tekemmül zamanını ve meşhur ismini

تُقَادِ سَرَاجُ النُّورِ Fıkrasıyla haber vermiş. Öyle de

بِنُورِ جَلَلٍ بَازِخٍ وَ شَرَنْطَخِ ilâ âhir.. Fıkrasıyla da Sîracünnurun

Esaslarından haber veriyor. Çünkü: جَلَلٍ بَازِخٍ İzzet, Azamet ve Celâl

ve Kibriyadır. شَرَنْطَخِ Süryanice Rauf ve

بِرْ كُوتٍ

Rahîmdir. Demek Hazret-i İmam-ı Ali Radîyallahü anhü Sîracünnuru târif ediyor. Hayatını ve Nurunu, Kibriyâ ve Azamet ve Re'fet ve Rahimiyetten alıyor diye mümtaz hâsiyetini beyan eder.

Ü ç ü n c ü s ü : Hazret-i İmam-ı Ali Radîyallahü anhü bu Fîkrada **بِهِ النَّارِ أُخْمَدَتْ** Cümlesiyle diyor ki: **Bin üçyüz ellidörtte** Sîrac-ün-Nur -

yâni Risale-i Nurun Nuru- ile dalâletin tecavüz eden nari **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** sönecek. Yâni, fitne-i diniye ateşini, ya tahribattan vaz geçirecek, veya ileri tecavüzatını kıracak. Eğer Hîcrî tarihi olsa, bundan iki sene evvel, Dini dünyadan tefrik fırsatından istifade ile, Dinin ve Kur'anın zararına olarak ilerliyen dehşetli tasavvuratin tecavüzatı tevakkuf etmesi, elbette karşılıkta kuvvetli bir Seddin bulunmasındandır. O Sed ise, bu zamanda çok intişar eden Risale-i Nurun keskin Hüccetleri ve kuvvetli Bürhanları olduğu çok emâreler ile hissediliyor. Ve bu ikinci ihtimaldeki İşâret-i Aleviye dahi Onu te'yid ediyor.

(Hâşıye) Evet cifirce **بِهِ النَّارِ أُخْمَدَتْ خ** : altı yüz, dörtyüz,

iki yüz, şeddeli yüz, **م** kırk, **د** ve üç **ا** yedi. **بِهِ** deki **ب** iki, **ه** beş, yekûnu bin üçyüz ellidört eder. **لِلَّهِ الْحَمْدُ**, Sîrac-ün-Nurun El-Âyet-ül-Kübrâsı gibi çok Risaleleri var. Herbiri kuvvetli birer lâmba hükmünde Sîrat-ı Müstakîmi gösterip İmam-ı Ali Radîyallahü anhünün haberini tasdik ediyorlar.

Bu üçüncü Sîrrın münasebetiyle aynen **بِهِ النَّارِ أُخْمَدَتْ** gibi bin

(Hâşıye): Hem de **إِنَّا أَعْطَيْنَا** nin Sîrrı kısmen tahakkuk etmiş. Çünkü süfyaniyetin dört rüknünden en kuvvetlisi ve dehşetlisi bütün bütün çekildi. Kabir altında azap çekiyor. Ve en büyüğü dahi alâkası bilâfil çekilmiş. Mason komitesinin mahkumu ve âleti olup azabiyle meşguldür. Yalnız onun gölgesi hükmediyor. İleri tecavüz etmemekle beraber kısmen geriliyor. Bakî kalan iki şâhis ise ellerinden gelse tâmine çalışacaklar.

üçyüz ellidört tarihine makam-ı cifrisiyle bakan ve Said'in (R.A.) iki mâruf lâkabına remzen ve ismen îma eden ve "kendini muhafaza et" Emrinî veren ve o tarihte herkesten ziyade müteaddit tehlikelere maruz buluna-cağını telvih eden "Ercüze"nin âhirlerindeki:

فَاسْأَلْ لِمَوْلَاكَ الْعَظِيمِ الشَّانِ يَا مُدْرِ گَالِذِلَكَ الرَّمَانِ
بِإِنْ يَقِيكَ شَرَّ تِلْكَ الْفِتْنَةِ وَشَرَّ كُلِّ كُرْبَةٍ وَمِحْنَةٍ

Fıkraşıyle diyor: "Ya Said-el-Kürdî! Bin üçyüz ellidört tarihine yeti-şırsen Mevlâ-yı Azîminden, o zamanın ve o asırın fitne ve şerlerinden muhafazanı iste ve yalvar." Evet Onsekizinci Lem'ada Birinci Keramet-i Aleviyyenin îzahında, Kaside-i Ercûziyenin Risale-i Nur ve Müellifine dair İşârât-ı Gaybiyesi beyan edilmiş. İsm-i Âzam ve Sekine tâbir ettiği Esmâ-i Sitte-i Meşhure ile daima meşgul olan bir Şâkirdiyle konuştugu ve teselli verdiği ve çok emâreler ve karinelerle o Şâkird, Said olduğu isbat edilmiş. Ve orada o Şâkirdine demiş:

آخْرُوفُ عَجْمٍ سُطْرَتْ تَسْطِيرًا بِهَ الْأَمِيرُ وَالْفَقِيرَا

Yani, ecnebi hurufları **bin üçyüz kırksekizde** tâmim edilecek, çoluk-çocuk, emîrlar ve fakirler icbar suretinde gece dersleriyle öğrenmeye çalışacaklar.

Evet سُطْرَتْ تَسْطِيرًا Cümlesi tam tamına; iki ت sekiz yüz iki

س yüz yirmi, iki ر dört yüz, iki ط onsekiz, bir ى on... mecmuu bin üçyüz kırksekizdir. Aynı tarihte lâtinî huruflarına gece dersleriyle cebren çalıştırıldı. Sonra İmam-ı Ali (R.A.) Sekine ile meşgul olan Said'e (R.A.) bakar; konuşur. Akabinde يَا مُدْرِ گَالِذِلَكَ الرَّمَانِ der. İki-üç yerde kuvvetli işaret ile Said (R.A.) ismini verdiği Şâkirdine **hitaben** "Kendini Sekine ile Dua edip muhafazaya çalış." Ya-i nidâî'den sonra müteaddid karineler ve

emâreler ile Said var. Demek **يَا سَعِيدُ مُدْرِكًا لِذَلِكَ الرَّمَانِ** olur. Bu Fıkra nasılki **مُدْرِكًا** Kelimesiyle "El-Kürdî" lâkabına hem lâfzan hem cifren bakar. Çünkü mimsiz **دَرْكًا** Kurd Kalbidir. (1) ise **مِنْ لِيْ وَ يَهْ** tam muvafiktir. Öyle de: Diğer bir ismi olan Bediüzzaman lâkabına dahi "**ezzaman**" Kelimesiyle îma etmekle beraber **بِنْ عَصْيُونْ إِلِيْدُورْ** veya **بِنْ عَصْيُونْ إِلِيْبَشْ** makam-1 cifrîsiyle Said'in (R.A.) hakikat-1 hâlini ve hilâf-1 âdet vaziyetini ve hıfz u vikaye için kesretli Duasını ve Halvet ve Înzivasını tamamiyla tâbir ve ifade ettiğinden sarahata yakın bir surette parmağını Onun başına o Kasidede teselli için basıyor. Burada da

بِهِ النَّارِ أَحْمَدَتْ Sırrına mazhar olan Risale-i Nur'u alkışlıyor.

Mâlum olsun ki Celcelutiye'nin Esası ve Ruhu olan

الْقَسْمُ الْجَامِعُ وَ الدَّاعُوَ الشَّرِيفَةُ وَ الْإِسْمُ الْأَعَظَمُ

İmam-1 Ali Radîyallâhü anhü'nün en mühim ve en müdakkik Üveysî bir Şâkirdi ve İslâmîyetin en meşhur ve parlak bir Hücceti olan İmam-1 Gazalî (R.A.) Hüccet-ül-İslâm diyor ki: "Onlar Vahy ile Peygambere (A.S.M.) nazil olduğu vakit İmam-1 Ali'ye (R.A.) emretti: 'Yaz.' O da yazdı. Sonra nazmetti." İmam-1 Gazalî (R.A.) diyor.

**إِنَّ هَذِهِ الدَّاعُوَ الشَّرِيفَةَ وَ الْوِقْفُ الْعَظِيمُ وَ الْقَسْمُ الْجَامِعُ وَ الْإِسْمُ الْأَعَظَمُ
وَ السِّرَّ الْمَكْنُونُ الْمُعَظَّمُ بِلَا شَكٍ كُنُوزُ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ**

İmam-1 Gazâlî, İmam-1 Nureddin'den Ders alarak bu Celcelûtiyenin hem Süryanî Kelimelerini, hem Kîymetini ve Hasiyetini şerhetmiş.

DÖRDÜNCÜ REMZ: İmam-1 Ali (R.A.) Sirac-ün-Nur'dan haber verdiğten sonra yine otuzuç ve bir cihetle otuziki adet Süryanice

(1) Yâni; tersinden okunuşudur.

Esmâyi tâdad ederken Risale-i Nurun en kuvvetli, en kıymetdar olan **Mu'cizat-ı Kur'aniye Risalesine** ve **Otuzikinci Söz'e** kuvvetli işaret ettiği gibi, sair Risalelere de remzen veya îmâen veya telvihen bakar. Evet Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) Risale-i Nura bakarak Süryanî isimleri dercederek diyor:

تُقَادِسِرَاجُ النُّورِ سِرَّ ابْيَانَةً * تُقَادِسِرَاجُ السُّرُجِ سِرَّ اتَّنَورَتْ
 بِنُورِ جَلَلٍ بازِخَ وَ شَرَنْطَخَ * بِقُدُوسٍ بَرْ كُوتٍ بِهِ التَّارُ أَحْمَدَتْ
 بِيَاهِ وَيَا يُوَهْ نَمُوهِ أَصَالِيَّاً * بِطَمْطَامٍ مَهْرَاسِنْ لِنَارِ الْعِدَاسَتْ
 بِهَالِ أَهْلِ شَلْعَ شَلْعُوبٍ شَالِعَ * طَهِيَ طَهُوبٍ طَيْطَهُوبٍ طَيْطَهَتْ
 آنُو خَ بِيَمْلُو خَ وَ آبَرُو خَ أَقْسِمَتْ * بِتَمْلِيخٍ آيَاتٍ شَمُوخَ تَشَمَّخَتْ
 آبَارِيَخَ بَيَذُو خَ وَ ذَيْمُو خَ بَعْدَهَا * حَمَارُو خَ بِشَرُو خَ
 (Hâşıye)
 بِشَرُو خَ تَشَمَّخَتْ * بِبَلْخَ وَ سَمِيَانِ وَ بَازُو خَ بَعْدَهَا
 بِذَيْمُو خَ آشُو خَ بِهِ الْكَوْنُ عُمَرَتْ * بِشَلْمَخٍ إِقْبَلْ دُعَائِي

diye Dua ile hatmeder. Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) başta sarahat ile haber verdiği Risale-i Nuru, Sirac-ün-Nur ve Sırac-üs-Sürc namiyle Birinci Mertebede âşikâr onu gösterip tâdâd ederken, tâ Yirmibeşe geldiği vakit

بِتَمْلِيخٍ آيَاتٍ شَمُوخَ تَشَمَّخَتْ

der. Âyât-ı Kur'âniyenin İ'cazlarını beyan ve Kur'ânın kırk vecihle Mu'cize olduğunu yedi adet külli vecihlerde isbat eden Risale-i Nurun en meşhur ve parlak Risalesi olan **Yirmibesinci Söz** namındaki Mu'cizat-ı Kur'âniye Risalesine işaret eder. Çünkü başta Sirac-ün-Nurun birinci mertebede sayılması hem **بِتَمْلِيخٍ آيَاتٍ** Fıkrasında

(Hâşıye): Haşre dair meşhur Yirmidokuzuncu Sözे sonra Mi'râc ve Zeyli Şakk-ı Kamer'e bakar.

أیات Kelimesinin bulunması, hem yirmibeşinci mertebede zikretmesi, kuvvetli bir karinedir ki: Pekçok Âyetleri zikredip Î'cazları ve Sırları beyan eden Yirmibeşinci Söz'e mâna-yı mecazî ile bakar. Ve Sûrelerin tâdâdında dahi yine Yirmibeşinci mertebede ibareyi değiştirip baştan başlar gibi **بِحَقِّ تَبَارَكَ** diyerek Risale-i Nurun en Mübarek ve Bereketli olan Yirmibeşinci Söz'ün ehemmiyetini gösteriyor. Sonra yirmialtı ve yedide **آبَازِيْخَ بَيْنُوْخَ وَ ذَيْمُوْخَ بَعْدَهَا** der. Sonra otuz ve otusbirincide:

بَعْدَهَا deyip yine ibareyi değiştirip **بِبَلْخَ وَ سِمِيَانَ وَ بَازُوْخَ بَعْدَهَا** Kelimesini zikreder. Gayet zâhir ve kuvvetli bir karine ile İctihada dair Yirmiyedinci Söz'ün Sahabeler hakkındaki çok mühim ve kıymetdar Zeylini ve Mi'raca dair Otusbirinci Sözün Şakk-ı Kamere dair ve ona çok ihtiyaç bulunan ehemmiyetli Zeylini **بَعْدَهَا** Kelimesiyle gösterir gibi, kuvvetli işaret eder. Ben itiraf ediyorum ki: Ben bu Zeyilleri unutmuştum. İmam-ı Ali'nin (R.A.) bu İhtarı ile tahattur ettim. Şakk-ı Kameri sabıkан yazdım. Şimdi bu anda Sahabeler hakkındaki Zeyli hatırladım. İşte mâdem İlîm-i Belâgat ve Fenn-i Beyanda birtek karine ile mecazî bir mâna murad olunabilir ve birtek münasebetle bir mefhuma işaret bulunsa, o mefhum bir mâna-yı işaretî olarak kabul edilir. Elbette zâhir ve çok karinelerden ve emârelerden kat'-ı nazar.. yalnız bu iki yerde tam Zeyillerin bulunduğu

aynı makamda ve Zeyl mânasında olan **بَعْدَهَا** Kelimesini tekrar suretinde ifadeyi değiştirerek söylemesi, tam bir karinedir ki: Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) mâna-yı hakikîsinden başka, bir mâna-yı mecazî ve işaretîyi dahi ifade etmek istiyor.

Sonra yirmidokuzuncu mertebede, heybetli bir tarzda

خَمَارُونَ خَيْرُونَ خَيْرُونَ شَمَّخٌ der. Yirmibeşte geçen ve Sırları

bilmek mânasında olan **شَمَّخٌ** Kelimesini tekrar ile sabıkан beyan etti-

ğımız Hârikali **Yirmidokuzuncu Söz'e** kuvvetli bir karine ile işaret eder. Sonra otuzikinci mertebede Sûrelerin tâdâdında ehemmiyetle işaret ettiği Risale-i Câmia olan **Otuzikinci Söz'e** yine nazar-ı dikkati kuvvetli celbetmek için

ذِيَمُونَ خَيْرُونَ عَمَرَتْ ve bir nûshada

بِهِ الْكَوْنُ عَطَرَتْ yâni İsm-i Adl ve İsm-i Hakemin Tecellisiyle

ve Adalet ve Mîzaniyle ve İntizam ve Hikmetiyle dünya tâmir edilir. Tahribden kurtulur. İlkinci Nûsha ile o iki İsmîn Rayîha-i Tayyibesiyle ve çok hoş kokularıyla, dünya güzel kokular alır. Attar dükkânı gibi Rayîha-i Tayyibe verir.

İşte, İsm-i Adl ve İsm-i Hakemin parlak bir âyineleri ve bir Tefsirleri hükmünde olan Otuzikinci Söz'e parmak basıyor ve mâna-yı

mecâzî suretinde ifade eder. **ذِيَمُونَ خَيْرٌ** Kelimesinin tekraryile Sözler Otuzuç iken bir mertebesi Mektublardan ibaret olduğuna ve Otuzikinci Söz, son mertebesi bulunduğuna îmâ eder. Ben Süryanî Kelimelerinin mânalarını tamamiyle bilemediğimden ve İmam-ı Gazâlî (R.A.) dahi tamamiyle izah etmediğinden Hazret-i İmam-ı Ali'nin (R.A.) o Kelimeler ile sair Risalelere İşârâtını şimdilik bırakıyorum.

BEŞİNCİ REMZ: Mâdem Celcelûtiye Vahy ile Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâma nâzil olmuş. Ve Allâm-ül-Guyûbun İlmiyle ifade-

i mâna eder. Hem mâdem Celcelûtiye **تُقَادُ سَرَاجُ النُّورِ وَ أَقْدُ كَوْكَبِي**

Fık-ralarında mâna-yı mecâzî ile o Kasidenin Hakikatini isbat eden Risale-i Nura sarîhan; ve onun onuç ehemmiyetli

Risalelerine işareten haber vermekle beraber

فِيَا حَامِلَ الْإِسْمِ الَّذِي جَلَّ قَدْرُهُ de dahi o Kasidenin bir Esası olan

الْإِسْمُ الْمُعَظَّمُ ile çok iştigal ve istimdad eden Risale-i Nur Müellifine ve

bunun onuç ehemmiyetli vakıât-ı hayatına îmâen, remzen, işareten mâna-yı mecazî ile haber veriyor. Hem mâdem mâna-yı mecazî ile ve mefhum-u işârînin murad olmasına bir zaîf karine ve bir gizli emâre ve birtek münasebet kâfi geliyor. Hem mâdem Risale-i Nur ve Risalelerine ve Müellifi ve ahvaline olan işaretler birbirine karine olur. Belki meselenin vahdeti itibariyle umum işaretler, karineleriyle beraber her birisine kuvvetli bir karine ve kavî bir emâre hükmündedir. Elbette diyebiliriz ki: Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) nasılki başta:

بَدَثْتُ بِسِمِ اللَّهِ رُوحِي بِهِ اهْتَدَتْ إِلَى كَشْفِ أَسْرَارِ بِبَاطِنِهِ انْطَوْتُ

Yâni, "Hazine-i Esrar olan **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ile başladım.

Ruhum, Onun ile O Hazineyi keşfetti" diyerek sair işaretâtın karinesiyle bir mâna-yı işârî ve bir medlûl-u mecazî suretinde Risale-i Nurun **بِسْمِ اللَّهِ**¹

hükmünde ve Fatihası ve Besmelesi ve **بِسْمِ اللَّهِ** daki büyük Sîrrin Hâkitâsını beyan eden ve kısa ve gayet kuvvetli Birinci Söz namında olan

بِسْمِ اللَّهِ Risalesine îmâ, belki remz, belki işaret ediyor.

Aynen öyle de: Saïr işaretâtın karine ve münasebetiyle ve Huruf-u Kur'ânîyenin Esrarından bahseden ve **Rumuzat-ı Semâniye** namında bulunan sekiz küçük Risalelerin mahiyetlerini andırır bir tarzda, ibareyi değiştirek hurufların Esrariyle istimdat etmeye başlaması, karine-i lâtifesiyle muazzam Dua ve Münâcât ve câmi Kasem-i İstîmdadîn'in âhirlerinde ve Sözlere ve Mektublara işaretten sonra

بِوَاحِ الْوَحَا بِالْفَتْحِ وَالْتَّصْرِ أَسْرَعْتُ Fîkrasiyle Yirmidokuzuncu

Mektubun

bir kısım Esrar-ı Huruf-u Kur'aniyeyi beyan eden Rumuzat-ı Semaniye namında sekiz küçük Risalelerin en mühimleri ve Feth-i Mekke ve Feth-i Şam ve Feth-i Kudüs ve Feth-i İstanbul gibi çok Fütuhat-ı İslâmiyeden

gaybî haber veren Sûre-i **إِذَا جَاءَ نَصْرٌ اللّهُ وَالْفَتْحُ** nun Esrarını beyan ile,

Fütuhat-ı İslâmiyenin Pehlivani olan Hazret-i İmam-ı Ali'nin (R.A.) nazar-ı dikkatini celbeden Feth ve Nasr Risalesine.. hem Sure-i Fethin en mühim ve en âhir Âyetin beş vecih ile İ'cazını beyan ve isbat ile, Kahraman-ı İslâm Hazret-i İmam-ı Ali'nin (R.A.) nazar-ı dikkatini celbeden gayet kıymetli olan **Âyet-i Feth Risalesi** namındaki küçük bir Risaleye îmâ, belki işaret eder, îtikadındayım. Böyle îtikada iştirâk edilmezse de itiraz edilmemeli.

ALTINCI REMZ : Mâdem Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.), Üstad-ı Kudsîsinden aldığı Derse binaen, Kur'ana taallûk eden gelecek hâdisattan haber veriyor ve "**benden sorunuz**" diye müteaddit ve doğru haberleri verip bir Şah-ı Velayet olduğunu öyle Kerametlerle isbat etmiş. Ve mâdem bu asırda avrupa dinsizleri ve ehl-i dalâlet münafıkları, dehşetli bir surette Kur'ana hücumu hengâmında Risale-i Nur o seyl-i dalâlete karşı mukavemet edip, Kur'anın Tîlsimlerini keşfederek Hakikatini muhafaza ediyor. Ve mâdem

أَقِدْ كَوَكَبِي بِالْاسْمِ نُورًا وَبَهْجَةً مَدِي الدَّهْرِ وَالْأَيَامِ يَا نُورُ حَلْجَتْ

Fıkraziyle Yirmisekizinci Lem'ada isbat edildiği gibi sarahata yakın bir surette Risale-i Nura işaret etmekle beraber Sûre-i Nur'daki Âyet-ün-Nurun Risale-i Nura işaretine işaret eder.

Ve mâdem **أَقِدْ كَوَكَبِي بِالْاسْمِ نُورًا** mâna ve cifirce tam tamına Risale-i Nura Tevâfuk ediyor. Elbette diyebiliriz ki: Bu Fıkranın akabinde:

بِأَجْهَوْجِ حَلْمَهُوْجِ حَلَّلَةِ حَلِيلِ حَلْجَلَيْتُوْتِ جَمَاهِ تَمَهَرَجَتْ

بِتَعْدَادِ أَبْرُوْمِ وَسِمْرَازِ أَبْرَمِ وَبَهْرَةِ تِبْرِيزِ وَأَمْ تَبَرَّكَتْ

Fıkraşıyle Risale-i Nur'un bidayette Oniki Söz namında iştihar ve intişar eden oniki küçük Risalelerine **اَقِدْكَوْكَبِي** Karinesiyle, bu Fıkradaki oniki Süryanî Kelimeler onlara birer işarettir. Gerçi elimde bulunan Celcelûtiye nüshası en sahîh ve en mutemeddir. İmam-ı Gazâlî (R.A.) gibi çok Imamlar Celcelûtiyeyi şerh etmişler. Fakat bu Süryanî Kelimelerin mânasını tam bilmemiğimden ve nüshalarda ihtilâf bulunduğuundan, herbiri-sinin vech-i işaretini ve münasebetini şimdilik bilmediğimden bırakıyorum.

Elhasıl: Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) bir defa **اَقِدْكَوْكَبِي**

Fıkraşıyle Âhir Zamanda Risale-i Nuru Dua ile Allahdan niyaz eder, ister ve bidayette oniki Risaleden ibaret bulunduğuundan, yalnız oniki Risalesine işaret ediyor. İkinci defâda **تُقَادُ سِرَاجُ النُّورِ** Fıkraşıyle daha sârih bir surette Risale-i Nuru medh ü senâ ile göstererek tekemmülüne işareten, umum Sözleri ve Mektubları ve Lem'aları remzen haber verir. Hem Oniki Söz namı ile çok intişar eden o küçük Risaleler bu Fıkradaki Kelimeler gibi birbirine ismen ve sureten benzedikleri gibi, Bedî' mânasında olan Celcelûtiye Kelimesine mutabık olarak herbiri gayet bedî' bir tarzda, güzel bir temsil ile, büyük ve derin bir Hakikat-ı Kur'aniyeyi tefsir ve isbat eder.

Eğer bir muannid tarafından denilse: Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) bu umum mecâzî mânaları irade etmemiştir?

Biz de deriz ki: Faraza Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) irade etmezse fakat Kelâm delâlet eder. Ve karinelerin kuvvetiyle işaretî ve zîmnî delâletle mânaları içine dahil eder. Hem mâdem o mecazî mânalar ve işaretî mefhumlar haktır, doğrudur ve vâkia mutabiktir; ve bu iltifata lâyıklarlar ve karineleri kuvvetlidir. Elbette Hazret-i İmam-ı Ali'nin (R.A.) böyle bütün işaretî mânaları irade edecek külli bir teveccühü faraza bulunmazsa - Celcelûtiye Vahy olmak cihetile- hakîkî sahibi Hazret-i İmam-ı Ali'nin (R.A.) Üstadi olan

Peygamber-i Zîşân'ın (A.S.M.) külli teveccühü ve Üstadının Üstad-ı Zülcelâlinin ihâtalı İlmi onlara bakar. İrade dairesine alır. Bu hususta benim hususî ve katî ve yakîn derecesindeki kanaatimin bir sebebi şudur ki: Müşkilât-1 Azîme içinde El-Âyet-ül-Kübrânın Tefsir-i Ekberi olan Yedinci Şuâî yazmakta çok zahmet çektiğimden, bir Kudsî Teselli ve Teşvike cidden çok muhtaç idim. Şimdiye kadar mükerrer tecrübeler ile bu gibi haletlerimde Înayet-i İlâhiye imdadıma yetişiyordu. Risaleyi bitirdiğim aynı vakte hic hatırıma gelmediği halde birden bu Keramet-i Aleviyyenin zuhuru bende hiçbir şüphe bırakmadı ki: Bu dahi benim imdadıma gelen sair Înayet-i İlâhiye gibi Rabb-1 Rahîmin bir Înayetidir. Înayet ise aldatmaz, Hakikatsız olmaz.

YEDİNCİ REMZ: Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) nasılıkî

وَبِالْآيَةِ الْكُبُرِيِّ أَمْنِي مِنَ الْفَجَحِ وَبِحَقِّ فَقْحٍ مَعَ مَهْمَمَةٍ يَا إِلَهَنَا
وَبِإِسْمَاءِكَ الْحُسْنَى أَجِرْنِي مِنَ الشَّتَّى حُرُوفٌ لِبَهْرَامٍ عَلَتْ وَ
تَشَامَخَتْ وَاسْمُ عَصَامُوسِي بِهِ الظُّلْمَثُ انجَلَتْ

diye birinci Fîkrasiyle Yedinci Şuâ'a işaret etmiş. Öyle de, aynı Fîkra ile âli bir Tefekkûrnâme ve Tevhide dair yüksek bir Mârifetname namında olan **Yirmidokuzuncu Arabî Lem'**aya dahi işaret eder. İkinci Fîkrasiyle İsm-i Âzam ve Sekine denilen Esma-i Sitte-i Meşhurenin Hakikatlarını gayet âli bir tarzda beyan ve isbat eden ve Yirmidokuzuncu Lem'ayı tâkip eyleyen **Otuzuncu Lem'**a namında Altı Nükte-i Esma Risalesine

بِإِسْمَاءِكَ الْحُسْنَى أَجِرْنِي مِنَ الشَّتَّى Cümlesiyle işaret ettiğinden sonra

akabinde Risale-i Esmayı takib eden **Otuzbirinci Lem'anın Birinci Şuâî** olarak otuzuç Âyet-i Kur'âniyeden Risale-i Nura işaretini kaydedip hesab-1 cifrî münasebetiyle baştan başa İlîm-i Huruf Risalesi gibi görünen ve bir Mu'cize-i Kur'aniye hükmünde bulunan Risaleye

حُرُوفٌ لِبَهْرَامٍ عَلَتْ وَتَشَامَخَتْ Kelimesiyle işaret edip,

وَ اسْمُ عَصَامُوسِي بِهِ الظُّلْمَتُ انجَلْتُ Kelâmiyle dahi Risale-i

Hurufiyeyi takib eden ve El-Âyet-ül-Kübra'dan ve başka Resail-i Nuriyeden tereküp eden ve **Asâ-yı Mûsa** namını alan ve Asâ-yı Musa gibi, dalâletin ve şirkin sihirlerini iptal eden Risale-i Nurun şimdilik en son ve âhir Risalesine Asâ-yı Mûsa namını vererek işaretle beraber manevî karanlıklar dağıtanlığını müjde ediyor.

وَ بِالْآيَةِ الْكَبِيرِ Evet Kelimesiyle Yedinci Şu'a işaretü, kuvvetli

karineler ile isbat edildiği gibi, aynı Kelime, diğer bir mâna ile elhak Risale-i Nurun Âyet-ül-Kübrası hükmünde ve ekser Risalelerin Ruhlarını cem'eden ve Arabî bulunan **Yirmidokuzuncu Lem'**aya bu Kelâm

مُسْتَتَبَعَاتُ التَّرَاكِيبُ kaidesiyle ona bakıyor, efradına dahil ediyor.

Öyle ise: Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) dahi bu Fikradan ona bakıp işaret eder diyebiliriz. Hem sair işârâtın karinesiyle, hem Mektûbattan sonra Lem'alara, başka bir tarz-ı ibare ile îma ederek Lem'aların en parlağının te'lifi dehşetli bir zamanda ve hapis ve idamdan kurtulmak ve Emniyet ve Selâmet bulmak için mâna-yı mecazî ve mefhûm-u işaretî ile Hazret-i Ali (R.A.) kendi Lisanını büyük tehlikelerde bulunan Müellifin hesabına

وَ بِالْآيَةِ الْكَبِيرِ أَمِنِي مِنَ الْفَجَحِ yâni: "Yâ Rab ! istimal ederek

Beni kurtar, eman ve emniyet ver" diye Dua etmesiyle, tam tamına Eskişehir hapishanesinde idam ve uzun hapis tehlikesi içinde te'lif edilen Yirmidokuzuncu Lem'anın ve sahibinin vaziyetine Tevafuk karinesiyle Kelâm, zîmnî ve işaretî delâlet ettiğinden diyebiliriz ki: Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) dahi bundan, Ona işaret eder. Hem Otuzuncu Lem'a namında ve

وَ بِاسْمَإِيَّكَ الْحُسْنَى deyip sair işârâtın karinesiyle, hem Yirmidokuzuncu Lem'aya tâkîb karinesiyle, hem ikisinin isimde ve Esma lâfzında Tevafuk karinesiyle, hem teşettüt-ü hale ve sıkıntılı bir gurbete

ve perişaniyete düşen Müellifi Onun Te'lifi Bereketiyle teselli ve tahammül bulmasına ve mâna-yı mecazî cihetinde Hazret-i İmam-ı Ali'nin (R.A.)

وَ بِاسْمَكَ الْحُسْنَى أَجْرِنِي مِنَ الشَّرِّ yâni Lisaniyle kendine Dua olan

Ism-i Âzam olan o Esmâ Risalesinin Bereketiyle beni teşettütten, perişaniyetten hifz eyle yâ Rabbi meâli, tam tamâna O Risale ve Sahibinin vaziyetine Tevafuk karinesiyle Kelâm, mecazî delâlet; ve İmam-ı Alinin (R.A.) ise gaybî işaret eder diyebiliriz.

Hem madem Celcelütiyenin aslı Vahy'dir. Ve Esrarlıdır. Ve gelecek zamana bakıyor; ve gaybî umur-u istikbaliyeden haber veriyor. Ve mâdem Kur'an itibariyle bu asır dehşetlidir ve Kur'an hesabıyle Risale-i Nur bu karanlık asırda ehemmiyetli bir hâdisedir. Ve madem sarahat derecesinde çok karine ve emârelerle Risale-i Nur Celcelütiyenin içine girmiş, en mühim yerinde yerleşmiş. Ve mâdem Risale-i Nur ve Eczaları bu mevkie lâyıktrılar ve Hazret-i İmam-ı Alinin (R.A.) nazar-ı takdirine ve tahsinine ve onlardan haber vermesine liyakatları ve kıymetleri var. Ve mâdem Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) Sirac-ün-Nurdan, zâhir bir surette haber verdikten sonra ikinci derecede perdeli bir tarzda Sözlerden, sonra Mektublardan, sonra Lem'alardan, Risalelerdeki gibi aynı tertip, aynı makam, aynı numara tahtında kuvvetli karinelerin sevkiyle Kelâm delâlet ve Hazret-i İmam-ı Alinin (R.A.) işaret ettiğini isbat eylemiş. Ve mâdem başta :

بَدَثُثْ بِسْمِ اللَّهِ رُوْحِي بِهِ اهْتَدَتْ إِلَى كَشْفِ أَسْرَارِ بِبَاطِنِهِ انْطَوْتُ

Risalelerin başı ve Birinci Söz olan **بِسْمِ اللَّهِ** Risalesine baktığı gibi,

Kasem-i Câmi-i Muazzamın ahirinde Risalelerin kîsm-ı âhirleri olan son Lem'alara ve Şuâlara, hususan bir Âyet-ül-Kübrâ-yı Tevhid olan Yirmi-dokuzuncu Lem'a-yı Hârika-i Arabiyye ve Risale-i Esmâ-i Sitte ve Risale-i İşârât-ı Huruf-u Kur'aniye ve bilhassa şimdilik en âhir Şuâ ve Asâ-yı Mûsa gibi; dalâletlerin bütün mânevi sihirlerini iptal edebilen bir mahiyette bulunan ve bir mânada Âyet-ül Kübra namını alan Risale-i Hârikaya bakıyor gibi bir tarz-ı ifade

görünüyor. Ve mâdem birtek mes'elege bulunan emâreler ve karineler, mes'elenin vahdeti haysiyetiyle, emâreler birbirine kuvvet verir zaîf bir münasebetle bir tereşşuh dahi menbaına ilhak edilir. Elbette bu yedi adet esaslara istinaden deriz: Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) nasılki: Meşhur Sözlere tertipleri üzerine işaret etmiş ve Mektûbattan bir kısmına ve Lem'alardan en mühimlerine tertiple bakmış. Öyle de:

بِاسْمَكَ الْحُسْنَى أَجْرِنِي مِنَ الشَّتَّى Cümlesiyle Otuzuncu Lem'aya

yâni müstakil Lem'alar'dan en son olan **Esmâ-i Sitte Risalesine** tahsin

حُرُوفُ لِبَهْرَامِ عَلَتْ وَ تَشَامَحْ Kelâmiyle dahi

Otuzuncu Lem'ayı tâkip eden **İşârat-ı Huruf-u Kur'âniye Risalesine**

وَ اسْمُ عَصَمَا مُوسَى بِهِ الظَّلْمَتْ انجَلْتْ takdir edip işaretle tasdik ediyor.

Kelimesiyle dahi şimdilik en âhir Risale ve Tevhid ve Îmanın elinde **Asâ-yı Müsa** gibi hârikâlı en kuvvetli bürhan olan mecmua Risalesini senâ-kârane remzen gösteriyor gibi bir tarz-ı ifadeden bilâpervâ hükmediyoruz ki: Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) hem Risale-i Nurdan hem çok ehemmiyetli Risalelerinden mâna-yı hakikî ve mecazî ile işârî ve remzî ve îmâî ve telvîhî bir surette haber veriyor. Kimin şüphesi varsa işaret olunan Risalelere bir kere dikkatle baksın. İnsafi varsa şüphesi kalmaz zanne-diyyorum.

Buradaki mâna-yı işaretî ve medlûl-u mecazîlere karinelerin en güzeli ve lâtifi, aynı tertibi muhafaza ile verilen isimlerin münasebetidir. Meselâ, yirmidokuz otuz ve otuzbir ve otuziki mertebe-i tâdâdda Yirmidokuz ve Otuz ve Otuzbir ve Otuzikinci Sözlere gayet münasib isimler ile ve başta Sözlerin başı olan Birinci Söze, aynı Besmele Sirriyle; ve âhirde şimdilik Risalelerin âhirine, mahiyetini gösterir lâyık birer isim vererek işaret etmesi gerçi gizli ise de.. fakat çok güzeldir ve letâfetlidir. Ben itiraf ediyorum ki: Böyle makbul bir Eserin mazharı olmak, hiçbir vecihle o makama liyakatım yoktur. Fakat küçük, ehemmiyetsiz bir çekirdekten koca dağ gibi bir ağacı halk etmek, Kudret-i İlâhiyenin şe'nindendir

ve âdetidir ve azametine delildir. Ben kasemle te'min ederim ki: **Risale-i Nuru senâdan maksadım Kur'anın Hakikatlarını ve Îmanın Rükünlərini Te'yid ve İsbat ve Neşirdir.**

Hâlik-ı Rahimime yüzbinler şükrolsun ki: Kendimi kendime beğendirmemiş. Nefsimin ayıplarını ve kusurlarını bana göstermiş. Ve o nefsi emmâreyi başkalara beğendirmek arzusu kalmamış. Kabir kapısında bekleyen bir adam, arkasındaki fâni dünyaya riyakârane bakması, acıacak bir hamakattır. **Ve dehşetli bir hasârettir.** İşte bu Hâlet-i Ruhiye ile yalnız Hakaik-ı Îmaniyyenin Tercümanı olan Risale-i Nurun doğru ve Hak olduğuna lâtif bir münasebet söyleyeceğim. Şöyledi ki:

Celcelûtiye, Süryanice Bedî demektir. Ve Bedî mânasındadır. İbareleri Bedî olan Risale-i Nur, Celcelûtiyede mühim bir mevki tutup ekser yerlerinde tereşuhati göründüğünden, Kasidenin ismi ona bakıyor gibi verilmiş. Hem şimdi anlıyorum ki: Eskiden beri benim liyakatım olmadığı halde bana verilen Bediüzzaman lâkabı benim değildi. Belki, Risale-i Nurun mânevî bir ismi idi. Zâhir bir Tercümanına âriyeten ve emaneten takılmış. Şimdi o emanet isim, Hakiki Sahibine iade edilmiş. Demek Süryanice Bedî mânasında ve Kasideye tekerrürüne binaen Kasideye verilen Celcelûtiye ismi işârî bir tarzda bid'at zamanında çikan Bediülbeyan ve Bediüzzaman olan Risale-i Nurun hem ibare, hem mâna, hem isim noktalariyle Bediliğine münasebettarlığını ihsas etmesine ve bu isim bir parça Ona da bakmasına ve bu ismin müsemmasında Risale-i Nur çok yer işgal ettiği için hak kazanmış olmasına tahmin ediyorum.

رَبَّنَا لَا تُؤْخِذْنَا إِنَّ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا

SEKİZİNCİ REMZ: Bu Remzin beyanından evvel en mühim iki suale cevap yazılacak.

B i r i n c i S u a l : Bütün kıymetdar Kitablar içinde Risale-i Nur, Kur'anın İşaretine ve İltifatına ve Hazret-i İmam-ı Alinin (R.A.) Takdir ve Tahsinine ve Gavs-ı Âzamın Teveccûh ve Tebşirine vech-i ihtisası nedir? O iki Zâtın Kerametle Risale-i Nura bu kadar kıymet ve ehemmiyet vermenin Hikmeti nedir?

Elcevab: Malûmdur ki: Bazı vakit olur bir dakika; bir saat ve belki bir gün, belki seneler kadar ve bir saat; bir sene, belki bir ömür kadar netice verir ve ehemmiyetli olur. Meselâ: Bir dakikada şahid olan bir adam, bir Velayet kazanır. Ve soğuğun şiddetinden incimad etmek zamanında ve düşmanın dehşet-i hücumunda bir saat nöbet, bir sene İbadet hükmüne geçebilir. İşte aynen öyle de; Risale-i Nur'a verilen ehemmiyet dahi zamanın ehemmiyetinden hem bu asrın Şeriat-ı Muhammediyeye (A.S.M.) ve Şeair-i Ahmediyeye (A.S.M.) ettiği tahribatin dehşetinden hem bu Âhir Zamanın fitnesinden eski zamandan beri bütün Ümmet İstiaze etmesi cihetinden hem o fitnelerin savletinden Mü'minlerin Îmanlarını kurtarması noktasından Risale-i Nur, öyle bir ehemmiyet kesbetmiş ki; Kur'an Ona kuvvetli işaretle İltifat etmiş. Ve Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) üç Kerametle Ona Beşaret vermiş. Ve Gavs-ı Âzam (R.A) Kerametkârane Ondan haber verip Tercümanını teşcî etmiş. Evet bu asrın dehşetine karşı taklidî olan Îtikadın istinad kal'aları sarsılmış ve uzaklaşmış ve perdelenmiş olduğundan her Mü'min tek başıyla dalâletin cemaatle hücumuna mukavemet ettirecek gayet kuvvetli bir Îman-ı Tahkiki lâzımdır ki dayanabilsin. Risale-i Nur, bu Vazifeyi en dehşetli bir zamanda ve en lüzumlu ve nâzik bir vakitte, herkesin anlıyacağı bir tarzda Hakaik-ı Kur'aniye ve Îmaniyenin en derin ve en gizlilerini gayet kuvvetli bürhanlar ile isbat ederek o Îman-ı Tahkikîyi taşıyan hâlis ve sâdîk Şâkirdleri dahi, bulundukları kasaba, karye ve şehirlerde -Hizmet-i Îmaniye itibariyle- âdetâ birer gizli Kutup gibi Mü'minlerin mânevi birer Nokta-i İstinadı olarak, bilinmedikleri ve görünmedikleri ve görüşülmeyenleri halde Kuvve-i Mâneviye-i Îtikadları cesur birer zabit gibi Kuvve-i Mânevîyeyi Ehl-i Îmanın Kalblerine verip Mü'minlere mânen mukavemet ve cesaret veriyorlar.

İ k i n c i S u a l : Keramet izhar edilmezse daha evlâ olduğu halde, neden sen ilân edersin?

Elcevab: Bu, bana aid bir Keramet değildir. Belki, Kur'anın İ'câz-ı Mânevîyesinden tereşuh ederek Has bir Tefsirinden Keramet suretinde bizlere ve Ehl-i Îmana bir İkram-ı Rabbânî ve În'am-ı Îlâhîdir. Elbette Mu'cize-i Kur'aniye ve Onun Lem'aları izhar edilir. Ve Ni'met ise şükür niyetiyle ilân etmek, bir Tahdis-i Ni'mettir.

وَ آمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدَّثَ Âyeti izharına emreder. Benim için medar-

fahr ve gurur olacak bir liyakatım ve istihkakım olmadığını kasemle itiraf ediyorum. **Ben çekirdek gibi çürüdüm ve kurudum.** Bütün Kiymet ve Hayat ve Şeref o çekirdekten çıkan Şecere-i Risale-i Nur ve Mu'cize-i Mâneviye-i Kur'âniyeye geçmiş biliyorum. Ve öyle îtikad ettiğimden İ'caz-ı Kur'ânî hesabına izhar ederim. Bütün Kiymet bir Mu'cize-i Kur'âniye olan Risale-i Nurdadır. Hattâ eskiden beri taşıdığım Bediuzzaman ismi Onun imiş.. yine Ona iade edildi. Risale-i Nur ise, Kur'anın malıdır ve mânasıdır. Bu Remizde hususî kanaatimi te'yid eden ve kendime mahsus çok emâre ve karineler var. Fakat başkalara isbat edemediğimden yazamıyorum. Yalnız iki-üçüne işaret etmeye münasebet gelmiş.

B i r i n c i s i : Ben Celcelûtiyeyi okuduğum vakit, sair Münâcatlara muhalif olarak kendim bizzat hissiyatımla Münâcât ediyorum diye hissederdim. Ve başkasının Lisaniyle taklidkârane olmuyordu. Benim için gayet fitri ve dertlerime alâkadar ve Tefekkürât-ı Ruhiyeme hoş bir zemin oluyordu. Birkaç sene sonra Kerametini ve Risale-i Nur ile münasebetini gördüm ve anladım ki: O hâlet, bu münasebetten ileri gelmiş.

İ k i n c i s i : Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) başta:

رُوحِي بِهِ اهْتَدَتْ إِلَى كَشْفِ أَسْرَارِ بَيْتِنِهِ انْطَوَتْ ve ortalarında:

وَأَمْنِحْنِي يَا ذَا الْجَلَلِ كَرَامَةً بِاسْرَارِ عِلْمِ يَا حَلِيمُ بِكَ انجَلَّتْ Ve âhirde:

مَقَالُ عَلَيْ وَابْنِ عَمِّ مُحَمَّدٍ وَسُرُّ عُلُومِ الْخَلَاقِ جَمِيعُ

Bir Hazine-i Ulûm olarak gösteriyor. Halbuki: Zâhirinde yalnız bir Münâcât'tur. Hattâ İmam-ı Alinin (R.A) Hakikat-feşan sair Kasideleri ve ilmî başka Münâcâtları gibi, Esrar-ı İlmiye ile tam münasebeti görünmüyor. Benim hususî kanaatim şudur ki: Celcelûtiye, mâdem Risale-i Nuru içine almış ve sinesine basıp mânevi veled gibi kabul etmiş, elbette

وَ سِرُّ عِلْمِ الْخَلَقِ جَمِيعٌ Fıkrası ile, kendi Hazinesinin bir kısım Pırlantalarını Âhirzamanda neşreden Risale-i Nuru şahid gösterip Celcelütiyeyi bir Hazine-i Ulûm ve bir Define-i İlmiyedir diye bihakkın medh ü senâ edebilir.

Üçüncü üssü : Malûmdur ki, bazen gayet küçük bir emare, bazı şerait dahilinde gayet kuvvetli bir delil hükmüne geçer. Yakın derecesinde kanaat verir. Bana böyle kanaat veren çok misallerinden yalnız sâbık beyan ettiğim birtek misal bana kâfi geliyor. Şöyledi ki:

Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) **تَقَادُّ سِرَاحِ النُّورِ** Fıkraşıyle Risale-i Nuru tarihiyle ve İsmiyle ve Mahiyetiyle ve Esasları ile ve Hizmetiyle ve Vazifesiyle gösterdikten sonra, Süryanice isimleri tâdâd ederek Münâcât eder. Otuziki veya otuzuç adet isimlerde iki defâ **بَعْدَهَا** Kelimesini tekrar eder. Biri, yirmiyedincide **وَذَيْمُونِ خَبَعَدَهَا** diğerî, otuzbirde

وَ بَارُونِ خَبَعَدَهَا der. İşte Risale-i Nurun Sözleri otuzuç ve bir cihette otuziki.. ve Mektûbat namındaki Risalelerin dahi bir cihette otuziki ve bir cihette otuzuç olup bu Münâcâtlâ mutabık olması ve yalnız Risale şeklinde iki adet zeyilleri bulunması ve o zeyillerin birisi Yirmiyedinci Sözün ehemmiyetli Zeyli ve diğerî, Otuzbirinci Sözün kıymetdar Zeyli olması ve o iki Zeyl Risalesinin müstakil mertebe ve numaraları bulunmaması ve **بَعْدَهَا** Kelimesi dahi aynı yerde, aynı mânada Tevafuk etmesi bana iki kere iki dört eder derecesinde kanaat veriyor ki: Hazret-i İmam-ı Ali (R.A.) tebebi bir mâna ile ve işaretî bir mefhum ile Risale-i Nura, hattâ Zeyillerine bakmak için öyle yapmış. Daha çok karineler ve birer Söze işaret eden münasebetler var. Fakat gizli ve ince olduklarından zikredilmedi. (**Hâsiye**).

(**Hâsiye**): Meselâ, Yirmisekizinci mertebede **وَبِسُورَةِ التَّهْمِيزِ** Kelimesiyle

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالصَّوَابِۗ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ مِنْ حَطَائِي
 وَحَطَيْعَاتِي وَمِنْ سَهْوِي وَغَلَطَاتِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى نِعْمَةِ الْإِيمَانِ وَالْقُرْآنِ
 بِعَدِ حَاسِلِ ضَرْبِ حُرُوفِ رَسَائِلِ النُّورِ الْمَقْرُوْتَهُ وَالْمَكْتُوبَهُ وَالْمُتَمَثَّلَهُ
 فِي الْمُوَاءِ فِي عَاشِرَاتِ دَقَائِقِ حَيَاتِي فِي الدُّنْيَا وَالْدُّرْزَخُ وَالآخِرَهُ
 أَللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِهِ وَاصْحَابِهِ بِعَدِ دَهَارِ زَهْنَاهَا وَأَرْحَمَهَا
 طَلَبَتَهُ رَسَائِلِ النُّورِ بِعَدِ دَهَارِ آمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

Yirmisekizinci Söz'ün âhiri olan Cehennem mes'elesinin çok kuvvetli bir bürhanına işaret edip baştaki Cennet mes'elesinin yalnız iki - üç sual ve cevaba dair bahsi ise, başka yerde işaret ettiğinden münasebet gizlenmiş. Hem meselâ, İkinci Mertebede **يس** Kelimesiyle, hem İkinci Söze, hem İkinci Mektûba, hem İkinci Lem'aya, hem İkinci Şu'a baktığından münasebet genişlendiğinden gizlenmiş.

Hem meselâ: **كَهْيَعَصَ وَكَافٍ وَهَائِءٍ وَعَيْنٍ وَصَادَهَا** yâni Beşinci Mertebede bulunması, hem Beşinci Söze, hem Beşinci Mektuba, hem Beşinci Lem'aya ve Dördüncü Şuâ olan Âyet-i Hasbiye Risalesine, hem Üçüncü Şuâ olan Münâcâta baktığı cihetle münasebet genişlenmiş, gizlenmiş. Buna başkaları kiyas edilsin...

OTUZBİRİNCİ MEKTUBUN OTUZBİRİNCİ LEM'ASININ OTUZBİR MES'ELESİNDEN BİR MES'ELEDİR.

Bir tek Cümle olan kısacık bu Hadîsin beş Lem'a-i İ'caziyesine dair bir Nüktedir. Buraya bir münasebetle girmiş.

الْخِلَاقَةُ بَعْدِ شَلْوَنَ سَنَةً Hadîs-i Şerifin İhbar-ı Gaybînev'inden tarihçe musaddak beş Lem'a-i İ'caziyesi vardır.

B i r i n c i s i : Hulefâ-yı Râşidînin Hilâfetleri ile Hazret-i Hasan Radîyallahu Anhın altı aylık Hilâfetinin müddeti otuz sene olacağını ihbardır. Aynen çıkmış.

I k i n c i s i : Otuz senelik Halifeleri olan Hazret-i Ebu Bekir Radîyallahu Anh, Hazret-i Ömer Radîyallahu Anh, Hazret-i Osman Radîyallahu Anh ve Hazret-i Ali Radîyallahu Anh'ın ebcedî ve cifrî hesapları bin üçyüz yirmialtı eder ki, o tarihten sonra Şerait-i Hilâfet daha takarrür etmedi. Hilâfet-i Âliye-i Osmaniye bitti.

Ü ç ü n c ü s ü : شَلْوَنَ Kelimesi, cifr hesabı bin seksen yedi eder ki, tarihçe Hilâfet-i Abbasiyenin inkıraziyle Hilâfet-i Osmaniyyenin takarrürüne kadar olan zaman-ı fetret tayyedilse bin seksen küsür kalır.

Eğer nâkis hilâfetler sayılısa شَلْوَنَ سَنَةً deki Lâfzı ilâve olur. O halde bin iki yüz iki eder ki, "Rumuzat-ı Semâniye-i Kur'aniye Rîseleri"nde hem اَنَا فَتَحْنَالَكَ hem Fâtîha, hem Sûre-i Nasr, hem Sûre-i Alâk gibi çok yerlerde aynen Hilâfetle beraber Devlet-i İslâmiyenin hem terakki, hem galibiyet devresi olan bin iki yüz iki tarihini gösterir. Hem nâkis Hilâfetle beraber bütün Müddet-i Hilâfet-i İslâmiye bin iki yüz ikidir ki, tam tamına Tevafukla haber verir.

وَإِنِ اسْتَقَامُتْ أُمَّتِي فَلَهَا يَوْمٌ وَالْأَفْصَافُ يَوْمٌ Hadîsinin

Mu'cizane İhbar-ı Gaybîsini izah eder. Yâni, bu Hadis, Kiyametten değil, belki galibane Hâkimiyyet-i İslâmiyeden haber veren "Onsekizinci Lem'a"da ve başka yerde bu Hadîsin üç Lem'a-i İ'caziyesini beyan ettiğinden burada kısa kesiyoruz.

D ö r d ü n c ü s ü : **إِنَّ الْخِلَافَةَ بَعْدِي** ilâ âhir... şeddeli **إِنَّ** yüz bir,

الْخِلَافَةَ bin yüz kırkbir, **بَعْدِي** seksenaltı eder. Yekûnu: Arabîce bin üç-yüz yirmisekiz olur ve Rumîce bin üçyüz yirmialtıdır ki Hulefâ-yı Râşî-dîn'in isimleri ikinci vecihte gösterdiği aynı tarihe ve hürriyetin üçüncü senesindeki inkita-i hilâfetin tarihine tam tamâna Tevafuku, elbette o Lisan-ül-Gayb olan Zatin Lisanında tesadüfi olamaz; belki onu da görmüş ona da işaret etmiş.

B e s i n c i s i : **إِنَّ الْخِلَافَةَ** şeddeli **ن** bir **ن** sayılsa bin yüz

كَلْثُونَ سَنَةً Cümlesinin gösterdiği gibi bin iki-yüz doksaniki eder ki aynen **كَلْثُونَ** müddetine tam Tevafukla beraber o müddete işaret eder. Kelimesinin cifrî hesabı olan bin seksenyledi adedine, yirmidört gibi cüz'î bir farkla muvafakat etmesi, elbette ve herhalde o Muhbir-i Gaybi'nin bir İşaret-i Gaybiyesidir ve bir nevi Mu'cizat-ı Gaybiyesinin bir Lem'asıdır.

İşte bu kısacık Hadîsin câmîiyetine, sair Cevâmi-ül-Kelim olan Hadîsler kıyas edilsin...

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

ONSEKİZİNCİ LEM'A

Risale-i Nur'dan haber veren Birinci Keramet-i Aleviye Risalesidir. Teksir Lem'alar ve Teksir Sikke-i Tasdîk-ı Gaybî Mecmualarında neşredilmiştir.

YİRMİSEKİZİNCİ LEM'A

Risale-i Nur'dan haber veren İkinci Keramet-i Aleviye Risalesidir. Tamamı teksir Lem'alar mecmuasında, Keramet-i Aleviye kısmı ise teksir Sikke-i Tasdîk-ı Gaybî mecmuasında neşredilmiştir.

Sekizinci Lem'a

**Gavs-ı A'zamın Hizb-ül Kur'ana
Dair Keramet-i Gaybiyesidir. (Hâşıye)**

Şu Risale içindeki imzalar ile gösterildiği gibi, Hizmet-i Kur'an-iyedeki arkadaşlarımı iştirâkim var. Bir kısmı benim imzam iledir. Bir kısmı onların tasvîb ve istihracıyla ve tasdikleriyle olduğundan bana aid haddimden fazla hisseyi onların hatırlı için sükût ile kabul ettim. Yoksa, bu Risalenin başında söylediğim gibi, bunda öyle bir hisse-i şerefe hakkım yoktur. On sene mukaddem, o Kaside-i Gaybiyeyi gördükçe bana mânevi bir ihtar gibi "Dikkat et!" diye Kalbime geliyordu. O hatırlayı iki cihetle dinlemiyordum:

B i r i n c i s i : Benim gibi ehemmiyetli ömrü şan ve şeref perdesi altında hubb-u cah zehiriyle zehirlenip öldüğü için, yeniden bu suretle nefsi emmareye diğer bir şeref kapısı açmak istememekti.

İ k i n c i C i h e t : Bu muannid zamanda, bedihî dâvaları ve zâhirî hüccetleri kabûl etmeyenlere karşı, böyle İşârât-ı Gaybiye nev'inden hodfüruşâne bir tarzda izhar etmek hoşuma gitmemekti.

En nihayet esaretimin sekizinci senesinde, en işkenceli ve en sıkıntılı bir zamanda gayet kuvvetli bir teselli ve teşvike muhtaç olduğu muzdan bana ihtar edildi ki: Bunu, Tahdis-i Ni'met ve bir Şükrü Mânevi nev'inden izhar et. Hem korkma, kanaat verecek derecede kuvvetlidir. Bu izharda en mühim maksadım, Esrar-ı Kur'an-iyeye aid olan Risalelerin Makbûliyetine Gavs-ı A'zamın imza

---

(Hâşıye): Üstadımızın şahsına sarihan işaret eden bu gibi gaybî Keramet ve İşaratın neşrini Üstadımız Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri arzu etmiyor. Fakat bizler düşündük ki; bu gibi delâlet derecesinde olan Gaybi işaretlerin Ehl-i İmanca bilinmesine bu zamanda kat'i lüzum ve ihtiyaç var buna binaen neşrediyoruz.

Nâşirler

basması nev'inden olduğudur. İkinci maksadım, o Kudsi Üstadımın Kerametini izhar etmekle, Keramat-ı Evliyayı inkâr eden mülhidleri iskât edip, Hizmet-i Kur'anîye fütür verecek çok esbaba mâruz ve çok avaika hedef olan arkadaşlarımın kuvve-i mânevîyesini takviye ve şevklerini tezyid ve fûturlarını izale etmek idi.

Benim için bir nevi hodfürûşluk nev'inden olduğu için ehemmiyetli zarardır. Fakat o zararımı, o Kudsî Üstadım ve arkadaşlarım hatırlı için kabul ettim. Şu "Keramet-i Gavsiye Risalesi" tetricen istihraç edildiği için, birkaç parça ve tetimmelere inkısam etti. Gittikçe birbirini tenvir ve te'yid ettikçe vuzuh peyda ediyor. İşaretin bâzısında zaaf varsa da, sair arkadaşlarının ittifakından aldığı kuvvet, o zaafi izale eder.

* * *

ŞAYAN-I HAYRET BİR TEFE'ÜL VE MÜHİM BİR İHBAR-I GAYBÎ

Sabri, Süleyman, Bekir, Galib ve Tevfîğin Fıkrasıdır. Hem Husrev, Hâfız Ali ve Re'fet ve Asım'ın ve Kuleönünden Mustafaların Fıkrasıdır.

Latif Ve Müjdeli Bir Tefe'ül: Üstad, Galib ve Süleyman, Ümmi Sinan divanında mesleğimize ve Sözler'e dair tefe'ül edildi, şu Beyitler çıktı. Baktık, "**Sözler**" lâfzi, bütün divanında yalnız bu kafiyelerde görünüyor. Demek Söz'ler, "**Hak Söz**" hem "**Nur Söz**" oluyor.

**DERİM Kİ YARDIMCIM ALLAH,
ŞEFAATÇIM RESULULLAH.
Kİ BÜRHANIM KİTABULLAH,
BUDUR BENDEKİ HAK SÖZ.**

**SENİN KAPINDA KUL ÇOKTUR,
HESABI, HADDİ HİÇ YOKTUR,
VELÂKİN BİR DAHİ YOKTUR,
SİNAN-I ÜMMİ GİBİ NUR SÖZ.**

* * *

MÜHİM BİR İHBAR-I GAYBÎ

[Şeyh-i Geylânî'nin -kendinden sekiz yüz sene sonra- gaybâsına gözüyle haber verdiği bir Hâdise-i Kur'âniyedir.]

Kur'ân-ı Mu'ciz-ül-Beyanın Hizmetindeki Kudsiyete, Keramet-kârane sekiz yüz sene evvel "Gavs-ı A'zam" ünvaniyle bihakkın iştihar eden Kutb-u A'zam Şeyh-i Geylânî,

نَظَرَتْ بِعَيْنِ الْفِكْرِ فِي حَانِ حَضْرَتِي .. حَبِيبَاتَ جَلِيلِ الْقُلُوبِ فَجَنَّتِ

Fıkraşıyle başlıyan Kasidesinin âhirinde "Mecmuat-ül-Ahzâb"ın birinci cildinin beş yüz altmış ikinci sahifesinde, beş satırla şu zamanda Hizmet-i Kur'âniyedeki hey'ete ve başında bulunan Üstadımıza beş vecihle bakıyor ve gösteriyor. İşte o beş satır şudur:

تَوَسَّلْ بِنَافِي كُلِّ هَوْلٍ وَشِدَّةٍ أَغْيِثُكَ فِي الْأَشْيَاءِ دَهْرًا بِهِمْتِي
 أَنَا مُرِيدِي حَافِظًا مَا يَخَافُهُ وَأَحْرُسُهُ فِي كُلِّ شَرِّ وَفِتنَةٍ
 مُرِيدِي إِذَا مَا كَانَ شَرًّا قَوَ مَغْرِبًا أَغْتَهُ إِذَا مَا سَارَ فِي أَيِّ بَلْدَةٍ
 فِي أَمْنِشِدًا نَظَمِي فَقْلُهُ وَلَا تَخَفْ فَإِنَّكَ مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعِنَاءِ
 وَكُنْ قَادِرِي الْوَقْتِ لِللهِ مُخْلِصًا تَعِيشُ سَعِيدًا صَادِقًا بِمحِبَّتِي

Beşinci satırda gelen Hâtime-i Kaside:

وَجَدَى رَسُولَ اللَّهِ أَعْنَى مُحَمَّدًا أَنَا عَبْدُ الْقَادِرِ دَامَ عِزِّي وَرَفْعَتِي

İşte evvelki beş satırda, beş vecihle ve beş Tevafukla şimdi Hizmet-i Kur'âniyenin başında bulunanı gösteriyor.

B i r i n c i V e c i h : Âhirdeki satırda **تَعِيشُ سَعِيدًا** ismini sarahatle haber vermekle beraber, maişet hususunda İzzet ve Saadetle geçineceğini haber veriyor. Evet Hocamız, küçüklüğünden-beri fakr-ı haliyle İstiğnâ-yı Tam ile beraber, maişet hususunda en mes'ud bir Zattır.

İ k i n c i V e c i h : Aynı satırın başında **وَكُنْ قَادِرِيَ الْوَقْتِ**

Fıkraşıyle O Müridine diyor ki: "Vaktin Abdül-kadirîsi ol." Bu **قادِرِي** Kelimatı, hesab-1 ebcedî ile **üçyüz yirmibeş** eder. Üstadımızın lâkabı "Nursî" olduğu cihetle, "Nursî"nin makam-1 ebcedisi **üçyüz yirmialtı** ediyor.

Birtek fark var. O tek **ا** (dir). Bin mânasında **الف** e remzeder. Demek **bin**

üçyüz yirmibeşde Şeyh-i Geylânî'ye mensub bir Zat, Şeyh-i Geylânî tarzında Hakikat-1 Kur'anîyeyi müdafaa etmeye çalışacak. Hakikaten Üstadımız, bin üçyüz yirmialtı senesinde -Hürriyetin ikinci senesi Mücahede-i Mânevîyeye atılmıştır.

Ü ç ü n c ü V e c i h : Onun iki ismi var: "**Said**", "**Bediuzzaman**." Bu iki ismin mecmuunun makam-1 ebcedisi "Ez-

zaman" daki şedde sayılmazsa **üçyüz yirmidokuz** ediyor. İki **دال** bir

sayılsa, üçyüzyirmibeş, aynen **كُنْ قَادِرِيَ الْوَقْتِ** deki Muhatab O olmasına

işaret ediyor, belki delâlet ediyor. Eğer **آلَّرَّمَان** daki okunmayan elif-lâm

sayılsa, kaideten **قادِرِي** ye dahi bir elif-lâm dahil olmak lâzım gelir. Çünkü

târif için, muzafünileyh kalkıktan sonra elif-lâm lazım gelir, o halde dahi müsavi olurlar.

D ö r d ü n c ü V e c i h : Bu beş satırda Hazret-i Şeyh, istikbalde

bir Müridine te'minat veriyor **قُلْ وَلَا تَخَفْ** "Korkma, Sözlerini söyle"

diyor. **Sen şark ve garbe gideceksin; çok fitnelere ve şerlere girip,**

umumunda esbab-1 âdiyenin fevkunde bir tarz ile kurtularak mahfuz kalacaksın.

Evet, bu Hizmet-i Kur'âniye içindeki Zat, Hakikaten esaretle şarka gitti. Ve yine acîb bir esaretle Asyanın garbında ondokuz sene kaldı. Hazret-i Şeyhin dediği gibi, çok şehirleri gezdi. Mücahedesi **Sözler**'ledir.

قُلْ وَلَا تَخْفِ

Hükmiyle, çekinmeyerek Hazret-i Şeyhin dediği gibi yapmış. Yirmi sene zarfında yirmi fitne ve mehâlik-i azîmeye düştüğü halde, bir Hifz-ı Gaybî ile Hazret-i Şeyhin dediği gibi mahfuz kalmış. Hem fevkalme'mûl, bir gurbet diyarında fevkâlâde İnayete mazhariyeti o dereceye gelmiş ki, bir Risale sırf o İnayâtın tâdâdında yazılmıştır. Hazret-i Gavs'ın dediği gibi, biz Onun etrafında **مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعِنَاءِ** Fikra-sının meâlini gözümüzle görüyoruz.

B e s i n c i V e c i h : Üstadımız kendisi söylüyor ki: "Ben sekiz-dokuz yaşında iken, bütün nahiyeimizde ve etrafında ahali Nakşî Tarikatında ve oraca meşhur Gavs-ı Hîzan namiyle bir Zattan istimdad ederken, ben akrabama ve umum ahaliye muhalif olarak **"Yâ Gavs-ı Geylânî"** derdim. Çocukluk itibariyle elimden bir ceviz gibi ehemmiyetsiz bir şey kaybolsa, "Yâ Şeyh! Sana bir Fatiha, sen benim bu şeyimi buldur." Acıbdır ve yemin ediyorum ki, bin def'a böyle Hazret-i Şeyh, Himmet ve Duasiyle imdadıma yetişmiş. Onun için bütün hayatımda umumiyyetle Fâtiha ve Ezkâr ne kadar okumuş isem, Zât-ı Risaleinden (A.S.M.) sonra Şeyh-i Geylânî'ye hediye ediliyordu. Ben üç-dört cihetle Nakşî iken, Kadirî meşrebi ve muhabbeti bende ihtiyarsız hükmediyordu. Fakat Tarikatla iştigale İlmin meşguliyeti mâni oluyordu.

Sonra bir İnayet-i İlâhiyye imdadıma yetişip gafleti dağıttığı bir zamanda Hazret-i Şeyhin "Fütuh-ül Gayb" namındaki Kitabı hüsн-ü tesadüfle elime geçmiş. Yirmisekizinci Mektubta beyan edildiği gibi, Hazret-i Şeyhin Himmet ve İrsâdiyle eski Said (R.A.) yeni Saide inkılâb etmiş. O Fütuh-ül-Gaybin tefe'ülünde en evvel şu Fıkra çıktı:

أَنْتَ فِي دَارِ الْحِكْمَةِ فَاطْلُبْ طَبِيبًا يُدَاوِي قَلْبَكَ

Yâni, "Ey bîcâre! Sen Dar-ül-Hikmet-il-İslâmiyede bir âza olmak cihetile güya bir hekimsin, Ehl-i İslâmın mânevî hastalıklarını tedavi ediyorsun. Halbuki, en ziyade hasta sensin. Sen, evvel kendine tabib ara, şifa bul; sonra başkasının şifasına çalış." İşte o vakit, o tefe'ül Sirriyle, maddî hastalığım gibi mânevî hastalığımı da kat'iyen

anladım. O Şeyhime dedim: "**Sen Tabibim ol.**" Elhak o Tabibim oldu. Fakat pek şiddetli Ameliyat-ı Cerrahiye yaptı. "Fütuh-ül-Gayb" Kitabında "Yâ gulâm!" tâbir ettiği bir Talebesine pek müdhiş Ameliyat-ı Cerrahiye yapıyor. Ben kendimi o gulâm yerine vaz'ettim.

Fakat pek şiddetli hitab ediyordu. **أَيْهَا الْمُنَافِقُ** "ey Dinini dünyaya satan riyakâr" diye diye yarısını ancak okuyabildim. Sonra o Risaleyi terk-ettim. Bir hafta bakamadım. Fakat Ameliyat-ı Cerrahiyenin arkasından bir lezzet geldi; iştıyak ile o mübarek Eseri acı tiryak gibi veya sulfato gibi içtim. **الْحَمْدُ لِلّٰهِ**, kabahatlerimi anladım, yaralarımı hissettim, gurur bir derece kırıldı." Hocamızın sözü bitti.

İşte Hocamızın bu Macera-yı Hayatiyesi gösteriyor ki, Hazret-i Şeyhin müteveccih olduğu ve ehemmiyetle bahsettiği ve istikbalde gelecek Müridi bu olmak için kuvvetli bir ihtimaldir. Hazret-i Şeyhin vefatından sonra hayatı oldukça tasarruf Ehl-i Velayetce kabûl edilen üç Evliya-yı Azîmenin en âzamı O Hazret-i Gavs-ı Geylânî'dir. Ve demiş:

أَفَلَّا شَمُوسُ الْأَوَّلِينَ وَ شَمَسَنَا أَبَدًا عَلَى فَلَكِ الْعُلَى لَا تَغْرِبُ Fıkrasıyla ba'del-memât Dua ve Himmetyle Müridlerinin arkasında ve önünde bulunmasıyle, böyle hârika Keramet-ı Acîbe ile meşhur bir Zat, elbette böyle bir zamanda kıymetdar bir Hizmet-i Kur'aniye bir Müridinin vâsîtasıyla olacağını Onun görmesi ve gösternesi şe'nindendir. Hazret-i Şeyhin bahsettiği ehemmiyetli Müridi ve Talebesi ve Himayegerdesi olan Şâhis, binden sonra, ondördüncü asırda geleceğine bir îmadır.

Süleyman, Sabri, Zekâi, Âsim, Re'fet, Ali, Ahmed Husrev, Mustafa Efendi (R.H.), Rüştü, Lütfü, Şamlı Tevfik, Ahmed Galib (R.H.), Zühtü, Bekir Bey, Lütfi (R.H.), Mustafa, Mustafa, Mes'ud, Mustafa Çavuş (R.H.) Hâfız Ahmed (R.H.), Hacı Hâfız (R.H.), Mehmed Efendi (R.H.), Ali Rıza.

**ŞEYH-İ GEYLÂNÎ'NİN FIKRASIYLE KERAMETKÂRANE
VERDİĞİ HABER-İ GAYBÎNİN TETİMMESİDİR.**

أَنَا لِمُرِيدِي Fikrasında "Molla Said" Kelimesine tam

Tevafuk ediyor. Yalnız bir | fark var. | ise, Kaide-i Sarfiyece **الْفُ** okunur.

الْفُ ise, bindir. Demek **bin ikiyüz doksandörtte** dünyaya gelecek bir

Müridi, bu **مُرِيدِي** Lâfzında muraddır. Çünkü **لِ** de sayılsa **ikiyüz doksandört** eder ki, bir tek fark ile Saidin tarih-i velâdetine Tevafuk eder. Esas arabî sayılsa fark yoktur. **لِ** siz **مُرِيدِي** ise **ikiyüz**

altmışdört eder. "Molla Said" dahi **ikiyüz altmış beş** eder. "Molla" daki | , bine işaret olduğu için mütebakisi ikiyüz altmışdört kalır.

E l h â s ı l : Şu zamanda Dellâl-ı Kur'an ve Hâdim-i Fürkan olan o Adamın iki ismi ve iki lâkabı var. "**Elkürdî**" lâkabı ile "Molla Said" ismi,

أَنَا لِمُرِيدِي Fikrasında zâhir görünüyor. "**Nursî**" lâkabiyle **Bediuzzaman**

Said ismi **كُنْ قَادِرِيَ الْوَقْتِ** Fikrasında âşikâr görünüyor. Hattâ Hizmet-i Kur'aniyede en mühim bir arkadaşı ve hâlis bir Talebesi olan Hulûsi

بِاللّٰهِ مُخْلِصً تَعِيشُ سَعِيدًا صَادِقًا بِمُحَبَّتِي Bey'e Fikrasında işaret olduğu gibi, diğer bir kısım Talebelerine işaretler var.

Risale-i Nur Talebeleri namına
Rüşdü, Husrev

* * *

SAİD KENDİ SÖYLÜYOR :

Hazret-i Şeyh-i Geylânî, Hizmet-i Kur'aniyeye nazar-ı dikkati celbetmek ve O Hizmet-i Kur'aniye, Âhir Zamanda dağ gibi büyük bir hadise olduğuna işaret için, Kerametkârâne şu Hizmette istidat ve liyakatımın pek fevkîde bulunması ve fedâkar, çalışkan Kardeşlerimle çalıştığımıza Fazilet noktasından değil, belki sebkatiyet noktasından ismimi bir derece göstermesi beni epey zamandır düşündürüyordu. Acaba bunun izharında mânevî bir zarar bana terettüb eder, bir gurur, bir hodfüruşluk getirir diye sekiz-on senedir tevakkuf ettim. Bu günlerde izhara bir ihtar hissettim.

Hem Kalbime geldi ki: Hazret-i Şeyh bana bir pâye vermedi. Belki Said isminde bir Müridim mühim bir Hizmette bulunacak, fitne ve belâlardan İzn-i İlâhî ile ve Şeyhin Duasiyle ve Himmetiyle mahfuz kalacak.

Hem uzak yerde taşlar görünmez, dağlar görünür. Demek, sekiz yüz sene bir mesafede görünen, Hizmet-i Kur'aniyenin şâhi-kasıdır; yoksa Said gibi karıncalar değil. Mâdem bu Keramet-i Gavsiyyeyi ilân ve izharından, Kur'an Şâkirdlerinin ve Hizmetkârlarının şevki artıyor, elbette arkalarında Şeyh-i Geylânî gibi Kahramanlar Kahramanı Zatlar Himmet ve Dualarıyle ve İzn-i İlâhî ile himaye ettiğlerini bilseler, şevk ve gayretleri daha artar.

E l h a s ı l : Bunu, Kardeşlerimi fazla şevke ve ziyade gayrete getirmek için izhar ettim. Eğer kusur etmiş isem, Cenâb-ı Hak afvetsin.

إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ

فِيَا مُنْشِدًا نَظِمِي

Fıkrasında dahi Hazret-i Şeyhin (R.A.) muhatabı şüphesiz Bediüzzaman Molla Said'dir (R.A.)

E l h â s ı l : Şu acib Kasidesinin âhirindeki şu beş Beyitte beş Kelime, Medar-ı Nazar-ı Şeyh ve Mahall-i Hitab-ı Gavsîdir. Ve o beş Kelime ise, لِمُرِيدِي وَ مُرِيدِي وَ مُنْشِدًا وَ قَادِرِي وَ سَعِيدًا Lâfızlarıdır.

Said'in dahi iki lâkabı olan "Nursî", "Elkürdî"; iki ismi "Molla Said", "Bediüzzaman" bu beş Kelimede bulunur. Hazret-i Gavs'ın medar-ı teveccûh ve hitabı olan şu beş Kelimesinde, âşikar bir surette, mezkûr iki isim ve lâkab, ilm-i cifir kaidesinde makam-ı ebced ile görünmesi şüphe bırakmıyor ki, Hazret-i Şeyh Kasidesinin âhirinde Onunla konuşuyor, Ona teselli verip teşci' ediyor. **وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ** Sırriyle muvaffakiyetine te'minat veriyor.

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبُ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالصَّوَابِ

نَظِمِي **فَيَا مُتَشِّدًا نَظِمِي** Fıkrasında, Kelimesi, makam-ı ebcedisi **bin** olup; **رِسَالَةُ النُّورِ** iki farkla, un iki medde sayılmazsa ve şedde de **ل** sayılısa, makam-ı ebcedisi yine **bindir**. Demek **فَيَا مُتَشِّدًا** **نَظِمِي فَقُلْهُ وَلَا تَخْفُ** Fıkrasının meal-i gaybîsi şudur ki: **يَا مُؤْلِفَ رِسَالَةِ النُّورِ جَاهِدْ بِهَا فَقُلْ وَلَا تَخْفُ** yâni "Korkma, Sözlerini söyle, Neşrine çalış." **وَالْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ**

فَقُلْهُ وَلَا تَخْفُ Fıkrasında şâyan-ı hayret bir Tevafuk var ki: İlml-i Cifir Kaidesiyle makam-ı ebcedisi **bin üçyüz otuziki** eder. Şu halde **بِيَا مُتَشِّدًا نَظِمِي فَقُلْهُ وَلَا تَخْفُ** meâl-i gaybîsi "Yâ Risalet-ün-Nur ve Sözler Sahibi! Bana bak. Gafil davranışma! Bin üçyüz otuzikide Mücahedeye başla; Sözleri korkma yaz, söyle!" Filhakika Said (R.A.) Hürriyetten sonra az bir zamanda Mücahedesinde tevakkuf etmiş ise, bin üçyüz otuzikide İşârât-ül-İcâz'ı Te'lif ile beraber Eski Saidden sıyrılmak niyet edip, yeni Said suretinde bütün kuvvetiyle Mücahede-i Mânevîyeye başlayıp, iki-üç sene sonra

da Dâr-ül-Hikmet-il İslâmiyede bir iki sene Hazret-i Gavs-ı Geylânînin şu Vasiyetini ve Emrinî imtisal ederek Envâr-ı Kur'âniyeyi neşretmiş.

بِلَّهِ الْحَمْدُ, şimdiye kadar devam ediyor.

Bu şâyân-ı hayret Fîkrada cây-ı dikkat şu Nokta var ki; Hazret-i Gavs, doğrudan doğruya altıncı asırda şu asrımıza bakıyor. O altıncı asırın âhirlerinde hülagû felâketi gibi feci', dehşetli meşhur fitnenin çok elîm ve feci' ve kuburdaki emvati ağlattıracak derecede dehşetli bir nev'i, şu ondördüncü asırda bulunuyor. Bu iki asır birbirine Tevafuk ediyor ki, Hazret-i Şeyh ondan buna bakıyor.

Risale-i Nur Talebeleri Namına

Re'fet, Husrev, Hâfız Ali, Sabri

* * *

ŞU KERAMET-İ GAVSİYE MÜNASEBETİYLE ÜÇ NOKTA BEYAN EDİLECEK

B i r i n c i N o k t a : Hazret-i Gavs'ın Kasidesinin başında bu beş satırdan evvel, acib, pek garib, çok beliğ, nazdârâne Tahdis-i Ni'met suretinde bir Dâva-yı İftiharkârâne ifade eden iki sahifelik kasidesindeki hârika dâvasına delil olarak bir Keramet-i Bâhireyi âdetâ Mu'cizeye yakın bir hârikayı göstermek lâzım geliyordu. İşte o Akilları hayrette bırakan mertebeyle lâyık olduğunu gösterir bir Keramet izhar etti ki; sekiz yüz sene bir mesafede Cenâb-ı Hakkın izniyle, i'lâmiyle zamanımızı tafsilâtıyla görür tarzında, bizim gibi âciz, zaif Talebelerine Ders verip teşvik eder. İşte Hazret-i Gavs'ın Dâvasına bu İhbar-ı Gaybîsi en bâhir bürhan olduğu gibi, Risale-i Nurun Eczalarının Hakkaniyet ve Ulviyetine bir Hüccet-i Katia hükmündedir. Evet, Hazret-i Şeyh, bu Kasidesiyle Sözlerin Hakkaniyetini imza ediyor.

İ k i n c i N o k t a : Ehl-i Tarîkat ve Hakikatca müttefekun aleyh bir Esas var ki: **Tarîk-ı Hakda sülük eden bir insan nefس-i emmaresinin enaniyetini ve serkeşliğini kırmak için lâzım gelir ki:** Nazarını nefinden kaldırıp Şeyhine hasr-ı nazar ede ede tâ Fenâfişşeyh hükmüne gelir. "Ben" dediği vakit, Şeyhinin hissiyatıyla konuşur ve hâkeza.. tâ Fenâfirresûl, Fenâfillâha kadar gider. Meselâ: Nasılık, gayet fedakâr ve sadık bir Hizmetkâr, bir yaver, efendisinin hissiyatıyla güya kendisi kendisinin efendisidir ve padişahıdır gibi konuşur. "Ben böyle istiyorum" der; yâni "Benim Seyyidim, Üstadım, Sultanım böyle istiyor." Çünkü kendini unutmuş, yalnız Onu düşünüyor, "Boyle emrediyor" der. **Öyle de Gavs-ı Geylânî, o hârika Kasidesinin tazammun ettiği Ezvâk-ı Fevkâlâde, Hazret-i Şeyhin Sîrr-ı Azîm-i Ehl-i Beytin Îrsiyetiyle Âl-i Beytin Şâhs-ı Mânevîsinin makamı noktasında ve Zât-ı Ahmedîye (Aleyhissalâtü Vesselâm)'in Verasetiyle Hakikat-ı Muhammediyesinde (A.S.M.) kendini gördüğü gibi, fenâ-yı mutlak ile Cenâb-ı Hakkın Tecelli-i Zâtisine mazhariyet noktasında, Kasidesinde O Sözleri söylemiş.** Onun gibi olmayan ve O Makama yetişmeyen onu söyleyemez, söylese mes'uldür.

Hazret-i Şeyh, Veraset-i Mutlaka noktasında, Resûl-i Ekrem (Aleyhissalâtü Vesselâm)ın Kadem-i Mübarekini omuzunda gördüğü için, kendi Kademini Evliyanın omuzuna o Sırdan bırakıyor. Kasidesinde zâhir görünen, temeddüh ve iftihar değil, belki Tahdîs-i Nimet ve âli bir Şükürdür. Yalnız bu kadar var ki, Muhibbiyet makamı olan Makam-ı Niyyazdan Mahbubiyet Makamı olan Nazdarlık makamına çıkmış. Yâni Tarîk-1 Acz ve Fakrdan, Meşreb-i Aşk ve istîgraka girmiştir. Ve kendine olan Niam-ı Azîme-i İlâhiyyeyi yâdedip,bihakkın müftehirane şükretmiştir.

Ü ç ü n c ü N o k t a : Keramet, Mu'cize gibi Cenâb-ı Hakkın Fiiliidir, Hediyesidir, İhsanıdır ve İkramıdır; beşerin fiili değildir. O Keramete mazhar olan Zât ise, bâzan biliyor, bâzan bilmiyor -vukuundan sonra bilir-. Keramete mazhariyetini kablelvuku' bilen ve İkram-ı İlâhiye ihtiyarıyla tevfik-1 hareket eden kısım, eğer enaniyetten bütün bütün tecerrûd etmiş ise ve Hazret-i Gavs gibi Kudsiyet kesbetmiş ise, Cenâb-ı Hakkın İzniyle, o Kerametin her tarafını bilerek kendisi sahip çıkar, bilir ve bildirir. Fakat bununla beraber, mâdem o Keramet İkramdır; bütün tafsilâtıyla Keramet sahibine de meşhud olmak lâzım değildir. Bu Sirra binaen; Hazret-i Şeyh; İlâm-1 Rabbanî ve Îzn-i İlâhî ile bu asrı görmüş ve Hizmet-i Kur'anîyenin etrafında bizleri müşahede edip Nazar-1 Şefkatıyla bakmış. O beş satır, Sîrf bir Keramet ve İntak-1 Bilhak ve bir İkram-ı İlâhî ve Veraset-i Nebeviye itibariyle zuhur ettiğinden, Mu'cizevârî, kudret-i beşer fevkînde bir şekil almış. Sun'î, İrade-i Şeyh ile olduğu değildir. Çünkü İntakdır. Ruh-u Kudsîsi hissetmiş, görmüş. İrade ve ihtiyar yetişemiyor. **Akıl ise Ruhun harekâtını ihâta edemez. Lisan, ne kadar Akılın dekaik-1 tasavvuratının tercumesinde âciz ise, ihtiyar dahi Ruhun dekaik-1 harekâtının derkinde o derece âcizdir.**

Hazret-i Gavs, o derece yüksek bir mertebeye mâlik ve o derece Hârika bir Keramete mazhardır ki, kâfirlerin bir kısmı demiş: "Biz İslâmiyeti kabûl edemiyoruz; fakat Abdülkadir-i Geylânîyi de inkâr edemiyoruz." Hem Evliyayı inkâr eden vahhâbînin müfrît kısmı dahi Hazret-i Şeyhi inkâr edemiyorlar. Evliya, Onun Derece-i Celâletine yetişmediği bütün Ehl-i Tarikatca teslim edilmiştir.

İşte böyle güneş gibi bir Mu'cize-i Muhammediye (Aleyhissalâtü Vesselâm), yüksek ve sönmez bir Bârika-i İslâmiyet olan bir Zât-1

Nuranînin, gayb-âşinâ nazariyle asrımızı görüp, böyle bir Keramet izhariyle teselli verip teşci' etmek şe'nindendir. Acaba hiç mümkün müdür ki "**Sultan-ül-Evliya**" makamını iħraz etmiş ve Hamiyet-i İslâmiye ile zamanındaki padişahları titretmiş ve Kuvve-i Kudsiye ile mâzi ve müstakbeli hâzır gibi İzn-i İlâhî ile görmüş ve Mematında dahi Hayatındaki gibi dâimî tasarrufu bulunduğu tasdik edilmiş olan bir Kahraman-ı Velayet, bu asrımıza ve bu asır içindeki kemal-i acz ve zaaf ile Kur'anın Hizmetinde çalışan ve insafsız düşmanların hücumuna mâruz ve teselli ve te'mine muhtaç bîcâre Kur'anın Hâdimlerine ve Talebelerine lâkayd kalabilir mi? Hiç mümkün müdür ki, bizimle münasebetdar olmasın? Sekiz, dokuz, belki onbeş kuvvetli delilden kat'-ı nazar, edna bir işaret Kelâmında bulunsa, bize baktığına delâlet eder; hafi bir işaret etse kâfidir. Çünkü, makam iktiza ediyor, mutabık-ı muktezayı haldir ve münasebet kavıldır.

Ey benimle beraber Hazret-i Şeyhin Teveccüh ve Duasına mazhar Kardeşlerim! **Şu Üstadımız, bizi istikbalde adem zulümüti içinde düşüñüp bizimle meşgul olurken, biz o mâzide mevcud ve Nur Perdeleri içinde Üstadımızı ve Üstadımızın Üstadı ve Ceddi olan Fahr-ül-Âlemin Aleyhissalâtü Vesselâm Efendimizin teveccühlerinden gaflet etmek, Onlara istinad etmemek lâyiğ midir?** Mâdem Onlar bizi düşünüyorlar; biz de bütün Kuvvet ve Ruhumuzla Onlara îtimad edip ve Emirlerine bilâ kayd u şart İtâat etmeliyiz.

Ehl-i dünyanın telsiz telgraf ve telefonları şarktan garba gittiği gibi, işte Ehl-i Hakikatîn da mâziden, dokuzyüz sene mesafe-i azîmeden müstakbele böyle mânevî telefonları işliyebilir ve mânevî teleskopları görebilir. Malûmdur ki zaif emareler, içtima ettikçe kuvvet bulur, delil hükmüne geçer. İncecik ipler, içtima ettikçe kopmaz halat olur. Külli umumî kayıdlar, içtima ettikçe hususiyet peyda edip taayyün eder. Bu Sîrra binaen, Hazret-i Şeyhin bu beş satırında sekiz-dokuz kuvvetli işaretin içtimaında hiç şek ve şüphe bırakmadı ki: Hazret-i Şeyh, şimdiki Kur'an-ı Hakîmin Şâkirdlerine **بِحَوْلِ اللهِ بِرَادِنِ اللهِ** Üstadlık ediyor; **Şefkatî** altında himaye ediyor.

*Cem'-i Kutbiyet ve Ferdiyet ve Gavsiyet
 İle üç sütun üzerine durur.
 Rayet-i Ulviyet-i Şeyh-i Hakkanîdir Hitab-ı Abdülkadir.
 İlham-ı Hudâ, Kitab-ı Abdülkadir.
 Bâz-ül-Eşheb Ferd-i Ferîd-i Deveran.
 Gavs-ı A'zam Cenâb-ı Abdülkadir.*

Said Nursî

* * *

RİSALE-İ NUR ŞAKİRDLERİNİN BİR FIKRASIDIR

وَكُنْ قَادِرِيَ الْوَقْتِ لِلَّهِ مُحْلِصٌ تَعِيشُ سَعِيدًا صَادِقًا بِمُحْبِتِي

İlm-i Cifirle Mânası:

"Ey Said! Sen, zamanın Abdülkadiri ol, İhlâs-ı Tâmmî kazan, fakrinle beraber maişetini düşünme, nâşdan minnet alma, ismin "Said" olduğu gibi maişette de mes'ud olacaksın! Muhabbetimde Sadık olduğundan ve İhlâsa çalıştığından, Hulûsi gibi Muhlis Talebeler ve yardımcılar ve Süleyman, Bekir gibi Sâdîk Hizmetkârlar ve Sabri gibi tam takdir edici ve ciddi müştak Talebeler size verilmiş."

Evet, لِلَّهِ الْحَمْد ، Gavşın Sarahat derecesinde ihbar ettiği hal vuku bulmuştur. Gavş-ı A'zam, "Said" namiyle tesmiye ettiği Müridinin tarihçe-i hayatında en mühim noktaları beyan etmekle beraber, İlm-i Cifir Esrariyle sekiz-dokuz cihette, Said'in başına parmağını basıyor. Beyitlerin mâna-yı zâhirîsi ile maâni-i cifriyesi birbirine çok yakın olmakla dokuz vecihdeki işaretler birbirini te'yid ettiğinden Sarahat derecesine çıkmış.

أَنَا لِمُرِيدِي حَافِظًا مَا يَحَافِظُ وَأَخْرُسُهُ فِي كُلِّ شَرِّ وَفِتنَةٍ

İlm-i Cifirle Mânası:

"Ondördüncü asırda "El-Kürdî" lâkabiyle yâdedilen Molla Said, benim Müridimdir. O fitne ve belâ asrının her şer ve fitnesinden, Allah'ın İzniyle ve Havl-i Kuvvetiyle Onun Muhafiziyim."

Evet Hürriyetten yirmi-otuz sene sonraya kadar, yirmi fitne-i azîme içinde fevkâlâde bir surette Gavs'ın O Müridi mahfuz kalmıştır. Korktuğu şer ve mehâlikten bir Hıfz-ı Gaybî ile kurtulmuştur.

مُرِيدِي إِذَا مَا كَانَ شَرْقًا وَ مَغْرِبًا أَغْثِثُهُ إِذَا مَا سَارَ فِي أَيِّ بَلْدَةٍ

İlm-i Cifirle Mânası:

"O Gavs'ın Müridi olan Said-ül-Kürdî, Rusya'da esaretle Asyanın şark-ı şimalısında ve ehl-i bid'anın eliyle Asyanın garbına nefyolunarak kaldığı mikdarca ve sibirya taraflarından firar edip fevkâlâde çok bilâdi seyr ü seyahat etmeye mecbur olduğu zaman, Allah'ım İznıyla, Havl ve Kuvvet-i Rabbânî ile Ona imdad etmişim ve istimdadına yetişmişim." Evet Hazret-i Gavs'ın Müridi ünvanıyla irade ettiği Said (R.A.), üç sene esaretle Asya'nın şark-ı şimâlisinde mehâlik içinde mahfuz kalıp, üç-dört aylık mesafeyi firar suretiyle kat'ederek çok şehirleri gezip Gavs'ın dediği gibi mahfuz kalmıştır.

فَيَا مُنْشِدًا نَظِمِيْ فَقْلُهُ وَ لَا تَخْفُ فَإِنَّكَ مَحْرُوْسٌ بِعَيْنِ الْعِنَائِيْهِ

İlm-i Cifirle Mânası:

Bediüzzaman Molla Said namiyle yâdolunan ve **Evrad-ı Muntazamasını** okuyan Müridine der ki: "Benim nazmimi, yâni Meslek ve Meşrebimi ve Mücâhedatımı gösteren Makalâtımı söyle; yâni nazmimden murad, senin Risalelerin ve Sözlerin ve Mektubatındır.

فَقْلُهُ وَ لَا تَخْفُ Bin yüz otuzikide o Sözler ile Mücahedeye başla. Sen İnayet-i İlâhiyyenin hifzindasın."

Evet, **مُنْشِدًا** İlm-i Cifirle "**Molla Said**"ı gösterdiği gibi **نظمي**

ظ ile Risalet-ün Nuru gösterir. Ve **می** ile hem Mektubatı hem

گِلْمَاتٌ سَعِيدٌ الْكُرْدِي gösterir. " **گِلْمَاتٌ** " Sözler demektir.

فَقْلُهُ وَ لَا تَحْفُّ bin üçyüz otuzikiyi gösterir. O tarih, Mebde-i Cihadıdır. O tarihte "İşârât-ül-İ'câz Tefsiri"nin Neşriyle Mücahedeye başlamış.

* * *

KERAMET-İ GAYBİYE-İ GAVSİYENİN İŞÂRATINI TEYİD EDEN ÜÇ REMİZ

B i r i n c i R e m i z : *أَنَا لِمُرِيدِي حَافِظًا* İlм-i Cifir itibariyle,

makam-ı ebcedî hesabiyle, **bin üçyüzotuzaltıyı** gösterir. Demek Hazret-i Gavs, "Bu tarihte istikbalde gelecek Müridini Emr-i İlâhî ile muhafaza edecek " diyor. Evet, bu bîcâre Said dahi diyor: Nev'-i beşere gelen en büyük bir musibet Harb-i Umumî hengâmında, çok tehlikelere mâruz kaldım. Hazret-i Gavs'in gösterdiği arabî tarihte veya az evvel, hârika bir surette kurtuldum. Hattâ bir def'a, bir dakikada üç gülle öldürecek yere mukabil bana isabet ettiği halde te'sir etmediler. Bitlis'in sukutunda, bir mikdar Talebelerimle rus askerlerinin bir taburu içine düştük. Bizi sardılar, her tarafta el ele ateş edildi. Dört tanesi müstesna, bütün arkadaşlarım şehid olduktan sonra, taburun dört sıralarını yardım; yine onların içinde bir yere girdik. Onlar üstümüzde, etrafımızda sesimizi, öksürüğümüzü işitikleri halde bizi görmüyordular. Otuz saat, o halde çamur içinde, ben yaralı iken Hıfz-ı İlâhî ile İstirahat-ı Kalb içinde muhafaza edildim.

Bunun gibi müteaddid tehlikede Hazret-i Gavs'ın gösterdiği tarih-i arabî itibariyle, hakikaten bir Hıfz-ı İlâhî içinde bulunduğuumu hissediyordum. Demek Cenâb-ı Hak o Kudsî Üstadımı, bir Melâike-i Sîyanet gibi bana muhafiz kilmiş.

İşte bu *أَنَا لِمُرِيدِي حَافِظًا* Fîkrası, bu fakirin mühim sergülerine işaret ettiği gibi, bu fakirin etrafında Hizmet-i Kur'âniye içinde

toplunan arkadaşlarından dokuz Talesbesini **حَافِظُ** ismi ile işaret ediyor.

وَآخْرُسُهُ فِي كُلِّ شَرٍّ وَ فِتْنَةٍ Fıkrasında iki hüküm var. Biri şerden, diğeri fitnedendir. Demek ikincisi **كُلِّ فِتْنَةٍ** ve bu Cümle deki şedde sayılmazsa **بِنْ عَصْدُورْ كِرْكِدُورْ** eder. Evet, bu tarihten şimdije kadar çok fitne-i mühimmeden, bir Himayet-i Gaybî ile mahfuz kaldığımı **تَحْذِيْثَ الْبِنْعَمَةِ** ilân ediyorum.

İkinci Remiz:

مُرِيدِي إِذَا مَا كَانَ شَرْقًا وَ مَغْرِبًا أَغْنَثُهُ إِذَا مَا سَارَ فِي أَيِّ بَلْدَةٍ

Fıkrasında bahsettiği ve konuştuğu Müridi ise, şarka esarenen gittiği tarihi gösterdiği gibi, garba nefy olduğu tarihi de gösterir. Şöyled ki:

إِذَا مَا كَانَ مُرِيدِي أَسِيرًا فِي شَرْقٍ oluyor.

Demek zaman-ı esaret **مَا كَانَ مُرِيدِي أَسِيرًا فِي شَرْقٍ** de çıkıyor. Ve **بِنْعَمَةِ اتْعَزَّزَ** ediyor. İşte bu fakir, o tarih-i arabîde rus esaretinde, tek başımla Petrogradan bir ay şimal-i şark tarafından firar edip, çok enval-i mehâlik varken, rusça bilmediğim halde, bir Muhabaza-i Gaybiye altında pek çok bilâdi seyr ü seyahat ettim. Tâ Varşova, Avusturya tarîkiyle İstanbul'a gelip uzun bir daire-i arzda seyahat ettim. Hazret-i Gavs'ın dediği gibi, o esaret-i şarkîye ve o seyr-i bilâd-ı kesîre içinde İzn-i İlâhî ile istigaseme meded görüyordum. Demek İzn-i İlâhî ile Hazret-i Gavs, Melek gibi bu Vazifeyi Duasiyle yapmış.

مَا كَانَ مَغْرِبًا kaydı, tarih-i arabî olarak **بِنْ عَصْدُورْ** ellibir

meşhur Rumî tarihiyle iki sene fark var. İşte -Hazret-i Gavs'ın dediği gibi bu fakir, tarih-i arabî ile bin yüz ellibirde, Şeâir-i İslâm içinde mühim tahavvülât zamanında bütün kuvvetimle Şairin muhafazasına Hizmetle mükellef olduğum halde, o mânevî herc ü mercdeki firtınalar bizi sarスマdı.

Hem **مَغْرِبَا** Kelimesi, âhirdeki tenvin ile beraber **bin iki yüz doksaniki** eder ki, bu fakirin dünyaya gelmesinden bir sene evvel; veyaHut rahm-ı maderdeki tarihe işaretle beraber **كَانَ مَغْرِبًا bin üç yüz ondört** eder.

Bin üç yüz ondört senelerinde mevzu-u bahis olan Mûridi, mühim vartadan kurtulmasına Gavs (R.A.) işaret ediyor, Onun imdadına yetiştim diyor. Hayatta olan eski Talebelerim biliyorlar ki, bin üç yüz ondört, bin üç yüz onbeş - onaltı senelerinde, Van kal'ası ki, iki minare yüksekliğinde Sîrî dağ gibi bir taştan ibarettir, eskiden kalma oda gibi bir in kapısına gidiyorduk. Ayağımdan kundular kaydı, iki ayağım birden kaydı. Tehlike yüzde yüz... Başkaca nokta-i istinad kalmadığı halde, büyük bir istinada basmış gibi üç metrelilik bir kavisle o mağaranın kapısına atılmışım. Hem ben, hem beraberimdeki orada hazır arkadaşlarım, ecel gelmediği için Sîrî bir Hîfz-ı İlâhî, hârika bir İmdad-ı Gaybî telâkki ettik.

İşte Hazret-i Gavs, mâdem bu Kasidesinde sergüzeş-i hayatımın mühim noktalarına işaret ediyor; elbette bu acib ve en tehlikeli bir sergüzeş-i hayatima şu Cümlesiyle işaret ediyor denilebilir.

E l h â s ı l : Hazret-i Gavs'ın mezkûr Kelimatları, bu fakirin tarih-i hayatında geçen en mühim noktaları mânasiyle ifade ettikleri gibi; hesab-ı ebced makamıyla mühim noktaların tarih-i vukularına Tevafukları, elbette tesadüfi ve tesadüf işi olamaz. Saîr işârâtın kuvvet-i katiyyeti, tesadüfü muhal derecesine getirmiştir. **Mâdem bu beş satır Kasidesi, bir Keramettir; Keramet ise Mu'cize gibi Cenâb-ı Hak tarafındandır, intak-ı bilhak nev'indendir, daha beyan etmediğimiz çok Esrarı hâvidir, ihtiyar-ı beşer yetişmez.**

LÂTİF BİR TEFE'ÜL

Şeyh Sa'di-i Şîrâzînin "Bostan"ından Sözler hakkında ben, Hâfız Hâlid, Galib, Süleyman niyet edip açtık, tefe'ül bu çıktı:

نَگْرٌ تَا گُلْسْتَانَ مَعْنَا شُكْفَتْ ◊ بَرُو هِيجْ بُلْبُلِي چُنْنِينْ خُوشْ نَكْفَتْ
عَجَبٌ گَرْ بِمِيرَدْ چُنْنِينْ بُلْبُلْ ◊ كِه اَزْ اُسْتُخَوانَشْ نَرُويَدْ گُلِي

Meâli: Yâni "Gel, bak, güller bağı şeklinde Hakikat Gülleri açılmış. Böyle Hakikat bahçesinde hiç bir bülbül, böyle şirin, hoş nağme etmemiştir. Nasıl oluyor ki, böyle bir bülbül öldükten sonra Onun kemiklerinden Güller açılmasın."

Bu meâl, maksadımıza o kadar yakındır ki tâbire lüzum yoktur. Yalnız gûlistanımız; ebedî Kur'an Cennetindendir, Ondan gelmiştir.

Mehmed, Tevfik, Galib, Süleyman, Hâfız Hâlid, Said (R.A.)

* * *

Gavs, meşhur Kasidesinde -Sarahat derecesinde- bizlerden, yâni Hizb-ül-Kur'andan haber verdiği gibi, daha bir kaç yerde yine işâri bir tarzda haber veriyor. Ezcümle, o Kasidenin arkasında "Mecmuuat-ül-Ahzab"ın 563'üncü sahifesinde, yine o malûm Müridinden bahsediyor ve beytinde diyor ki:

فَمُرِيدِي إِذَا دَعَانِي بِشَرَقٍ أَوْ بَغْرَبٍ أَوْ غَارٍ فِي بَحْرٍ طَامِي أَغْثِثُهُ

"Garbda beni çağırduğu vakit, Onun imdadına yetişeceğim." Evet doğrudur. Arabî tarih ile **bin üçyüz otuzdokuzda** müthiş bir Buhran-ı Ruhî ve dehşetli bir Heyecan-ı Kalbî ve dağdağalı bir

Teşevvüş-ü Fikrî geçirdiğim sıralarda, pek şiddetli bir surette Hazret-i Gavs'dan istimdad eyledim. Bir-iki yerde bahsettiğim gibi, "Fütuh-ül-Gayb" Kitabı ile ve Dua ve Hımmetiyle imdadıma yetişti ve o buhranı geçirdim. İşte o Müridi ise, bîçare Said-ül-Kürdî olduğunu meşhur Kasi-desinde katî gösterdiği gibi, bu Kasidede de **فَمُرِيدِي** den murad odur.

Çünkü **دَعَانِي بِغَرْبٍ** ebced hesabiyle **bin üçüz otuz dokuz** eder. O zaman memleketime nisbeten garb sayılan İstanbul'da idim. **دَعَانِي بِغَرْبٍ** makam-ı ebcedîsi zaman-ı istimdadıma Tevafuk ediyor. Hesabda **إِذَا** Lâfzı dahil olmaz. Çünkü **إِذَا** zamanı gösteriyor, **دَعَانِي بِغَرْبٍ** Cümlesi o mübhem zamanı tâyin ediyor.

Hem ezcümle, "Mecmuat-ül-Ahzab"ın ikinci cildinin 379'uncu sahifesinde Hazret-i Gavs'in "Vird-ül-İşâ" namındaki Münâcâtında şu Fıkra var.

(Hâşıye:1) **فَالْوَاصِلُ إِلَى سَاحِلِ السَّلَامَةِ هُوَ السَّعِيدُ الْمُقْرَبُ وَذُو الْهَلَاكِ هُوَ الشَّقِيقُ الْمُبَعَدُ وَالْمُعَذَّبُ**

İşte Gavs'ın şu Fıkrası, **فَمِنْهُمْ شَقِيقٌ وَ سَعِيدٌ** Âyetinin bir nevi Tefsiridir. Şu külli Âyetin bir kısım efradını, altıncı asır ve ondördüncü asırda Âyetin külliyetinde dahil bir kısım efrad-ı mahsusayı irae ettiğine müteaddid emareler var. Âyetin külliyetinde

(Hâşıye): **فَالْوَاصِلُ** Kelimesi- müteaddi olmak cihetiley- Sözleriyle Selâmete isal edici demektir.

(Hâşıye-1): **الْمُقْرَبُ** müşedded **ر** bir sayılsa Üstadımızın lâkabı olan "Ennursi" Kelimesinin aynıdır. Yalnız atf için: **وَأَوْ** var. Tam Tevafukla mukarrebden murad Nurslu olduğunu gösteriyor. **الْمُقْرَبُ** de şeddeli **ر** iki sayılsa "Bediuzzaman Nursi" **ي**-i muhaffefle aynıdır.

Yalnız iki fark var. İki **ء**-i vasl sayılsa tam tamına Tevafukla **الْمُقْرَبُ** doğrudan doğruya ona işaret ediyor.

(Hâsiye) Tevafuk Sırriyle فَمِنْهُمْ شَقِيقٌ Kelimesinde bu zamanın en büyük şakîlerinden üçüne cifirce Tevafuk etmesi, o külli Âyette bunlar dahi kasden murad olduklarına emaredir, belki işaretettir. İşte Hazret-i Gavs; bu Âyetteki bu emareden, bu zamana bakmış. Mezkûr Fıkrasını külli Âyete bir nevi hususî tefsir yaparak, Kasidesinde Kerametkârane bahsettiği fitne-i âhir zaman içindeki Şâkirdlerini görüp, o zamanın şakîlerinin şerrinden muhafaza edildiği ve burada Münâcâtında dahi O Kasidenin meâline bakıyor.

Şu Fıkra-i Gavsiyede bir îma var. Buradaki سَعِيدٌ Lâfzında, meşhur Kasidesindeki تَعِيشُ سَعِيدًا Kelimesine hâfi bir işaret olduğu gibi; **ذُو الْهَلَاكِ هُوَ الشَّقِيقُ الْمُبَعَّدُ** Fıkrasıyla kendisinden sonra vu-kubulan ve Ulûm-u İslâmiyeyi mahvetmek niyetiyle Kütübhaneleri Dicle ve Fırat nehrine atan hülâgû felâketini haber vermekle beraber; hülâgû gibi Ulûm-u İslâmiyeye perde çeken şakîleri dahi, mezkûr Âyete istinaden haber veriyor.

Evet, **فَالَّوَّا صِلْ إِلَى سَاحِلِ السَّلَامَةِ** Fıkrasıyla Hizb-ül-Kur'ana işaret ettiği **ذُو الْهَلَاكِ هُوَ الشَّقِيقُ الْمُبَعَّدُ وَ الْمُعَدِّبُ** Fıkrasıyla gibi

Ulûm-u İslâmiyeyi imha niyetiyle hülâgû ve yüzerası gibi davranışan bâzı malûm insanların isimleri Îlm-i Cifirce dahi mezkûr Âyetin işaretine istinaden tam Tevafuk ediyor, gösteriyor.

Malûmdur ki Tevafuk, Îlm-i Cifrin anahtarlarından mühim bir anahtardır. Eğer bir Tevafuk ise, delâlet denilmez; fakat hâfi bir İma olur. Eğer iki cihet ile aynı mes'eleye Tevafuk gelse,

(Haşıye): Âyetin Külliyetinde Saadet noktasında mazhariyetine mâsadak olmak için milyarlar dereceden yalnız bir derece murad olduğumuzu anlasak ebede kadar şükretsek o Ni'metlerin hakkını eda edemeyiz. Hazret-i Gavs'm İşaretinden anlaşılıyor ki o muhit Âyetin denizinden bir katre kadar hissemiz var.

الْحَمْدُ لِلَّهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

İmadan Remiz derecesine çıkar. Eğer iki-üç cihetle aynı mes'eleye gelse İşaret olur. Eğer meâni-i elfaz İshârât-ı Harfiyeye münasib gelse ve işaretle bahsedilen insanların ahvali o mânya mutabık ve muvafik olsa, o İşaret o vakit Delâlet derecesine çıkar. Eğer altı-yedi vecihle Tevafukla beraber, mâna-yı kelimat İşaret-i Harfiyeye muvafik gelse ve mukteza-yı hâle de mutabık olsa, o Delâlet o vakit Sarahat derecesine çıkar. İşte bu Düstura binaen, Şeyh-i Geylânî o meşhur Kasidesinde

Sarahat derecesinde Hizb-ül-Kur'andan bahsettiği gibi **وَرْدُ الْعِشَاء** Münâcâtında dahi mezkûr Âyete istinaden Hizb-ül-Kur'anın bir Hâdimini Tasrihen ve arkadaşlarını da İşaret derecesinde haber veriyor.

Gavs-ı A'zamın istikbalden haber verdiği nev'inden, meşhur Şeyhül-İslâm Ahmed-i Câmî dahi İmam-ı Rabbânî (R.A.) olan Ahmed-i Farukî'den haber verdiği gibi, Celâleddin-i Rumî Nakşibendîlerden haber vermiş. Daha bu nevi'den çok Evliyalar, vâkia mutabık haber vermişler; fakat onların bir kısmı Sarahata yakın haber vermişler. Diğer bir kısmı haberleri çendan bir derece mübhem mutlaktır, fakat bahsettiğleri Zatlar Makam Sahibi ve Büyük olduklarından, Büyüklükleri ve Taayyünleri cihetile o mübhem İhbar-ı Gaybîyi, bil'istihkak kendilerine almışlar. Meselâ Ahmed-i Câmî (K.S.) demiş ki: "Her dörtüz sene başında mühim bir **Ahmed** gelir. Bin tarihi başındaki Ahmed en mühimmidir." Yâni o elfin Müceddidiidir. İşte böyle mutlak bir surette söylediği halde, İmam-ı Rabbânînin (K.S.) büyülüğu ve Teşahhusu, o Haber-i Gaybîyi kat'iyyen kendine almış. Hazret-i Mevlânâ Celâleddin-i Rumî de (K.S.) Nakşibendîden mübhem bir surette bahsetmiş; fakat Nakşîlerin Büyüklüğü ve Yüksekliği ve Teşahhusları o haberi de bil'istihkak kendilerine almışlar.

İste bu Kerametkârâne İhbar-ı Gaybî nev'inden Gavs-ı Azam (K.S.) dahi Hizb-ül-Kur'andan -işârî bir surette- haber verdiği gibi; Hizb-ül-Kur'anın bir Hâdimi olan bu bîçare Saidi (R.A.) iki yerde Sarahaten haber veriyor. Mübhem ve mutlak bırakmadığının Sırri budur ki: Bu bîçare Said, makam sahibi olmamış iken ve büyük değil iken ve mutlak tâbiri teşhis edecek bir teşahhus yokken, Lütf u İlâhî ile büyük bir makamın Hizmetinde bulunmasıdır. Adeta

bir nefer iken, müşîriyet makamı Hizmetinde bulunmasıdır. İşte küçüklüğü ve ehemmiyetsizliği içindir ki, Hazret-i Gavs, öteki Evliyaya muhalif olarak yalnız işaretle kalmayıp -Sarahat derecesinde- parmağını Onun başına basıyor.

Sergüçeşti hayatımda geçen ve çoğunu gizlediğim çok Hârika Vâkıalar vardı. Kendimi hiç bir vecihle Keramete läyik görmediğim için onları bâzan tesadüfe, bâzan da başka esbaba isnad ediyordum. Şimdi kanaatim geliyor ki, o Hârikalar, Gavs-ı A'zamın bir Silsile-i Kerametini teşkil ederler. Demek Onun Duasiyle, Himmetiyle, Ona Kerameten ve bize İkram nev'inden, bir nevi İnayet-i İlâhiyyeye mazhar olmuşuz.

Ezcümle, ben menfi olarak İstanbul'a getirildiğim vakit bir zaman Meşihat-ı İslâmiye dairesinde bulunan Dâr-ül-Hikmet-il-İslâmiyedeki Hizmet-i Kur'aniyeye çalıştığım için, o alâkadarlık cihetinde: Meşihat dairesi ne haldedir? Diye sordum. Eyvah! Öyle bir cevab aldım ki; Ruhum,- Kalbim ve Fikrim titrediler ve ağladılar. Sorduğum adam dedi ki: "Yüzer sene Envar-ı Şeriatın mazhari olmuş olan o Daire şimdi büyük kızların lisesi ve mel'abegâhıdır." İşte o vakit öyle bir Hâlet-i Ruhiyeye giriftar oldum ki, dünya başıma yıkılmış gibi oldu. Kuvvetim yok, Kerametim yok, kemal-i me'yusiyetle ah vah diyerek Dergâh-ı İlâhiyyeye müteveccih oldum. Ve bizim gibi Kalbleri yanayan çok Zatların hararetli ahları, benim âhîma iltihak ettiler. Hâtırıma gelmiyor ki, acaba Şeyh-i Geylânî'nin Duasını ve Himmetini, Duamıza yardım için istedim mi, istemedim mi? Bilmiyorum. Fakat her halde o eskidenberi Nurlar yeri olmuş bir yeri zulmetten kurtarmak için, bizim gibilerin ahlarını ateşlendiren Onun Duasıdır ve Himmetidir. İşte o gece meşihat kısmen

yandı; herkes vâesefâ dedi. Ben ve benim gibi yanınlar, **الحمد لله** dedik.

Zannederim ki, bu fakir millete ikiyüz milyon zarar veren adliye dairesindeki yangında böyle bir mânâ var.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ bu da bir Îkaz ve İntibâhi verecektir. **Ateş bâzan sudan ziyyâde temizlik yapar.**

Hakikatî bir Lâtîfe : Sultan Süleyman-ı Kanûnî, kesretli kırk çeşme sularını İstanbul'a getirdiği vakit, Şeyh-ül-İslâm Zenbillî Ali Efendi ona demiş: "Hilâf-ı Şeriat kanunları avrupa'dan getirdiğin cihetle, İstanbul'a öyle bir bok sıçdırın ki; o getirdiğin suların cümlesi üzerinden akıp geçse yüz senede temizliyemez."

S u a l : Gavs-ı A'zam gibi büyük Veliler, bazı evkatta, mâzi ve müstakbeli hazır gibi müşahede ederler. Neden mâziye aid cihette sarahat suretinde haber veriyorlar da istikbalden hafî remizlerle, gizli işaretlerle bahsediyorlar?

E l c e v a b : لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ Ayetile,

عَالِمُ الْفَيْبِ فَلَا يُنْظِهُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدٌ إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ

Âyeti ifade ettikleri Kudsî Yasağa karşı Ubudiyetkârane bir hüsn-ü edeb takınmak için, Tasrihden İşaret mesleğine girmiştir. Tâ ki İşaretler ile, Remz ile anlaşılsın ki, ihtiyarsız niyetsiz bir surette Talim-i İlâhî ile olmuştur. Çünkü istikbâlî olan gaybiyat, niyet ve ihtiyar ile verilmediği gibi; niyet ile de müdahale etmek, o yasağa karşı adem-i itâati işmam ediyor.

* * *

HAZRET-İ GAVS'IN KERAMET-İ GAYBİYESİNİ TE'YİD EDEN BİR ÂYETİN İŞÂRÂTINDAKİ BİR NÜKTE-İ İ'CAZİYEDİR

Kur'andan tereşuh eden o Sözler ve Risaleler, Kur'an-ı Hakîmin bir nev'i müstakim Tefsiri ve Hakaik-ı Îmaniyyenin istikametli ve kuvvetli delilleri olduğundan; o Risaleler ve Sözlere gelen Şeref ve Takdir ve Tahsin, Kur'ana ve Hakaik-ı Îmana aid'dir. Mâdem öyledir bilâ-perva derim ki:

وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ Sirriyla, Kur'anda elbette bu İstikametli Tefsirinin İstikametine işaret var. Evet var. Kur'an O Tefsirine hususî bakıyor. Çünkü: Âyât-1 Mühimmeden Sûre-i Hûd' daki (**Hâsiye**) **فَمِنْهُمْ شَقِيقٌ وَسَعِيدٌ** Âyeti bulunan Sahifenin karşısında

(**Hâsiye**): Hattâ Resûl-i Ekrem (Aleyhissalâtü Vesselâm) Ferman etmiş ki :

فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ شَيْبَتِنِي سُورَةُ هُودٍ yâni Sûre-i Hûd'daki Âyeti beni ihtiyarlettirdi. Çünkü ehemmiyeti azimdir. İstikamet-i Tâmmeyi emrediyor.

فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ Ayeti, -yi atf hariç olarak

إِسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ makam-ı ebcedisi **bin üçyüz ikidir.** Demek **إِسْتَقِمْ**

deki Emr-i Has içinde bulunan Hitab-ı Âmmîn hadsiz müstakim efradları içinde, o **bin üçyüz iki** tarihinde bir ferdin bir cihette İstikamet Emrinin imtisali bir hususiyet kazanacak. **Demek ondördüncü asırda Kur'andan iktibas edip, istikametsiz sakim yollar içinde Sırat-ı Müstakîmi gösterecek Âsârı neşreden bir adamı, o hadsiz efrag içinde dahil ediyor.**

Hem o İstikametin bir hususiyeti var ki, tarihiyle işaret ediyor. Halbuki, o asırda şahsen İstikamette mümtaz bir hususiyet kesbetmek çok uzaktır. Demek, şahsî İstikamet değil. Öyle ise, o adamın teşebbüsiyle neşredilen Esrar-ı Kur'aniye, o asırda İstikametde imtiyaz kesbedecek. O adam şahsen gayr-ı müstakim olduğu halde, müstakimler içine idhali, o imtiyaza remzeder. Mâdem Hakikat budur, ben kat'i bir surette îtiraf ediyorum ki, hayatım istikametsiz gitmiş, Kalbim sakametten kurtulmamış, o Kudsî Emrin imtisalinden belki yüz derece uzağım.

وَ أَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدَّثُ Sırriyle O Ni'mete bir şükür

olarak derim ki: O bin üçyüz iki tarihi ise, -arabî tarih itibarıyle olsa-Kur'an okumağa başladığım aynı tarihe Tevafuk eder. Ve -rumî tarihi hesabiyle- İlme başladığım tarihe Tevafuk eder. Öyle ise, o îma edilen ferd olabiliriz. Halbuki şahsen bütün hayatı sakim ve istikametsiz olan bir ferde İstikamete îma edilse ve gayr-ı müstakim iken Müstakimler içine idhal edilse, elbette o ferdin mazhar olacağı Âsârin İstikametine imadır. Ve O Âsârin İstikameti, o tarihte başlayıp dalâlet yolları ve zulümât tarikleri

إِسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ Emrini imtisal içinde Sırat-ı Müstakîmi gösterecek

edelek demektir. Evet, **لِلّهِ الْحَمْدُ** Risale-i Nur Eczaları Kur'anın bu Mu'cizane Îma-i Gaybîsini bilfil göstermiş, meydandadır.

Şu Âyetin gizli îmasını **إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ** Âyeti te'yid ediyor.

Cünkü **إِنَّ** deki şeddeli **ن** bir sayılsa tam evvelki Âyete Tevâfuk ile, Hizb-ül-Kur'anın faaliyetine vâsita olan bir Hâdiminin Kur'an okumağa başladığı bin üçüz iki tarihine, iki fark ile Tevafuk etmekle

beraber, şeddeli **ن** iki **ن** sayılsa, bin üçüz elli eder ki, bu tarihte Kur'andan muktebes olan Risale-i Nur etrafında toplanan, bütün kuvvetleriyle Kur'anın Hizmetlerine çalışan Hizb-ül-Kur'anın faaliyeti ve dalâlet ve zendekaya mânen galebe ettikleri bir zamana Tevafuku ise, istikbalde tam galebelerine bir îma-i gaybîdir.

* * *

S u a l : Sen bu zamanın hâdisâtına, fitne-i âhirzaman diyorsun. Halbuki Hadîsde vârid olmuş ki: "**Âhirzamanda Allah Allah (C.C.) denilmeyecek; sonra Kiyamet kopacak.**"

E I c e v a b : Evvela: Fitne-i Âhirzamanın müddeti uzundur; biz bir faslındayız.

S â n i y e n : Yerde Allah Allah (C.C.) denilmeyecektir murad; Allah'a Îman kalkacak demek değildir. (**Hâsiye: 1**) Belki Allahın nâmını değiştirecekler demektir. Nasıl ki yerde Allah Allah (C.C.) denilmezse Kiyamet-i Kübrâ kopacak. Bir memlekette de Allah Allah (C.C.) denilmezse bir nevi Kiyamet kopmasına işaretir (**Hâsiye: 2**).

تَوَسَّلَ بِنَا فِي كُلِّ هَوْلٍ وَشَدَّةٍ ◆ أَغْيِثُكَ فِي الْأَشْيَاءِ دَهْرًا بِهِمْتِي
İlm-i Cifirle mânası: "Yâ Said! Âhirzamanın fitnelerine yetişip

(**Hâsiye-1:** Çünkü Hadisde vardır ki,

لَا تَرَأْلُ طَائِقَةً مِنْ أُمْتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ Bu Hadis diğer Hadisi takyid ediyor.

(**Hâsiye-2:** Yedi sene evvel yazılan bu İşâret-i Gaybiye aynen vukua geldi. Herkes gördü. Evet bu geçen zelzele Kiyametin Zelzele-i Kübrasından haber verir gibi sarstı; fakat Akılları başlarına gelmedi.

düşüğün zaman, benim Dua ve Himmetimi kendine Vesile ve Şefaatçı yap.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ, senin hersey'inde ve her işinde uzun bir zamanda, yâni tufû-
liyet zamanından tâ ihtiyarlığın vaktinde işkenceli esaretine kadar.. yâni,
bin ikiyüz doksandörtten tâ bin üçyüz kırkbeş, belki altmışdörde, daha
ziyade bir zamana kadar Allah'm İzniyle ve Kuvvetiyle Senin imdadına
yetişeceğim."

رَبَّنَا لَا تُؤْخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَلْنَا

Said Nursî

Risale-i Nur'dan parlak

Fıkralar ve bir kısım güzel

Mektublar

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Lâtif, mânidar ve Beşaretli iki hâdiseyi beyan ediyorum.

B i r i n c i s i : Me'yusâne bir hâtıradan müjdeli bir ihtar.

Bu günlerde hâtırıma geldi ki: **Hayat-ı içtimaiyeye giren, hangi** şey'e temas etse ekseriyetle günahlara mâruz kalıyor. Her cihetle günahlar serbestçe insanı sarıyorlar. Bu kadar günahlara karşı insanların hususî İbâdâti ve Takvâsı nasıl mukabele edebilir? diye me'yusâne düşündüm. Hayat-ı içtimaiyedeki Risalet-ün-Nur Talebelerinin vaziyetlerini tahattur ettim. Risale-i Nur Şâkirdleri hakkında, necatlarına ve ehl-i Saadet olduklarına dair kuvvetli İşârât-ı Kur'an-îyeyi ve Beşaret-i Aleviye ve Gavsiyeyi düşündüm. Kalben dedim ki: Herbiri, bin yerden gelen günahlara karşı bir dil ile nasıl mukabele eder, galebe eder, necat bulur? diye mütehayyir kaldım. Bu tahayyürüme mukabil ihtar edildi ki: Risalet-ün-Nurun Hakikî ve Sâdîk Şâkirdleri mabeynindeki düstur-u esasî olan İştirâk-i A'mâl-i Uhreviye Kanuniyle ve samimî ve sâdîk Tesanûd Sûriyle herbir Hâlis ve Hakikî Şâkird, bir dil ile değil, belki Kardeşleri adedince dilleriyle İbadet edip İstiğfar eder. Bin taraftan hücum eden günahlara karşı bin dil ile mukabele eder. İhlâs ve Sadâkat ve Sünnet-i Seniyyeye mütâbaat ve Hizmet derecesine göre o külli Ubudiyete sahib olur.

Bu büyük kazancı elden kaçılmamak gerektir. Bâzı Melâikenin kırk bin dil ile zikrettikleri gibi, Hâlis ve Hakikî Müttakî bir Şâkird dahi kırk bin Kardeşinin dilleriyle İbadet eder, Necâta müstehak olur, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**

I k i n c i s i : Eski zamanda ondört yaşında iken İcazet almanın alâmeti olan Üstad tarafından bir Cübbe bana giydirmek vaziyetine mâniler bulundu. Yaşımın küçüklüğüyle, memleketimizde büyük Hocalara mahsus Kisve giymek yakışmadığını; sâniyen, o zaman büyük Âlimler bana karşı Üstadlık vaziyetini değil, ya rakib veya hukum teslimiyet derecesine girdikleri için, bana bir Cübbe giydirmek ve Üstadlık vaziyetini alacak kendilerine güvenenler bulunmadı ve Evliya-yı Azîmeden dört-beş Zâtîn da vefat etmeleri cihetîyle ellialtı senedir İcazetiñ zâhir alâmeti olan Cubbeyi giymek, bir Üstadın elini öpmek, Üstadlığını kabûl etmek Hakkımı, bu günlerde yüz senelik bir mesafede Hazret-i Mevlânâ Zülcenâheyn Hâlid Ziyaeddin kendi Cübbesini pek garib bir tarzda bana giydirmek için gönderdiğini, bâzı emarelerle bana kanaat geldi. Ben de o Mübarek yüz yaşında (**Hâşıye**) Cubbeyi giyiyorum, Cenâb-ı Hakka şükrediyorum.

Said Nursî

* * *

EMİN VE FEYZİ'NİN ISPARTA'DAKİ KARDEŞLERİNE ÜSTADLARININ HASTALIĞI HAKKINDA BİR MEKTUBLARIDIR.

.....

Ramazan-ı Şerifte beş gün Savm-ı Visal içinde gıda olarak ekmeksiz muhallebi üç ve beş-altı kaşık soğuk yoğurt; üçüncü gece, yarım kaşık muhallebi ve dördüncü gece İftarda sulu şehriyeden beş kaşık ve beş kaşık da yine o şehriyeden Sahurda ve yoğurt keza üç-dört kaşık, beşinci gece, tanesiz gibi gayet hafif şehriye beş-altı kaşık, sahurda ise yine beş-altı kaşık. İşte beş günde pırınç çorbası su sayılmamak şartıyla şehriyeden beş dirhem yoğurt süzülse on dirhem muhallebi susuz altı-yedi dirhem mecmuu otuz dirhem gıda ile beş gün Savm-ı Visal yalnız Teravih noksan olarak sair Vazifelerin yapılması Risaletün-Nur Şâkirdlerine ihata edilen İnayâtın Harikalarından bir Kerametini gördük.

Hem Üstadımızdan hiç görmediğimiz ikimiz (yâni Feyzi, Emin) Barla-Isparta Süleymanları gibi incedeninceye hastalık hiddetlerini tahrîk etmemek için ihtiyat edemediğimizden şiddetli hiddetini gördük.

(Hâşıye): Risale-i Nur Şâkirdlerinden ve Âhiret hemşiremizden Asiye namında bir hanım eliyle o mübarek Emaneti aldım.

Bu hastalığında yine Eser-i Rahmettir ki, hiç hayal ve hâtıra gelmiyen Aşır-ı Âhirin gayet mühim gecelerinde Üstadımızın tam ifa edemediği Vazife yerinde bu havalide herbir Şâkird kendi hususi çalışmasından başka bir saat Üstad hesabına Risalet-ün-Nurun Şâkirdlerinin Mücahede-i Mâneviyelerine iştirâk ve onları hedef edip onların Defter-i A'mâline geçmeye aynı Üstad gibi çalışmaya başladılar. Hatta Üstadımız diyordu: "Ehemmiyetsızlığımla beraber Isparta ve havalısındaki Kardeşlerimizin A'mâl-i Uhreviyesine bir medar-ı müheyyiç hükmünde benim kusurlu çalışmam kâfi gelmiyordu." Demek Üstad yerinde onun bir kaç saat çalışmasına bedel pek çok saatler aynı Vazifeyi görmeğe başladılar. Cenâb-ı Hak, Rahmetiyle bu hastalık vesilesiyle bir Şahs-ı Mânevi ve kuvvetli bir medar olacak bu tedbiri İhsan eyledi, cüz'iyyetten külliyyete çıkardı.

Hem bu hastalık letâifindendir ki, Üstadımızın hiç sesi çıkmıyordu, konuşamıyordu. Hiç beklenilmeden birden İftar vaktinde bir doktor geldi, elini tuttu. Üstadımız dedi ki: "Ben hastalığımı muayene ettirmem, ben hekimlere muhtaç değilim, Hekim Cenâb-ı Hakdır." Birden canlandı, sesi çıkmaya başladı. Güya kendisi bir doktor şeklini aldı, doktor ise bir hasta hükmüne geçti. Doktora ehemmiyetli bir Mektubu okudu, doktorun derdine deva olacak bir ilâç oldu. Sonra top atıldı. Doktora dedi: "Burada İftar et!" Doktor dedi: "Bu gün kusur etmişim Oruç tutamadım" demesiyle çok hayret ettiğimiz Üstadımızın vaziyeti Orucu bozmuş bir doktorun tıb noktasında hâkimane vaziyetini kabûl etmedi ki, o vaziyet ona verildi.

Evet Risale-i Nurun Şahs-ı Mânevisinden gelen Şifa Duası öyle yüz bin doktora mukabil gelir, diye biz de tasdik ettik. Hem bu hastalığın, Leyle-i Kadir'de Risalet-ün-Nur Talebeleri, - hususan mâsumlar - ettiğileri Şifa Duaları öyle bir derecede Hârika bir surette te'sirini gösterdi ki Üstadımıza sıhhat halinden daha ileri bir surette bir vaziyet verildi. Leyle-i Kadr'e lâyık bir tarzda çalışmaya başladı. Risale-i Nur Şâkirdlerinden gelen bu Dua-i Şifa, hârika bir Mu'cize gibi bir Keramet olduğunu biz gözümüzle gördük.

Risale-i Nur Şâkirdlerinden
E m i n , F e y z i

Bizden bir ay uzakta bulunan Risalet-ün-Nur Şâkirdleri, Üstadımızın hastalığının aynı zamanında hastalığının vaziyetini rü'yada aynen gördükleri gibi, Sabri ve Hâfız Alinin taifeleri de aynı vakitte burada yanına Kastamonuda olduğu gibi hasta olan Üstadımızın hesabına daha mühim bir tarzda çalışmışlar. Şöyle ki:

Sabrinin Mektubunun Bir Parçasıdır.

Üstadım Efendim!

Rahatsızlığınız ânında oradaki Menba-ı Nurun Mücahidleri bir saat mesai-i mâneviyelerini Hâdim-i Kur'an hesabına yaptıkları gibi bu havalide de bu seneye mahsus ifa edilen Mesai-i Diniye Tahdis-i Ni'met zîmnâsında zikre vesile olduğu fakire bu sene Leyle-i Kadir'den bir gün evvel ihtar edildi ki: "Bu sene Leyle-i Kadri iki gece yap."

Bendeleri de Cemaate şöyle söyledi: "Üstadım سَلَّمَهُ اللَّهُ وَعَافَاهُ"

bâzı bu gibi Mübarek Geceleri bâzı maksadlara binaen o Leyle-i Mübarekeyi İhya için bir gece evvel, hatta mâhud geceden bir gece sonra daha İhyaya sa'yederlerdi. Biz de o isre ittibaan Onun hesabına Leyle-i Kadr'i iki gece yapacağımız diye niyet ve karar ettik. Birinci gecede Evrad-ı Bahaiyye ve Tesbihat ve Sekine ve Delâil-ül Hayrat ve Cevşen-ül Kebir gibi Ders ve Virdlerimize çalıştık. İkinci gece keza; hem nasihat... Demek

ittiba cihetiyle Üstadımızın hesabına yüz Cemaatle تَقَبَّلَ اللَّهُ çalıstırılmışız. Sonra Isparta, Atabey, İslâmköy, Kuleönü vesaire gibi mahallerde de sair vezaifden mâadâ her gün Kur'an'ın Cüzlerini taksim suretiyle Hatm-i Kur'an, Üstad hesabına bütün Ramazanda ve Âyet-ül Kürsi Hatimleri kezâ... Şu halde, bu seneye mahsus yapılan İbâdât-ı Mâruzaların bir Hikmeti varmış ki bilmediğimiz halde Kastamonulu Kardeşlerimiz gibi Üstad hesabına çalıştırılmışız. Fimâba'd Rabbim uzun ömürler İhsan etsin, muammer, ebedi Şifa ve Deva ve İnayetler İhsan buyursun، أَمِينٌ!

Talebeniz
Sabri

* * *

NAMAZ TESBİHATININ FAZİLETİNE AİD ISPARTA 'YA GÖNDERİLEN BİR MEKTUBTUR.

Bu günlerde ince bir mes'ele Kalbime geldi. Vaktinde Kaleme alamadım, vakit geçtikten sonra o ehemmiyetli Hakikata bir işaret ederiz.

Kardeşlerimizden birisinin Namaz Tesbihatında tekâsüle binaen dedim: Namazdan sonraki Tesbihatlar Tarîkat-ı Muhammediyedir (A.S.M.) ve Velayet-i Ahmediyenin (A.S.M.) bir Evradıdır. O nokta-i nazarda ehemmiyeti büyütür.” Sonra bu Kelimenin Hakikatı böyle inkişaf etti:

Nasılki Risalete inkiâlb eden Velayet-i Ahmedîye (A.S.M.) bütün Velayetlerin fevkindedir, öyle de o Velayetin Tarikatı ve o Velayet-i Kübrâ'nın Evrad-ı Mahsusası olan Farz Namazların akabindeki Tesbihat, o derece sair Tarikatların ve Evradların fevkindedir ve bu Sîr dahi şöyle inkişaf etti:

Nasıl, Zikir Dairesinde bir meclisde veya hut Hatme-i Nakşiyede bir Mescidde birbirile alâkadar hey'et-i mecmuada nuranî bir vaziyet hissediliyor, öyle de: Kalbi hüşyar bir Zat, Namazdan sonra

سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ deyip tesbihî çekerken, O Daire-i Zikrin Reisi olan Zât-ı Ahmediyenin (A.S.M.) müvacehesinde tesbih elinde yüz milyon adam tesbih çekiklerini mânen hisseder, O Azamet ve Ulviyetle

سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ der. Sonra, O Ser-Zâkirin Emr-i Mânevîsiyle Ona ittibâan **الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ** dediği vakit, o Halka-i Zikrin ve O geniş Dairesi bulunan Hatme-i Ahmediyenin (A.S.M.) Dairesinde yüz milyon Mûridlerin **الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ** larından tezahür eden azametli bir “**حَمْدٌ**”i düşünüp içinde **الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ** ile iştirâk eder.

Ve hâkeza, **اللَّهُ أَكْبَرَ اللَّهُ أَكْبَرَ** ve Duadan sonra **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

otuzuç def'a O Tarikat-ı Ahmediyenin (A.S.M.) Halka-i Zikrinde ve Hatme-i Kübrâsında o sâbık mâna ile o İhvân-ı Tarîkatı nazara alıp, O Halkanın Ser-Zâkiri olan Zât-ı Ahmediyeye (A.S.M.) müteveccih olup

الْفُ الْفِ صَلَوةٌ وَ الْفُ الْفِ سَلَامٌ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

der, diye anladım ve hissettim ve hayalen gördüm. Demek, Tesbihat-ı Salâtiyenin çok ehemmiyeti var.

Said Nursî

* * *

Hâfız Ali'nin bu def'a Mektubunda çok mübarek ve yüksek Duası bizi en derin Ruhumuzdan mesrur edip şükre sevketti ve her musibet-zedeye ve üzüne ve kederlere düşenlere Mâna-yı İşârîsiyle meded-res ve halâskâr ve şifadar ve medar-ı sürür olan

إِنَّمَّا نَشَرَ حَلَقَ صَدْرَكَ ve **الَّمْ نَشَرَ حَلَقَ صَدْرَكَ**

her musibet-zedeye baktığı gibi, bu geçen hastalık cihetiyle bize de baktığını yazıyor. Evet, Hâfız Ali (R.H.) O Noktayı tam görmüş. Ben de tasdikan derim ki: Eğer o hastalık yirmi derece tezâuf etseydi, bizlere kazandırdığı neticeye nisbeten yine ucuz düşerdi ve Rahmet olurdu. Fakat Hâfız Ali'nin (R.H.) Üstadı hakkında benim haddimden çok fazla isnad ettiği meziyet ve mâsumiyeti, onun mâsum lisaniyle hakkında medih olarak değil, belki bir nevi' Dua olarak tasavvur ediyoruz.

Hem Hâfız Ali'nin, Sava gibi yerler, karyeler ve Isparta bir Medrese-i Nuriye hükmüne geçmesi ve Risale-i Nurun Sâdîk Şâkirdleri hârikulâde olarak günden güne yükselmeleri, tenevvür etmeleri, bizleri belki Anadolu'yu, belki Âlem-i İslâmî mesrur ve müferrah eden bir Hakikatlı haber telâkki ediyoruz.

Âhir Fıkrasında **Muhbir-i Sâdîk'ın** haber verdiği mânevî fütuhat yapmak ve zulümü dağıtmak zaman ve zemini hemen hemen gelmiş diye Fıkrasına, bütün Ruh u Canımızla Rahmet-i İlâhiyyeden niyaz ve temenni ediyoruz. **Fakat biz Risalet-ün-Nur Şâkirdleri ise; Vazifemiz Hizmettir, Vazife-i İlâhiyyeye karışmamak ve Hizmetimizi Onun Vazifesine bina etmekle bir nevi tecrübe yapmamak olmakla beraber.. kemmiyete değil, keyfiyete bakmak; hem çoktanberi sukut-u ahlâka ve hayat-ı dünyeviyeyi her cihetle Hayat-ı Uhreviyeye tercih ettirmeye sevkeden dehşetli esbab altında Risalet-ün-Nurun şimdiye kadar Fütuhati ve zendekaların ve dalâletlerin savletlerinin kırılması ve yüzbinler bîcârelerin Îmanlarını kurtarması ve herbiri yüze mukabil binler hakikî Mü'min Talebeleri yetiştirmesi, Muhbir-i Sâdîk'ın İhbârını aynen tasdik etmiş ve vukuat isbat etmiş ve ediyor ve **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** daha edecek.**

Hem öyle kökleşmiş ki, إِنْ شَاءَ اللَّهُ hiçbir kuvvet, Anadolunun sinesinden **Onu çıkaramaz.** Tâ âhir zamanda, hayatın geniş dairesinde asıl sahibleri, yâni Mehdi ve Şâkirdleri, Cenâb-ı Hakkın izniyle gelir, o Daireyi genişlendirir ve o tohumlar sünbüllenir. Bizler de kabrimizde seyredip Allaha şükrederiz.

Said Nursî

* * *

Aziz, Sîddîk Kardeşlerim!

Bu günlerde Rumuzat-1 Semâniye'ye aid iki Risaleyi, ehemmiyetli Talebelere bir yere gönderdim. Yol kapandı, gitmedi. O iki Risaleyi tekrar dikkatle mütalâa ettim. Fikren dedim ki: "Bu zevkli ve güzel ve meraklı şirin bir maksada giden bu Tevafuklu yolda ne için sevkedilmeden perde indi, başka yolda sevkedildik, çalıştırıldık?" Birden ihtar edildi ki: O gaybî Esrarı açacak olan meslekten yüz derece daha ehemmiyetli ve kıymetli ve umumî ihtiyaca medar ve herkes bu zamanda ona şiddetle muhtaç ve İslâmiyetin temel taşıları olan Hakaik-1 Îmaniye Hazinesine Hizmet etmeye ve istifadeye zarar gelecekti. Çünkü o Esrar-1 Gaybiye, zevkli ve meraklı olduğu için nazarı kendine çekecekti. En büyük ve en yüksek maksad olan Hakaik-1 Îmaniyeyi ikinci derecede bırakacaktı. Onun için idi ki, Sûre-i

إِذَا جَاءَ نَصْرٌ اللَّهُ Remzinde Esrar-1 Gaybî

gösterildi, birden kapandı, perde indi. Hem bu Sır için idi ki, o yolda istihdam edilmedik; yalnız o Meslek-i Tevafukiyenin tereşşuhatından Risale-i Nurun Hakkaniyetine bir imza ve Cezâletine bir zînet ve Hurûf-u Kur'anîyenin İntizamından ve vaziyetinden tezahür eden bir nevi' İ'caz çıktı, daha o yolda çalıştırılmadık.

Said Nursî

* * *

RÜ'YA HAKKINDA ISPARTA'YA GÖNDERİLEN BİR FIKRADIR.

Aziz, Siddîk Kardeşlerim!

Hediyeniz Kastamonuya geleceği ânında rü'yada gördüm ki: Bizlere bir Ferman-ı Şâhâne, mânevî bir cânibden geliyor, Kemal-i Hürmetle ellerinde tutup bize getiriyorlar. Biz baktık ki, O Ferman-ı Âli, Kur'an-ı Azîmüşşan olarak çıktı. O halde bu mâna Kalbe geldi: Kur'an yüzünden Risalet-ün-Nurun Şâhs-ı Mânevîsi ve biz Şâkirdleri, bir terfi' ve terakki Fermanını Âlem-i Gaybdan alacağız. Şimdi tâbiri ise, o fermanı temsil eden mâsumların Kalemiyle mânevî Tefsir-i Kur'ânîyi aldığımızdır.

Bu rü'yânın şimdiki tâbiri çıkmadan bir iki saat evvel, Feyzi ile Emin'in gösterdikleri tâbir dahi Hakdır, ehemmiyetlidir. Hem bu medar-ı sürur ve ferah olan Hediye-i Nuriyeyi bir Hiss-i Kablelvuku' ile benim Ruhum tam hissetmiş, Akla haber vermemiş idi ki, o gelmeden iki gün evvel Feyzi ve Emin'in Fîkrasında beyan edilen rü'yayı gördüğüm gecenin gündünde sabahтан akşamaya kadar ve ikinci gününde kısmen hiç görmediğim bir tarzda bir sevinç, bir sürur hissedip mütemadiyen bir bahane ile ferahımı izhar edip otuz-kırk def'a tebessüm ile güldüm. Hem ben, hem Feyzi taaccüb ve hayret ettim. Otuz günde bir def'a gülmeyen, bir günde otuz def'a gülmek bizleri hayrette bıraktı. Şimdi anlaşıldı ki; o sürur, o sevinç mezkûr mânevi Fermanı temsil eden Mâsumların ve Ümmîlerin Kalemlerinin yazıları, Nesl-i Âtînin sahâif-i hayatlarına, Âlem-i İslâmın sahife-i mukadderatına ve Ehl-i Îmanın istikbalinin defterlerine Neşr-i Envar edeceklerinin ve o mâsumların hâlis ve sâfi amelleri ve Hizmetleriyle sahife-i a'mâlimizde hasenatlarını yazıp kaydetmesinin ve Risale-i Nur Şâkirdlerinin

istikbalinin mukadderatını mes'udâne idamesinin haberini veren o hediye-den, ve daha gelmeden geliyordu. Ben o azîm yekündan hisseme düşen binden bir cüz'ünü Ruhen hissetmiş idim ki, beni mesurane heyecana getirmiştir.

Evet, böyle üzerer mâsumların makbûl amelleri ve reddedilmez Duaları, sair Kardeşlerimin defterlerine geçmesi misillû, benim gibi günahkârin Sahife-i A'mâline dahi girmesi, binler sürür ve sevinç verebilir. Böyle karanlık bir zamanda, bu ağır şerait altında böyle mâsumane ve kahramanane çalışmak için, biz hem o Mâsumları, hem o Ümmîleri, hem onların Muallimlerini, hem peder ve validelerini, hem köylülerini, hem Anadoluyu, hem memleketlerini tebrik ederiz. O Mübarek Mâsumların ve Ümmîlerin herbirisine birer hususî teşekkür ve tebriknâme yazmak elimden gelseydi yazacaktım.

Said Nursî

* * *

EMİN VE FEYZİ'NİN ISPARTALI KARDEŞLERİNE GÖNDERİLMİŞ BİR FIKRASIDIR

Isparta'da bulunan Kardeşlerimize;

Lâtif bir rü'yanın Kadere aid bir mes'eleyi şuhud derecesinde bize kanaat verdiği gibi, o lâtif rü'yanın ikinci parçası bizlere mânevi bir Müjde ve Beşaret verdiği cihetle, siz Kardeşlerimize beyan ediyoruz. Şöyledir ki:

Üstadımız rü'yada görüyor ki: Ben (yâni Feyzi) ile beraber gezmeye çıkıyoruz. Giderken birden Üstadımıza söylüyorum ki: "Burada ben, ayının tesbihini toplayacağım." Üstadımız da bakıyor ki, beyaz ipler gibi dolaşmış birşey görüyor. Bu acib güldürecek sözümden ve ayıya tesbih isnad etmek vaziyetimden çok şiddetli gülerek uyanmış. Uyandıktan sonra da gülmüş. Akşama kadar hiç görülmemiş bir tarzda yirmi-otuz def'a o hâdise-i nevmiyeyi gülerek benimle mülâtefe etti. Münasebeti olmayan bâzı şeylerle tâbire çalışıkça da münasebet tutmadı. Sonra aynı ikinci günün aynı saatinde, bana benziyen bir dost (ki rü'yada Üstadıma benim

suretimde görünmüştür) Üstadımızın yanına geldi, dedi ki: "Ayının yağını toplayanlardan alıp, Müezzin ve tesbih yapan bir adam tavsiyesiyle mühim bir adama her sabah hastalık için yutmasını nasıl görüporsunuz?" Üstadımız da rü'yada güldüğü gibi aynı öyle gülmüş, birden rü'ya hâtrına gelip bu acib ve aynı aynına tâbiri kemal-i taaccüb ve hayretle karşılaşayıp ona demiş: "Sakın istimâl etmesin!"

"Yirmisekizinci Mektub"un Birinci Risalesinin Altıncı Nüktesinde, Rü'ya-yı Sâdîka, Kader-i İlâhî hersey'i ihâta ettiğine bir hüccet-i kâtia hükmünde Üstadımızın binler tecrübe ile gördüğü gibi, aynen bu vâkia dahi bizlere şuhud derecesinde katî isbat etti ki: "Hâdisât, vûcûda gelmezden evvel mukadderdir, malûmdur, muayyendir, Kader-i İlâhînin mîzanlarıyle geliyor" diye bu Rükn-ü Îmâniye bize gayet kat'i bir nümune oldu.

Hem rü'yanın ikinci tabakasında Üstadımız diyor ki: "Ona ve Risale-i Nurun hey'etine bir Ferman geliyor." Birden geldi. O Kudsî Ferman, Kur'an çıktı. Bunun tâbiri aynı günün aynı tecrübe saatinde Hizb-ül-Ekber-i Kur'ânî, ümid edilmediği o vakitte Asîye Hanımın hanesinde tezyin için gönderilen Hizb-ül-Ekber yüz senelik güzel bir kab içerisinde, o kabin üzerinde Sırma ile padişahın mühim fermanlardaki Turra-i Şâhâne işlenmiş gördük. Üstadımız dedi ki: "Ferman geldi diye Kur'an çıktı, şimdi de Kur'an'in Hizb-ül-Ekberi geldi." Üstünde Ferman turrası bulunduğuundan, Risale-in-Nurun hey'etine Beşareti ve Medar-ı Feyz ve Terakki ve bir Ferman-ı Rabbânî hükmüne geçeceğini Rahmet-i İlâhiyyeden bekleriz. Hem bu tâbirden az sonra sizlerin kıymetdar hediyelerinizi aldık ki, rü'yanın tam tâbiri çıktı. Orada bulunan umum Kardeşlerimize Selâm, arz-ı hürmet eder, Dualarınızı isteriz.

Risale-i Nur Şâkirdlerinden
E m i n , F e y z i

ISPARTA'YA GÖNDERİLEN BİR MEKTUB

Aziz Siddîk Kardeşlerim,

Namaz Tesbihatının Sırrına göre, nasılıki Namazdan sonra Tesbih ve Zikir ve Tehlîl ile Hatme-i Muazzama-i Muhammediye (A.S.M.) ve Zikir ve Tesbih eden ve ruy-i zemin kadar geniş bir Halka-i Tahmîdat-ı Ahmediye (A.S.M.) Dairesine tasavvuran ve niyeten girmek, Medar-ı Füyuzat olduğu gibi, biz dahi Risalet-ün-Nurun geniş dairesine ve Halka-i Envârında Ders alan ve çalışan binler mâsum lisانların ve mübarek ihtiyarların Dualarına ve A'mal-i Sâlihalarına hissedar olmak ve **أَمِينٍ**

demek hükmünde olan Tayy-i Mekân ederek giyaben omuz omuza, diz dize bulunmak hayaliyle ve niyetiyle ve tasavvuriyle kendimizi fevkalhad bahtiyar biliyoruz. Hususan âhir ömrümüzde böyle kıymetdar mâsum mânevî evlâdları ve yüzer Abdurrahmanları bulmak benim için dünyada bir Cennet hayatı hükmüne geçiyor.

Geçen Ramazan-ı Şerifte hastalık münasebetiyle herbir Kardeşim benim hesabımı bir saat çalışmasının büyük bir neticesini Aynelhak ve Hakkalyakîn gördüğümden, böyle Duaları reddedilmez mâsumların ve mübarek ihtiyarların ve Üstadlarının benim hesabımı olan Duaları ve Çalışmaları benim Risale-i Nura Hizmetimin Uhrevî bir Netice-i Bâkiye-sini dünyada gösterdi.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz
S a i d N u r s î

* * *

RİSALE-İ NURUN KÜÇÜK VE MÂSUM ŞAKİRDLERİ

Risale-i Nurun küçük ve mâsum Şâkirdlerinden elli-altmış Talebe-nin yazdıkları Nûshaları bize de gönderilmiş, biz de o parçaları üç cilt içinde cem'ettik, hem o mâsum Şâkirdlerin bâzlarını isimleriyle kaydettik. Meselâ: Ömer onbeş yaşında, Bekir dokuz yaşında, Hüseyin onbir yaşında, Hâfız Nebi oniki yaşında, Mustafa ondört yaşında, Mustafa onuç yaşında, Ahmed Zeki onuç yaşında, Ali oniki yaşında, Hâfız Ahmed oniki yaşında... bu yaşta daha çok çocuklar var, uzun olmasın diye yazılmadı.

İşte bu mâsum çocukların Risalet-ün-Nurdan aldıkları Derslerinin ve yazdıklarının bir kısmını bize göndermişler, biz de onların isimlerini bir cetvelde dercettik. Bunların bu zamanda bu ciddî çalışmaları gösteriyor ki: **Risalet-ün-Nurda öyle mânevî bir zevk ve câzibedar bir Nur var ki; mekteblerdeki çocukları okumağa şevkle sevketmek için icad ettikleri her nevi eğlence ve teşviklere galebe edecek bir Lezzet, bir Sürur, bir Şevk Risalet-ün-Nur veriyor ki, çocuklar böyle hareket ediyorlar.** Hem bu hal gösteriyor ki: **Risalet-ün-Nur kökleşiyor; إن شاء اللهُ[ۚ] daha hiçbir şey Onu koparamiyacak, Ensâl-i Âtiyede devam edecek.**

Aynen bu mâsum küçük Şâkirdler gibi Risalet-ün-Nurun câzibedar dairesine giren Ümmî İhtiyarların dahi kırk-elli yaşından sonra Risalet-ün-Nurun hâtırı için yazıya başlayıp yazdıklarını kırk-elli parçayı iki-üç mecmua içinde dercettik. Bu Ümmî İhtiyarların ve kısmen çoban ve efelerin bu zamanda bu acib şerait içinde Hersey'e tercihan Risale-i Nura bu suretle çalışmaları gösteriyor ki: **Bu zamanda Risalet-ün-Nura ekmekten ziyade ihtiyaç var ki; harmancılar, çiftçiler, çobanlar, yörük efeleri, hâcât-ı zaruriyeden ziyade Risale-in-Nura çalışmaları, Risalet-ün-Nur'un Hakkaniyetini gösteriyorlar.**

Bu cildde az, sair altı cild-i âherde mâsumların ve İhtiyar Ümmîlerin yazılarının tashihinde çok zahmet çektim, vakit müsaade etmiyordu. Hâtırıma geldi ve mânen denildi ki: Sıkılma, bunların yazıları çabuk okunmadığından, acelecileri yavaş yavaş okumağa mecbur ettiğinden, Risale-i Nurun gıda ve taam hükmündeki Hakikatlarından hem Akıl, hem Kalb, hem Ruh, hem nefis, hem his hisselerini alabilirler. Yoksa, yalnız Akıl cüz'î bir hisse alır, ötekiler gıdasız kalabilirler. **Risale-i Nur, sair İlimler ve kitablar gibi okunmamalı. Çünkü ondaki Îman-ı Tahkîkî İlimleri, başka İlimlere ve Marifetlere benzemez, Akıldan başka çok Letâif-i İnsaniyenin de Kût ve Nurlarıdır.**

E l h â s i l : Mâsumların ve Ümmî ve İhtiyarların noksan yazılarında iki faide var:

B i r i n c i s i : Teennî ve dikkatle okumağa mecbur etmektir.

İ k i n c i s i : O mâsumane ve hâlisane samimî ve tatlı

dillerinden, Derslerinden Risale-i Nurun şirin ve derin mes'elelerini lezzetli bir hayretle dinlemek ve Ders almaktır.

S a i d N u r s î

* * *

ISPARTAYA GÖNDERİLEN BİR FIKRADIR

Risalet-ün-Nur, kendi sadık ve sebatkâr Şâkirdlerine kazandırdığı çok büyük kâr ve kazanç ve pek çok kıymettar neticeye mukabil, fiat olarak o Şâkirdlerden tam ve hâlis bir Sadâkat ve dâimî sarsılmaz bir Sebat ister. Evet, Risalet-ün-Nur onbeş senede Medresede kazanılan kuvvetli İman-ı Tahkikîyi onbeş haftada ve bâzılara onbeş günde kazandırdığını yirmi senede yirmi bin Zat tecrübeleriyle şahadet ederler.

Hem "İştirâk-i A'mâl-i Uhreviye" Düsturiyle, herbir Şâkirdinin herbir günde binler hâlis lisânlarıyla edilen makbul Duaları ve binler Ehl-i Salâhatın işledikleri A'mâl-i Sâlihanın misil Sevablarını kazandırıp her bir Hakikî Sadık ve Sebatkâr Şâkirdlerini amelce binler adam hükmüne getirdiğini, Kerametkârane ve Takdirkârane İmam-ı Ali'nin üç İlbarı ve Keramet-i Gaybiye-i Gavs-ı A'zamda tâhsinkârane ve teşvikkârane Beşareti ve Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyanın kuvvetli işaretle o hâlis Şâkirdler Ehl-i Saadet ve Ehl-i Cennet olacaklarını müjdesi pek kat'î isbat ederler. Elbette böyle bir kazanç, öyle bir fiat ister. Mâdem Hakikat budur; Risale-i Nur Dairesinin yakınında bulunan Ehl-i İlim ve Ehl-i Tarîkat ve sofî meşreb Zatlar, Onun Cereyanına girmek ve İlim ve Tarîkattan gelen Sermayeleriyle Ona kuvvet vermek ve genişlenmesine çalışmak ve Şâkirdlerini teşvik etmek ve bir buz parçası olan enaniyetini tam bir havuzu kazanmak için O Dairedeki Âb-ı Hayat havuzuna atıp eritmek gerektir ve elzemdir. Yoksa başka bir çığır açmakla hem o zarar eder, hem bu müstakim ve metin Cadde-i Kur'aniyeye bilmiyerek zarar verir, belki zendekaya bilmiyerek bir nevi yardım hesabına geçer.

S a i d N u r s î

LÂTİF BİR TEVAFUKA İŞARET EDEN BİR FIKRADIR

Otuzaltı yapraktan ibaret ve İmam-ı Ali'nin fevkâlâde takdirine mazhar olan Otuzikinci Söz'ün kendi kendine gelen beşbin yediyüz onbeş Tevafuku, Risalet-ün-Nurun bu havalideki gayet mühim bir Talebesi olan Ahmed Nazif'in Nüshasında çıkmıştır. Demek o Risalenin Hatt-ı Hakîki-sine rastgelmiş ki, bu Hârika Kerameti göstermişler.

Hem iki Husrev'i Risale-i Nur Dairesine ve Bekir Sîdkîya Kerametini gösterip Îmana getiren ve Tîlsîm-ı Kâinatın üçte birisini halleden, onbeş yapraktan ibaret olan Otuzuncu Söz yine Kahraman Nazif'in Nüshasında tekellüfsüz üçbin sekiz yüz otuzbeş Tevafuku... Biz, gözümüzle bu Keramet-i Tevafukiye-i Nuriyeyi gördük (**Haşıye**).

**Halil, Hilmi, Salâhaddin, Emin, Feyzi
Said Nursî**

* * *

HÂFIZ MUSTAFANIN BİR FIKRASIDIR

Aziz Üstadım!

O cereyanın hücumu ânında köyümüzde nahiye müdürü ve daha zâhiren mühim me'murlar bulunduğu halde, şifahen isimlerimizle ihbar edip taharri ettirmek istedikleri halde, Hazret-i Esedullah Ali

كَرَمُ اللهُ وَجْهَهُ ve Gavs-ı A'zam gibi çok mânevî Üstadlarımıza mânevî yardımcılarıyla akım kalıp; hattâ o me'murları aleyhimize değil, lehimize mânevî darbeleriyle çevirdiler.

الْفَلَفَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

Mektubu mütalâa etti. Acibdir ki, bizim kusurumuzdan ve ufacık ihtiyatsızlığımızdan gelen o te'sirsiz cereyanı haber veriyor gördük. Çünkü: "Bir kısım avâm-ı nâs ve bid'alarla tâbi bir kısım

(**Haşıye**): Bu Risalede | lerin mecmuu yüz kırkdört çıkmış; tam tamına Said olup Müellifinin imzasını gösteriyor.

ulemâ-i zâhir, hakikaten kendilerinin pis ve dalâlet bataklığından giden yollarında arkadaşlık etmiyen ve bir Cadde-i Kübrâyı bulan Risalet-ün Nur Şâkirdlerini zemmediyor" diye sizden gelen o Mektub haber veriyordu. Hakikaten öyle oldu. Mektubtan bir gün sonra, merakı mucib überimizde hiçbir te'sir kalmadı.

Talebeniz
Hâfiż Mustafa

* * *

EMİN VE FEYZİNİN ISPARTADAKİ KARDEŞLERİNE YAZDIĞI BİR FIKRADIR

Evet, Isparta'da bulunan Kardeşlerimizin haber verdikleri bu ehemmiyetli hâdise-i taarruziyeye teşebbüs vukuu zamanında muhaberemiz kesildiği halde, mütemadiyen her vakit Üstadımız, aynı taarruza mâruz bulunuyoruz gibi bizi (yâni Feyzi ve Emin'i) îkaz ediyordu. "Dikkat ediniz, dört cihetle bize taarruz var; demir gibi sebat ediniz, bir halt edemezler." Biz de bakıyorduk ki, bizde birşey yok; hissetmiyorduk. Hem o gaybî hâdiseyi bertaraf etmek için mutabık bir Mektub bize yazdırdı, size gönderildi.

Risale-i Nur Şâkirdlerinden
E m i n , F e y z i

* * *

HULÜSİ BEYİN BİR FIKRASIDIR

"Lâhika"nın bu defa irsal买的 buyrulan kısmını aldım. **لَهُ الْحَمْدُ**

Kudsî Vazifede istihdamımız devam ediyor. Hakikaten insan, Seyyidinin mütenevvi Hizmetler arasında böyle nurlu ve nuranî Hizmette bulun-durmasını hissedince, zaten ücretini peşin alan bir köle olduğunu da nazar-ı dikkate alınca bütün zerrat-ı Kâinat kadar dil ile hamdetmek istiyor. Yâni

Kalbinde yanana **الْحَمْدُ لِلّٰهِ** kandili, herşey'i müsebbih ve hâmid gösteriyor ve güzel bir Niyetle, o hâmidlerin Hamdini ve müsebbihlerin Tesbihini ve o şâkirlerin Şükrünü beraberce Seyyidine takdime bir iştîyâk hissediyor.

Nurlu ve Kudsî Mektublarınız yekdiğerini tâkib ettikçe, Hakikaten Tahkikî Îmanın kemale doğru seyran ettiği görülmüyor. Bu âciz Kardeşiniz şüphesiz bir surette Îman ettim ki: **Şeriat-ı Garra-i Ahmedîye Aleyhissalâtü Vesselâmın Hakaikîna, Ruhuna nûfuz etmenin en kısa, en hatarsız, en zevkli Tarîki, Risale-in-Nura İntisabladır.**

Evet, bahtiyar odur ve ona derler ki: Risalet-ün-Nura intisab etmiş, bütün Mü'minleri kendisine tam hakikî Kardeş bilip bu zulmetli asırda Îman-ı Tahkikî Nuriyle Cadde-i Kübrâ-yı Ahmedîyeyi (A.S.M.) buluyor.

Nihayetsiz şekillere, karışıklıklara rağmen **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ile açılan Risalet-ün-Nur kapısından girince, tifil iken "Ümmetî" diyen Şefîni ciddî sevmek, yâni Sünnet-i Seniyyesine ittiba eylemenin muaccel mükâfatı olarak buluyor. Her Emri işlerken, bu Emri Cânib-i Haktan bu Ümmete Getireni; her Nehyi yapmamağa cebrederken, bu Nehyi Taraf-ı İlâhîden bu Ümmete Getireni düşüne düşüne, Derslerde geçtiği gibi, bütün ömür dakikaları İbadet olabilir. Ve O Habib-i Hüda, O Şefî-i Rûz-i Cezâyî her işinde nümune etmek azminden mütevellid Muhabbet, o Habîbin bulunduğu Âleme göçmeyi sevdirecek hale getiriyor ve böylece

مُؤْتُوْرَ اَنْتَمُوْرُوا Sırri tezahür ediyor.

تَفَكُّرُ سَاعَةٍ خَيْرٌ مِّنْ عِبَادَةٍ سَنَةٍ
Tezekkür-ü Mevt veya Rabîta-i Mevt,

E l h â s ı l : Ne arasak, hep Risalet-ün-Nurda güneş gibi görünüyor. Risalet-ün-Nur Şâkirdleri dikkat etseler, daha bu fâni âlem-de iken **لِوَاءُ الْحَمْدِ أَحَمَدِي** (Aleyhissalâtü Vesselâm) altında bulunduklarını Înayet-i Hakla anlarlar.

Âcizane fehmedebildiğim şu anda Kalbime gelen Hakikatlara istinaden diyeceğim ki: Bu dalâlet ve bid'aların ve dinsizliğin tâun ve vebâdan daha ziyade ve daha şiddetli sârî illetlerine karşı Risalet-ün-Nurun getirdiği ve tâlim ve tefhim ettiği çok Hakikatlardan Sünnet-i Ahmedîyeye (A.S.M.) Temessük Dersini en hakikî olarak alan, Risalet-ün-Nur Şâkirdleridir. Onlar bu Temessük ve

İntisablarının, iki kere iki dört eder kat'iyyetinde mazhar oldukları İnayet-i Rabbaniye şehadetiyle, muaccel mükâfatlarını görüyorlar. Yâni: Burada Sünneti ile dalâlet ve bid'at ve dinsizlik ateşlerinden kurtaran mensub olduğumuz Şeriatın Mübelliği; burada halâs ve mukavemetle, âhir haya-

tımızda Îman ile, Haşr-i Ekberde Şefaatiyle **إِنْ شَاءَ اللَّهُ إِبَدْ** sevindirektir diyorlar, diyebiliyorlar.

الْحَمْدُ لِلَّهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

Mâdem ki böyle olmuştur; o halde şüphesiz Risalet-ün-Nurun İntişarındaki maksad, şu zamanın insanlarına Tahkikî Îmanı Ders vermek, mütehayyirlerini kurtarmak, müteharrilerini takviye ve tarsin etmek, zendeka ve ehl-i ilhadî iskât ve ilzam etmektir. Amma fitne ateşleri âfet halini alan bu zamanda, cam ile Elmasın beraber satıldığı bir çarşıda bu

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الدِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ
mübarez Nur'ları, yâni şânnında buyurulan Kur'an-1 Mu'ciz-ül Beyanın hakikî Tefsirleri olan Risalet-ün-Nurun hakaretten sıyaneti için, hem **سِرًّا تَنَوَّرَتْ** Sîrr-ı Tenvirini Rahîm ve Kerîm Rabbimiz irade ve takdir buyurmuş.

Risale-i Nur Şâkirdlerinden
H u l û s i

* * *

HALİL İBRAHİMİN RİSALE-İ NURA HİTABEN YAZDIĞI BİR FIKRADIR.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى الرِّسَالَةِ النُّورِيَّةِ

Şümus-u Kur'anın Envarlarından in'ikâs eden Ecram-ı Ulviye, Seyyarat ve Sevabit-i Kevkebiye ve Ezhar-ı Müzeyyene-i Ravza-i Safaiyye ve Hakaik-Âşina ile memlû Dürr-i Meknune

الْمُؤَيَّدُ بِالَّلَّا إِلَّا عَقْلِيَّةً وَتَسْلِيمِيَّةً

Risale-i Nuriye, Esrar-ı Kitabullah, Âlemi ziyalandırdı ve **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** dâimî ziyalandıracaktır. Ve öyle bir Şâheserdir ki, Selef-i Salihîn Eserlerinin sonunda gelmekle hepsinden ileridedir. Öyle mebzul bir Feyz var ki, en zulmetli kalbleri dahi Nûr-u Îman ile nurlandırır. Ve öyle bir Mârifet-i İlhâhiyyeyi serd ve beyan eyler ki, körlerle bile gösterdi.

O, benim gözümün Nuru, Kalbimin Süruru, Gönlümün Bülbülü, Ruhumun Gidası, Letâifimin İncilâsı, Cânımın Cânı...

Ben Onun herbir Hakikatına bin can versem, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** **bir cana mukabil Bâkide bin can alacağım.** O, benim Kabirde Enîsim, Berzahda Refikim, ve Mizanda A'mâlim, Sirat'ta Burak'im, Cennet'te yoldaşım...

Ben Onun hakkında nasıl târif edebilirim? Yirmisekizinci Mektubta serdedilen

وَمَا مَدَحْتُ مُحَمَّداً بِمَقَالَتِي ۖ وَلَكِنْ مَدَحْتُ مَقَالَتِي بِمُحَمَّدٍ
fehvasında ben de derim:

**وَمَا مَدَحْتُ رِسَالَةَ النُّورِ بِمَقَالَتِي ۖ
وَلَكِنْ مَدَحْتُ مَقَالَتِي بِرِسَالَةِ النُّورِ**

Hem ne haddime düşmüş ki, O Menşur-u Kur'an'dan bahsedeyim! Olsa, olabilse bu fakir, Ondan istişfa (استشفاء) ve istifa' (استشفاع) ve istifaza edebilir. Şöyledir ki:

اَكَرْ نَهْ خَوَاهِي دَادْ نَهْ دَادِي خَوَاهْ Kaidesince Rıza-yı Bârf'nin kendisinden hoşnud ve râzi olmasını isteriz. Ve Onun Nuriyle dünyada bütün Âlem-i İslâmın nurlanmasını isteriz. Ve Talebelerinin dünyada birer Arslan ve Âhirette birer Sultan olmasını ve Livâ-ül-hamî Sancağının altında, önünde Üstadımızla, bütün Talebeleriyle varmak isteriz.

E l h â s i l : İstemesini bilmediğim için maddî ve mânevî bütün Rîzk ve İhtiyaçlarımızın verilmesini, Üstadımızın İstemesini isteriz. Orada bulunan Kardeşlerimizin, başda Üstadımız olarak,

cümlesine ayrı ayrı Selâmlarla sıhhat ve âfiyyette berdevam olmasını isteriz.

الباقي هو الباقي

Talebeniz
Halil İbrahim

(Risale-i Nurun mühim Erkânından bulunan ve bu Ayn-ı Hakikat olan Mektubunu bizlere gönderen Halil İbrahim Kardeşimizin sözlerini âciz lisanım söylemeye ve âtil Kalemim yazmağa muktedir değilse de her hususta bu mübarek Kardeşimizin fikrine bütün Ruh u Cânimla iştirak ediyorum. Hem Kalbime bakıyorum. Bu Mektubu yazarken Lisanıma tercüman olamayan Kalbim de aynen bu medhe manen iştirak edip beraber o Kardeşimle söyler gibi hissedip telezzüz ederim. Eğer söyleyebilseydim, ben de böyle söylerdim.)

F e y z i

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Aziz Sıddık Kardeşlerim,

Bu yeni hâdise-i taarruziyeden müteessir olmayınız. Çünkü, mükerre tecrübelerle, **Risalet-ün-Nur İnayet altındadır. Hiçbir tâife, şimdiye kadar böyle ehemmiyetli Hizmette bizler kadar az meşakkat ile kurtulan olmamış**. Hem geçen Ramazandaki hastalığım ve Eskişehirdeki musibetimiz gibi çok vâkilârla; zâhirî sıkıntılı, meşakkatlı hâlât altında Risalet-ün-Nurun faidesine aid Înkişafatı ve daha te'sirli Fütuhatı görülmüş.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ, bu sıkıntılı hâdise dahi münafıkların aks-i maksudiyle Risalet-ün-Nurun Fütuhatı başka mecralarda Teshile vesile olur.

Beşinci Şuâ ellerine geçmesi ehemmiyetlidir. Fakat bunda bir Hikmet var. Belki onlara kendi mesleklerini bildirmek ve Cehenneme gidenin mahiyetini bilmek için fevkâlâde ve iktidarımız haricinde bir Kaza-yı İlâhî diye Cenâb-ı Hakkın Hikmetine ve İnayetine ve Hifzına îtimad edip merak etmeyiniz.

Hem siz, hem onlar bilsinler ki; **Sadaka belâyi def'ettiği gibi, Risalet-ün-Nur Anadolu'dan hususan Isparta ve Kastamonudan âfât-ı semâviye ve arziyeyi def ve ref'ine vesiledir.** Evet Sabri'nin

يَا أَرْضُ الْبَلْعَى ... وَاسْتَوْتَ عَلَى الْجُودِيِّ الْحَقِّ Ayetinden istihraç ettiği mâna Hakdır ve Mutabikdır.

Evet, **Risale-i Nur, Sefine-i Nuh gibi Anadolu'yu Cebel-i Cûdi hükmüne getirip, küre-i arzin yanlığının ve tûfanından kurtulmasına sebeptir.** Çünkü zaaf-ı imandan gelen tuğyan ekserî musibet-i âmmeyi celbettiği gibi, Îmanı fevkâlâde kuvvetlendiren Risalet-ün-Nur, o musibet-i âmmeyi dairesinin haricine bırakmağa Rahmet-i İlâhiyye tarafından vesile oldu. Bu Ehl-i Îman, bu Anadolu halkı, Risalet-ün-Nura girmeseler de, ilişmesinler. Eğer ilişseler, yakında bekliyen yanıklar, tûfanlar, tâunların istilâsına uğrayacaklarını düşünüsünler, akıllarını başlarına alsınlar. Mâdem biz onların dünyalarına karışmıyoruz, onlar da bizim bu derece Âhiretimize karışmaları onlara felâket getirmek ihtimali kavîdir.

İşte bu sekiz aydır, hususan bu heyecan veren bu hâdiselerle beraber, şimdi yanında bulunan Feyzi, Emin ile ve bütün dostlar şahiddir ki; bu sekiz ay zarfında birtek defa ne harb-i umumî, ne de siyaseti sormamışım. Ve odamda işitilen radyoyu da üç senedir dinlemedim. Halbuki ben, binler adam kadar dünyaya bakmak münasebetim var. Demek bize ilişen, doğrudan doğruya Îmana tecavüz eder. Onları Cenâb-ı Hakka havale ediyoruz. Hem ehl-i siyasetle hiçbir münasebetim olmadığı halde, kat'î bilsinler ki: Bu memlekette, bu asırda, bu milleti anarsılıkten, tereddi ve tedenni-i mutlaktan kurtaracak yegâne çare, Risalet-ün-Nurun Esasatıdır.

Bu hâdisede sıkıntı çeken mâsumlar ve Üstadları bilsinler ki: Ağır şerait altında bir saat nöbet, bir sene İbadet ve bir saat hakikî Tefekkür-ü Îmanî bir sene Tâat hükmüne geçtiği gibi, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** onların sıkıntıları da öyle Sevaba medar olur. Onlar da, merak edip teessür ile değil, ferah ve sürur ile karşılaşmalı. Fakat Hazret-i İmam-ı Ali Radîyallâhü Anh'ın iki kere **سِرًّا بَيَانَةً سِرًّا تَنَوَّرْتُ** demesine binaen, biz her vakit ihtiyatlı olmak ve tam sakınmak vaziyetini muhafaza etmeye mükellefiz. Risale-i Nurun mensubları, şuur ve ihtiyarları haricinde birbirileye münasebettar, birbirinin hâdiseleriyle alâkadar olduğuna bir delil de, bu günlerde oldu. Şöyle ki:

Oradaki hâdisenin vukuundan bu güne kadar, buradaki muhtelif tabakalardaki Talebelerin vaziyetleri ehemmiyetli bir hâdice yüzünden değişmiş gibi çekinmek ve münafıkların nazarını kendilerine ve bizlere celbetmemek için tevakkuf devresi geçti. Hem Nazif gibi bir çok zâtın rü'yalarının tâbirleriyle, sizin hâdiseniz olduğunu anladık.

Umum Kardeşlerimize birer birer, hususan musibetzedelere Selâm ve Dua ediyoruz. Cenâb-ı Hak, onları çabuk kurtarıp, (**Hâsiye**)

Vazifelerinin başlarına geçirsin, **آمين!**

Kardeşiniz
S a i d N u r s î

* * *

RİSALE-İ NURUN MÜHİM BİR RÜKNÜ OLAN HAFIZ ALİNİN (R.H.) FIKRASIDIR

Aziz Üstadım Efendim!

"Bu acib zamanın en büyük tehlikesi, Hadîs-i Şerifle sabit olan Âhir Zamanda çok ehl-i sefahet ve gaflet dünyadan îmansız çıkmak yarasını Lisan-ı Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyanla, kabre Îman ile girmek ilâciyle tedavi eden Risalet-ün-Nur Şâkirlerine bir hüccet-i kâta bahşeden Risalet-ün-Nura Hizmet, acaba âciz insanların cüz'î ve Fazl-ı İlâhî ile Hizmetleri nasıl mukabele eder; belki her iki cihetle bir Fazl-ı İlâhîdir." beyan buyurulduktan sonra, nasıl gecenin zulümâtında yanın bir Nur ve bir Ziya lisan-ı hal-i şevkiyle bütün Ruh sahiplerini, hattâ en küçük pervaneleri dahi zulümattan Nura çağırıp çıkardığı gibi, Risalet-ün-Nur dahi lisan-ı hal ve kal ile, Şeriat Kılinciyle mânen idam olmamış ve zulumatta boğulup ölmemiş Ehl-i İlim ve Ehl-i Tarîkatı dâvet etmesi, Onun Rahim İsmine mazhariyeti şe'nindendir.

İki hâtıradan **birincisi** : İhtiyare hanımlar hakkında ve her zaman da nüfuzunu ve kat'î te'sirini gördüğümüz Hadîs-i Şerîfin beyan buyurulması, bizleri ve çok alâkadar kadınları sevindirdi. Cenâb-ı Hak, sizden

ebeden razı olsun, **آمين!**

(Hâsiye): Bu Dua Hârika bir surette kabul oldu, pek çabuk kurtuldular.

İkinci Hâtıra : Gaflet saikasiyle veya gözsüz, el yardımıyle bâzıların Elmas yerine cam parçası aldığı gibi, Saadet-i Ebediye Dükkanı olan Risalet-ün-Nurdan saadet-i dünyeviye aramağa gelenleri İkaz ve İrşad Fıkralarınız, gece-gündüz yol gözleyen umum Risalet-ün-Nur Şâkirdlerini mesur eyledi.

Talebeniz
Hâfız Ali (R.H.)

* * *

Mustafalar, Küçük Ali, Mübarek ve Münevver Kardeşler!

Mektubunuz, Büyük Ali'nin Mektubu gibi acib bir Hakikatı beyan ediyor. O Hakikat, Risalet-ün-Nur hakkında Hakdır. Fakat benim haddim değil ki, o hududa gireyim.

عُلَمَاءُ أُمَّتِي كَانْبِيَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ Ferman etmiş. Gavs-ı

A'zam Şâh-ı Geylânî (K.S.), İmam-ı Gazâlî (K.S.), İmam-ı Rabbânî (K.S.) gibi hem Şahsen, hem Vazifeten büyük ve Hârika Zatlar, bu Hadîsi kıymetdar İrşadlarıyle ve Eserleriyle fiilen tasdik etmişler. O zamanlar bir cihette Ferdiyet zamanı olduğundan, Hikmet-i Rabbaniye onlar gibi "Ferîd"leri ve Kudsî Dâhileri Ümmetin imdadına göndermiş. Şimdi ise aynı Vazifeye, fakat müşkilâtlı ve dehşetli şerait içinde, bir Şahs-ı Mânevî hükmünde bulunan Risalet-ün-Nuru ve Sîrr-ı Tesanüdle bir Ferd-i Ferîd mânasında olan Şâkirdlerini bu Cemaat zamanında o mühim Vazifeye koşturmuş. Bu Sirra binaen, benim gibi bir neferin, ağırlaşmış müşiriyet makamında ancak dümdarlık Vazifesi var.

S a i d N u r s î

* * *

Evet, bu asrin ehemmiyetli ve mânevî ve ilmî bir Mürşidi olan Risalet-ün-Nurun Hey'et-i Mecmuası, sair şahsî büyük Mürşidler gibi kendine muvafik ve Hakikat-ı İlmiyesine münâsib bir kaç nevi'de ve bilhassa Hakaik-ı İmaniyenin izharında, intişarında azim Kerametleri olduğu gibi; üç Keramet-i Zâhiresi bulunan "Mu'cizat-ı Ahmedîye" (A.S.M.), **Onuncu Söz, Yirmidokuzuncu Söz** ve "**Âyet-ül-Kübrâ**" gibi çok Risaleleri dahi, herbiri kendine mahsus Kerametleri

bulunduğunu çok emareler ve vâkıalar bana kat'î kanaat vermiş. **Hattâ sekeratta bulunan Talebelerine, İmanını kurtarmak için, Mürşid gibi yetiştiğine müteaddit vâkıalar şüphe bırakmıyor.** Hem bir saat Tefekkür bir sene İbadet-i Nafile hükmünde, bir misal "**Hizb-ül-Ekber**"dir diye müşahede ettim ve kanaat getirdim.

Bir sual-cevap olarak yazdiğim bir Fikrayı, size de faidesi olur ihtimaliyle beyan ediyorum. Şöyled ki:

Evliya Divanlarını ve Ulemanın Kitablarını çok mütalâa eden bir kısım zatlar tarafından soruldu: "Risale-in-Nurun verdiği Zevk ve Şevk ve İman ve İz'an onlardan çok kuvvetli olmasının sebebi nedir?"

E l c e v a b : Eski mübarek Zatların ekseri Divanları ve Ulemanın bir kısım Risaleleri, İmanın ve Mârifetin Neticelerinden ve Meyvelerinden ve Feyizlerinden bahsederler. Onların zamanlarında, İmanın Esasatına ve Köklerine hücum yok idi ve Erkân-ı İman sarsılmıyordu. Şimdi ise, Köklerine ve Erkânına şiddetli ve cemaatli bir surette taarruz var. O Divanlar ve Risalelerin çoğu, Has Mü'minlere ve Ferd'lere hitab ederler. Bu zamanın dehşetli taarruzunu def'edemiyorlar. **Risale-i Nur ise, Kur'anın bir mânevî Mu'cizesi olarak İmanın Esasatını kurtarıyor ve mevcud ve muhkem İmandan istifade cihetine değil, belki çok deliller ve parlak bürhanlar ile İmanın İsbatına ve Tahakkukuna ve Muhaftazasına ve şübehattan kurtarmasına Hizmet ettiğinden, herkese bu zamanda ekmek gibi, ilâç gibi lüzumu var olduğunu dikkatle bakanlar hükmediyorlar.**

O Divanlar derler ki: "Veli ol, gör, Makamata çıkış, bak; Nurları, Feyzleri al." Risale-i Nur ise der: "Her kim olursan ol, bak, gör; yalnız gözünü aç, Hakikati müşahede et, Saadet-i Ebediyenin anahtarını olan İmanını kurtar."

Hem Risalet-ün-Nur, en evvel tercümanının nefsinin iknaa çalışır, sonra başkalara bakar. Elbette nefsi emmaresini tam ikna eden ve vesvesesini tamamen izale eden bir Ders, gayet kuvvetli ve hâlisdir ki, bu zamanda cemaat şekline girmiş dehşetli bir şahs-ı

mânevî-yi dalâlet karşısında tek başıyla galibane mukabele eder.

Hem Risalet-ün-Nur, sair Ulemanın eserleri gibi yalnız Aklın ayağı ve nazariyle Ders vermiyor ve Evliya misilli yalnız Kalbin Keşif ve Zevkiyle hareket etmiyor; belki Aklın ve Kalbin İttihad ve İmtizacı ve Ruh ve sair Letâifin Teavünü ayağıyle hareket ederek Evc-i A'lâya uchar, taarruz eden felsefenin değil ayağı, belki gözü yetişemediği yerlere çıkar, Hakaik-ı Îmâniyeyi kör gözüne de gösterir.

S a i d N u r s î

* * *

MÂNEVÎ BİR İHTAR İLE BİR-İKİ İNCE MES'ELEYİ YAZIYORUM

B i r i n c i s i : Geçen sene Ramazan-ı Şerifte Ehl-i Sünnetin Selâmeti ve Necatî için edilen pek çok Duaların şimdilik âşikâre kabûlleri görünmemesine hususî iki sebep ihtar edildi.

B i r i n c i S e b e b : Bu asrın acib hâssasındandır ki: Elması Elmas bildiği halde, camî ona tercih eder. Bu asırdaki Ehl-i Îmanın fevkâlâde safderunluğu ve dehşetli cânileri âlicenâbâne afvetmesi ve bir tek Haseneyi, binler seyyiati işleyen ve binler mânevî ve maddî Hukuk-u İbadî mahveden adamdan görse, ona bir nevi taraftar çıkmasıdır. Bu suretle ekall-i kalil olan ehl-i dalâlet ve tuğyan, safdil taraftar ile ekseriyet teşkil ederek, ekseriyetin hatâsına terettüp eden musibet-i âmmenin devamına ve idamesine, belki teşdidine Kader-i İlâhîye fetva verirler, "Biz buna müstehakız" derler. Evet Elması bildiği halde, yalnız zaruret-i kat'îyye suretinde şîşeyi ona tercih etmeye Ruhsat-ı Şer'iyye var. Yoksa küçük bir ihtiyaçla veya tama' veya hafif bir korku ile tercih edilse, eblehane bir cehalet ve hasarettir; tokata müstehak eder. Hem âlicenâbâne afvetmek ise: Yalnız kendine karşı cinayeti afvedebilir, kendi hakkından vazgeçse hakkı var; yoksa başkaların Hukukunu çiğnayan cânilere afüvkârane bakmağa hakkı yoktur, zalemeye şerik olur.

İ k i n c i S e b e b : İzin olmadığından yazılmadı.

İ k i n c i M e s ' e l e : Kardeşlerim! Eskişehir Hapishanesinde,

Âhir Zamanın hâdisatı hakkında gelen Rivayetlerin te'villeri mutabık ve doğru çıktıkları halde Ehl-i İlim ve Ehl-i Îman onları bilmemelerinin ve görmemelerinin Sırrını ve Hikmetini beyan etmek niyetiyle başladım, bir-iki sahife yazdım, perde kapandı, geri kaldı. Bu beş senede beş-altı defa aynı mes'eleye müteveccih olup muvaffak olamıyorum. Yalnız o mes'elenin teferraatından bana aid bir mes'eleyi beyan etmek ihtar edildi. Şöyledir ki:

Hürriyetin bidayetinde, Risalet-ün-Nurdan çok evvel, kuvvetli bir ümid ve îtikad ile Ehl-i Îmanın me'yusiyetlerini izale için "**İstikbalde bir Işık var, bir Nur görüyorum**" diye müjdeler veriyordum. Hattâ hürriyetten evvel Talebelerime Beşaret ederdim. Tarihçe-i hayatımda Abdurrahman'ın yazdığı gibi, "**Sünihat**" misilli Risalelerde dahi, "Ben bir Işık görüyorum" diye dehşetli hâdiselere karşı o ümid ile dayanıp mukabele ederdim. Ben de herkes gibi, o ışığı siyaset âleminde ve hayat-ı içtimaiye-i İslâmiyede ve çok geniş bir dairede tasavvur ediyordum. Halbuki hâdisat-ı âlem, iki harb-i umumî ile beni o gaybî ihbara ve Beşarette bir derece tekzib edip ümidi kırdı. Birden bir İhtar-ı Gaybî ile kat'î kanaat verecek bir surette Kalbime geldi ki: "Ciddî bir alâka ile senin eskidenberi tekrar ettiğin; Işık var bir Nur göreceğiz diye Müjdelerin Te'vili ve Tefsiri ve Tâbiri sizin hakkınızda, belki Îman cihetile Âlem-i İslâm hakkında dahi ehemmiyetli Risalet-ün-Nurdur. Bu bir Işıktır ki, seni şiddetli alâkadar etmiş idi. Ve bu bir Nurdur ki, eskide tahayyül ve tahmininle geniş dairede, belki siyaset âleminde gelecek mes'udane ve dindarane hâletlerin ve vaziyetlerin mukaddimesi ve müjdecisi iken, bu muaccel Işığı o müeccel Saadet tasavvur ederek eski zamanda siyaset kapısıyle onu arıyordun.

Evet, otuz-kırk sene evvel, bir Hiss-i Kablel-Vuku' ile hissettin. Fakat nasıl kırmızı bir perde ile siyah bir yere bakılsa karayı kırmızı görür, sen dahi doğru gördün, fakat yanlış tatbik ettin, siyaset cazibesi seni aldattı."

S.N.

* * *

EMİN İLE FEYZİNİN ÜSTADLARININ GARİB VAZİYETİNE VE RİSALE-İ NURUN ACİB EHEMMİYETİNE DELÂLET EDEN BİR SUALLERİ VE ÜSTADLARININ ONLARA VE EMSALLERİNE VERDİĞİ BİR CEVAPTIR

S u a l : Âlem-i İslâmın mukadderatıyla ciddî alâkadar olan bu cihan harbinin dehşetli zamanlarında ellî gün kadar, (Şimdi yedi seneden geçti; aynı hal devam ediyor. Hem ne soruyor ve ne de merak eder.) Her gün Hizmetinizde bulunan bizlerden bir defacık sormadınız. Acaba bu büyük hâdiseden daha büyük diğer bir Hakikat mı hükmediyor ki, bunu ehemmiyetten iskat ediyor; yahut onunla meşgul olmanın bir zararı mı var?. diye Üstadımızdan sorduk. O da:

E l c e v a b : **Diyor ki:** Evet, bu cihan harbinden daha büyük bir Hakikat ve daha a'zam bir Hâdise hükmettiği için, şu cihan harbi Ona nisbeten çok ehemmiyetsiz düşüyor. Çünkü bu cihan harbinde iki hükümet küre-i arzin hâkimiyeti için mürafaa ve muhakeme dâvasında bulunmaları içinde iki muazzam Dinin musalâha ve sulh mahkemesine barışmak dâvası açılarak ve dinsizliğin dehşetli cereyanı da Semavî Dinlerle mücahede-i azîmesi başladığı hengâmada, nev'-i beşerin sosyalist tabakasıyle burjuvalar taifesinin mahkeme-i kubralarında açılan dâvalarından çok mühim öyle bir Dâva açılmış ve öyle muazzam bir Hakikat meydana çıkmış ki, o Dâvanın tek bir adama isabet eden mikdarı bu cihan harbinden daha büyktür. İşte o Dâva da budur ki:

Şu zamanda herbir Mü'min için, belki herkes için küre-i arz kadar bir bâkî tarla ve o tarla baştan başa bahçeler ve kasırlarla müzeyyen ebedî bir mülk almak veya o mülkü kaybetmek Dâvası açılmış. Demek herbir tek adamın başına öyle bir Dâva açılmış ki; eğer ingiliz alman kadar serveti ve kuvveti olsa ve aklı da varsa, yalnız o Dâvayı kazanmak için bütününyü sarfedecek. Elbette bu Dâvayı kazanmadan evvel başka şeylere ehemmiyet veren, divanedir. Hattâ o Dâva o derece tehlikeye düşmüş ki, bir Ehl-i Keşfin müşahedesyle, bir yerde ecel elinden terhis tezkeresini alan kırk adamdan bir adam kazanabilmiş, otuz dokuzu kaybetmiş.

İste bu ehemmiyetli, azîm Dâvayı kazandıracak ve yirmi sene-denberi

tecrübeler ile ondan sekizine o Dâvayı kazandıran bir Dâva vekili bulunsa, elbette Aklı başında her adam, o Dâvayı kazandıran öyle bir Dâva vekilini Vazifeye sevkedecek olan bir Hizmete her hâdisenin fevkînde ehemmiyet vermeğe mükelleftir. İşte o Dâva vekilinin bu asırda birisi belki birincisi Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyannın İ'caz-ı Mânevîsinden süzülen ve çıkan ve tevellüd eden Risale-i Nur olduğunu binler Onun ile o Dâvayı kazananlar şahiddir.

Evet, bu küre-i arza me'muriyetle gönderilen her insan, burada misafir ve fâni olduğu ve mahiyeti bir Hayat-ı Bâkiyeye müteveccih bulunduğu kat'iyyen tahakkuk etmiştir. O her insan, bu zamanda Hayat-ı Ebediyesini kurtaracak olan istinad noktaları sarsıldılarından bu dünyasını ve içinde bütün alâkadar ahbabını ebedî terketmekle beraber, bu dünyadan binler derece daha mükemmel bir bâki mülkü de kaybetmek veya kazanmak dâvası başına açılmış. Eğer İman vesikası olmazsa ve Berâti ve Senedi olan İtikadı sağlam bir surette elde etmezse, o Dâvayı kaybeder. Acaba bu kaybettiği şey'in yerini hangi şey doldurabilir?

İste bu Hakikata binaen, benim ve Kardeşlerimin her birimizin yüz derece Aklı ve Fikri ziyadeleşse, bu muazzam Vazife-i Kudsiyenin Hizmetine ancak kâfi gelebilir. Sair mes'elelere bakmak, bize fuzulî ve mâlâyâni olur. Yalnız bu kadar var ki, Risale-i Nur Şâkirdlerinin bir kısmı öteki dâvalar içinde bulunduğu ve lüzumsuz ve sebepsiz bâzan bize akılsızların tecavüzleri ve taarruzları zamanında zaruret derecesinde, istemeyerek muvakkaten bakmışız. Hem bu hakikî ve pek büyük Dâvanın haricindeki Dâvalara ve boğuşmalara alâkadarane fikren ve kalben karışmak zararlıdır. Çünkü böyle geniş ve siyasi ve heyecan veren dairelere dikkat eden ve onlarla meşgul olan bir adam, kısa bir daire içinde Vazifedar olduğu ehemmiyetli Hizmetlerinden geri kalır veya şevki kırılır. Hem o geniş ve câzibedâr siyaset ve boğuşma dairelerine dikkat eden, bâzan kapsılr; Vazifesini yapamadığı gibi, Selâmet-i Kalbini ve Hüsn-ü Niyetini ve İstikamet-i Fikrini ve Hizmetindeki İhlâsı kaybetmese de o ittihâm altında kalabilir. Hattâ mahkemedede bana bu noktadan hücum ettikleri zaman dedim: "Güneş gibi Hakikat-ı İmaniye ve Kur'aniye, yerdeki muvakkat ışıkların cazibe-sine tâbi' ve âlet olmadığı gibi, o Hakikati cidden tanıyor,

değil küre-i arzdaki hâdisata, belki Kâinata da alet edemez dedim, onları susturdum." İşte Üstadımızın cevabı bitti, biz de bütün kuvvetimizle tasdik ettik.

Risale-i Nur Şâkirdlerinden
E m i n , F e y z i

* * *

[Bir Mektubun parçasıdır. Bu makam münasebetine binaen yazıldı.]

Aziz Sîddîk Kardeşlerim!

Sakın dünya cereyanları, hususan siyaset cereyanları ve bilhassa harice bakan cereyanlar sizi tefrikaya atmasın, karşınızda ittihad etmiş dalâlet firkalarına karşı sizi perişan etmesin. "Elhubbu Fillâh" "Velbüzü Fillâh" Düstur-u Rahmânî yerine -el'iyâzû billâh- "Elhubbu fissiyaseti velbüzü lissiyaseti" düstur-u şeytanî hükümederek, Melek gibi bir Hakikat Kardeşine adavet ve "el-hannâs" gibi bir siyaset arkadaşına muhabbet ve tarafdarlıkla zulmüne rıza gösterip cinayetine mânen şerik eylemesin.

Evet, bu zamandaki siyaset, Kalbleri ifsad edip asabî ruhları azab içinde bırakır. **Selâmet-i Kalb ve istirahat-ı Ruh istiyen adam, siyaseti bırakmalı.** Evet, şimdi küre-i arzda herkes ya kalben, ya ruhen, ya aklen, ya bedenen gelen musibetten hissedarlıktan azab çekiyor, perişandır. Bilhassa ehl-i dalâlet ve ehl-i gaflet Merhamet-i Umumiye-i İlâhiyyeden ve Hikmet-i Tâmme-i Sübhaniyeden habersiz olduğundan, nev'-i beşere rikkat-i cinsîye, alâkadarlık cihetile kendi eleminden başka nev-i beşerin şimdiki elîm ve dehşetli elemleri ile dahi müteellim olup azab çekiyor. Çünkü lüzumsuz ve mâlâyâni bir surette Vazife-i Hakikiyelerini ve elzem işlerini bırakıp âfâkî ve siyasi boğuşmalara ve Kâinatın hadiselerini merakla dinleyerek karışarak Ruhlarını sersem, Akıllarını gevezeye etmişler. **"Zarara razı olana merhamet edilmez"** mânâsında

آل راضی بالضَّرِّ لَا يُنْظَرُ لَهُ Kaide-i Esasiyesiyle, şefkat hakkını ve merhamet liyakatını kendilerinden selbetmişler. Onlara acınmayacak ve şefkat edilmez ve lüzumsuz başlarına belâ getiriyorlar.

Ben tahmin ediyorum ki, bütün küre-i arzin bu yangınında ve firtinalarında Selâmet-i Kalbini ve İstirahat-ı Ruhunu muhafaza eden ve kurtaran bu memlekette Risalet-ün-Nur Dairesine

Sadakatle girenlerdir. Çünkü onlar, Risalet-ün-Nur'dan aldıkları İman-ı Tahkikî Derslerinin Nuriyle ve Göziyle herseyde Rahmet-i İlâhiyyenin izini, özünü, yüzünü görüp herseyde Kemal-i Hikmetini, Cemal-i Adaletini müşahede ettiklerinden, Kemal-i Teslimiyet ve Rıza ile -Rububiyet-i İlâhiyyenin icraatından olan musibetlere karşı Teslimiyetle gülerek karşılıyorlar, rıza gösteriyorlar ve Merhamet-i İlâhiyyeden daha ileri şefkatlerini sürmüyorlar ki elem ve azab çeksinler. İşte bu Hakikata binaen, değil yalnız Hayat-ı Uhreviyenin, belki dünyadaki hayatın dahi Saadet ve Lezzetini istiyenler, hadsiz tecrübeyle Risalet-ün-Nur'un İmanî ve Kur'anî Derslerinde bulabilir ve buluyorlar.

Said Nursî

* * *

EHEMMİYETLİ BİR HOCANIN ÜSTAD HAKKINDA ZİYADE HÜSN-Ü ZANNINI TA'DİL ETMEK MÜNASEBETİYLE EMİN VE FEYZİNİN O HOCAYA GÖNDERDİKLERİ BİR MEKTUB

Aziz, Sâdîk ve Muhterem Hoca Haşmet Efendi,

Sizin Müceddid hakkındaki Mektubunuzu hayretle okuduk, Üstadımıza söylediğim. Üstadımız diyor ki: "Evet, bu zamanda hem İman ve Din, hem hayat-ı içtimaiye ve Şeriat, hem Hukuk-u Âmme ve Siyaset-i İslâmiye için gayet ehemmiyetli bir Müceddid ister. Fakat en ehemmiyetlisi, Hakaik-ı İmaniyyeyi muhafaza noktasındaki tecdid, en mukaddes ve en büyüğüdür. Şeriat ve hayat-ı içtimaiye ve siyasiye daireleri, ona nisbeten ikinci, üçüncü, dördüncü derecede kالiyor. Rivayet-i Hadîsiyede Tecdid-i Din hakkındaki ziyade ehemmiyet ise, İmanî Hakaikdeki tecdid itibarıyledir. Fakat efkâr-ı âmmede ve hayat-perest insanların nazarında zâhiren geniş ve hâkimiyet noktasında câzibedar olan hayat-ı içtimaiye-i İslâmiye ve Siyaset-i Dîniye cihetleri daha ziyade ehemmiyetli göründüğü için, o adese ile o nokta-i nazardan bakıyorlar, mâna veriyorlar.

Hem bu üç vezaif birden bir şahista veyahut bir cemaatte bu zamanda bulunması ve mükemmel olması ve birbirini cerhetmemesi, pek uzak, âdetâ kabil görülmüyor, Âhir Zamanda Al-i Beyt-i Nebevî-nin Cemaat-ı Nuraniyesini temsil eden Mehdi'de ve Cemaatindeki Şahs-ı Mânevîde ancak içtima' edebilir. Cenâb-ı Hakka

hadsız şükür olsun ki, bu asırda Risalet-ün-Nurun hakikî Şâkirdlerinin Şahs-ı Mânevîsi Hakaik-ı İmaniye muhafazasında Tecidid Vazifesi yaptırmıştır. Yirmi senedenberi o Vazife-i Kudsiyede te'sirli ve fâtihanе Neşriyatıyla gayet dehşetli ve kuvvetli zendeka ve dalâlet hûcümuna karşı tam mukâbele edip yüz binler Ehl-i İmanın İmanlarını kurtardığını kırk bin adam şehadet eder. Amma benim gibi âciz ve zaif bir bîçârenin böyle binler derece haddimden fazla bir yükü yüklenmek tarzında bîçâre şâhsımı medar-ı nazar etmemeli" diyor ve size Selâm ediyor. Biz de Zât-ı Âlinize ve oradaki Risalet-ün-Nur ile alâkadar olanlara Selâm ediyoruz.

Risale-i Nur Şâkirdlerinden
E m i n , F e y z i

* * *

ÜSTADIMIZIN EHEMMİYETLİ BİR MEKTUBUDUR

**Gayet ciddî bir ihtar ile bir Hakikatı beyan etmeğe lüzum var.
Şöyle ki:**

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبُ إِلَّا اللَّهُ Sırriyle Ehl-i Velayet, gaybî olan şeyleri,

bildirilmez bilmezler. En büyük bir Veli dahi hasminin hakikî hâlini bilmedikleri için haksız olarak mübareze etmesini Aşere-i Mübeşerenin mâbeynindeki muharebe gösteriyor. Demek iki Veli, iki Ehl-i Hakikat, birbirini inkâr etmekle makamlarından sukat etmezler. Meğer bütün bütün Zâhir-i Şeriata muhalif ve hatâ bir İctihad ile hareket edilmiş ola.

وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ

daki Ulûvv-ü Cenab Düsturuna ittibaan ve Avâm-ı Mü'minînin Şeyhlerine karşı hüsn-ü zanlarını kırmamakla İmanlarını sarsılmadan muhafaza etmek ve Risale-i Nurun Erkânlarının haksız îtirazlara karşı haklı, fakat zararlı hiddetlerinden kurtarmak lüzumuna binaen ve ehl-i ilhadın iki Taife-i Ehl-i Hakikatın mâbeynindeki husumetten istifade ederek birinin silâhiyle, itiraziyle ötekini cerhedin, ötekinin delilleriyle berikini çürüttüp ikisini de yere vurmak ve çürütmekten içtinaben Risale-in-Nur Şâkirdleri; bu mezkûr beş Esasa binaen, muarızlara hiddet ve tehevvrürle ve mukâbele-i

bilmisil ile karşılaşamamalı, yalnız kendilerini muhafaza için müsa-lâhakârâne medar-ı itiraz noktaları âzah etmek ve cevab vermek gerektir. Çünkü bu zamanda enaniyet çok ileri gitmiş, herkes kameti miktarında bir buz parçası olan enaniyetini eritmeye, bozmuyor, kendisini mâzur biliyor. Ondan nîza çıkmıyor, Ehl-i Hak zarar eder, ehl-i dalâlet istifade ediyor.

İstanbulda malûm itiraz hâdisesi îma ediyor ki, ilerde meşrebinin çok beğenilen bâzı zatlar ve hodgâm bâzı sofî-meşreb ve nefs-i emmaresini tam öldürmiyen ve hubb-u câh vartasından kurtulmayan bâzı ehl-i işâd ve ehl-i hak, Risalet-ün-Nur ve Şâkirdlerine karşı kendi meşreblerini ve mesleklerinin revacını ve etbâllarının hüsn-ü teveccühlerini muhafaza niye-tiyle itiraz edecekler. Belki dehşetli mukâbele etmek ihtimali var. **Böyle hâdiselerin vukuunda bizlere i'tidal-i dem ve sarsılmamak ve adavete girmemek ve o muarız taifenin de rüesalarını çürütmemek** gerekir.

Fâşetmek hatırlıma gelmiyen bir Sırrı fâşetmeyece mecbur oldum. Şöyle ki:

Risale-i Nurun Şâhs-ı Mânevîsi ve o Şâhs-ı Mânevîyi temsil eden Has Şâkirdlerinin Şâhs-ı Mânevîsi "**Ferid**" makamına mazhar oldukları için, değil hususî bir memleketin Kutbu, belki ekseriyet-i mutlaka ile Hicazda bulunan Kutb-u A'zamın tasarrufundan hariç olduğu ve Onun hükmü altına girmeğe mecbur değil. Her zamanda bulunan iki "İmam" gibi, Onu yâni Kutb-u A'zamı tanımağa mecbur olmuyor. Ben eskide Risale-i Nurun Şâhs-ı Mânevîsini o imamlardan birisini zannediyordum. Şimdi anlıyorum ki, **Gavs-ı A'zamda "Kutbiyet"** ve **"Gavsiyet"**le beraber **"Ferdiyet"** dahi bulunduğuandan, **Âhir Zamandaki Şâkirdlerinin bağlılığı Risalet-ün-Nur O Ferdiyet Makamının Mazharıdır**. Gizlen-meğe lâyik olan bu Sîrr-ı Azîme binaen, Mekke-i Mükterreme'de dahi farz-ı muhal olarak Risale-in-Nur aleyhinde bir itiraz Kutb-u A'zamdan dahi gelse, Risale-in-Nur Şâkirdleri sarsılmayıp o mübarek Kutb-u A'zamın itirazını iltifat ve selâm suretinde telâkki edip teveccühünü de kazanmak için medar-ı itiraz noktaları o büyük Üstadlarına karşı âzah ile ellerini öpmektir.

Evet Kardeşlerim!

Bu zamanda öyle dehşetli cereyanlar ve hayatı ve cihâni sarsacak hâdiseler içinde, hadsiz bir Metanet ve İ'tidal-i Dem ve nihayetsiz

bir Fedakârlık taşımak gerektir.

Evet, **يَسْتَحِبُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ** Âyetinin Sırr-1

İşârîsiyle, Âhireti bildikleri ve Îman ettikleri halde, dünyayı Âhirete severek tercih etmek ve kırılacak şîşeyi bâkî Elmasa bilerek rıza ve sevinçle tercih etmek ve âkîbeti görmiyen kör hissiyatın hükmîyle hazır bir dirhem zehirli bir lezzeti ileride bir batman safi lezzete tercih etmek, bu zamanın dehetli bir marazı, bir musibetidir. O musibet Sırrıyla Mü'minler dahi bâzan ehl-i dalâlete taraftar olmak gibi dehetli hatâda bulunuyorlar. **Cenâb-ı Hak, Ehl-i Îmani ve Risale-i Nur Şâkirdlerini bu musibetlerin serrinden muhofaza eylesin, **أَمِينٌ!****

Said Nursî

* * *

S u a l : "Îşarât-1 Kur'aniye Risalesinde Fatiha'nın Sîrat-1 Müstakîm Ashabı ki

الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ لَا تَزَّدُ الْ طَّاغِيَّةُ مِنْ أُمَّتِي... حَتَّى يَأْتِي اللَّهُ بَأْمِرِهِ Âyetinin târif eylediği tâife içinde, hem ilâ âhir Hadîsinin Âhir Zamanda gösterdiği Mücahidler içinde, hem **الَّذِينَ أَمْنَوْا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَالْعَصَرِ** Sûresinin ile başlayan üç Cümlesinde mâna-yı işârî ile hususî bir surette dahil bir ferdin Risale-i Nur Şâkirdleri olduğuna sebeb nedir ve vech-i tahsisi nedir?"

E l c e v a b : Sebebi ise:

Risale-i Nur, yüze yakın Din Tîlsimlerini ve Hakaik-1 Kur'aniye Muammalarını hall ve keşfetmiştir ki; herbir Tîlsimin bilinmemesinden çok insanlar şübehata ve şükûka düşüp, tereddütlerden kurtulmayıp bâzan Îmanını kaybederdi. Şimdi bütün dinsizler toplansa, o Tîlsimlerin keşfinden sonra galebe edemezler. Yirmisekizinci Mektub'ta "Înayât-1 Seb'a" da bir kısmına işaret edilmiş, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**, bir zaman o Tîlsimler müstakîl bir Risalede cem'edilecek.

Said Nursî

SALÂHADDİN'İN FIKRASINDAN BİR PARÇADIR

Bir vakit, Tosya'dan Kastamonu'ya gelirken beraberimde Risale-i Nurun "Lem'a"ları ve "Şua"ları vardı. Haşre dair bir mebhas okuyordum. Kamyon yokuşları tırmanıyordu. Havanın ve makinenin harareti bana ağırlık ve fikrime de "Bu Risale-i Muazzam bir Mu'cize-i Kur'aniyedir; başka sahada Mu'cize gösterebilir mi? Halbuki Mu'cize Enbiyalara mahsustur, Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmdan sonra Mu'cize gösterilmeyecektir" Mülâhazası esnasında kamyon, müdhiş sadmelerle üç taklada yirmibeş-otuz metre yerden aşağıya yuvarlandı. Şehadet getiriyordum. Yaralı miyim diye kendimi yokladım, yüzbin şükür hicbir yaram yok. Korkarak doğruldum. Şoförün kafası parçalanmış, ah of çekiyor. Etrafımı tedkik ettim; şoför tarafından camlar hurdahaş olmuş; benim tarafimdaki ince cam bile kırılmamış. O anda bunun büyük bir Keramet olduğunu, Mu'cize olmadığını ve bir daha böyle maceralı şeyleri tefekkür etmemek için Kerametkârane Risale-i Nurun bir tokadı olduğunu anladım.

**Risale-i Nur Şâkirdlerinden
Salâhaddin Çelebi**

* * *

Aziz Sîddîk Kardeşlerim!

Risale-i Nurun Hakkaniyetine ve Ehemmiyetine dair bir İmza-yı Gaybî hükmünde bu mecmuanın gösterdiği kıymet Risale-in-Nurda bulunduğu, bu zamanın dehşetli firtınaları isbat ediyor.

Evet Kardeşlerim, Hazret-i İsa Aleyhisselâm İncil-i Şerifte demiş ki:

"Ben gidiyorum, tâ size Tesellici gelsin." Yâni Hazret-i Ahmed Aleyhissalâtü Vesselâm gelsin demesiyle, Kur'anın besere gayet büyük bir neticesi, bir gayesi, bir hediyesi, Teselliidir. Evet, bu dehşetli Kâinâtın firtınaları ve zeval tâhirbatları ve bu boşluk nihayetsiz fezada hersey ile alâkadar olan insan için Teselliyi ve İstimdat Noktalarını Kur'an veriyor. En ziyade o Teselliye muhtaç, bu zamandır ve en ziyade kuvvetli bir surette o Teselliyi isbat eden, gösteren Risale-i Nur'dur. Çünkü zulümât ve evhamın menbaî olan

tabiatı O delmiş geçmiş, Hakikat Nuruna girmiş. Yirmidokuzuncu ve Otuzuncu ve Onaltinci Sözler gibi ekser parçalarında, Hakaik-ı İmanının yüzə Tılsımlarını Keşf ve İzah edip Aklı inkârdan, tereddüdlerden kurtarmış. İşte bu Hakikat içindir ki; bu çok usandırıcı zamanda, usandırmayacak bir tarzda çok tekrar ile Aklı başında olanları Risale-i Nur ile meşgul ediyor.

Re'fet Mektubunda demiş: "Ne vakit bir araya gelsek, Sözler'den birisini açıp okuruz, tatlı tatlı istifade edip Üstadımızla görüşürüz. Hem Risale-i Nur'un en bariz hâsiyeti usandırmamaktır. Yüz def'a okunsa, yüz birincide yine zevk ile okunabilir." demiş. Doğru söylemiş.

Yalnız, Risale-i Nurun Tercümanı hakiki Vazifesinin haricinde dünyadaki istikbaliyata nadiren ara sıra bakması zâhirî bir müşevvheşiyet verir. Meselâ: Bundan otuz-kırk sene evvel, "Bir Nur gelecek, bir Nur Âlemi göreceğiz" demiş ve o mânatı geniş bir dairede ve siyasette tasavvur etmiş. Hem bundan ondört, onbeş sene evvel, "Dinsizliği çevirenler müdhiş Semavi Tokatlar yiyecekler" diye büyük geniş küre-i arz dairesindeki hâdiseyi dar bir memlekette ve mahdut insanlarda tasavvur etmiş. Halbuki istikbal, o iki İhbar-ı Gaybîyi tasavvurun pek fevkînde tefsir ve tâbir eyledi. Eski Said'in "Bir Nur Âlemi göreceğiz" demesi, Risale-i Nurun Dairesinin mânasını hissetmiş, geniş bir daire-i siyasiye tasavvur ettiği gibi; Sırr-ı **إِنَّا أَعْطَيْنَا** da "Onuç, ondört sene sonra dinsizliği, zendekayı neşredenler müdhiş tokatlar yiyecekler" deyip geniş bir Hakikati dar bir dairede tasavvur etmiş. İstikbal o iki Hakikati tâbir ve tefsir eyledi. Başta Isparta olarak Risale-i Nur Dairesi evvelki Hakikati pek parlak ve güzel bir surette gösterdiği gibi, ikinci Hakikati da medeniyet-i sefihenin tuğyânının ve maddiyuluk (**Hâşıye**) taununun aşılamasını çeviren ve idare eden ervah-ı habisenin başlarına gelen bu dehşetli Semâvî

إِنَّا أَعْطَيْنَا Tokatlar geniş bir dairede Sırr-ı **إِنَّا أَعْطَيْنَا**nın Hakikatını tam tamına isbat etmiş.

Sual : Risale-i Nur kat'î bürhanlara istinaden hükümleri aynı aynına te'vilsiz, tâbirsiz Hakikat çıkması ve yalnız İşaret-i Tevafukiye ve Sünihat-ı Kalbiyeye itimaden Beyanatı, böyle dünyevî olan

---

(Hâşıye): Evet maddiyuluk tâununun hastalığı nev-i besere bu dehşetli sıtmayı ve küre-i arza bu titremeyi vermiştir.

mesail-i istikbaliyede neden tâbire ve te'vile muhtaç oluyor? diye hatırlıma geldi.

Böyle bir cevap ihtar edildi ki: Gaybî istikbal-i dünyevîde başa gelen hâdisatı bildirmemekte Cenab-ı Erhamürrâhimînin çok büyük bir Rahmeti saklandığı ve gaybî gizlemekte çok ehemmiyetli bir Hikmeti bulunduğu cihetle, gaybî şeyleri haber vermekten yasak edip, yalnız müphem ve mücîmel bir surette ya İlham veya İhtar ile bir emareyi vesile ederek Keşfiyyatta ve Rü'ya-yı Sâdîkada bir kısım gaybî Hakikatlarını ihsas eder ve o Hakikatların hususî suretleri vukuundan sonra bilinir.

Said Nursî

* * *

RİSALE-İ NUR ŞAKİRDLERİNDEN EMİN, HİLMİ, KÂMİL VE FEYZİNİN BİR FIKRASIDIR

Risale-i Nurun kasabalara, cemaatlere Berekete medar olması ve Ona zarar verenlere tokat gelmesi gibi, şahislara da pek zâhir bir surette hem Bereket ve Hüsn-ü Maişet (Ona çalışanlara) ve gaybî tokatlar (Onun aleyhinde çalışanlara) gelmesi bu havalide pek çok hâdiseleri var. Biz kendi nefsimizde, çalıştığımız zaman pek zâhiri bir surette bir Hüsn-ü Maişet bir İnayet gördüğümüz gibi; Risale-i Nurun Erkânından Nazif katî bir surette haber veriyor ki: Üç-dört adam dünya servetinin hatırı için Risale-in Nur aleyhinde toplanıp münafikane bir tedbir kurdukları hengâmada, üç gün sonra o üç adamin haneleri ve dükkânları yanıp binler lira zayıatla tokat yediler.

Hem bir dessas ve casus adam Risalet-ün-Nur Şâkirdleri aleyhinde çalışıyordu ki, onları hapse attırsın. Bir gün, serbest olarak "Ben bir ip ucu bulamadım ki bunları hapse sokayım. Eğer bir ip ucu bulsam, onları hapse sokacağım" diye ilân ettiği vakitten iki gün sonra bir iş yapıp Risale-i Nur Şâkirdleri yerinde o, iki sene hapse girdi.

Hem bedbaht muannid bir adam şiddetli Risale-i Nur aleyhinde hem Şâkirdlerinin bir Rükñü aleyhinde bulunduğu hengâmada, bir-iki gün sonra meyhaneye gidip içe içe çatlamış orada ölmüş.

Bu nevide çok hâdiseler var. Demek **Risale-i Nur**, dostlara tiryak olduğu gibi, düşmanlara da sâika oluyor.

Hem Gavs-ı A'zamın Üstadımız hakkında:

فَإِنَّكَ مَحْرُوسٌ بِعَيْنِ الْعِنَاءِ Fikrasıyla İnayet ve Teshile daima maz-

har olduğuna ve Tevafuk Risale-i Nurun bir madeni bulunduğuna pek çok emarelerden bu bir-iki gün zarfında küçük ve lâtif, fakat kat'i kanaat veren cüz'î hâdiselerin Tevafukatında gözümüzle gördüğümüz İnâyat-ı Rabbaniyenin nümunelerinden beş altısını beyan ediyoruz ki; onlar bu iki gün zarfında beraber vukua gelmiş.

B i r i n c i s i : Dün Üstadımıza Risale-i Nur'a aid üç Hizmet lâzım geldi... Kimse de yok bizler de uzakta. Merdivenden inip, bir çocuğu bulup bizlere göndermek niyetiyle kapıyı açtı. Risale-i Nurun o üç Hizmetini görecek üç Şâkirdi, fevkâlâde bir tarzda dakikasiyle kapıya gelmişler.

I k i n c i s i : .....

Ü ç ü n e ü s ü : Üstadımız aynı bu gün Emin Kardeşimize dedi:

"Üç-dört aydır her hafta karyesinden buraya gelen hane sahibesi gelmedi. Dört ay oldu kirاسını almadı. Herhalde haber gönderiniz gelsin, kirاسını alsın." dediği aynı vakitte, dört aydanberi gelmiyen o hane sahibesi kapayı vurdu geldi, beş aylık kirاسını aldı.

Üstadımız, bu Hâdise-i İnayetten memnuniyeti için, ona uzak bir nahiyyeden gelen yuvarlak hiç görmediğimiz ve burada bulunmayan bir küçük ekmeği o hane sahibesine verdi. Aynı vakitte yirmi dakika zarfında burada bulunmayan o aynı ekmekten beş misli iki sene Risale-i Nurun bir Kitabını alıp mütalâasının mânevî ücretinin binde bir ücreti olarak geldi. Ve bir parça aşure çorbasını dahi yine o ev sahibesine verdi. Aynen o aşurenin on misli kadar üç lâtif ekmek yine iki sene iki Kitabın okumasına binde bir ücret olarak geldi, gözümüzle gördük.

Hem bu gün, o hane sahibesinin yedi senedir adını bilmediği için Üstadımız ona "İsmin nedir" diye sordu. Dedi: "Hayriye"dir.

Hayriye isminde olmak tefe'üliyle iki saat sonra Hayri namında Risale-i Nurun bir Şâkirdi (Haberimiz yokken İstanbul'a gitmiş. Hem ticaret münasebetiyle iki mühim Şâkirdleri dahi gidip geç kaldılar. Maddî ve mânevî firtinalar münasebetiyle Üstadımız hem onları, hem oradaki mühim bir Şâkirdi için çok merak ediyordu) bu gün o Hayri iki saat o Hayriyeden sonra kapayı açtı, geldi. O üç Şâkird hakkındaki merakı izale etmekle beraber, Üstadın dört aydanberi devam eden "tefarik" namındaki bir kokusu bu gün bitmiş, kendimiz gördük. Hayrinin bir küçük şişe elinde, "İşte size tefarik getirdim." dedi. İşte bu küçük lâtif tefarikdeki Tevafuka

بَارَكَ اللَّهُ dedi.

Bu iki gün zarfında bu küçük nümuneler gibi Üstadımız Mu'cizât-ı Ahmediye'nin (A.S.M.) tashihatıyla meşgul olduğu için çok nümuneler görmüş. Mâdem iki gün zarfında bu kadar İnayâtın cilvelerini görüyoruz. Risale-i Nur Dairesi içinde dikkat edilse, herkes kendi nefsinde Hizmeti derecesinde böyle numuneleri görecektir.

**Risale-i Nur Şâkirdlerinden
Hilmi, Emin, Kâmil, Feyzi, Hâfiż Ahmed**

Evet, ben de tasdik ediyorum
S a i d   N u r s î

* * *

Feyziyle Emin diyorlar : Üstadımız olan Risale-i Nurun ciddî Hakaikleri içinde en tatlı bir fâkihesi Tevafuk olduğu için, Kardeşlerimize yine bu iki gün zarfında küçük bir-iki Tevafuku size bundan evvelki Tevafuka Hâşıye olarak yazıyorum.

Evet, nasılıki Kelimatta ve Kelimat-ı Mektubede Tevafuk bir Kasd, bir İnayet-i Hususiyeyi gösteriyor; bâzan Hârika olup Keramet derecesine çıkıyor, bâzan lâtif bir zaraft veriyor; aynen öyle de: Risale-i Nura aid ve Üstadımıza aid hâdisatta da aynen Kasdfî ve İnayetkârane Tevafuku, akvalde olduğu gibi o eflalde de görüyoruz.

Ezcümle, size yazılan, dört ay gelmiyen hane sahibesi için Emin Kardeşimize dedi: "Haber gönder." tekellümünde onun kapı çalması Tevafuk ettiği gibi, aynı cümleyi bir gün sonra iki defâ

okuduğu zaman, Emin'e dediği Kelimesi okunduğu ânında aşağıdaki kapayı Emin açtı, gelmek zamanı gelmeden geldi. İkinci gün yine başka bir adama okunduğu vakit, Emin'e dediği Kelimesini okuduğu vakit aynı anda yukarı kapayı Emin açtı, gelme âdetine muhalif olarak geldi, girdi. Bu iki Tevafuk hane sahibesinin Tevafukuna Tevafuku gösteriyor ki, en cüz'î işlerimiz de tesadüf değil, Kasdî Tevafuktur.

Hem dört ay evvel bize bir parça tarhana getiren Risale-i Nur Şâkirdlerinden Fuad'in İstanbul'a gidip otuz gün tehirinden, geç kalmaından endişe ettiğimiz aynı günde, onun tarhanası bittiği aynı günde gelmesi Tevafuk etti.

Hem aynı günde bir parça tereyağı (biz de, Üstadımız da bunun Bereketini hissediyorduk) bittiği dakikada, onun mikdarına Tevafuk edip zannımızca aynı yerden aynı mikdar aynı zamanda geldiği gibi; hem buralarda köylerde kül içinde yapılan bir çörek Üstadımızın hoşuna gittiği için sabah - akşam ondan yeyip ve onbeş gün devam eden -ve bittiği aynı günde- aynı çörektен onun akrabasından birisi getirdi, bu Tevafukun hatırları için geri çevirmeden, kabûl etti. Gözümüzle bu lâtif Tevafuktaki şirin İnayât-ı İlâhiyyenin cüz'î cilvelerini gördük ve anladık ki, kör tesadüf işimize karışmıyor. Mânidar Tevafuk Risale-i Nurun Kelimatında ve Hurufatında olduğu gibi, Ona temas eden harekât ve ef'alde dahi manidar Tevafuklar var. İnayete temas ettiği için, en cüz'î birşey de olsa kıymeti büyültür. Böyle uzun yazmak ve ziyade ehemmiyet vermek israf olmaz. Çünkü mânası olan İnayet ve İltifat-ı Rahmet muraddır ve o bahis de mânevî bir şükürdür.

Risale-i Nur Şâkirdlerinden
E m i n , F e y z i

* * *

**RİSALE-İ NUR ECZALARINI MAHKEMEDEN ALIP, BANA
GETİRİP TESLİM EDEN HÂFIZ MUSTAFA'YA HİTABTIR.**

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْتَبْعَثُ بِحَمْدِهِ
 الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَّ كَائِنُهُ بَعْدِ حُرُوفَاتِ رَسَاءِ اللُّورِ

Sen binler safalarla geldin, beni ebedî minnetdar ettin. Ve Sâdik arkadaşların ile Risale-i Nurun serbestiyetine Hizmetiniz o derece büyük ve kıymetdardır, değil yalnız bizi ve Risale-i Nur Şâkirdlerini, belki bu memleketi, belki Âlem-i İslâmı mânen minnetdar ettiniz ki, Ehl-i İmanın imdadına yetişmeye Risale-i Nurun yolunu serbestçe açtiniz. Ben bir senedenberi seni ve seninle beraber Risale-i Nurun bu serbestiyetine çalışanları Hâfız Ali ve Husrev gibi Risale-i Nurun Kahramanlarıyla beraber mânevî Kazançlarımı ve Dualarımı şerik etmişim, hem devam edecek. Buraya kadar yoldaki herbir dakika, bir gün Hizmetde bulunmak gibi beni minnetdar eyledin.

Hâkim-i âdil namını alan malûm Zâtı ve lehimizde onunla beraber çalışanları, bu hakikî adâlete Hizmetleri için, âhir ömrüme kadar unutmayacağım. Altı-yedi aydır onları da aynen mânevî kazançlarımı şerik ediyorum. Bana teslim ettikleri Risalelerin bir kısmını Kardeşlerime cevap vereceğim, bütününy yazsınlar onlara hediye edeceğim. Çünkü onlar, Risale-i Nurun bundan sonraki Hizmetine tam hissedardırlar. Bu mes'elede ben Denizli şehrini kendi karyeme arkadaş edip bütün emvatını ve Ehl-i İmanın hayatı olanlarını hem kendim, hem Risale-i Nurun Talebeleri mânevî kazançlarımıza hissedar etmeye karar verdik. Denizli hapis-hanesini de bir imtihan Medresemiz telâkki ediyoruz ve bizimle alâkadar hem Denizlide, hem hapsinde umumuna ve hususuna ve tam adâletini gördüğümüz mahkeme hey'etine çok Selâm ve Dualar ederiz.

S a i d N u r s î

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

B e s i n c i N o k t a : Risale-i Nur, bu Anadolu memleketine belâların def'ine ehemmiyetli bir vesiledir. Sadaka nasıl belâyi def'ediyor, Onun İntışarı ve Okunması, külli bir Sadaka nev'inde semavî ve arzî belâların def'ine vesile olduğu çok emareler ve çok hâdiselerle tebeyyün etmiş, hattâ Kur'anın İşaretiyle tahakkuk etmiş. Ve Yazmasını ve İntışarını men etmek zamanlarında

dört defa zelzelelerin başlaması ve İntisariyle durmaları ve Anadoluda ekser yerlerde okunması harb-i umumînin Anadoluya girmemesine bir

vesile olduğu Sûre-i **وَالْعَصْرِ** işaret ettiği halde, bu iki ay kuraklık zamanında mahkemenin Risale-i Nurun Beraetine ve vatana menfaatli olduğuna dair kararını mahkeme-i temyiz tasdik ederek tam bir serbestiyetle Risale-i Nurun İntisarı ve Okunmasını beklerken, bütün bütün aksine olarak men'edilmesi ve mahkemedeki Risaleler sahiblerine iade edildiği halde bizi de o cihetce konuşmaktan men'etmeleri cihetiyile belâların define vesile olan bu külli Sadaka-i Mâneviye, belâya karşı çıkamadı, günahımız neticesi kuraklık başladı.

Biz Risale-i Nur Şâkirleri, dünyaya çok ehemmiyet vermediğimizden, dünyaya yalnız Risale-i Nur için baktığımızdan, bu yağmursuzlukta dahi o noktadan bakıyoruz. İşte Denizlide mahkemeye verilen cüz'î bir kısım Risale-i Nur, sahiplerine iadesinin aynı zamanda, burada dahi bir kısım Zatlar yazmağa başlamaları aynı vakitte, bu yağmursuzlukta bir derece Rahmet yağdı. Fakat Risale-i Nurun serbestiyeti cüz'î olmasından, Rahmet dahi cüz'î kaldı.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ yakında benim de Risalelerim iade edilecek, tam serbest ve İntisarı küllileşecek ve Rahmet dahi tam olacak. (**Hâsiye**)

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ بَعْدَ قَطَرَاتِ الْمَطَرِ فِي لَيْلَةِ الرَّغَابِ

Aziz Kardeşlerim!

Size iki puslayı Leyle-i Regaib'den altı saat evvel yazdım. "**Hizb-i Nuriye**" ve Husrev'in kâğıdı ile teslimden sonra, kat'iyyen benim kanaatimda bir nevi' Mu'cize-i Ahmedîye olarak, iki aydanberi mütemadiyen kuraklık ve yağmursuzluk ve her tarafta daima Namazlardan sonra pek çok Duaların akım kaldığı ve herkes me'yusiyetinden derd-i maişet endişesiyle Kalben ağlarken, birden Leyle-i Regaib bütün ömrümde hiç işitmediğim ve başkaları

(**Hâsiye**): Hem aynen öyle oldu, biz gördük.

da işitmendiği, üç saatte yüz def'a, belki fazla tekrarla Melek-i Ra'dın bu yüksek ve şiddetli Tesbihatiyle öyle bir Rahmet yağdı ki, en muannide dahi Leyle-i Regaibin Kudsiyetini ve Hazret-i Risaletin bir derece bir cihette Âlem-i Şehadete teşrifinin umum Kâinatça ve bütün asırlarda

nazar-ı ehemmiyyette ve **رَحْمَةُ الْعَالَمِينَ** olduğunu isbat etti ve Kâinat O Geceyi alkışlıyor diye gösterdi.

Acaba Dualarımızda Isparta bu memleketle beraberdi, bu yağmurda hissesi var mı? merak ediyorum. Şimdiye kadar çok emarelerle Risale-i Nur bir Vesile-i Rahmet olmasından, bu Rahmet îma eder ki, herhalde bir Fütuhati perde altında vardır ve belki serbestiyetine bir işaretdir (**Hâsiye**). Hem burada Lem'aların verdikleri iştîyâk cihetiyle yazıcıların çoğalması, **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** bir nevi' makbul Dua hükmüne geçti.

Risale-i Nur Talebeleri namına
Evet   Evet
M e h m e d ,   C e y l â n

Duanız Muhtaç Kardeşiniz
S a i d   N u r s î

***

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ   الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz Sıddık Kardeşlerim!

Leyle-i Mi'racın, aynı Leyle-i Regâib gibi hiç inkâr edilmez bir tarzda, bir nevi' Mu'cize-i Ahmedîye gibi bir Kerametini ve Kâinatça hürmetini gözümüzle gördük. Şöyle ki:

Nasıl evvelce yazdığını gibi iki ay kuraklık içinde burada hiç yağmur gelmediği, güya Leyle-i Regaibi bekliyor gibi o Mübarek Gecenin gelmesiyle emsalsiz bir gürültü ile Kudsiyetini burada gösterdiği gibi; aynen öyle de: O gecedenberi buraya bir katre yağmur düşmediği halde, yirmi günden sonra aynen Mi'rac Gecesi birdenbire öyle bir Rahmet yağdı

ki, dinsizlerde şüphe bırakmadı ki; Sâhib-ül-Mi'rac **رَحْمَةُ الْعَالَمِينَ** olduğunu gibi, Onun Mi'rac Gecesi de bir Vesile-i Rahmettir. Hem Ehl-i İmanın İmanlarını kuvvetlendirdiği gibi, me'yusiyetlerini de bir derece izâle etti.

(Hâsiye): Sonra tahakkuk etti ki; aynı zamanda hem Fütuhati hem serbestiyeti perde altında tahakkuk etmiş.

Hâl-i âlemi bilmiyorum, fakat hissediyorum ki: Ehl-i Îman hem haricî birkaç tarafta tazyikat, hem dahilî endişeler ve kuraklıktan gelen derd-i maişet ve nokta-i istinadı dünyaca bulamamaktan ehemmiyetli bir me'yusiyetin te'siriyle, hattâ İbadete karşı bir fütur gelmişti. Birden Mi'rac gecesi, burada Kerametiyle Leyle-i Regaîbin Kerametini takviye ederek, Ehl-i Îmana bildirdi ki: "Siz sahipsiz değilsiniz. Kâinat kabzasında bulunan bir Zatin, Âleme Rahmet gönderdiği bir İstinadgâhınız vardır." diye me'yusiyet ve endişelerini kısmen izale eylesdi.

Hem Risale-i Nurun bir Silsile-i Kerametini teşkil eden Tevafuk, bu hâdisede hiç tesadüfe havale edilmez bir tarzda üç-dört Tevafukla, Leyle-i Mi'rac ve Leyle-i Regaib hüremetlerinde **Risale-i Nurun** da bir hissesi var olduğunu gördük.

B i r i n c i T e v a f u k : İbtida ve İntiha-i Terakkiyat-1 Hayat-1 Ahmediyenin ünvanları olan Leyle-i Regaib ve Leyle-i Mi'rac bu kuraklık zamanında kesretli Rahmette Tevafuklarıdır.

İ k i n c i T e v a f u k : Bu günlerde Husrev'in Tevafuklu yazdığı "Mi'rac Risalesi"ni burada Risale-i Nur Talebeleri şevke gelip aynen Tevafukunu, hattâ yedi "fakat, fakat, fakat" Kelimelerinin parlak Tevafukunu gösteren Nûshaları yazdılar, bitirdiler. Ben de tashih ediyordum, başkaları da okuyordular. Birden Mi'rac Gecesi kesretli Rahmeti ile gelmesi, Risale-i Nurun yazılması ve Husrev'in Mi'rac Risalesi ve İntişarı dahi bir Vesile-i Rahmet olduğunu Talebelerine bir kanaat verdi. İki-üç Tevafuk daha var. Bize katî kanaat veriyor ki; tesadüf içinde yoktur. Doğrudan doğruya bu muannid zamanda Şeâir-i İslâmiyenin ehemmiyetlerini göstermeğe bir işaretettir. Umum Kardeşlerime Selâm ve Mi'raclarını tebrik ederim.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz
Said Nursî

Evet, Üstadımızı tasdik ediyoruz.
Mehmed, Mehmed, Osman, İbrahim, Ceylân, Hayri v.s..

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Aziz Siddık Kardeşlerim!

B i r S u a l : "Tevafukla bu Keramet nasıl kat'î sabit oluyor?"
diye Kardeşlerimizden birisinin sualine küçük bir cevaptır.

E l c e v a b : Bir şeyde Tevafuk olsa, küçük bir emare olur ki; onda bir Kasid var, rastgele bir tesadüf değil. Ve bilhassa bir Tevafuk birkaç cihette olsa, o emare tam kuvvetlesir. Ve bilhassa yüz ihtimal içinde iki şey'e mahsus ve o iki şey birbiriyle tam münasebetdar olsa, o Tevafukdan gelen işaret sarih bir delâlet hükmüne geçer ki, bir Kasd ve İrade ile ve bir maksad için o Tevafuk olmuş, tesadüfun ihtimali yok.

İşte, bu Mes'ele-i Mi'raciye de aynen böyle oldu. Doksan dokuz gün içinde yalnız Leyle-i Regaib ve Leyle-i Mi'raca yağmur ve Rahmetin Tevafuku.. ve o iki Gece ve Güne mahsus olması, daha evvel ve daha sonra olmaması ve ihtiyac-1 şedidin tam vaktine muvafakatı.. ve "Mi'raciye Risalesi"nin burada çoklar tarafından şevk ile Kiraat ve Kitabet ve Neşrine rastgelmesi.. ve o iki Mübarek Gecenin birbiriyle bir kaç cihette Tevafuk etmesi.. ve mevsimi olmadığı halde acib gürültülerle, sönmeyecek maddî - mânevî zemin gürültüleriyle feryadlarına tehditkârane ve tesellidarane Tevafuk etmesi.. ve Ehl-i Îmanın me'yusiyetinden teselli aramalarına ve dalâletin savletinden gelen vesvese ve zâfiyete karşı Kuvve-i Mânevîyenin takviyesini istemelerine tam Tevafuku.. ve bu Geceler gibi Şeâir-i İslâmiyeye karşı hürmtsizlik edenlerin hatâlarına bir tekdir olarak "Kâinat bu Gecelere hürmet eder, neden siz etmiyorsunuz?" diye mânasında kesretli Rahmetle Şeâir-i İslâmiyeye karşıhattâ Semavat ve Fezâ-yı Âlem hürmetlerini göstermekle Tevafuk etmesi... Zerre mikdar insafi olan bilir ki, bu işde hususî bir Kasd ve İrade ve Ehl-i Îmana hususî bir İnayet ve Merhamettir, hiçbir cihetle tesadüf ihtimali olamaz. Demek Hakikat-1 Mi'râc bir Mu'cize-i Ahmedîye (A.S.M.) ve Keramet-i Kübrâsı olduğu.. ve Mi'râc merdiveni ile göklere çıkması ile Zât-1 Ahmedîyenin (A.S.M.) Semavat ehline Ehemmiyetini ve Kîymetini gösterdiği gibi, bu seneki Mi'râc da zemine ve bu memleket ahalisine Kâinatça Hürmetini ve Kîymetini gösterip bir Keramet gösterdi.

Duanıza muhtaç Kardeşiniz
S a i d N u r s î

Aziz Siddik Kardeşlerim!

Bizim kat'iyyen sek ve şüphemiz kalmadı ki: **Bu Hizmetimizin neticesi olan Risale-i Nurun serbestiyetini değil yalnız biz ve bu Anadolu ve Âlem-i İslâm alkışlıyor, takdir ediyor; belki Kâinat dahi memnun olup cevv-i sema ve feza-yı âlem alkışlıyor ki**, üç-dört ayda bir yağmura şiddet-i ihtiyaç varken gelmedi, yalnız Ankara teslim kararına Tevafuk eden Leyle-i Regaibdeki emsalsiz ve gürültülü Rahmetin gelmesi ve Denizlide Mahkemenin bilfiil teslimine karar vermesi, yine Leyle-i Mi'rac'da aynen Risale-i Nurun bir Rahmet olduğuna işareten Leyle-i Regaibe Tevafuk ederek kesretle Melek-i Ra'd'in alkışlamasıyle ve Rahmetin Emirdağında gelmesi o teslim kararına Tevafuk etmesi ve bir hafta sonra, demek Denizlide vekillerimizin eliyle alınması hengâmlarında, yine aynen Leyle-i Mi'raca ve Leyle-i Regaibe Tevafuk ederek aynen onlar gibi Şâbân-ı Şerifin bir Cum'a gecesinde kesretli Rahmet ve yağmurun bu memlekette gelmesi onlara Tevafuklarıyla kat'î kanaat verir ki; Risale-i Nurun müsaderesine ve hapsine dört zelzelelerin Tevafuku küre-i arzca bir itiraz olduğu gibi, bu Emirdağ memleketinde dört ay zarfında yalnız üç Cum'a gecesinde ki, biri Leyle-i Regaib ve biri Leyle-i Mi'rac, biri de Şâban-ı Muazzamın birinci Cum'a Gecesinde Rahmetin kesretle gelmesi ve Risale-i Nurun da serbestiyetinin üç devresine tam tamına Tevafuk etmesi, küre-i havaiyenin bir tebriki, bir müjdesidir ve Risale-i Nur dahi mânevî bir Rahmet, bir yağmur olduğuna kuvvetli bir işarettir.

Ve en lâtif bir emare de şudur ki: Dün, birdenbire bir serçe kuşu pencereye geldi, pencereye vurdu. Biz uçurmak için işaret ettik, gitmedi. Mecbur olduk, dedim: "Pencereyi aç, o ne diyecek?" Girdi, durdu.. tâ bu sabaha kadar; sonra o odayı ona bıraklık, yatak odama geldim. Bu sabah çıktım, kapayı açtım; yarımdakikada döndüm, baktım, **قدوس قدوس** zikrini yapan bir kuş odamda gördüm, gülerek dedim: "Bu misafir ne için geldi?" Tam bir saat bana baktı, uçmadı, ürkmedi. Ben de okuyordum. Bir saat bana baktı; ekmek bıraktım, yemedi; yine kapayı açtım, çıktım, yarımdakikada geldim; o misafir de kayboldu. Sonra bana Hizmet eden çocuk geldi, dedi ki: "Ben bu gece gördüm ki, merhum Hâfız Ali'nin (R.H.) Kardeşi yanımıza gelmiş." Ben de dedim: "Hâfız Ali ve Husrev gibi bir Kardeşimiz buraya gelecek." Aynı günde iki saat sonra çocuk geldi, dedi: "Hâfız Mustafa geldi. Hem Risale-i Nurun serbestiyetinin müjdesini, hem mahkemedeki

Kitablarını da kısmen getirdi. Hem serçe kuşunun ve benim rü'yamın hem Kuddüs kuşunun tâbirini isbat etti ki, tesadüf olmadığını gösterdi. Acaba emsâlsiz bir tarzda hem serçe kuşu acib bir surette, hem Kuddüs kuşu garib bir surette gelip bakması, sonra kaybolması ve mâsum çocuğun rü'yası tam tamına çıkması, hem Risale-i Nurun Hâfız Ali gibi bir Zâtîn eliyle buraya gelmesinin aynı zamanına Tevafuku hiç tesadüf olabilir mi? Hiçbir ihtiyimali var mı ki bir Beşaret-i Gaybiye olmasın? (**Hâsiye**) Evet, bu mes'ele küçük bir mes'ele değil, Kâinat ve hayvanat ile dahi alâkadardır.

Evet, Risale-in-Nur serbestiyetinden ben Risale-i Nurun bir Şâkirdi olmak îtibariyle kendi hisseme düşen bu kâr ve neticeyi binler altın lira kadar kazancım var kanaat ediyorum. Başka yüz binler Risale-i Nur Şâkirdleri ve Takviye-i Îmana muhtaç Ehl-i Îmanın istifadeleri buna kıyas edilsin.

Evet, Dinin ve Şeriatın ve Kur'anın yüzden ziyade Tılsımlarını, Muammalarını hall ve keşfeden ve en muannid dinsizleri susturup ilzam eden ve Mi'rac ve Haşr-i Cismanî gibi sırf Akıldan çok uzak zannedilen Kur'an Hakikatlarını en mütemerrid ve en muannid feyle-soflara ve zındıklara karşı güneş gibi isbat eden ve onların bir kısmını Îmana getiren Risale-i Nur Eczaları, elbette Küre-i Arzi ve küre-i havaiyeyi kendi ile alâkadár eder ve bu asrı ve istikbali kendi ile meşgul edecek bir Hakikat-ı Kur'aniyedir ve Ehl-i Îman elinde bir Elmas Kılıncıtır.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Emirdağında Kardeşiniz
Said Nursî

(Hâsiye): Hem bu kuşların **Risale-i Nur**'la alâkadarlıklarını te'yid eden çok emareler var. Ezcümle, o kuşların alâkadarlığını gösteren Mektub Milâs'a gittiği aynı vakitte garib bir tarzda Kuddüs kuşu o Mektubun meâlini vaziyetiyle te'yid ettiği gibi; aynı Mektub İnebolu'da geceleyin okunurken büyük bir gece kuşu hârika bir tarzda pencereye gelip, kanadiyle vurup, durup dinlemesi; aynı Mektub Sava'da okunurken bir def'a iki çekirge üstüne gelip, durup neticeye kadar durmaları; bir def'a da serçe ve bülbül kuşları aynı Mektubun okunmasında pervane gibi uçup alâkadarlık göstermeleri ve Isparta'da Husrev'in evinde aynı Mektub okunurken, bülbül kuşu hilâf-î âdet salona gelmesi, alâkadarlığını göstermesi gibi çok emareler, bu Keramet-i Nuriyyeyi te'yid ediyor.

RİSALE-İ NURUN KAHRAMANI HUSREV TARAFINDAN KALEME ALINMIŞTIR

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Risale-in-Nur'un Kerametlerindendir ki: Üstadımız Radiyallahü Anhü çok def'a Risalelerde: "Ey mülhidler ve ey zındıklar! **Risale-in-Nura ilişmeyiniz. Eğer ilişirseniz, yakında sizi bekliyen belâlar, sel gibi başınıza yağacaktır.**" diye on senedenberi kerratla söylüyorlardı. Bu hususta şahid olduğumuz felâketlerden:

B i r i n c i s i : Dört sene evvel Erzincan'da ve İzmir civarında vukua gelen hareket-i arz olmuştur. O vakitler münâfiklar, desiselerle Isparta mintikasında Sava ve Kuleönü ve civarı köylerdeki Risale-i Nur Talebelerine iliştiler. Otuz-kırk kadar Risale-i Nur Talebelerini "Camie gitmiyorsunuz, tâkiyye giyiyorsunuz, Tarikat Dersi veriyorsunuz." diye mahkemeye sevketmişlerdi. Cenâb-1 Hak, İzmir civarını ve Azerîleri ve civarındaki halkı dehşetler içinde bırakınca zelzeleler ile Risale-i Nurun bir Vesile-i Def'i Belâ olduğunu gösterdi. Bu zelzelelerden bir hafta sonra, mahkemeye sevkedilmiş olan o Kardeşlerimizin hepsi beraet ettirilerek kurtulmuşlardır.

I k i n c i s i : Yine vakit vakit Risale-i Nur Talebelerinin arkalarında koşmakta devam eden mülhidler, Hatt-ı Kur'an ile çocuk okuttuklarını bahane ederek Ispartada müteveffa Mehmed Zühtü (Rahmetullahi Aleyh) ile Sava Karyesinden Hâfız Mehmed (Rahmetullahi Aleyh) ismindeki iki Risale-in-Nur Talebesine hücum etmişler. Nur Dersini okuyan çocukları, bu iki Kardeşimizin evlerinden alınan Risale-i Nur Eczalariyle birlikte mahkemeye sevkedilmiş. Merhum Mehmed Zühtü, para cezasıyla mahkûm edilmek istenilmiştir. Neticede, merkezi Erbaa ve Tokat'da vukua gelen ikinci bir korkunç zelzele ile Cenâb-1 Hak, Risale-in-Nur bir Vesile-i Def-i Belâ olmakla Şâkirdlerine yardım ederek Üstadlarının verdiği haberin sıhhatini tasdik etmek için o Kardeşimizi beraet ettirmiş ve alınan bütün Risale-i Nur Eczalarını kendilerine iade ettimiştir.

Ü ç ü n c ü s ü ise : İçinde bulunduğumuz Denizli Hapishanesindeki musibetin başımıza gelmesine sebep olan o münâfiklar;

rumî bin üçyüz ellidokuz senesinde tekrar başta Sevgili Üstadımız olduğu halde, bize ve Risale-in-Nura hâcüm ettiler. Bir kısmımızı Ispartadan topladılar, bir kısmını Çivrilden Isparta'ya getirdiler, Sevgili Üstadımızı da yalnız olarak Kastamonu'dan Isparta'ya sevkettiler. Daha başka vilayetlerden de arkadaşlarımız Isparta'ya getirilmişti. Ehl-i garazın iğfâline kapılan Isparta adliyesi, Risale-in-Nurun gayesi haricinde bulunan cepheerde, bizce mânası olmayan ithamlar altında bizi sıkıyordu. Bilhassa Kîymetdar Üstadımızı daha çok tazyik ettikleri vakit, Üstadımıza lüzumlu lüzumsuz bir çok sualler açan Isparta müddeiumumîsinin: "Bu belâlar dediğin nedir?" diye olan sualine cevaben: Evet demiş, zîndiklar eğer Risale-in-Nura ve Şâkirdlerine ilişseler, yakında bekliyen belâların hareket-i arz suretiyle geleceğini.. söylemişti.

Daha sonra bizi Denizli'ye sevkettiler. Kastamonu, İstanbul, Ankara dahil olmak üzere on vilayetten adliyelere sevkedilen yüzü mütecaviz Risale-i Nur Talebelerinin bir kısmı bırakılmış, yetmiş kişiden ibaret olan bir diğer kısmı da Denizli'de "Medrese-i Yûsuфиe" namını alan hapside bulunuyordu. Bizim bütün müracaatlarımıza sudan cevap veriliyor, Sevgili Üstadımız daha çok tazyik ve sıkıntı içerisinde yaşıttırılıyor, ufûnetli, rutûbetli, zulmetli, havasız bir yerde bütün bütün konuşmaktan ve temastan men'edilmek suretiyle haps-i münferidde azap çektiriliyordu.

İşte bu sıralarda Denizli zindanının bu dehsetli ıztırablarını geçirermekte idik. Allah'tan başka hiçbir İstinadgâhları bulunmayan bu bîcârelerin bir kısmı Kastamonu'dan, diğer bir kısmı İnebolu'dan, diğer bir kısmı da İstanbul'dan henüz gelmemişlerdi. Şu vatanın her köşesinde Hak ve Hakikat için çırınan ve saf Kalbleriyle Necatları için Rabb-i Rahîmlerine iltica eden pek çok mâsumların Semâvâtî delip geçen ve Arş-ür-Rahmâna dayanan âhları boşâ gitmedi. Allah-ü Zülcelâl Hazretleri, o mübarek Üstadımızın Isparta'da söylediği gibi, mâsumları Cennete götüren, zâlimleri Cehenneme yuvarlayan dehsetli bir diğer zelzeleyi gönderdi. Karşısında Risale-in-Nur Müdafaâ vaziyetinde bulunmamasından çok haneler harab oldu, çok insanlar enkaz altında ezildi, çokları sokak ortalarında kaldı. Henüz memleketlerinin hâpishanelerinde bulunan Kardeşlerimizden Kastamonu'dan Mehmed Feyzi ve Sâdîk ve Emin ve Hilmi ve İnebolu'dan Ahmed Nazif, Denizli Hâpishanesine sevkedildiklerinde şu malûmatı verdiler:

"Zelzele tam gece saat sekizde başladı. Bütün arkadaşlar, **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**

Zikrine devam ediyorduk. Zelzele bütün şiddetiyile devam etmekte idi. O sırada hâtırımıza geldi: Risale-in-Nuru aşkla ve bir saik ile üç-beş defa

Şefaatçı ederek Cenâb-ı Hak'dan halâs istedik **الْحَمْدُ لِلَّهِ**, derhal sâkin oldu.

Kastamonu'da ise, o gece kal'adan kopan çok büyük bir taş, aşağıya yuvarlanarak bir haneyi ezmiş, birçok hanelerde yarıklar, çıkışıklıklar olmuş, birkaç ev çökmüş, hükümet binası yarılmış, daha bunun gibi hasârat ve zayıyat olmuş. Fakat zelzele her gün olmak suretiyle bir müddet devam etmiş. Tosya'da bin beş yüz ev harab olmuş, ölü ve yaralı mikdari çok fazla imiş. Kargı ve Osmancık tamamen, Lâdik ve sair mahallerde zayıyat fazla mikdarda imiş. İnebolu'da bir Minarenin alemi eğrilimiş, ufak tefek çatlaklıklar olmuş, hasârat ve zayıyat olmamış."

Ahmed Nazif, Emin, Sâdîk, Mehmed Feyzi

Üçüncü olan bu hareket-i arzdan sonra, yine Risale-in-Nura ve Talebelerine ve Müellifine hücum eden ehl-i garazın sözünü dinliyen adliye, aynı tarzda bizi sıkıktı devam ediyordu. Zendeka tarafdarları, mübarek Üstadımızın ihbarları olan ve Risale-i Nurun büyük Kerametlerinden olup zelzeleler eliyle gelen beliyelere ehemmiyet vermek istemiyorlardı. Risale-in-Nurun İlâhî ve Kur'anî Hakikatlarına karşı cephe alan bu zümrenin başına bir **dördüncü** tokat daha geldi.

Garibi şu ki, biz şubatın üçüncü günü mahkemeye çağrılmıştık. İztirab ve elemleri içinde yüreklerimizi ağlatan hastalıklı haliyle kendisinden sorulan suallere cevap vermek için altmışbeş kadar Talebesinin önünde ayağa kalkan Mübaret Üstadımızın cevapları arasında "O zindikların dünyaları başlarını yesin ve yiyecek!" Kelimeleri, tekrar tekrar hey'et-i hâkimenin yüzlerine karşı ağızından dökülüyordu. Bir kaç defa mahkemeye gidip geldikten sonra, 7 Şubat 1944 tarihli İstanbul'da münteşir "Hemşehrî" ismindeki bir gazete elime geçti. Gazete okumaya ve radyo dinlemeye hevesli olmamaklımla beraber, "yirminci asırın medenileriyiz!" diyerek bu günde terakkîyat-ı beşeriyyeti kendilerinden bilen, Allah'ı unutan, Âhirete inanmayan insanların başlarına

Cenâb-ı Hakkın, motorlu vasıtalar eliyle nasıl ateşler yağırdığını, o münkirlerin dünkü Cennet hayatlarının bugünkü Cehennemî hâlât içinde nasıl geçmekte olduğunu bilmek ve Risale-in-Nurun Bereketiyle Anadolu-yu bu dehşetli ateş yağmurundan nasıl muhafaza etmekte olduğunu görmek ve şükretmek hâletinden gelen bir merak ile bazı bu gibi havadisleri sorardım ve dinlerdim.

İşte bu gazetenin de harb boğuşmalarına aid resimlerine bakıyorum. Nazarına çarpan büyük yazı ile yazılmış bir sütunda, Anadolunun yirmibir vilayetini sarsan ve subatın birinci gününün gecesinde sabaha karşı herkes uykuda iken vukua gelen ve pek çok zayıata mâl olan dehşetli bir zelzeleyi haber veriyordu. Derhal, subatın üçünde mahkemedede Sevgili Üstadımızın hey'et-i hâkimeye "**zindiklarin dünyalari başlarını yesin ve yiyecek**" diye tekrar tekrar söylediği sözleri hatırladım. "Eyvah!" dedim, "Risale-i Nur İslâh eder, ifsad etmez, îmar eder, harab etmez; mes'ud eder, perîşan etmez" diye söyleyken, "Aksıyle bizi ve Risale-in-Nuru ittiham etmek, Hâlikin hoşuna gitmiyor." dedim.

İşte, merkezi Gerede, Bolu ve Düzce olan bu kanlı zelzele, Risale-in-Nurun dördüncü bir Kerameti idi. Bu gazete şu malûmatı veriyor: Ankara, Bolu, Zonguldak, Çankırı ve İzmit vilayetlerinde fazla kayıplar varmış. Geredede ikibin ev yıkılmış, yıkılmayan evler de oturulmayıacak derecede harab olmuş, binden fazla ölü varmış, enkaz altından mütemadiyen ölü çıkartılıyormuş. Düzcede zarar çokmuş, ölü ve yaralıların mikdari malûm değilmiş. Ankara'da yüz üç ölü ve bir o kadar da yaralı varmış. Bine yakın ev yıkılmış. Debbâghanede iki ev çökmüş, bazı köylerde sarsıntıyı müteâkib yangınlar olmuş. İlk sarsıntı çok kuvvetli olmuş, sarsıntıyı yer altından gelen bir takım gürültüler tâkib etmiş. Bolu'dan ve diğer yerlerin köylerinden bir hafta geçtiği halde henüz malûmat alınamıştır. Diğer bir yerde ikiyüz ev yıkılmış, onbir ölü varmış. Bolu ile telgraf ve telefon hatları kesilmiş, zelzele mintikasında şiddetli bir kar fırtınası hüküm sürüyormuş. İzmitte zelzele olurken şimşekler çakmış, şehir birkaç saniye aydınlichkeit içinde kalmış. Birçok yerlerde halk çırıçıplak sokaklara fırlamış. Dünyanın bütün rasathaneleri bu büyük Anadolu zelzelesini kaydetmiş. Bir ingiliz rasathanesi sarsıntıının çok harab edici olduğunu bildirmiştir. Sinop'da aynı günde çok korkunç bir fırtına olmuş, gök gürültüleri ve şimşeklerle gittikçe şiddetini artırmıştır.

Daha sonra başka bir gazetede tamamlayıcı ve hayret verici şu malumatları gördüm: Zelzeleden evvel kediler, köpekler üçer beşer olarak toplanmışlar, düşünceli, üzünlü gibi alık alık birbirine bakarak bir müddet beraber oturmuşlar, sonra dağılmışlar. Gerek zelzele olurken ve gerekse olmadan evvel ve olduktan sonra da bu hayvanlardan hiçbiri görünmemiş, kasabalarдан uzaklaşarak kırlara gitmişler. Bir garibi de şu ki: Bu hayvanlar isyanımızdan mütevellid olarak başımıza gelecek felâketleri lisan-ı halleriyle haber verdiklerini yazıyorlar da biz anlamıyoruz diyerek taaccüb ediyorlar.

İşte Üstadımız Bediüzzaman, uzun senelerdenberi: "**Zındıklar Risale-in-Nura dokunmasınlar ve Şâkirdlerine ilişmesinler. Eğer dokunurlar ve ilişirlerse, yakından bekliyen felâketler onları yüz def'a pişman edecek!**" diye Risale-in-Nur ile haber verdiği yüzler hâdisat içinde işte zelzele eliyle doğruluğunu imza ederek gelen dört Hakikatlı felâket daha.

Cenâb-ı Hak bize ve Risale-in Nura taarruz edenlerin Kalblerine İman ve başlarına Hakikati görecek Akıl ihsan etsin, bizi bu zindanlardan, onları da bu felâketlerden kurtarsın, **أَمِينٌ!**

Mevkuf
H u s r e v

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

Aziz, Sıddık Kardeşlerim!

Şimdiye kadar gizli münâfiklar, Risale-i Nura kanunla, adliye ile ve âsâyîş ve idare noktasından hükûmetin bazı erkânını iğfal edip tecavüz ediyorlardı. Biz müsbet hareket ettiğimiz için, mecburiyet olduğu zaman tedâfüî vaziyetinde idik. Şimdi plânları akim kaldı. Bil'akis tecâvüzleri Risale-i Nurun Dairesini genişlettirdi. Bu def'a yeni hurufla "**Asâ-yı Mûsa**"yı tab'etmek niyetimiz, ihtiyarımız olmadığı halde, tecavüz vaziyeti Risale-i Nura veriliyor gibidir. Bu hâdisenin ehemmiyetli bir Hikmeti şu olmak gerektir:

Risale-i Nur, bu mübarek vatanın mânevî bir halâskârı olmak cihetiyle şimdi iki dehşetli mânevî belâyi defetmek için matbuat âlemi ile tezahüre başlamak, Ders vermek zamanı geldi veya gelecek gibidir zannederim.

O d e h ş e t l i b e l â d a n b i r i s i : Hıristiyan dînini mağlûb eden ve anarşiliği yetiştiren şimalde çıkan dehşetli dinsizlik cereyanı bu vatanı mânevî istilâsına karşı Risale-in-Nur, Sedd-i Zülkarneyn gibi bir Sedd-i Kur'ânî Vazifesini görebilir ve Âlem-i İslâmın bu mübarek vatanın ahalisine karşı pek şiddetli itiraz ve ittihamlarını izale etmek için matbuat lisaniyle konuşmak lâzım gelmiş diye Kalbime ihtar edildi.

Ben dünyanın halini bilmiyorum. Fakat avrupada istilâkârane hükümeden ve edyan-ı semâviyeye dayanmamış dehşetli cereyanın istilâsına karşı Risale-i Nur Hakikatları bir kal'a olduğu gibi, Âlem-i İslâmın ve asya kıt'asının hâl-i hâzırdağı itiraz ve ittihamını izale ve eskideki Muhabbet ve Uhuvvetini iade etmeye vesile olan bir Mu'cize-i Kur'âniyedir. **Bu memleketin vatanperver siyasileri çabuk aklını başına alıp Risale-i Nuru tab'ederek resmî neşretmeleri lâzımdır ki, bu iki belâya karşı Siper olsun.** Acaba bu yirmi sene zarfında Îman-ı Tahkikîyi pek kuvvetli bir surette bu vatanda neşreden Risale-i Nur olmasaydı, bu dehşetli asırda acib inkılâb ve infilâklarda bu mübarek vatan Kur'ânını, Îmanını dehşetli sadmelerden tam muhafaza edebilir miydi? Her ne ise... **Risale-i Nura daha vatana, idareye zararı dokunmak bahanesiyle tecavüz edilmez, daha kimseyi o bahane ile inandıramazlar;** fakat cepheyi değiştirip, din perdesi altında bazı saf-dil hocaları veya bid'a tarafdarı veya enaniyetli sofi meşreblileri bazı kurnazlıklarla Risale-i Nura karşı iki sene evvel İstanbul'da ve Denizli civarında olduğu gibi istimâl etmek ve Risale-i Nura ve Şâkirdlerine ayrı bir cephede tecavüz etmeye münafiklar çabalıyorlar.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ muvaffak olamazlar. **Risale-i Nur Şâkirdleri; tam ihtiyatla beraber, bir taarruz olduğu vakitte münakaşa etmesinler, aldırmasın-**lar. **Aldanan Ehl-i İlim ve Îmansa, dost olsunlar,** "Biz size ilişmiyoruz. Siz de bize ilişmeyiniz... Biz Ehl-i Îmanla Kardeşiz." **deyip yataştırsınlar.**

Sâniye : Mübareklerin pehlivanı hem Abdurrahman,

hem Lütfi, hem Büyük Hâfız Ali mânalarını taşıyan büyük Ruhlu Küçük Ali Kardeşimiz bir sual soruyor. Halbuki o suâlin cevabı Risale-i Nurda yüz yerde var."Risale-i Nurun Erkân-ı İmaniye hakkında bu derece kesretli tahşidatı ne içindir? Bir Ümmî Mü'minin İmanı büyük bir Vefînin İmanı gibidir, diye eski hocalar bize Ders vermişler?" diyor.

E l c e v a b : Başta "Âyet-ül-Kübrâ" Merâtib-i İmaniye bahislerinde ve âhire yakın Müceddid-i Elf-i Sâni İmam-ı Rabbânî Beyanı ve Hükmü ki: **Bütün Tarîkatların müntehası ve en büyük maksadları, Hakaik-ı İmaniyenin inkişafıdır. Ve bir Mes'ele-i İmaniyenin kat'iyetle vuzuhu, bin Kerametlerden ve Keşfiyatlardan daha iyidir.**" ve Âyetül-Kübrânın en âhirdeki ve "Lâhika"dan alınan o Mektubun parçası ve tamamının beyanatı cevap olduğu gibi, "**Meyve Risalesi**"nin Tekrarat-ı Kur'âniye hakkında Onuncu Mes'elesi, Tevhid ve İman Rükünleri hakkında tekrarlı ve kesretli Tahşidat-ı Kur'aniyenin Hikmeti, aynen bitamamıha Onun Hakikî Tefsîri olan Risale-i Nurda cereyan etmesi de cevaptır.

Hem, İmanın Tahkikî ve taklidî ve icmâlî ve tafsîlî ve İmanın bütün tehâcümata ve vesvese ve şüphelere karşı dayanıp sarsılmamasını beyan eden Risale-i Nur parçalarının izahatı, büyük Ruhlu Küçük Ali'nin Mektubuna öyle bir cevaptır ki, bize hiçbir ihtiyaç bırakmıyor.

I k i n c i C i h e t : İman, yalnız icmâlî ve taklidî bir tasdika münhasır değil; bir çekirdekten, tâ büyük hurma ağacına kadar ve eldeki âyinede görünen misâlî güneşten tâ deniz yüzündeki aksine, tâ güneşe kadar mertebeleri ve inkişâfları olduğu gibi, İmanın o derece kesretli Hakikatları var ki, binbir Esmâ-i İlâhiyye ve sair Erkân-ı İmaniyenin Kâinat Hakikatlarıyla alâkadâr çok Hakikatları var ki, "**Bütün İlimlerin ve Mârifetlerin ve Kemalât-ı İnsaniyenin en büyüğü İmandır ve İman-ı Tahkikîden gelen tafsilli ve bürhanlı Mârifet-i Kudsiyedir.**" diye Ehl-i Hakikat ittifak etmişler.

Evet, İman-ı taklidî, çabuk şüphelere mağlûb olur. Ondan çok kuvvetli ve çok geniş olan İman-ı Tahkikîde pek çok merâtîp var. O merâtiblerden İlmelyakîn mertebesi, çok bürhanlarının kuvvetleriyle binler şüphelere karşı dayanır. Halbuki taklidî İman, bir şüpheye karşı bazan mağlûb olur.

Hem İman-ı Tahkikînin bir mertebesi de Aynelyakîn derecesidir ki, pek çok mertebeleri var, belki Esmâ-i İlâhiyye adedince tezâhür dereceleri var, bütün Kâinatı bir Kur'an gibi okuyabilecek derecesine gelir.

Hem bir mertebesi de Hakkalyakîndir. Onun da çok mertebeleri var. **Böyle İmanlı Zatlara şübehat orduları hücum da etse bir halt edemez.** Ve Ulemâ-i Îlm-i Kelâmin binler cild Kitabları, akla ve mantığa istinaden te'lif edilip, yalnız o Mârifet-i İmaniyyenin bürhanlı ve aklî bir yolunu göstermişler. Ve Ehl-i Hakikatin üzericalar Keşfe, Zevke istinaden o Mârifet-i İmaniyyeyi daha başka bir cihette izhar etmişler. Fakat, Kur'anın Mu'cizekâr Cadde-i Kübrâsı, gösterdiği Hakaik-ı İmaniye ve Marifet-i Kudsîye; o Ulemâ ve Evliyanın pek çok fevkinde bir kuvvet ve yüksekliktedir. **İşte Risale-i Nur bu câmi' ve külli ve yüksek Mârifet caddesini tefsir edip, bin senedenberi Kur'an aleyhine ve İslâmiyet ve İnsâniyet zararına ve adem âlemleri hesabına tahribatçı külli cereyanlara karşı Kur'an ve İman namına mukabele ediyor, müdafaa ediyor. Elbette hadsiz tahşidata ihtiyacı vardır ki, o hadsiz düşmanlara karşı dayanıp Ehl-i İmanın İmanını muhafazasına Kur'an Nuriyle vesile olsun.** Hadîs-i Şerifte vardır ki: **Bir adam seninle İmana gelmesi, sana sahra dolusu kırmızı koyunlardan daha hayırlıdır. Bâzan bir saat Tefekkûr, bir sene İbadetten daha hayırlı olur.** Hattâ Nakşîlerin hâfi Zikre verdiği büyük ehemmiyet, bu nevi Tefekkûre yetişmek içindir. Umum Kardeşlerime birer birer Selâm ve Dua ediyoruz.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Kardeşiniz
Said Nursî

* * *

[Risale-i Nurun Has Şâkirdlerinden ve ehemmiyetli eski mualimlerden ve Îmanı kuvvetli olan büyük Muallimleri temsîl eden Hasan Feyzi'nin Sikke-i Tasdîk-i Gaybî'den aldığı bir ilhamla Risale-i Nur hakkında ve O Nurun Menba'ı ve Esası olan Nur-u Muhammedî (A.S.M.) ve Hakikat-ı Kur'an ve Sîrr-ı Îman târifinde bu Kasideyi yazmış:]

Ahmed yaratılmış O büyük Nur-u Ehadden
Her zerrede Nurdur, O Ezelden hem Ebedden.

Bir Nur ki odur hem yüce hem Lâyetenâhi
Ol Fahr-i Cihan Hazret-i Mahbub-u Îlâhî.

Parlattı cihani bu güzel Nur-u Muhammed (A.S.M.)
Halkolmasa, olmaz idi bir zerre ve bir ferd.

Ol Nuru ânin, her yeri her zerreyi sarmış
Baştan başa her dem bu kesif zulmeti yarmış.

Bir Nur ki odur sâde ve hem Lâyetezelzel
Âri ve berî cümleden üstün ve mükemmel.

Bir Nur ki bütüün zerrede o nüümâyân,
Bir Nur ki verir Kalblere hem Aşk ile Îman.

Bir Nur ki eğer olmasa ol Nur hele bir an
Baştan başa zulmette kalır hem de bu ekvan.

Bir Nur ki değil öyle muhat, hem dahi mahsur..
Bir Nur ki eder Kalbi de pürnur, çeşmi de pürnur.

Bir Lem'adir andan, şu büyük şems ve kamerler.

*Hep işte O Nurdan bu acâib koca Âlem,
Halk oldu O Nurdan yine Cennetle Cehennem.*

*Şek yok ki O Nurdur okunan Hazret-i Kur'an...
Ol Nur-u Ezel hem Sebeb-i Hilkat-i İnsan..*

*Herşey'e Odur Mebde' ve Asıl ve Esas hem,
Ondan görünür nev'-i beşer böyle mükerrem.*

*Bir zerre değil, Bahr-i Muhit O Bahr-i Müinirden,
Hem nasıl beşer hiç kalyor hepsi de birden.*

*Şek yok ki cihan, Katre-i Nurundan O Nurun,
Şek yok ki bu can, Zerre-i Nurundan O Nurun.*

*Sönsün diye üflense, o derya gibi kaynar,
Söndürmeğe hem kimde aceb zerre meçâl var.*

*Söndürmeğe kalkmıştı asırlar dolu küffar
Kahreledi her hepsini ol Hazret-i Kahhâr.*

*Hep sönmüş asırlar; yanıyor sönmeden ol
Tarihe sorun, kimdir O Nur, hem kim imiş menfur.*

*Alnında yanan Nur-u Muhammed'di Halîl'in
Yetmezdi giçü, bakmağa her çeşm-i alîlin.*

*Görseydi Resûlüün O güzel Nurunu, nemrud
Yakmazdı o dem, nârını ol kâfir-i matrud.*

*Bir sivrisinek öldürüyor o şâh-ı cihâni, (!)
Atmuştu Halîl'i âteşe, çünkü o câni.*

*Bir perde açıp söyledi Hak gizli Kelâmdan,
Ol âteşe bahsyledi hem Berd u Selâmdan.*

*"Dostum ve Resûlüm yüce İbrahîmi ey nâr.
At âdetini, yakma bugün, sen Onu zinhar!"*

*Bir gizli Hitap geldi de ol dem yine Haktan
Bir Abd-i Mükterrem dahi kurtuldu bıçaktan*

*Ol Nurdan için Yûnusu hifzeyledi ol hût,
Ol Nur ile kahreyledi hem kavmini ol Lût.*

*Ol Hüsn-ü Cemâl eyledi Âlemleri hayran
Nerden Onu bulmuş, acaba Yûsufu Ken'an.*

*Hikmet nedir, ol derdlere sabreyledi Eyyûb,
Hem Sirri nedir, Yûsuf için ağladı Ya'kub.*

*Öldükçe dirildikçe neden duymadı bir his,
Ol namlı Nebi, şanlı şehid Hazret-i Cercis.*

*Hasretle neden ağladılar Âdem ve Havvâ
Kimdendi bu yıllarca süren koskoca Dâvâ.*

*Hem âh, neden terkedilip Ravza-i Cennet,
Bir dâr-ı karar oldu neden Âlem-i Mihnet.*

*Nur Şehri olan Tûr'da o dem Hazret-i Mûsa
Esrâr-ı Kelâm hep çözülüp buldu Tecellâ.*

*Bir parça Zebûrdan okusa Hazret-i Dâvud,
Başlardı hemen sanki büyük Mahşer-i Mev'ud.*

*Bilmem ki neden, yel ve sular hep Onu dinler,
Bilmem ki neden, hep işiten âh! diye inler.*

*Mahlûku bütün kendine râmetti Süleyman,
Nerdendi bu kuvvet, Ona kimdendi bu Ferman.*

*Yellerle uçan şanlı büyük Taht-ı Mukaddes
Esrâr-ı Ezelden O da duymuş yine bir Ses.*

*Ol hangi acib Sîr ki, çıkar göklere Îsâ,
Kîmdir çekilen çarmîha, kimdir yine yûda.*

*Nûr derdi için tahtını terkeyledi Edhem,
Bir başkasının tahti olur derdine merhem.*

*Çok Şâhs-ı Velî, Nur ile hem etti kanâat,
Çok şâhs-ı denî, Nur ile hem buldu Kerâmet.*

*Her hepsi de pervanesi, iüftadesi Nûrun,
Her hepsi Muamma, gücü yetmez bu Şuârun.*

*Şak etti kamer, Fahr-i Beşer, ol yüce Server,
Her yerde ve her anda Onun Nûru muzaffer.*

*Kur'andi Kavli, Nurdı yolu, Ümmeti mutlu,
Ümmet olanın Kalbi bütün Nûr ile doldu.*

*Çekmezdi keder, ol sözü cevher, özü kevser,
Ol Sûre-i Kevser dedi a'dâsına "ebter!"*

*Ol Şems-i Ezelden kaçınan ol kuru başlar
Gayyâ-i Cehennemde bütün yakmış ateşler.*

*Bitmişti nefes, çıktı da ses bıkıştı da herkes
Ol Nûra varıp baş eğerek hep dediler pes!*

*İdrâki olan kafile ayrıldı Kureyşden..
Feyz almak için, doğmuş olan şanlı güneşten.*

*Ol Kevser-i Ahmedden içip herbiri tas tas,
Olmuştu o gün sanki mücellâ birer Elmas.*

*Ol başlara tâç, derde ilâç, Mürşid-i Âlem,
Eylerdi nazar bunlara Nûriyle demâdem..*

*Bunlardı o a'dâyi boğan bir alay Arslan,
Hak uğruna, Nur uğruna olmuş çogu Kurban.*

Bunlardan o gün ehl-i nifak cümlle kaçardı,
Müşrik ise, ol aklı anın kalmaz uçardı.

Bunlardı O Peygamberin Ashabı ve Âli...
Dünyada ve Ukbâda da hem şanları âli.

Tavsif ediyor bunları hep söylece Kur'an:
Sulh vakti koyun, kavgada kürek birer Arslan!

Hep Yüzleri Pâk, Sözleri Hak, Yolları Hakdı,
Merkebleri yeller gibi Düldüldü, Burakdı.

Bir cezbe-i يَا حَمْ!" ile seller gibi aktı,
A'dâya varıp herbiri şimşek gibi çaktı.

Bunlardı o gün Halka-i Tevhidi kuranlar,
Bunlardı o gün baltalayıp küfrü kıranlar.

Bunlardı mübarek yüce Cem'iyyet-i Şûra,
Bunlardı O Nurdan dizilen Halka-i Kübrâ.

Bunlardı alan Suriye, Irak, ülke-i Kisrâ,
Bunlarla ziyâdar o karanlık koca sahrâ.

Bunlardı veren hasta, alil gözlere bir fer,
Bunlardı o tarihe geçen şanlı Gazanfer.

Her hepsi de bir Zerre-i Nûru O Habîbin,
Her an görünür gözlere ondan nice yüzbin.

Nûr altına girmiş bulunan türlü Cemâat,
Hem buldu Beka, hem de bütün gördü Adâlet.

Derhal açılıp gök yüzü hem parladı ol Nurdan
gelen Risâle-in-Nûr
Hallâk-ı Rahîm eyledi mahlûkunu mesrûr.

*Zulmet dağılıp başladı bir yepyeni gündüz,
Bir neş'e duyup sustu biraz ağlayan o göz.*

*Bir dem bile düşmezken onun âhi dilinden,
Kurtuldu, yâzık dertli beşer derdin elinden.*

*Ol taze güneş, ülkeye serptikçe ışıklar,
Hep şâd olacak, sevk bulacak Kalbi kırıklar.*

*Her Kalbe sürur, her göze Nur doldu bu günden,
Bir müjde verir sanki o bir şanlı düğünden,*

*Arzeyleyelim ol yüce Allaha şükürler,
Kalkar bu kahr, cehl u dalâl, şirk ve kiifürler.*

*Ol Nûr-u Hüdâ saldı ziya, Kalbe safâ hem,
Gösterdi Beka, göctü fenâ, buldu vefâ hem.*

*Çıkmıştı şakî, geldi nakî gördü adâvet,
Eylerdi nefîy, oldu hafî Nur-u Hidayet.*

*Fışkırdı Risale-i Nur, ufuktan Nur-u Risâlet
Ol Nur-u Risâlet verecek Emn ü Adâlet.*

*Allaha şükür, kalkmada hep cümle karanlık,
Allaha şükür, dolmada hep Kalbe ferahlık.*

*Allaha şükür, işte bu gün perde açıldı,
Âlemlere artık yine bir neş'e saçılıdı.*

*Artık bu sönüklü canlara can üfledi cânan,
Artık bu gönül derdine ol eyledi derman.*

*Bir Fasl-i Bahar başladı illerde bu günden,
Bir Sohbet-i Gül başladı dillerde bu günden.*

*Benden bana ben gitmek için Risale-i Nur diye koştum,
Nur derdine düştüm de denizler gibi coştum.*

*Bir zerrecek olsun bulayım der de ararken
Düştüm yine derya gibi bir Nura bugün ben.*

*Verdim Ona ben gönlümü baştan başa artık.
Mâşukum Odur şimdi benim, ben Ona Âşık.*

*Ol Nûr-u Ezel hem kararan kalblere lâyiğ.
Ol Nurdan alır Feyzini hem cümle halâyiğ.*

*Kahreyledi ol zulmeti Risale-i Nura akanlar,
Nur Kahrına uğrar, Ona hasmane bakanlar.*

*Küfriün bütün alayı hûcüm etse de ey Nur!
Etmez seni dûr, kendi olur belki de makhur.*

*Sensin yine hâzır, yine Sensin bize nâzır
Ey Nûr-u Rahîm, ey ebedî bir Cilve-i Kudret-i Fâtür!*

*Bir Neş'e duyurdun Îmanla Surr-i Ezelden
Bir Müjde getirdin bize ol namlı Güzelden.*

*Mâdemki içirdin bize ol Âb-ı Hayatdan
Bir zerre kadar kalmadı havf şimdi mematdan.*

*Hasret yaşadık Nuruna yıllarca bütün biz
Mâsum ve alîl, tûrlü belâ çekti sebebsiz.*

*Yıllarca akan, kan dolu göz yaşları dinsin,
Zâlim yere batsın, o zulüm bir yere sinsin.*

*Yıllarca, asırlarca bu Nurun yine yansın,
Öksüz ve yetim, dul ve alîl hepsi de kansın.*

*Ey Nur gülü, Nur çehreni öpsem dudağından,
Kalb bahçesinin Kalbine diksem budağından.*

*Her dem kokarak hem o güzel râyihasından
Çıksam yine ben âlem-i fâni tasasından*

*Nur güllerin açsin, yine miskler gibi tütsün,
Sînemde bu can bülbülü Tevhid ile ötsün.*

*Sensin bize bir Neş'e veren ol Gül-ü Hâlis
Sensin bize hem cümleden A'lâ, dahi muhlis*

*Ey Nûr-u Risaletten gelen bir Bürhan-ı Kur'an!
Ey Sîrr-i Furkandan çıkan Hüccet-i Îman!*

*Sendin bize matlub yine Sendin bize mev'ud
Sayende bugün herkes olur zinde ve mes'ud.*

*Her an Seni bekler ve sayıklardı bu dünya
Hak kendini gösterdi bugün bitti o rü'yâ.*

*Bin üçyüz senedir toprağa dönmüş nice milyar
Mü'min ve Muvahhid Seni gözlerdi hep ey Yâr!*

*Her hepsi de Senden yana söylerdi Kelâmi
Her hepsi de her an Sana eylerdi Selâmi.*

*Nur Çehreni açsan atarak perdeyi yüzden
Söyler bana Ruhum yine مَا ازْدَدْتُ يَقِنًا*

*Vallah, ezelden bunu ben eyledim ezber:
Risale-in Nurdur vallah O Son Müceddid-i Ekber.*

*Yüzlerce sened hem nice yüzlerce işaret,
Eyler bu mukaddes koca Dâvaya şahadet.*

*En başta gelen Şâhid-i Adl Hazret-i Kur'an
Göstermiş ayânen otuzuç yerde o bürhan.*

*يَامُدْرِكًا nin Kalbine gömmüş Esedullah
Çok Sir ki, bilenler oluyor hep Sana âgâh*

كُنْ قَادِرَى الْوَقْتِ demiş ol Pîr-i Muazzam

Binlerce Veli hem yine yapmış buna bin zam.

*Mu'cizdir O Söz, Hakdır O Öz görmedi her göz,
Artık bu Muammaları gel sen bize bir çöz.*

*Altıncı Sözün aldı bütün fiil ve sıfâti,
Verdim de arındım Ona hem Zat ve Hayâti.*

*Müflis ve fakir bekliyordum şimdi kapında
Tevhide eriştir beni, gel Vârını sun da.*

*Ben ben diye yazdım sâda Sensin yine ol ben,
Hiçden ne çıkar, hem bana benlik yine Senden.*

*Afvet beni ey afvi büyük lütufu büyük Risale-in Nûr!
Bir dem bile hem eyleme Senden beni yâ Rabbenâ mehcür!*

*Nûr Aşkına, Hak Aşkına Dost Aşkına ey Nûr!
Nûrunla ve Sîrrunla bugün kıl bizi mesrur.*

*Ey Nûr-u Ezelden gelen Nûr-u Muhammed (A.S.M.)
Ey Sîrr-i İmandan gelen Nur-u Müebbed!*

*Binlerce yetimin duyulan âhimini bir kes
Sarsar o büyük Arşı da Vallah bu çikan ses.*

*Vallah Cemilsin yeter artık bu Celâlin!
Göster bize ey Nûr-u Muhammed, bir kere Cemâlin !*

*Dergâhunu aç, et bize İhsan yine ey Nur-u Risâlet!
Biz dertli kuluz, kıl bize derman, yine ey Nûr-u Hakikat!*

*Emmâre olan nefsimizin emrine uyduk.
Ver bizlere Sen Nur ile îkan yine ey Nûr-u Kur'an!*

*Hırs âtesi sönsün de gönül gülşene dönsün,
Saç Nurunu hem Feyzini her an, yine ey Nur-u Îman !*

*Sen Nûr-u Bedi', Nûr-u Rahimsin bize lütgefet,
Hep isteğimiz Aşk ile Îman yine ey Nur-u İlâhi*

*Dînin çekilip, dev gibi saldırmada vahşet,
Rahmet bizi, garketmeye tûfan, yine ey Nûr-u Rahmânî!*

*Pürnûra boyansın bütün âfâk-ı cihânın
Her yerde okunsun da bu Kur'an, yine ey Nûr-u Sübhâni!*

*Mahbûbuna uyduk, hepimiz Ümmeti olduk,
Ağlatma yeter; et bizi handân, yine Ey Nûr-u Rabbânî!*

*Ol Ravza-i Pâk-i Ahmedî (A.S.M.) göster bize bir dem,
Artık olalım hep Ona Kurban, yine Ey Nûr-u Samedânî!*

*İslâma Zafer ver bizi kurtar, bizi güldür,
A'dâmımız et Hâk ile yeksan yine ey Nûr-u Furkanî!*

*Her Belde-i İslâm ile, olsun bu yeşil yurd,
Tâ Haşre kadar Cennet-i Cânan yine ey Nûr-u Îmânî!*

*Ol Fahr-i Cihan, Âl-i Abâ Hakkı için hem yâ Rab!
Hifzet bizi âfât -u belâdan yâ Nûr-el Envâr,bihakki İsmike-n-Nûr!*

**السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَّ كَاتِبِهِ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِحُ بِحَمْدِهِ**

Mübarek Üstadım Efendim!

O büyük ve güzel has Nurunun bu fakir ve bîçâre Talebenize bu vâdide ve bu şekilde olan İhsan ve İkramatını aynen Huzur-u Îrfanınıza sunuyor ve bu vesile ile mübarek Ellerinizi ve Dâmen-i Pâkinizi bir daha öpmek şerefiyle müşerref oluyorum, kabûl buyurulmasını Hazretinizden istirham ederim Efendim.

Aciz ve Biçare Talebeniz Hasan Feyzi

رَحْمَةُ اللهِ بِعَدِ حُرُوفِ رَسَائِلِ الْمَكْتُوبَةِ وَالْمَقْرُوئَةِ أَمِينَ

Yirmisekizinci Mektub'dan

Yedinci Mes'ele

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَرِبِّ الْحَمْدِ فَلَيَقُولُ حُوَا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمِعُونَ

Şu Mes'ele "Yedi İşaret"tir.

Evvelâ Tahdis-i Ni'met suretinde birkaç Sırr-ı İnayeti izhar eden "Yedi Sebeb'i beyan ederiz.

B i r i n c i   S e b e b : Eski Harb-i Umumiden evvel ve evâilinde bir Vâkia-i Sâdıkada görüyorum ki: Ararat Dağı denilen meşhur Ağrı Dağının altındayım. Birden o dağ, müthiş infilâk etti. Dağlar gibi parçaları dünyanın her tarafına dağıttı. O dehşet içinde baktım ki merhum validem yanımıdadır. Dedim: **Ana korkma! Cenâb-ı Hakkın Emridir; O Rahîmdir ve Hakimdir.** Birden o hâlette iken baktım ki mühim bir Zât bana âmirane diyor ki: **İ'câz-ı Kur'âni beyan et.** Uyandım, anladım ki: Bir büyük infilak olacak. O infilâk ve inkılâbdan sonra Kur'an etrafındaki Surlar kırılacak. Doğrudan doğruya Kur'an kendi kendini müdafaa edecek. Ve Kur'ana hücum edilecek; İ'cazı, Onun çelik bir zırhı olacak. Ve şu İ'câzin bir nev'i şu zamanda izharına -haddimin fevkînde olarak- benim gibi bir adam namzed olacak. Ve namzed olduğumu anladım.

Mâdem İ'caz-ı Kur'anı bir derece beyan, Sözlerle oldu. Elbette O İ'cazin hesabına geçen ve Onun Reşehati ve Berekâti nev'inden olan Hizmetimizdeki İnayâtı izhar etmek, İ'caza yardımındır ve izhar etmek gerektir.

I k i n c i S e b e b : Mâdem Kur'an-ı Hakim Mürşidimizdir, Üstadımızdır, İmamımızdır, herbir âdabda Rehberimizdir; O, kendi kendini medhediyor. Biz de O'nun Dersine ittibâan Onun Tefsirini medhedeceğiz.

Hem madem yazılan Sözler Onun bir nevi Tefsiridir ve O Risalelerdeki Hakaik ise, Kur'anın malıdır ve Hakikatlarıdır. Ve madem

Kur'an-ı Hakîm ekser Surelerde, hususan **آل** larda, **حَمْ** lerde kendi kendini Kemal-i Haşmetle gösteriyor, Kemalâtını söylüyor, lâyık olduğu medhi kendi kendine ediyor. Elbette Sözlere in'ikâs etmiş Kurân-ı Hakimin Lemeât-ı İ'caziyesinden ve o Hizmetin makbûliyetine alâmet olan İnayât-ı Rabbaniyenin izharına mükellefiz. Çünkü O Üstadımız öyle eder ve öyle Ders verir.

Ü ç ü n c ü S e b e b : Sözler hakkında tevâzu' suretinde demiyorum; belki bir Hakikatı beyan etmek için derim ki: Sözlerdeki Hakaik ve Kemalât, benim değil Kur'anındır ve Kur'andan tereşşuh etmişdir. Hattâ Onuncu Söz, üzeri Âyât-ı Kur'aniyeden süzülmüş bâzı katarattır. Sâir Risaleler dahi umumen öyledir. Mâdem ben öyle biliyorum ve mâdem ben fâniyim, gideceğim; elbette bâki olacak birşey ve bir Eser, benimle bağlanmamak gerektir ve bağlanmamalı. Ve madem ehl-i dalâlet ve tuğyan; işlerine gelmiyen bir eseri eser sahibini çürütmekle eseri çürütmek âdetleridir, elbette Semâ-yı Kur'anın yıldızlarıyle bağlanan Risaleler, benim gibi çok itirazata ve tenkidata medar olabilen ve sukut edebilen çürük bir direk ile bağlanmamalı. Hem mâdem örf-i nâsda bir eserdeki mezâya o eserin masdarı ve menbaî zannettikleri müellifinin etvarında aranılıyor ve bu örfe göre o Hakaik-i Âliyeyi ve o Cevahir-i Galiyeyi kendim gibi bir müflise ve onların binde birini kendinde gösteremiyen şahsına mâl etmek Hakikata karşı büyük bir haksızlık olduğu için Risaleler kendi malim değil, Kur'anın Mali olarak, Kur'anın Reşahat-ı Meziyyatına mazhar olduklarını izhar etmeye mecburum. Evet, lezzetli üzüm salkımlarının hâsiyetleri kuru çubuğunda aranılmaz! İşte ben de öyle bir kuru çubuk hükmündeyim.

D ö r d ü n c ü S e b e b : Bâzan tevâzu' küfran-ı ni'meti istilzam ediyor, belki küfran-ı ni'met olur. Bâzan da Tahdis-i Ni'met,

iftihar olur. İkisi de zarardır. Bunun çâre-i yegânesi ne küfran-ı ni'met çıksın, ne de iftihar olsun. Meziyyet ve Kemalâtları ikrar edip fakat temellük etmiyerek, Mün'im-i Hakikinin Eser-i İn'âmi olarak göstermektir. Meselâ: Nasîlki murassa ve müzeyyen bir elbise-i fâhireyi biri sana giydi-se ve onunla çok güzellesSEN, halk sana dese: **مَا شَاءَ اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ** çok güzelsin, çok güzelleştiN" Eğer sen tevâzu'kârane desen: "Hâşâ!.. Ben neyim hiç. Bu nedir; nerede güzellik?" O vakit küfran-ı ni'met olur ve hulleyi sana giydiren mâhir san'atkâra karşı hürmetsizlik olur. Eğer müftehirane desen: "Evet ben çok güzelim, benim gibi güzel nerede var, benim gibi birini gösteriniz..." O vakit mağrurane bir fahirdir.

İşte, fahirden küfrandan kurtulmak için demeli ki: "Evet ben güzelustum, fakat güzellik libasındır ve dolayısıyla libası bana giydi-renindir; benim değildir."

İşte bunun gibi ben de sesim yetişse bütün küre-i arza bağırarak derim ki: **Sözler çok güzeldirler, Hakikattırlar; fakat benim degiller; Kur'an-ı Kerimin Hakaikündan telemmu'** etmiş Şâlâldır...

وَمَا مَدَحْتُ مُحَمَّداً بِمَقَالَتِي وَلِكِنْ مَدَحْتُ مَقَالَتِي بِمُحَمَّدٍ

Düsturiyle derim ki;

وَمَا مَدَحْتُ الْقُرْآنَ بِكَلِمَاتِي وَلِكِنْ مَدَحْتُ كَلِمَاتِي بِالْقُرْآنِ

Yâni "Kur'anın Hakaik-i Î'cazı ben güzellestiremedim, güzel göstereme-dim; belki Kur'anın güzel Hakikatları, benim tabiratlarımı da güzeléstirdi, ulvileştirdi." Madem böyledir; Hakaik-i Kur'anın güzellikî namına, Sözler namındaki âyinelerinin güzelliklerini ve o âyinedarlığa terettüb eden İnâyât-ı İlâhiyyeyi izhar etmek makbûl bir Tahdis-i Nî mettir.

B e ş i n c i S e b e b : Çok zaman evvel bir Ehl-i Velayetten işittim ki; o Zât eski Velilerin Gaybî İşaretlerinden istihrac etmiş ve kanaatî gelmiş ki: **"Şark tarafından bir Nur zuhur edecek bid'alar zulümâtını dağıtacak."** Ben böyle bir Nurun zuhuruna çok intizar ettim ve ediyorum. Fakat çiçekler baharda gelir. Öyle ise o kudsi çiçeklere zemin hazır etmek lâzım gelir. Ve anladık

ki, bu Hizmetimizle o Nuranî Zatlara zemin ihtar ediyoruz. Mâdem kendimize aid değil elbette Sözler namındaki Nurlara aid olan İnayât-ı İlâhiyyeyi beyan etmekte medar-ı fahr ve gurur olamaz; belki Medar-ı Hamd ve Şükür ve Tahdis-i Ni'met olur.

A l t ı n c ı S e b e b : Sözler'in Te'lifi vasıtasıyla Kur'anî olan Hizmetimize bir mükâfat-ı âcile ve bir vasita-i teşvik olan İnayât-ı Rabbaniye, bir muvaffakiyyettir. Muvaaffakiyet ise izhar edilir. Muvaaffakiyyetten geçse; olsa olsa bir İkrâm-ı İlâhi olur. İkram-ı İlâhi ise, izhari bir Şükr-ü Mânevidir. Ondan dahi geçse; olsa olsa hiç ihtiyarımız karışmadan bir Keramet-i Kur'aniyye olur. Biz mazhar olmuşuz. Bu nevi' ihtiyarsız ve habersiz gelen bir Kerametin izhari zararsızdır. Eğer âdi Kerâmâtın fevkına çıksa o vakit olsa olsa Kur'anın İ'caz-ı Mânevisinin Şu'leleri olur. Mâdem İ'caz izhar edilir; elbette İ'caza yardım edenin dahi izhari İ'caz hesabına geçer, hiç medar-ı fahr ve gurur olamaz; belki Medar-ı Hamd ve Şükrandır.

Y e d i n c i S e b e b : Nev'i insanın yüzde sekseni Ehl-i Tahkik değildir ki, Hakikata nüfuz etsin ve Hakikatı Hakikat tanıyıp kabûl etsin. Belki sûrete, hüsn-ü zanna binaen makbûl ve mûtemed insanlardan iştikkileri mesâili taklidin kabûl ederler. Hattâ kuvvetli bir Hakikatı zaif bir adamın elinde zaif görür; ve kıymetsiz bir mes'eleyi, kıymetdar bir adamın elinde görse kıymetdar telâkki eder. İşte ona binaen benim gibi zaif ve kıymetsiz bir biçimarenin elindeki Hakaik-ı İmaniye ve Kur'aniyenin kıymetini ekser nâsin nokta-i nazarda düşürmemek için bilmecburiye ilân ediyorum ki: İhtiyârimiz ve haberimiz olmadan birisi bizi istihdam ediyor; biz bilmiyerek bizi mühim işlerde çalıştırıyor. Delilimiz de şudur ki: Şuurumuz ve ihtiyarımızdan hariç bir kısım İnayâta ve Teshilâta mazhar oluyoruz. Öyle ise o İnayetleri bağırarak ilân etmeye mecburuz.

İşte geçmiş "Yedi Esbab'a binaen külli birkaç İnayet-i Rabbaniye işaret edeceğiz.

B i r i n c i İ ş â r e t : Yirmisekizinci Mektub'un Sekizinci Mes'elesinin Birinci Nüktesinde beyan edilmişdir ki "**Tevâfukat**"tir. Ezcümle: Mu'cizat-ı Ahmedîye Mektubatında, Üçüncü İşaretinden tâ Onsekizinci İşâretine kadar altmış sahife; habersiz bilmiyerek

bir müstensihin nüshasında iki sahife mütesna olmak üzere mütebaki bütün sahifelerde -kemâl-i müvâzenetle- ikiyüzden ziyade "**Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm**" Kelimeleri birbirine bakıyorlar. Kim insaf ile iki sahifeye dikkat etse, tesadüf olmadığını tasdik edecek. Halbuki tesadüf olsa olsa bir sahifede kesretli emsâl Kelimeler bulunsa yarı yarıya Tevafuk olur; ancak bir iki sahifede tamamen Tevafuk edebilir. O halde böyle umum sahifelerde Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm Kelimesi; iki olsun üç olsun dört olsun veya daha ziyade olsun, Kemal-i Mizan ile birbirinin yüzüne baksa; elbette tesadüfi olması mümkün değildir. Hem sekiz ayrı ayrı müstensihin bozamadığı bir Tevâfukât; kuvvetli bir İşaret-i Gaybiye içinde olduğunu gösterir. Nasıl ki Ehl-i Belâğatın Kitablarında Belâğatın derecatı bulunduğu halde; Kur'an-ı Hakimdeki Belâğat Derece-i İ'caza çıkmış. Kimsenin haddi değil ki Ona yetişsin. Öyle de: Mu'cizat-ı Ahmediyenin bir âyinesi olan Ondokuzuncu Mektub ve Mu'cizat-ı Kur'aniyenin bir tercümanı olan Yirmibeşinci Söz ve Kur'anın bir nevi' Tefsiri olan Risale-i Nur Eczalarında Tevafukat umum Kitabların fevkinde bir derece-i garâbet gösteriyor. Ve ondan anlaşılıyor ki: Mu'cizat-ı Kur'aniye ve Mu'cizat-ı Ahmediyenin bir nevi' Kerametidir ki, o âyne-lerde tecelli ve temessül ediyor.

İ k i n c i İ ş â r e t : Hizmet-i Kur'aniyeye aid İnayât-ı Rabbaniyenin ikincisi şudur ki: Cenâb-ı Hak, benim gibi Kalemsiz yarı Ümmi, diyar-ı gurbette kimsesiz ihtilâttan men'edilmiş bir tarzda kuvvetli ciddi, samimi, gayyûr, fedakâr ve Kalemleri birer Elmas Kılınç olan Kardeşleri bana muavin ihsan etti. Zaif ve âciz omuzuma çok ağır gelen Vazife-i Kur'aniyeyi, o kuvvetli omuzlara bindirdi. Kemal-i Kereminden yükümü hafifleştirdi. O Mübarek Cemaat ise; Hulusinin tâbiriyle -telsiz telgrafın ahizeleri hükmünde ve- Sabrinin tâbiriyle -Nur Fabrikasının Elektriklerini yetiştiren makineler hükmünde ayrı ayrı meziyetleri ve kıymetdar muhtelif hâsiyetleriyle beraber,- yine Sabri'nin tâbiriyle - bir Tevafukat-ı Gaybiye nev'inden olarak şevk ve sa'y ü gayret ve ciddiyette birbirine benzer bir surette Esrâr-ı Kur'aniyeyi ve Envar-ı İmaniyyeyi etrafa neşretmeleri ve her yere de eriştirmeleri ve şu zamanda (yâni hurufat değişmiş matbaa yok herkes Envar-ı İmaniyyeye muhtaç olduğu bir zamanda) hem fütur verecek ve şevki kıracak çok esbab varken bunların fütorsuz kemal-i şevk ve gayretle bu Hizmetleri

doğrudan doğruya bir Keramet-i Kur'aniye ve zâhir bir İnayet-i İlâhiyyedir. Evet, Velayetin Kerameti olduğu gibi, Niyet-i Hâlisenin dahi Kerameti vardır. Samimiyetin dahi Kerameti vardır. Bâhusus LİLLÂH için olan bir Uhuvvet Dairesindeki Kardeşlerin içinde; ciddi, samimi Tesanüd-ün çok Kerametleri olabilir. Hattâ şöyle bir Cemaatin Şahs-ı Mânevisi bir Veliyy-i Kâmil hükmüne geçebilir; İnâyata mazhar olur.

İste ey Kardeşlerim ve ey Hizmet-i Kur'anda Arkadaşlarım! Bir kal'ayı fetheden bir bölüğün çavuşuna bütün şerefi ve bütün ganimetini vermek nasıl zulümdür, bir hatâdır; öyle de: Şahs-ı Mânevinizin Kuvvetiyle ve Kalemleriniz ile hâsil olan Fütuhattaki İnayâtı benim gibi bir biçimreye veremezsiniz!.. Elbette böyle mübarek bir Cemaatte Tevâfukat-ı Gaybiyeden daha ziyade kuvvetli bir İşaret-i Gaybiye var ve ben görüyorum; fakat herkese ve umuma gösteremiyorum.

Ü ç ü n c ü İ ş â r e t : Risale-i Nur Eczaları bütün mühim Hakaik-ı İmaniye ve Kur'aniyeyi hattâ en muannide karşı dahi parlak bir surette isbatı çok kuvvetli bir İşaret-i Gaybiye ve bir İnayet-i İlâhiyedir. Çünkü: Hakaik-i İmaniye ve Kur'aniye içinde öyleleri var ki; en büyük bir dâhi telâkki edilen İbn-i Sina; fehminde aczini itiraf etmiş "Akıl buna yol bulamaz...." demiş. Onuncu Söz Risalesi o zâtın dehâsiyle yetişemediği Hakaiki; avamlara da çocuklara da bildiriyor.

Hem meselâ: Sîrr-ı Kader ve cüz'-i ihtiyarının halli için, koca Sa'd-ı Teftazani gibi bir Allâme, kırk elli sahifede - meşhur Mukaddemât-ı Isnâ Aşer nâmîyle Telvih nam Kitabında - ancak hallettiği ve ancak Havâssa bildirdiği aynı mesâili Kadere dâir olan Yirmialtinci Sözde İkinci Mebhasın ikinci sahifesinde tamamiyle hem herkese bildirecek bir tarzda beyanı Eser-i İnayet olmazsa nedir?

Hem bütün Ukûlü hayrette bırakan ve hiçbir felsefenin eliyle keşfedilmemiş ve Sîrr-ı Hilkat-i Âlem ve Tîlsîm-ı Kâinat denilen ve Kur'an-ı Azimüşşanın İ'caziyle keşfedilen o Tîlsîm-ı Müşkil-Küşâ ve o Muamma-yı Hayret-nûmâ, Yirmidördüncü Mektub ve Yirmidokuzuncu Söz'ün âhirindeki remizli nüktede ve Otuzuncu Söz'ün tahavvülât-ı zerrâtın altı adet Hikmetinde keşfedilmiştir. Kâinattaki

Faaliyet-i Hayretnümânın Tılsımını ve Hilkat-i Kâinatın ve âkîbetinin Muammasını ve tahavvülât-1 zerrâtındaki harekâtın Sîrr-1 Hikmetini keşf ve beyan etmişlerdir; meydandadır, bakılabilir.

Hem Sîrr-1 Ehadiyet ile şeriksiz Vahdet-i Rububiyeti; hem nihayetsiz Kurbiyet-i İlâhiyye ile nihayetsiz bu'diyetimiz olan hayretengiz Hakikatları kemal-i vuzuh ile Onaltinci Söz ve Otuzikinci Söz beyan ettikleri gibi; Kudret-i İlâhiyyeye nisbeten zerrat ve seyyârat müsavi olduğunu; ve Haşr-i A'zamda umum zîruhun İhyası bir nefsin İhyası kadar O Kudrete kolay olduğunu ve şirkin Hilkat-1 Kâinatta müdahalesi imtina derecesinde Akıldan uzak olduğunu kemal-i vuzuh ile gösteren Yirminci Mektubdaki

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ Kelimesi beyanında ve üç temsili hâvi onun Zeyli şu azim Sîrr-1 Vahdeti keşfetmiştir.

Hem Hakaik-1 İmaniye ve Kur'aniyede öyle bir genişlik var ki en büyük zekâ-i beşeri ihâta edemediği halde; benim gibi zihni müşevveş vaziyeti perişan mûracaat edilecek Kitab yokken sıkıntılı ve sür'atle yazan bir adamda O Hakaikin ekseriyet-i mutlakası dekaikile zuhuru; doğrudan doğruya Kur'an-1 Hakimin İ'caz-1 Mânevisinin Eseri ve İnayet-i Rabbaniyenin bir Cilvesi ve kuvvetli bir İşaret-i Gaybiyedir.

D ö r d ü n c ü İ ş â r e t : Elli-altmış Risaleler - şimdi yüzotuzdur - öyle bir tarzda ihsan edilmiş ki; değil benim gibi az düşünen ve zuhurata tebâiyyet eden ve tedkika vakit bulamayan bir insanın; belki büyük zekâlardan mürekkep bir Ehl-i Tedkikin sa'y ve gayreTİyle yapılmış bir tarzda te'lifleri, doğrudan doğruya bir Eser-i İnayet olduklarını gösteriyor. Çünkü: Bütün bu Risalelerde bütün derin Hakaik temsilât vasıtasiyle en âmi ve ümmi olanlara kadar Ders veriliyor. Halbuki O Hakaikin çoğunu büyük Âlimler "Tefhim edilmez" deyip; değil avâma belki Havassa da bildiremiyorlar.

İşte en uzak Hakikatları en yakın bir tarzda en âmi bir adama Ders verecek derecede; benim gibi türkçesi az ve sözleri muğlak, çoğu anlaşılmaz ve bâzan kısaca mücâmel yazdığını zâhir Hakikatları dahi müşkilleştiriyor diye eskidenberi iştihar bulmuş ve

eski Eserleri kısmen o su'-i iştiharı tasdik etmiş bir şahsın elinde bu Hârika Teshîlât ve Suhûlet-i Beyan; elbette bilâşüphe bir Eser-i İnayettir ve Onun hüneri olamaz ve Kur'an-ı Kerimin İ'caz-ı Mânevisinin bir Cilvesidir ve Temsilât-ı Kur'aniyenin bir Temessü'lüdür ve İn'ikâsıdır.

B e s i n c i İ ş â r e t : Risaleler umumiyetle pek çok intişar ettiği halde, en büyük Âlimden tut, tâ en âmi adama kadar ve Ehl-i Kalb büyük bir Veliden tut, tâ en muannid dinsiz bir feylesofa kadar olan tabakat-ı nâs ve tâifeler O Risaleleri gördükleri ve okudukları ve bir kısmı tokatlarını yedikleri halde tenkid edilmemesi; ve her taife derecesine göre istifade etmesi, doğrudan doğruya bir Eser-i İnayet-i Rabbaniye ve bir Keramet-i Kur'aniye olduğu gibi, çok tedkit ve taharriyatın neticesiyle ancak husûl bulan o çeşit Risaleler, fevkâlâde bir sur'atle, hem idrâkimi ve fikrimi müşevves eden sıkıntılı inkîbaz vakitlerinde yazılması dahi, bir Eser-i İnayet ve bir İkrâm-ı Rabbânîdir.

Evet, ekser Kardeşlerim ve yanimdaki umum arkadaşlarım ve müstensihler biliyorlar ki: Ondokuzuncu Mektubun beş parçası; birkaç gün zarfında, her gün iki-üç saatte ve mecmuu oniki saatte hiçbir Kitaba müracaat edilmeden yazılması.. hattâ en mühim bir parça ve o parçada

Lâfz-ı رَسُولُ أَكْرَمٍ Aleyhissalâtü Vesselâm Kelimesinde zâhir bir Hâtem-i Nübüvveti gösteren Dördüncü cüz; üç-dört saatte, dağda yağmur altında ezber yazılmış... ve Otuzuncu Söz gibi mühim ve dakik bir Risale, altı saat içinde bir bağda yazılmış. Ve Yirmisekizinci Söz, Süleyman'in bahçesinde bir nihayet iki saat içinde yazılması gibi, ekser Risaleler böyle olması.. ve eskidenberi sıkıntılı ve münkabız olduğum zaman, en zâhir Hakikatları dahi beyan edemediğimi belki bilemediğimi yakın dostlarım biliyorlar. Hususan o sıkıntıya hastalık da ilâve edilse; daha ziyade beni Dersten, Te'liften men'etmekle beraber.. en mühim Sözler ve Risaleler, en sıkıntılı ve hastalıkla zannedimda, en sur'atlı bir tarzda yazılması; doğrudan doğruya bir İnayet-i İlâhiyye ve bir İkram-ı Rabbânî ve bir Keramet-i Kur'aniye olmazsa nedir?

Hem hangi Kitab olursa olsun (böyle Hakaik-ı İlâhiyyeden ve İmaniyeden bahsetmiş ise) - علیٰ كُلّ حَالٍ - bir kısım mesâili, bir kısım insanlara zarar verir; ve zarar verdikleri için, her mes'ele

herkese neşredilmemiş. Halbuki şu Risaleler ise; şimdiye kadar hiç kimseden, -çoklardan sorduğum halde- sū-i te'sir ve aksül'amel ve tahdîş-i ezhân gibi bir zarar vermedikleri, doğrudan doğruya bir İşâret-i Gaybiye ve bir İnayet-i Rabbaniye olduğu bizce muhakkaktır.

A l t ı n cı İ ş â r e t : Şimdi bence kat'iyyet peyda etmiştir ki; ekser hayatım, ihtiyar ve iktidarımın şuur ve tedbirimin haricinde öyle bir tarzda geçmiş ve öyle garib bir surette ona cereyan verilmiş; tâ Kur'an-ı Hakîme Hizmet edecek olan bu nevi' Risaleleri netice versin. Âdeten bütün Hayat-ı İlmiyyem, Mukaddemât-ı Îhzâriye hükmüne geçmiş. Ve Sözler ile İ'caz-ı Kur'anın izharı, Onun neticesi olacak bir surette olmuştur. Hattâ şu yedi sene nefyimde ve gurbetimde ve sebepsiz ve arzumun hilâfında tecerrüdüm ve meşrebime muhalif yalnız bir köyde imrâr-ı hayat etmekliğim ve eskidenberi ülfet ettiğim hayat-ı içtimaiyenin çok rabitalarından ve kaidelerinden nefret edip terketmekliğim; doğrudan doğruya bu Hizmet-i Kur'aniyeyi hâlis, sâfi bir surette yaptırmak için bu vaziyet verildiğine şüphem kalmamıştır. Hattâ çok defa bana verilen sıkıntı ve zulmen bana karşı olan tazyikat perdesi altında, bir Dest-i İnayet tarafından, merhametkârane Kur'anın Esrarına Hasr-ı Fîkr ettirmek ve nazarı dağıtmamak için yapılmıştır kanaatindeyim. Hattâ eskide mütalâaya çok müştak olduğum halde; bütün bütün sair Kitabların mütalâasından bir men' bir mücanebet Ruhuma verilmiştir. Böyle gurbette medar-ı teselli ve ünsiyet olan mütalâayı bana terkettiren, -anladım ki- doğrudan doğruya Ayât-ı Kur'aniyenin Üstad-ı Mutlak olmaları içindir.

Hem yazılan Eserler, Risaleler; -ekseriyet-i mutlakası- hariçten hiçbir sebep gelmiyerek, Ruhumdan tevelliûd eden bir hâcete binaen, âni ve defî olarak ihsan edilmiş. Sonra bâzı dostlarma gösterdiğim vakit demişler: "Şu zamanın yaralarına devadır." İntiâş ettikten sonra ekser Kardeşlerimden anladım ki, tam şu zamandaki ihtiyaca muvafık ve derde lâyık bir ilâç hükmüne geçiyor.

İşte ihtiyar ve şuurumun dairesi haricinde, mezkûr hâletler ve sergüzeş-i hayatım ve Ulûmların envalarındaki hilâf-ı âdet ve ihtiyarsız tetebbuatım; böyle bir Netice-i Kudsîyeye müncer olmak için, kuvvetli bir İnayet-i İlâhiye ve bir İkram-ı Rabbânî olduğuna bende şüphe bırakmamıştır.

Y e d i n c i İ ş â r e t : Bu Hizmetimiz zamanında, beş-altı sene zarfında, bilâmübalâğa yüz Eser-i İkram-ı İlâhî ve İnayet-i Rabbaniye ve Keramet-i Kur'aniyeyi gözümüzle gördük. Bir kısmını, Onaltinci Mektubta işâret ettik; bir kısmını, Yirmialtinci Mektubun Dördüncü Mebahasının Mesâil-i Müteferrikasında; bir kısmını, Yirmisekizinci Mektubun Üçüncü Mes'ele-sinde beyan ettik. Benim yakın arkadaşlarım bunu biliyorlar. Dâimî arkadaşıml Barlalı Süleyman Efendi çoklarını biliyor. Hususan, Sözlerin ve Risalelerin Neşrine ve Tashihatında ve yerlerine yerlestirmekte ve Tesvid ve Tebyîzinde, fevkal-me'mûl Kerametkârâne bir Teshîlâtâ mazhar oluyoruz. Keramet-i Kur'aniye olduğuna şüphemiz kalmıyor. Bunun misalleri yüzlerdir.

Hem maîset hususunda o kadar şefkatle besleniyoruz ki; en küçük bir Arzu-yu Kalbimizi, bizi istihdam eden Sâhib-i İnayet tatmin etmek için fevkalme'mûl bir surette Îhsan ediyor. Ve hâkezâ... İşte bu hal gayet kuvvetli bir İşâret-i Gaybiyedir ki, biz istihdam olunuyoruz. Hem Rıza Dairesinde, hem İnayet altında bize Hizmet-i Kur'aniye yaptırılıyor.

الْحَمْدُ لِلّٰهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُرَضَاءُ وَ لِحَقَّهِ أَدَاءُ وَ عَلَى الْهُوَ

صَحْبِهِ وَ سَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا أَمِينًا

اللَّهُمَّ سِرِّ اسْمِكَ الْأَعْظَمِ اجْعَلْ نَاسِرَ هَذِهِ الرِّسَالَةَ مَظْهَرِ

عِنَّا يَتَّكَ وَ كَرَامَاتِ فُرْقَانِكَ أَمِينَ أَمِينَ أَمِينَ

MAHREM BİR SUALE CEVAPTI

Şu Sırr-ı İnayet; eskiden mahremce yazılmış, Ondördüncü Söz'ün âhirine ilhak edilmişti. Her nasilsa ekser müstensihler unutup yazmamışlardı. Demek münasip ve lâyık mevkii burası imiş ki, gizli kalmış.

Benden sual ediyorsun : "Neden Senin Kur'andan yazdığını Sözlerde öyle bir Kuvvet, bir Te'sir var ki, Müfessirlerin ve Âriflerin sözlerinde nâdiren bulunur. Bâzan bir Satırda, bir Sahife kadar Kuvvet var; bir Sahifede, bir Kitab kadar Te'sir bulunuyor?.."

Elcevab : Güzel bir cevaptır. Şeref İ'caz-ı Kurâna aid olduğundan ve bana aid olmadığından, bilâ-perva derim: "Ekseriyet îtibariyle öyledir." Çünkü :

Yazılan Sözler tasavvur değil Tasdiktir; teslim değil, Îmandır; Mârifet değil, Şehadettir, Şuhuddur; taklid değil Tahkikdir; iltizam değil, Îz'andır; tasavvuf değil Hakikattir; dâva değil, Dâva içinde Bürhandır. Şu Sırrın Hikmeti budur ki:

Eski zamanda Esâsât-ı Îmaniye mahfuzdu, Teslim kavî idi. Teferruatta Âriflerin Mârifetleri delilsiz de olsa Beyanatları makbûl idi, kâfi idi. Fakat şu zamanda dalâlet-i fenniye elini Esâsâta ve Erkâna uzatmış olduğundan, her derde lâyik devayı ihsan eden Hakîm-i Rahîm olan Zât-ı Zülcelâl, Kur'an-ı Kerîmin en parlak Mazhar-ı İ'câzından olan temsilâtından bir şu'lesini; acz ve zaafima, fakr ve ihtiyacımı merhameten

Hizmet-i Kur'ana aid Yazılarımı ihsan etti. *فَلِلّهِ الْحَمْدُ*, Sırr-ı Temsil dûrbünüyle, en uzak Hakikatlar gayet yakın gösterildi. Hem Sırr-ı Temsil cihetülvahdetiyle, en dağınık mes'eleler toplattırıldı. Hem Sırr-ı Temsil merdiveniyle, en yüksek Hakaika kolaylıkla yetiştirildi. Hem Sırr-ı Temsil pencesiyle; Hakaik-ı Gaybiyeye, Esâsât-ı İslâmiyeye şühuda yakın bir Yakîn-i Îmanî hâsil oldu. Akıl ile beraber vehim ve hayâl, hattâ nefş ve hevâ Teslime mecbur olduğu gibi, şeytan dahi Teslim-i Silâha mecbur oldu.

E l h â s i l : Yazılarımıda ne kadar Güzellik ve Te'sir bulunsa, ancak Temsilât-ı Kur'aniyenin Lemeâtındandır. Benim hissem, yalnız Şiddet-i İhtiyacımla talebdir ve gayet aczimle tazarruumdur. Derd benimdir, Devâ Kur'anındır.

Said Nursî

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
 الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّ كَاتِبُهُ

Aziz Süddik Kardeşlerim!

Evvelâ geçen mübarek Leyle-i Berâtınızı ve gelecek Ramazan-ı Şerifinizi tebrik ederiz. Bu sene, Berat Gecesini, Nurcular hakkında çok Bereketli ve Kerametli olduğuna bir emaresini hayretle gördük. Şöyled ki:

Ben, Berat Gecesinden az evvel "Asâ-yı Mûsa" tashihiyle meşgul iken, bir güvercin pencereye geldi, bana baktı. Ben dedim: "Müjde mi getirdin?" İçeriye girdi. Güya eskiden dost idik gibi hiç ürkmedi, "Asâ-yı Mûsa" üstüne çıktı, üç saat oturdu. Ekmek, pirinç verdim; yemedi. Tâ akşamaya kaldı, sonra gitti. Tekrar geldi. Tâ sabaha kadar yanımda kaldı. Ben yatarken başıma geldi, Allah'a ısmarladık nev'inden başımı okşadı, sonra uçtu, gitti. İkinci gün ben teessüf ederken yine geldi, bir gece daha kaldı. Demek bu mübarek kuş, hem Asâ-yı Mûsa, hem Berâtımızı tebrik etmek istedî.

S a i d   N u r s î

* * *

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّ كَاتِبُهُ أَبَدًا دَايِّمًا

Evvelâ: Şimdi tam tahakkuk etti ki; zelzele, Risale-in Nur ile alâkadardır. Husrev'in müdafaaatımda yazılan dört zelzele mes'elesini tasdik eden bu geceki şiddetli dört defa zelzele, bana ve Nurlara ve bu memlekete kat'î bir su'-i kasd eseri olarak hükûmet içerisinde hizmetçime bağırrarak bana tâhkirkârane ihanet ve şetmedip "Git ona söyle!" diyen ve kaymakamın emr-i cebrî ile "Hasta da olsa buraya getiriniz!" Bekçilere ve jandarmalara emir veren ve Afyonun perde altındaki büyük me'mura dayanan Emirdağ zabıtası, hem Nur Şâkirdlerinin Şevklerine, hem Nurların burada yazılmasına, hem bana ehemmiyetli sıkıntı vermesi, aynı vakitte böyle burada görülmeyen bu şiddetli zelzelenin gelmesi gösteriyor ki; Risale-i Nur, bir Vesile-i Def-i Belâdır.. tatil uğradıkça belâ fırsat bulup gelir.

S a i d   N u r s î

Zekâi'nin bir Manzumesi

*Bu Nur Eser, Tefsîridir O Semavî Kitabın,
İlân eder Hakikati, Emr-i Hakkı bildirir.
İşyanlara, zulümlere mâruz olan Cihanın
Bu asırda göz yașını, Nur saçarak dindirir.*

*Bu Eserdir muzdarib gönüllere Teselli,
Bu kararsız âlemin her buhranında Nur saçar.
Bu Eserdir her zulmette Selâmet Rehberi,
Ehl-i Îman bu sâyede bu Eserle hür yașar.*

*Mâsumlara bir ögüddür, gençlerin de rehberi,
Her mazluma "Ağlama" der, "güleceksin yarın sen!"
Tesellisi çok yücedir, ibretlidir Dersleri,
Beli büyük ihtiyara Müjde verir derinden.*

*Bu Nur Eser, her bilginin, her Mü'minin Sertâci,
Derdilerin dermanıdır, her münkiri tokatlar.
Şirklerin hem hedimidir, hem her kaygı ilâci,
Zindik zâlim ilişirse başına volkan patlar.*

*Bu Eserdir insanları dehşetlerden dûr eden,
Kudret Eli hâmisidir, hayret-efza Hükmü var.
Muannidler teslim olur, hükmüne mağrur iken,
Her serseri feylesofu meftun eden Nuru var.*

*Ey güç yetmez, dehşet veren hâletlerden ağlayan,
Fânilere aldanarak kırıldıkça bağırma.
Ey zâilden, âcizlerden meded umup bağlanan,
Gir bu Nûrun Âlemine, fânileri çağırma.*

*Ayıl artık, gaflet sarhoşluğundan durma uyan,
Hevesatin bir ejderhadır Kalbini kemirecek.
Yarın mes'ud olacaktır yoklukta Hakkı bulan,
Nûra ver nakd-i ömrü, yarın sana verilecek,
Huzûruna Uhrâda ihtişamlar serilecek...*

Risale-i Nûrun Kusurlu Hâdimi
Z e k â i

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَمَا آرَسْلَنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

[Âyetinin Veraset-i Ahmediye (A.S.M.) cihetinde mâna-yı
ışârî noktasında bu asırda o رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ nin bir âyinesi ve Hakikat-

ı Kur'aniyenin bir hakikî Tefsiri olan Risale-i Nur, o külli Rahmetin bir cilvesi, bir nümunesi olmasından; Hakikat-ı Muhammediyenin (A.S.M.) bir kısım evsafını, mâna-yı mecâzî ile căz'î bir Varisine verilebilir diye bu parlak Kasideye ilişmedim. Yalnız Hakikat-ı Ahmediye (A.S.M.) ile âyinesinin farkına işareten bâzı Kelimeler ilâve edildi.]

S a i d   N u r s î

*Huzur bulur bu gün Seninle Âlem
Ey bu asırda Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur.
Sürur bulur bugün Seninle âdem
Ey bir Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Bu hasta gönüller çoktan perişan,
Varsa Sende eğer Lokman'dan nişan,
Bir şifa sun, gel ey Mahbub-u Zîşan
Ey Cilve-i Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Gelmez mi sonu bu uzun hecenin,
Geçmez mi gamı bu yaslı gecenin,
Zâri arttı, sabrı bitti nicenin
Ey Cilve-i Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Fahr-i Âlem Arşdan bu yere indi,
Şâh-ı Velayet gelip Düldüile bindi,
Zülfikara bugün artık "Nur" dendî
Ey bu zamanda Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Yolumuz, bu Nurun bu Nurlu yolu,
Olduk hepimiz O Nûrun bir kulu,
Nur yolunda yürüyen hem ne mutlu
Ey Nûmune-i Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Nurs'un Nur çıkan Nurlu Dağında,
Bülbül öter bahçesinde bağında,
Tozu olsak Onun pâk ayağında
Ey Rahmet-i Âlem cilvesi Risalet-ün-Nur!*

*Dertlere dermansın, Mahbub-u Cansın,
Hem Câmi-ül-Esma vel'Kur'ansın
Hem de Nur-u Hakdan bize İhsansın
Ey bir Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Bu Âlemde madde değil bir Özsün,
Her zerreden bakan bütün bir Gözsün;
Kâinatı hayran eden bütün bir Yüzsün
Ey Misâl-i Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Asl-i Evvelisin balın, şekerin,
Deryasının cümle İlmin, Hünerin,
Gelmedi, cihana böyle Eser benzerin
Ey Mir'ât-i Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Sen, aylardan, güneşlerden üstünsün,
Nihayetsiz, sonu gelmez bütünsün,
Nur Cemâlin bütün bütün görünsün
Ey Mazhar-i Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Boyun büküp acı acı melerdik,
Göz yaşını kanlar ile silerdik,
Görsek diye Seni Hakdan dilerdik
Ey bir Temsil-i Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*رَحْمَةُ الْعَالَمِينَ in cilvesi,
Çünkü Sensin, bu asırda شَفِيٰ-ül-Müznibîn'in Varisi,
أَغْشَنَا يَاغِيَاتُ الْمُسْتَغْيِثِينَ bir Duası
Ey Şu'le-i Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Şifa bulsun şimdi biraz yaramız,
Revaç bulsun, geçmez olan paramız,
Saç Nurunu, aka dönsün karamız
Ey Ziyâ-yi Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Cürmümüzle külhan gibi pürnârız,
Derd elinden hem her gün zâr u zârız,
Afvet bizi mâdem Sana hep yâriz
Ey Nur-u Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Meylimiz yok yalancı bir dünyaya,
Son verdik biz bid'alarla, riyaya,
Kapılmayız öyle kuru hülyaya
Ey bir Hakikat-i Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Yok bizde cemiyet kurma hülyası,
Yok başka bir yola gitme sevdası,
Olduk ancak Nurun dertli şeydası
Ey dertlilere Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Yollarda bıraktık geçtik dervîşi,
Attık gönüllerden öyle teşvişi,
Kâfi bu parlayan Nurun güneşi
Ey Ma'kes-i Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Geçmişiz hep medihlerden senadan,
Yüz çevirdik servetlerden gunadan,
Nur isteriz geçmeden bu fenadan
Ey bu asırda Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Nur elinden içeli biz şarabı,
Çevirmiştir tatlılığa azâbı,
Bir mahbûbun biz de olduk Türâbı
Ey bize Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Âşıkların Arşa çıkan feryâdi,
Ağlatıyor o pâk Ruhlu Ecdâdi.
Allah için eyle bize imdâdi
Ey muhtaçlara Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Gökler saldı belâ, yer verdi belâ,
Sarsdı âfâki bir acı vâveylâ,
Rahmet et âleme ey Nur-u Mevlâ
Ey cilve-i Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Bir yanda sel var, bir yanda kan akar,
Bu belâ âteşi Âlemi yakar,
Ağlayan bu beşer hep Sana bakar
Ey Nûmune-i Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Çevrildi âteşle bu koca dünya,
Bir Cehennem gibi kaynadi derya,
Yetiş imdada ey Şâh-i Evliya!
Ey bu zamanda Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Her yangını Senin Nurun söndürür,
Her bir yeri bir gülşene Senin Nurun döndürür
Deccâlı da bir gün gelir elbette öldürür
Ey Nur-u Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Zendekaza küfre karşı saldırdın,
Gönüllerden kederleri kaldırdın,
Bizi Nurun deryasına daldırdın
Ey bîçârelere Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Kaldırılamaz Sana asla kimse el,
Bağlıyoruz bizler Sana candan bel,
Dünyalara Sensin ümid ve emel
Ey ziya-yı Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Sen ordu kurmazsin erle uşakla,
Savaşmazsin öyle topla bıçakla..
Nurunla şu asrı tutup kucakla
Ey şimdi Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Bitsin de bu korkunç tufan-ı şedid,
Açulsın yep yeni bir devr-i mes'ud,
Onsekiz bin Âlem eylesin hep İyd
Ey Ehl-i Kur'ana Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Geliyor şu karşından gerçi bir zulmet,
Fakat Sensin bugün Atâ-yı Rahmet...
Boğacaksın onu Nurunla elbet
Ey bir Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Kızıl ejder yuvamıza girmesin,
Zehirli eli yakamıza ermesin,
Karşı durup Nurun fırsat vermesin
Ey Seyf-i Rahmet-i Âlem Risalet-iin-Nur!*

*Kara duman üstümüzden dağılsın
Kızıl alev sönüüp Âlem ayılsın,
Bu Zaferin Haşre kadar anılsın
Ey Zülfikar-ı Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*O soydandır nice canlar yakanlar,
O soydandır evler, barklar yıkanlar,
O soydandır Sana kinle bakanlar
Ey Hüccet-i Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Mâsumların kanlarını içerler,
Ebu cehl'i nemrudları geçerler,
Ölümlerden ölümleri seçerler
Ey şimdi bir Rahmet-i Âlem Risalet-iin-Nur!*

*Bir mikrop ki ciğerleri dışlıyor,
Kanımızla kendisini besliyor,
Temiz yurdu telvis edip pisliyor
Ey bir Eczahane-i Rahmet-i Âlem Risalet-iin-Nur!*

*Gazilerin, Fâtiplerin konağı,
Seyyidlerin, Serverlerin otağı,
Bu vatandır Şehidlerin yatağı
Ey Cilve-i Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*O Şehidin ala dönmiş kefeni,
Miskler kokar güle benzer bedeni
Öper Melekler de Nurlu Na'sını,
Ey Nümune-i Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Kur'an diyor ölmemiştir diridir,
Her birisi Hakkin arslan Eridir;
Türbeleri yürekleri titretir
Ey Âyne-i Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Armağansın çünkü asıl millete
Düşmeyelim bir gün bile zillette,
Götür bizi şanlı büyük devlete
Ey Misâl-i Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Eyleyeler Nurun ile hep savlet,
Zaferlerle şanlar bulur bu millet,
Şarka garba ziya salsın bu devlet
Ey bizlere Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

*Nurdan kanadın, hem sağlam kolun var;
Nurdan Senin Hakka giden yolun var;
Kabûl et bir kemter Feyzi kulun var
Ey bu asırda Rahmet-i Âlem Risalet-ün-Nur!*

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

Üstadım Efendim Hazretleri!

وَمَا آرَى سُلْنَاكَ الْأَرْحَمَةُ لِلْعَالَمِينَ

Âyetinin Nurlarından Nurun sayesinde alabildiğim bir zerreyi bu şekilde yazdım ve Huzur-u İrfanınıza sundum. Kabûlünu rica ederim. Selâmalarımızı sunar ve mübarek Ellerinizi öneriz Efendimiz.

Bîçâre Talebeniz
Hasan Feyzi

رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ أَبْدًا دَائِمًا

**ÜNİVERSİTEDEKİ NUR ŞAKİRDLERİNİN NUR HAKİKATININ
FEN DAİRESİNDE FEVKALÂDE KIYMETİNİ TAKDİR
ETTİKLERİNE BİR NÜMUNEDİR.**

**بِاسْمِهِ سَبَّحَانَهُ وَإِنْ شَيْءٌ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
 الْسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ أَبَدًا دَايِمًا**

Şu Kâinat Semasının gurubu olmayan Mânevî Güneşî olan Kur'an-ı Kerîm; şu mevcudat Kitâb-ı Kebîrinin Âyât-ı Tekvîniyesini okutturmak, mahiyetini göstermek için Şuâları hükmünde olan Envarını neşrediyor. Ukûl-ü Beşeri tenvir ile Sirat-ı Müstakîmi gösteriyor. Beşeriyet Âleminde her ferd, Hilkatindeki makasıdı ve fitratındaki metâlibi ve istikametindeki gayesini O Hidayet Güneşinin Nuru ile görür, anlar ve bilir. O Hidayet Nurunun Tecellisine mazhar olanlar, Kalb kabiliyeti nisbetinde Ona âyinedarlık ederek Kurbiyet kesbeder. Eşya ve Hayatın mahiyeti O Nur ile tezahür ederek, ancak O Nur ile görülür, anlaşılır ve bilinir. Şems-i Ezeliyenin mânevî Hidayet Nurlarını temsil eden Kur'an-ı Kerîm, Kalb gözüyle Hak ve Hakikatı görmeyi te'min eder. Onun için, Onun Nurundan uzakta kalanlar, zulümatta kalırlar. Zira hersey Nur ile görülür, anlaşılır ve bilinir. İşte şu Kitab-ı Kebîrin mânevî ve sermedî güneşi olan Kur'an-ı Kerîmin Nur-u Tecellisine bu asrımızda "Nur" ismiyle müsemma olan Risale-i Nur'un Şahs-ı Mânevîsi mazhar olmuştur. O Nurlar ki; zulümattan ayrılmak istemiyen yarasa tabiatlı, gaflet uykusu ile gündüzünü gece yapan sefahetperest, aklı gözüne inmiş, zulümatta kalarak gözü görmez olanlara ve yolunu şaşırnlara karşı projeksiyon gibi Nurlarını Îman Hakikatlarına tevcih ederek Sirat-ı Müstakîmi büsbütün kör olmayanlara gösteriyor. **Nur topuzunu ehl-i küfr ve münkirlerin başına vurup "Ya Aklını başından çıkar at hayvan ol, yahut da Aklını başına alarak insan ol!"** diyor.

İlim bir nevi Nur olduğuna göre, Risale-i Nurun İlme olan en derin vukufunu gösterecek bir-iki deliline kısa işaret ederiz.

E v v e l â: Şunu hatırlamalıyız ki: Risale-i Nur, başka Kitabları değil, belki yalnız Kur'an-ı Kerîmi Üstad olarak tanımaması ve

Ona Hizmet etmesi îtibariyle; makbûliyeti hakkında bizim bu mevzuda söz söylememize hâcet bırakmıyor. Biz, ancak İlim Erbabı mabeyninde Risale-i Nurun değerini tebârûz ettirmek için ilâveten deriz ki:

Risale-i Nur, şimdîye kadar hiç bir İlim adamının tam bir vuzuyla isbat edemediği en muğlak mes'eleleri gayet basit bir şekilde, en âmi avam tabakasından tut, tâ en âlî havas tabakasına kadar herkesin isti'dadı nisbetinde anlıyabileceği bir tarzda, şüphesiz ikna edici ve yakınî bir şekilde ïzah ve isbat etmesidir. Bu hususiyet hemen hemen hiç bir İlim adamının eserinde yoktur.

İ k i n c i s i : Bütün Nur Eserleri Kur'an-ı Kerîm'in bir kısım Âyetlerinin hakikî Tefsiri olup, Onun mânevî İ'cazının Lem'aları olduğunu her hususta göstermesidir.

Ü ç ü n c ü s ü : İnsanların en derin ihtiyaçlarına kat'î delil ve bürhanlarla ilmî mahiyette cevap vermesidir. Meselâ: Vâcib-ül-Vücudun Varlığı ve Âhiret ve sair Îman Rükünlerini, bir zerreñin lisan-ı hal ve kal suretinde tercümanlığını yaparak isbat etmesi. En meşhur İslâm feylesoflarından İbn-i Sîna, Fârâbî, İbn-i Rûşd bu mesleklerde bütün mevcudatı delil olarak gösterdikleri halde; Risale-i Nur, O Hakikatları aynen bir zerre veya bir çekirdek lisaniyle isbat ediyor. **Eğer Risale-i Nurun İlîmî Kudretini şimdî onlara göstermek mümkün olsaydı, onlar hemen diz çöküp Risale-i Nurdan Ders alacaklardı.**

D ö r d ü n c ü s ü : Risale-i Nur; insanın senelerce uğraşarak elde edemeyeceği bilgileri, komprime hulâsalar nev'inden kısa bir zamanda te'min etmesidir.

B e ş i n c i s i : Risale-i Nur; İlmin esas gayesi olan Rûza-yı Îlâhiyi tahsile sebeb olması ve dünya menfaatine İlmi hiçbir cihetle âlet etmeye-rek tam mânasiyle insaniyete Hizmet gibi en ulvî Vazifeyi temsil etmesidir.

A l t i n c i s i : Risale-i Nur; Kuvvetli ve Kudsî ve Îmanî bir Tefakkür Semeresi olup bütün mevcudatın lisan-ı hal ve kal suretinde tercümanlığını yapar. Aynı zamanda Îman Hakikatlarını İlêmelyakîn ve Aynelyakîn ve Hakkalyakîn derecelerinde inkişaf ettirir.

Y e d i n c i s i : Risale-i Nur; bütün İlimleri câmi' oluşudur. Âdetâ İlim iplikleriyle dokunmuş müzeyyen kumaş gibidir. Ve şimdiye kadar hiçbir İlim Erbabı tarafından söylenmemiş ve her İlme olan en derin vukufunu tebarüz ettiren Vecizeler mecmasıdır. Misâl olarak birkaçını zikrederek, hey'et-i mecması hakkında bir fikir edinmek isteyenlere Risale-i Nur bahrine müracaat etmesini tavsiye ederiz.

"Sivrisineğin gözünü halkeden, güneşi dahi O halketmiştir."

"Bir kelebeğin midesini tanzim eden, Manzume-i Şemsiyeyi dahi O tanzim etmiştir."

"Bir zerreyi Îcad etmek için, bütün Kâinatı Îcad edecek bir Kudret-i Gayr-ı Mütenahî lâzımdır. Zira şu Kitab-ı Kebîr-i Kâinatın herbir harfinin, bâhusus zîhayat herbir harfinin, herbir cümlesine müteveccih birer yüzü ve nâzır birer gözü vardır."

"Tabiat; misalî bir matbaadır, tâbi' değil.. nakışdır, Nakkaş değil.. mistardır, Masdar değil.. nizamdır, Nâzım değil.. kanundur, Kudret değil.. Şeriat-ı İradiyedir, Hakikat-ı Hariciye değil."

"Sabit, daim, fitrî Kanunlar gibi Ruh dahi Âlem-i Emirden, Sifat-ı İradeden gelmiş ve Kudret Ona Vücud-u Hissî giydirmiştir.. bir Seyyâle-i Lâtifeyi o cevhere sadef etmiştir..."

Ve hâkezâ.. binler Vecizeler var.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Üniversite Nurcuları namına
Duanıza çok muhtaç
Mustafa Ramazanoğlu

Halil İbrahim' in Manzumesidir

**بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مَنْ شَيْءٌ لَا يُسْبِّحُ بِحَمْدِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَّ كَاتِهِ أَبَدًا إِيمَانًا**

Zerremizi Fart-ı Şefkatinle Şems-i Envârına düşürdün,
Cehlimizle enaniyetimizi Diyâr-ı İrfanına düşürdün.

Mâden-i nühasımızı Pota-i Fürkana düşürdün,
Hayfâ ki, o potada zünnar-ı inkârimizi düşürdün.

Sarây-ı Kâbe-i Ulyâya erip tûl-ü emelimizi düşürdün,
Makam-ı Nûr-u Tevhîde varıp hâb-ı hayâlimizi düşürdün.

Haremğâh-ı İlâhîde süveyda hücresine yükümüzü düşürdün,
Hey'et-i suretinin derunundaki mânaya gönlümüzü düşürdün.

Tâ Ezel sabahında Vahdet nağmesini işittin,
Leylâ yi zaman Kays ile bir demde görüştün.

Dost ikliminin lâlesinin bağlarına eriştin,
Vahdet-i Sâki midadını سَقِيْهُمْ Kevserine düşürdün.

Olmasaydın ey Risale-i Nur bize Sen armağan;
Câh-i mâsiva, nefş-i tâğutla bel'ederdi bizi heman.

Dalâletten geçemez, kûfür benliğinde kalırdık üryan,
مَدْدَأَه katremizi Bahr-i Envârına düşürdün.

Sendeki Esrâr-ı Hak سُوفَ تَرَيْنِyi söylesem,
Gül vechindeki Lâhut benini şerh ve beyan eylesem.

Nur-u Hudâ, Mü'mine hedâ, dalâlete seyfi hemta mi desem;
Zülfikar ve Asâ-yı Mûsa ile münkirleri girdaba düşürdün.

Âşina-yı Bezm-i Hakâr Risale-i Nur Talebeleri;
Nur-u Yezdan, Feyz-i Kur'andır cümlesinin Rehberi.

Bu âciz nâtuvan onların bir hakir kemteri,
Halil İbrahim'e "Hâk-i Der-i Âl-i Abâ" tam düşürdü.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Duaniza çok muhtaç günahkâr Kardeşiniz
Hâk-i der-i Âl-i Abâ

Hüve Nüktesi

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Aziz ve Sıddık Kardeşlerim!

[Kardeşlerim, لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ Laf-

zında yalnız maddî cihette bir Seyahat-i Hayaliye-i Fikriyede, hava sahifesinin mütalaasıyla âni bir surette görünen bir zarif Nükte-i Tevhidde, Meslek-i İmaniyenin hadsiz derece kolay ve Vücub derecesinde sühuletli bulunmasını ve şirk ve dalaletin mesleğinde hadsiz derecede müşkilathı, mümteni' binler muhal bulunduğu müşahede ettim. Gayet kısa bir işaretle o geniş ve uzun Nükteyi beyan edeceğim.]

Evet, nasıl ki bir avuç toprak yüzey çiçeklere nöbetle saksılık eden kabında eğer tabiata, esbaba havale edilse lâzım gelir ki; ya o kabda küçük mikyasda yüzey, belki çiçekler adedince mânevî makineler, fabrikalar bulunsun veya o parçacık topraktaki herbir zerre bütün o ayrı ayrı çiçekleri, muhtelif hâsiyetleriyle ve hayatdar cihâzâtiyle yapmalarını bilsin, âdetâ bir ilâh gibi hadsiz ilmi ve nihayetsiz iktidarı bulunsun... Aynen öyle de: Emr ve İradenin bir Arşı olan havanın, rüzgârin herbir parçası ve bir

nefes ve tırnak kadar olan **هُوَ** Lâfzındaki havada, küçük mikyasta bütün dünyada mevcut telefonların, telgrafların, radyoların ve hadsiz ve muhtelif konușmaların merkezleri, santralları, âhize ve nâkileleri bulunsun ve o hadsiz işleri beraber ve bir anda yapabilsin. Veyahut o **هُوَ** deki havanın, belki unsur-u havanın herbir parçasının

herbir zerresi, bütün telefoncular ve ayrı ayrı umum telgrafçılar ve radyo ile konuşanlar kadar mânevî şahsiyetleri ve kabiliyetleri bulunsun ve onların umum dillerini bilsin ve aynı zamanda başka zerrelerde de bildirsin, neşretsin. Çünkü, bilfil o vaziyet kısmen görünüyor ve havanın bütün eczasında o kabiliyet var.

İşte ehl-i küfrün ve tabiiyyun ve maddiyyunların mesleklerinde değil bir muhal, belki zerreler adedince muhaller ve imtinâlar ve müşkilâtlar âşikâre görünüyor. Eğer Sâni-i Zülcelâle verilse, hava bütün zerratiyle Onun emirber neferi olur. Bir tek zerenin muntazam bir tek Vazifesi kadar kolayca hadsiz külli Vazifelerini Hâlikîn'ın İzniyle ve Kuvvetiyle ve Hâlika İntisab ve İstinad ile ve Sâniinin Cilve-i Kudretiyle bir anda şimşek sür'atinde ve **هُوَ** telâffuzu ve havanın temevvüçü suhûletinde yapılır. Yâni Kalem-i Kudretin hadsiz ve hârika ve muntazam yazılarına bir sahife olur ve zerreleri o Kalemin uçları ve zerrelerin Vazifeleri dahi Kalem-i Kaderin noktaları bulunur; bir tek zerenin hareketi derecesinde kolay çalışır.

İşte ben **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ** ve **قُلْ هُوَ اللَّهُ الَّا هُوَ** deki Hareket-i Fikriye ile seyahatimde, hava Âlemini temâşâ ve o unsurun sahifesini mütalââ ederken bu mücîmel Hakikati tam vâzih ve mufassal Aynelyakîn müşahede ettim ve **هُوَ** nin Lâfzında, havasında böyle parlak bir Bürhan, bir Lem'a-i Vâhidîyet bulunduğu gibi.. mânasında ve işaretinde gayet nurânî bir Cilve-i Ehadiyet ve çok kuvvetli bir Hüccet-i Tevhid ve **هُوَ** zamîrinin mutlak ve mübhem işaretî hangi zâta bakıyor işaretine bir karine-i taayyün o hüccette bulunması içindir ki; hem Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyan, hem Ehl-i Zikir Makam-ı Tevhidde bu Kudsî Kelimeyi çok tekrar ederler diye Îlmelyakîn ile bildim.

Evet, meselâ: Bir nokta beyaz kâğıtta, iki üç nokta konulsa karışlığı ve bir adam muhtelif çok Vazifeleri beraber yapmasıyle

şAŞıRACAĞI ve bir küçük zihayata çok yükler yüklenmesiyle altında ezildiği ve bir lisan ve bir kulak, aynı anda müteaddid Kelimelerin beraber çıkışması

ve girmesi intizamını bozup karışacağı halde; Aynelyakîn gördüm ki: **هُوَ**

nin anahtarı ile ve pusla siyle fikren seyahat ettiğim hava unsurunda, herbir parçası hattâ herbir zerresi içine muhtelif binler Noktalar, Harfler, Kelimeler konulduğu veya konulabileceği halde karışmadığını ve İntizamını bozmadığını; hem ayrı ayrı pek çok Vazifeler yaptığı halde hiç şaşırmadan yapıldığını ve o parçaya ve zerreye pek çok ağır yükler yüklendiği halde hiç zaaf göstermiyerek, geri kalmışarak İntizam ile taşındığını; hem binler ayrı ayrı Kelime, ayrı ayrı tarzda, mânada o küçük kulak ve lisانlara Kemal-i İntizamla gelip çıkışıp, hiç karışmayarak, bozulmayarak o küçük kulaklara girip, o gayet incecik lisانlardan çıktığı ve o her zerre ve her parçacık, bu acib Vazifeleri görmekle beraber Kemal-i Serbestiyetle cezbedarane hal diliyle ve mezkûr Hakikatin şeh-

deti ve lisaniyle **قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ** ve **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ** deyip gezer ve firtınaların ve şimşek ve berk ve gök gürültüsü gibi havayı çarşıtırıcı dalgalar içerisinde İntizamını ve Vazifelerini hiç bozmuyor ve şaşırmıyor ve bir iş diğer bir işe mâni' olmuyor.. ben, Aynelyakîn müşahede ettim.

Demek, ya herbir zerre ve herbir parça havada; nihayetsiz bir hikmet ve nihayetsiz bir ilmi, iradesi ve nihayetsiz bir kuvveti, kudreti ve bütün zerrâta hâkim-i mutlak bir hâssaları bulunmak lâzımdır ki, bu işlere medar olabilsin. Bu ise, zerreler adedince muhal ve bâtildir. Hiçbir şeytan dahi bunu hatırlaya getiremez. Öyle ise bu sahife-i havanın; Hakkalyakîn, Aynelyakîn, İlmelyakîn derecesinde bedahetle Zât-ı Zülcelâlin hadsiz gayr-i mütenâhî İlmi ve Hikmetle çalışıldığı Kalem-i Kudret ve Kaderin mütebeddil sahifesi ve bir Levh-i Mahfuzun Âlem-i Tegayyürde ve mütebeddil Şuûnatında bir Levh-i Mahv u Îsbat namında yazar - bozar tahtası hükmündedir.

İşte hava unsurunun yalnız Nakl-i Asvat Vazifesinde mezkûr Cilve-i Vahdaniyeti ve mezkûr acaibi gösterdiği ve dalâletin hadsiz muhaliyetini

izhar ettiği gibi, unsur-u havaînin sair ehemmiyetli Vazifelerinden biri de elektrik, cazibe, dâfia, ziya gibi sair letâifin naklinde şaşırmadan muntazaman asvatnaklindeki Vazifeyi gördüğü aynı zamanda bu Vazifeleri dahi gördüğü aynı zamanında bütün nebatat ve hayvanata teneffüs ve telkîh gibi hayatı lüzumlu bulunan levazimatı Kemal-i İntizam ile yetiştiriyor, Emir ve İrade-i İlâhiyyenin bir Arş'ı olduğunu kat'î bir surette isbat ediyor ve serseri tesadüf ve kör kuvvet ve sağır tabiat ve karışık, hedefsiz esbab ve âciz, camid, cahil maddeler bu sahife-i havaiyenin Kitabetine ve Vazifelerine karışması hiçbir cihetle ihtimal ve imkânı bulunmadığını Aynelyakîn derecesinde isbat ettiğini kat'î kanaat getirdim ve herbir zerre ve herbir parça lisan-ı hal ile

قُلْ هُوَ اللّهُ أَحَدٌ ve **لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ**
Anahtarı ile havanın maddî cihetindeki bu acaibi gördüğüm gibi.. hava unsuru da bir **هُوَ** olarak Âlem-i Misâl ve Âlem-i Mânaya bir anahtar oldu.

Mütebakisi şimdilik yazdırılmadı. Umuma binler Selam.

Kardeşiniz

S a i d   N u r s î

* * *

YİRMİDOKUZUNCU MEKTUBUN BEŞİNCİ RİSALE OLAN BEŞİNCİ KISMI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْخَ

Âyet-i pür-Envârının çok Envar-ı Esrarından bir Nûrunu Ramazan-ı Şerifte bir Hâlet-i Rûhaniyede hissettim, hayal meyal gördüm. Şöyle ki: Veysel-karaninin:

**إِنِّي أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ
وَأَنْتَ الرَّزَّاقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ الْخ**

Münâcât-ı Meşhuresi nev'inden bütün mevcudat, zevlhayat, Cenâb-ı Hakka karşı aynı Münâcâtı ettiğlerini ve Onsekiz bin Âlemin herbirinin ışığı birer İsm-i İlâhî olduğunu, bana kanaat verecek bir Vâkia-i Kalbiye-i Hayaliyeyi gördüm. Şöyle ki:

Birbirine sarılı çok yapraklı bir gül goncası gibi şu Âlem, binler perde perde içinde sarılı, birbiri altında saklı Âlemleri bu Âlem içinde gördüm. Herbir perde açıldıkça diğer bir Âlemi görüyordum. O Âlem ise; Âyet-i Nûrun arkasındaki

**أَوْ كَظُلْمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجْجِي يَغْشِيهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ
سَحَابُ ظُلْمَاتٍ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا آخْرَ حَيَّدَهُ لَمْ يَكُنْ يَرِيَهَا
وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهَ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ**

Âyeti tasvir ettiği gibi bir zulüm, bir vahşet, bir dehşet karanlığı içinde bana görünüyordu. Birden bir İsm-i İlâhînin cilvesi bir Nûr-u Azîm gibi görünüp ışıklandırıyordu. Hangi perde Akla karşı açılmışsa, hayâle karşı başka bir Âlem, fakat gaftle karanlıklı bir âlem görünürken güneş gibi bir İsm-i İlâhî tecelli eder, baştan başa o Âlemi tenvir eder ve hakezâ... Bu Seyr-i Kalbî ve Seyahat-i Hayâliye çok devam etti.

Ezcümle: Rızka muhtaç hayvanat Âlemini gördüğüm vakit; hadsiz ihtiyacat, şiddetli açıkları ile beraber zaaf ve aczleri, o Âlemi bana çok karanlıklı ve hazin gösterdi. Birden "**Rahman**" İsmi "**Rezzak**" burcunda, yâni mânasında bir şems-i tâban gibi tulû etti, o Âlemi baştan başa Rahmet ziyasiyle yaldızladı.

Sonra o Âlem-i hayvanat içinde etfal ve yavruların zaaf ve acz ve ihtiyaç içinde çırpındıkları hazîn ve herkesi rikkate getirecek bir karanlık içinde diğer bir Âlemi gördüm. Birden "**Rahîm**" İsmi "**Şefkat**" burcunda tulû etti. O kadar güzel ve şirin bir surette o Âlemi ışıklandırdı ki şekva ve rikkat ve hüzünden gelen yaş damlalarımı ferah ve sürur ve şükryn lezzetinden gelen damllalara çevirdi.

Sonra sinema perdesi gibi bir perde daha açıldı. Âlem-i İnsânı bana göründü. O Âlemi o kadar zulümâthı, o kadar karanlıklı, dehşetli gördüm ki; dehşetimden feryad ettim, "Eyyah!" dedim. Çünkü, gördüm ki: İnsânlardaki ebede uzanıp giden arzuları, emelleri ve Kâinatı ihâta eden tasavvurat ve efkârları ve ebedî Beka ve Saadet-i Ebediyeyi ve Cenneti gayet ciddî isteyen Hımmetleri ve İstidatlari ve hadsiz makasında ve metâlibe müteveccih fakr u ihtiyaçları ve zaaf ve aczleriyle beraber, hûcuma mâruz kaldıkları hadsiz musibet ve a'dâlarıyle beraber gayet kısa bir ömür, gayet dağdağalı bir hayat, gayet perişan bir maişet içinde Kalbe en elîm ve en müdhiş hâlât olan mütemadî zeval ve firak belâsı içinde -ehl-i gaflet için- zulümât-ı ebedî kapısı suretinde görülen kabre ve mezaristana bakıyorlar... Birer birer ve taife taife o zulümât kuyusuna atılıyorlar!.. İşte, bu Âlemi bu zulümât içinde gördüğüm anda, Kalb ve Ruh ve Aklım ile bütün Letâif-i İnsaniyem, belki bütün zerrât-ı vücadum feryad ile ağlamaya hazır iken.. birden Cenâb-ı Hakkın "**Âdil**" İsmi "**Hakîm**" burcunda "**Rahman**" İsmi "**Kerîm**" burcunda, "**Rahîm**" İsmi "**Gafûr**" burcunda yâni mânasında "**Bâis**" İsmi "**Vâris**" burcunda, "**Muhyî**" İsmi "**Muhsin**" burcunda, "**Rab**" İsmi "**Mâlik**" burcunda tulû' ettiler. O Âlem-i İnsânı içindeki çok Âlemleri tenvir ettiler, ışıklandırdılar ve nuranî Âhiret Âleminden pencereler açıp, o karanlıklı insan dünyasına Nurlar serptiler.

Sonra bir muazzam perde daha açıldı. Âlem-i Arz göründü. felsefenin

karanlıklı Kavânnî-i İlmiyeleri, hayâle dehşetli bir Âlem gösterdi. Yetmiş def'a top güllesinden daha sür'atlı bir harekette yirmi beş bin sene mesafeyi bir senede devreden ve her vakit dağılmaya ve parçalanmaya müstaid ve içi zelzeleli, ihtiyar ve çok yaşı Küre-i Arz içinde, Âlemin hadsiz fazasında seyahat eden bîcâre nev-i insan vaziyeti, bana vahşetli bir karanlık içinde göründü. Başım döndü, gözüm karardı...

Birden **خالق أرض و سموات** in "Kadîr", "Alîm", "Rab", "Allah" ve **مُسَخِّرُ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ** ve **رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ** İsimleri Rahmet, Azamet, Rububiyet burcunda tulû' etti. O Âlemi öyle nurlandırdılar ki; o hâlette bana Küre-i Arz gayet muntazam, musahhar, mükemmel, hoş, emniyetli bir seyahat gemisi.. tenezzüh ve keyf ve ticaret için müheyya edilmiş bir şekilde gördüm.

E l h â s ı l : Bin bir İsm-i İlâhînin Kâinata müteveccih olan o Esmadan herbiri bir Âlemi ve o Âlem içindeki Âlemleri tenvir eder bir güneş hükmünde ve Sîrr-i Ehadiyet cihetiyle herbir İsmîn cilvesi içinde sair İsimlerin cilveleri dahi bir derece görünüyordu. Sonra Kalb, her zulümât arkasında ayrı bir Nuru gördüğü için, seyahata iştihâsi açılıyordu.. hayâle binip Semaya çıkmak istedî. O vakit gayet geniş bir perde daha açıldı. Kalb Semavat Âlemine girdi. Gördüm ki:

O Nurânî, tebessüm eden suretinde görülen yıldızlar; Küre-i Arzdan daha büyük ve ondan daha sür'atli bir surette birbiri içinde geziyorlar, dönüyorlar. Bir dakika birisi yolunu şasırtsa, başkasıyla müsademe edecek, öyle bir patlak verecek ki; Kâinatın ödü patlayıp, Âlemi dağıtacak. Nur değil ateş saçarlar; tebessüm değil, vahşetle bana baktılar. Hadsiz büyük, geniş, hâli, boş dehşet, hayret zulümâti içinde Semâvâtı gördüm. Geldiğime bin pişman oldum. Birden

رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ **رَبُّ الْمَلِكَةِ وَ الرُّوحِ** un Esma-i Husnâsı, **وَلَقَدْ زَيَّنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ** **وَسَحَرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ** burcunda cilveleriyle zuhur ettiler. O mâna cihetiyle karanlık,

üstüne çökmüş olan yıldızlar, o Envar-ı Azîmeden birer Lem'a alıp, o yıldızlar adedince elektrik lâmbaları yakılmış gibi, o Âlem-i Semâvat nurlandı. O boş, hâlî tevehhüm edilen Semâvat dahi; Melâikelerle, Ruhanîlerle doldu, şenlendi. Sultân-ı Ezel ve Ebedin hadsiz ordularından bir ordu hükmünde hareket eden güneşler ve yıldızlar, bir manevra-i ulvî yapıyor tarzında O Sultan-ı Zülcelâlin Haşmetini ve Şa'şaa-i Rububiyetini gösteriyor gibi gördüm. Bütün kuvvetimle ve mümkün olsaydı bütün zerratımla ve beni dinleselerdi, bütün mahlûkatın lisانlarıyle diyecektim. Hem umum onların nâmına dedim:

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورٍ هُوَ كَمِشْكَاةٌ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي
 رُجَاحَةِ الْزُّجَاجَةِ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرْرَى يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةِ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا
 شَرِقَيَّةٌ وَلَا غَرَبَيَّةٌ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضَيِّعُ وَلَوْلَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي
 اللَّهُ نُورٌ هُوَ مَنْ يَشَاءُ

Âyetini okudum, döndüm, indim, ayıldım.
 اللَّهُمَّ إِلَهِ عَلَى الْإِيمَانِ وَالْقُرْآنِ
 dedim.

S a i d   N u r s î

* * *

Na'büdü Nüktesi

Bu mânayı tenvir için, kendi başımdan geçmiş nurlu bir hâli ve Hakikâthî bir hayâli söylüyorum. Şöyled ki:

Bir vakit **إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ** deki ن-u mütekellim-i

maalgayı düşündüm; ve mütekellim-i vahde sîgasından **نَعْبُدُ** sîgasına intikalîn sebebini Kalbim aradı. Birden Namazdaki Cemaatin Fazileti ve Sırrı, o ن'dan inkişaf etti. Gördüm ki: Namaz kıldığım o Bayezid Câmiindeki Cemaatle iştirâkimi ve herbiri benim bir nevi Şefaatçım hükmüne ve kîraatimde izhar ettiğim Hükümlere ve Dâvalara birer şâhid ve birer müeyyid gördüm. Nâkîs Ubûdiyetimi, o Cemaatin büyük ve kesretli İbâdâti içinde Dergâh-ı İlâhiyyeye takdime cesaret geldi. Birden bir perde daha inkişaf etti.. yâni, İstanbulun bütün Mescidleri ittisal peyda etti. O şehir, o Bayezid Câmii hükmüne geçti. Birden, onların Duâlarına ve tasdiklerine mânen bir nevi' mazhariyet hissettim. Onda dahi; rûy-i zemin Mescidinde, Kâbe-i Mükerreme etrafında dairevî saflar içinde kendimi

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ gördüm dedim. "Benim bu kadar Şefaatçilerim var; benim Namazda söylediğim herbir Sözü aynen söylüyorlar, tasdik ediyorlar." Mâdem hayâlen bu perde açıldı, Kâbe-i Mükerreme Mihrab hükmüne geçti; ben bu firsattan istifade ederek o safları işhad edip, Tahiyatta getirdiğim

أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللّٰهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللّٰهِ olan Îmanın

tercümanını mübarek Hacer-ül-Esvede tevdî edip emanet bırakıyorum" derken birden bir vaziyet daha açıldı. Gördüm ki, dahil olduğum Cemaat üç daireye ayrıldı. **Birinci Daire:** Rûy-i zeminde Mü'minler ve Muvahhidîndeki Cemaat-ı Uzma... **İkinci Daire:** Baktım, umum mevcudat, bir Salât-ı Kübrâda, bir Tesbihat-ı Uzmâda, her taife kendine mahsus Salâvat ve Tesbihati ile meşgul bir Cemaat içindeyim. "Vezaif-i eşya" tâbir edilen hidemât-ı meşhûde, onların Ubûdiyetlerinin ünvanlarıdır. O halde

أَكْبَرُ اللّٰهُ أَكْبَرُ deyip hayretten başımı eğdim, nefsim baktım. **Üçüncü bir Daire**

içinde; hayret-engiz, zâhiren ve keyfiyeten küçük, Hakikaten ve Vazifeten ve Kemmiyeten büyük bir küçük Âlemi gördüm ki, Zerrât-1 Vücûdi-yemden tâ Havass-1 Zâhiriyeme kadar taife taife Vazife-i Ubudiyetle ve Şûkrâniye ile meşgul bir Cemaat gördüm. Bu Dairede, Kalbimdeki Lâtîfe-i

Rabbaniyem, **إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ** o Cemâat namına diyor.

Nasıl, evvelki iki Cemaatte de lisanım o iki Cemaat-1 Uzmayı niyet ederek demişti.

E l h â s ı l : **نَعْبُدُ** 'u, şu üç Cemaate işaret ediyor. İşte bu

hâlette iken, birden Kur'an-ı Hakîmin Tercümanı ve Mübelliği olan Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmin -Medine-i Münevvere denilen mânevî Minberinde- Şâhsiyet-i Mânevîyesi, haşmetiyle temessül ederek,

يَا آئِهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمْ Hitabını, mânen herkes gibi ben de
iştirip, o üç Cemaatte herkes benim gibi **إِيَّاكَ نَعْبُدُ** ile mukabele ediyor

tahayyül ettim. **إِذَا ثَبَّتَ الشَّيْءُ ثَبَّتَ بِلَوَازِمِهِ** Kaidesince, şöyle bir
Hakikat fikre göründü ki:

Mâdem bütün Âlemlerin Rabbi, insanları muhatab ittihaz edip umum mevcudatla konuşur.. ve şu Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, o Hitab-1 İzzeti nev'-i besere, belki umum zîruha ve zîsuura tebliğ ediyor; elbette bütün mâzi ve müstakbel, zaman-1 hâzır hükmüne geçti.. bütün nev'-i beşer, bir mecliste, safları muhtelif bir Cemaat şeklinde olarak o Hitab, o suretle onlara ediliyor. O vakit herbir Âyât-1 Kur'aniye; gayet haşmetli ve vüs'atlı bir makamdan, gayet kesretli ve muhtelif ve ehem-miyetli muhatabından, nihayetsiz Azamet ve Celâl Sahibi Mütekellim-i Ezelîden ve Makam-1 Mahbûbiyet-i Uzmâ Sahibi Tercüman-1 Âlîşânından aldığı bir Kuvvet, Ulviyet, Cezalet ve Belâğat içinde.. parlak, hem pek parlak bir Nur-u Î'cazi içinde gördüm. O vakit, değil umum Kur'an; ya bir Sureveyahut bir Âyet, belki herbir Kelimesi birer Mu'cize

hükümüne geçti; **الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى نُورِ الْاِيمَانِ وَالْقُرْآنِ** dedim. O Ayn-ı Hakikat olan hayalden **نَعْبُدُ نَعْبُدُ** 'una girdiğim gibi çıktım ve anladım ki: Kur'an'ın değil Âyetleri, Kelimeleri.. belki **نَعْبُدُ نَعْبُدُ** gibi bâzı Harfleri dahi, mühim Hakikatların Nurlu Anahtarlarıdır.

Kalb ve hayâl, o **نَعْبُدُ نَعْبُدُ** -u den çıktıktan sonra Akıl karşısına çıktı, dedi: - Ben de hisse isterim, sizin gibi uçamam. Ayaklarım delildir, hüccettir, aynı **نَسْتَعِينُ نَسْتَعِينُ** ve **نَعْبُدُ** de, Mâbud ve Müsteân olan Hâlika giden yolu göstermek lâzımdır ki, sizinle gelebileyim."

O vakit Kalbe şöyle geldi ki: De o mütehayyir Akla: Bak Kâinat-taki bütün mevcudâta!.. Zîhayat olsun, câmid olsun, Kemal-i Îtâat ve Întizam ile Vazife suretinde Ubudiyetleri var. Bir kısmı şuursuz, hissiz oldukları halde; gayet şurkârâne, intizamperverâne ve ubûdiyetkârâne Vazife görüyorlar. Demek bir Mâbud-u Bilhak ve bir Âmir-i Mutlak vardır ki, bunları İbadete sevkedip istihdam ediyor.

Hem bak bütün mevcudata, hususan, zîhayat olanlara.. herbirinin gayet kesretli ve gayet mütenevvi' ihtiyacı var ve Vücut ve Bekasına lâzım pek kesretli, muhtelif matlubları var; en küçüğüne ellişer ulaşamaz, kudretleri yetişmez. Halbuki o hadsiz matlabları, ummadığı yerden, vakt-i münasibde, muntazaman onların ellişerine veriliyor ve bilmüşâhede görünyor.

İşte, şu mevcûdâtın bu hadsiz fakr ve ihtiyacı var ve fevkâlâde İânât-ı Gaybiye ve İmdâdât-ı Rahmaniye bilbedâhe gösterir ki: Bir Ganiyy-i Mutlak, Kerîm-i Mutlak ve Kadîr-i Mutlak olan bir Hâmi ve Râzîkları vardır ki; herşey ve her zîhayat, Ondan istiâne eder.. meded

bekliyor. Mânen **أَمَّا وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ** der. O vakit Akıl: **-أَمَّا وَصَدَّقَنَا** dedi

RİSALE-İ NUR NEDİR, BEDİÜZZAMAN KİMDİR?

Her asır başında Hadîsce geleceği tebşir edilen Dînin yüksek Hâdimleri, Emr-i Dinde mübtedî' değil, müttabi'dirler. Yâni, kendilerinden ve yeniden birşey ihdâs etmezler, yeni Ahkâm getirmezler. Esâsat ve Ahkâm-ı Dîniyeye ve Sünnet-i Muhammediyeye (A.S.M.) harfiyyen ittiba' yoluyla Dîni takvim ve tahkim ve Dînin Hakikat ve asliyetini izhar ve Ona karıştırılmak istenilen ebâtilî ref ve ibtal ve Dîne vâki tecavüzleri red ve imhâ ve Evâmir-i Rabbaniyeyi ikame ve Ahkâm-ı İlâhiyyenin şerafet ve ulviyetini izhar ve ilân ederler. Ancak, Tavr-ı Esâsiyi bozmadan ve Ruh-u Asliyi rencide etmeden yeni îzah tarzlarıyle zamanın fehmine uygun yeni ikna usulleriyle ve yeni tevcihat ve tafsilât ile İfa-yı Vazife ederler.

Bu Me'murîn-i Rabbaniye, fiiliyatları ile ve amelleriyle de me'muriyetlerinin musaddıkı olurlar. Salâbet-i Îmâniyelerinin ve Îhlâslarının âyin nedarlığını bizzat ifa ederler, Mertebe-i Îmanlarını fiilen izhar ederler. Ve Ahlâk-ı Muhammediyenin (A.S.M.) tam Âmili ve Mişvar-ı Ahmediyenin (A.S.M) ve Hilye-i Nebeviyetenin hakikî Lâbisi olduklarını gösterirler. Hulâsa; Amel ve Ahlâk bakımından ve Sünnet-i Nebeviyeye ittiba' ve temessük cihetinden, Ümmet-i Muhammed'e tam bir hüsn-ü misâl olurlar ve Nûmune-i İktida teşkil ederler. Bunların, Kitâbullah'in tefsiri ve Ahkâm-ı Dîniyetenin îzâhi ve zamanın fehmine ve mertebe-i ilmine göre tarz-ı tevcîhi sadedinde yazdıkları Eserler; kendi tilka-i nefislerinin ve karîha-i ulviyelerinin mahsülü değildir, kendi zekâ ve irfanlarının neticesi değildir.. Bunlar, doğrudan doğruya Menba'-ı Vahy olan Zât-ı Pâk-i Risâletin mânevî İlham ve Telkinatıdır. "Celcelûtiye" ve "Mesnevî-i Şerif" ve "Fütuh-ül-Gayb" ve emsâli Âsâr, hep bu nev'idendir. Bu Âsâr-ı Kudsiyeye o Zevât-ı Âlîşan ancak Tercüman hükümdedirler. Bu Zevât-ı Mukaddesenin o Âsâr-ı Bergüzidenin Tanziminde ve Tarz-ı Beyanında bir hisseleri vardır. Yâni bu Zevât-ı Kudsiye; o mânanın Mazharı, Mir'atı ve Ma'kesi hükümdedirler.

Risale-i Nur ve Tercümanına gelince :

Bu Eser-i Âlîşanda şimdiye kadar emsâline rastlanmamış bir Feyz-i Ulvî ve bir Kemal-i Nâmütenâhi mevcut olduğundan ve hiçbir eserin nail olmadığı bir şekilde Meş'ale-i Îlâhiyye ve Şems-i Hidayet ve Neyyir-i Saadet olan Hazret-i Kur'an'ın Füyûzatına Vâris olduğu meşhud olduğundan; Onun Esası Nur-u Mahz-ı Kur'an olduğu ve Evliyaullahın Âsârından ziyade Feyz-i Envar-ı Muhammediyeyi Hâmil bulunduğu ve Zât-ı Pâk-i Risaletin ondaki hisse ve alâkası ve Tasarruf-u Kudsîsi Evliyaullahın Âsârından ziyade olduğu ve Onun Mazhari ve Tercümanı olan mânevî Zâtın Mazhariyeti ve Kemâlâti ise, o nisbettte âli ve emsâlsiz olduğu güneş gibi aşıkâr bir Hakikattir.

Evet, o Zat daha hâl-i sabavette iken ve hiç tahsil yapmadan zevâhiri kurtarmak üzere üç aylık bir tahsil müddeti içinde, Ulûm-u Evvelîn ve Âhirîne ve Ledünniyat ve Hakaik-ı Eşyaya ve Esrar-ı Kâinata ve Hikmet-i Îlâhiyyeye Vâris kılınmıştır ki; şimdiye kadar böyle Mazhariyet-i Ulyâya kimse nâîl olmamıştır.. bu Hârika-i İlmiyenin eşi asla mesbuk değildir. Hiç şüphe edilemez ki; Tercüman-ı Nur, bu hâliyle baştan başa İffet-i Mücesseme ve Şecaat-ı Hârika ve İstiğna-yı Mutlak teşkil eden Hârikulâde Metanet-i Ahlâkiyesi ile bizzat bir Mucize-i Fîtrattır, tecessüm etmiş bir Înayettir ve bir Mevhîbe-i Mutlakadır.

O Zât-ı Zîhavârik; daha hadd-i bülûğ'a ermeden, bir Allâme-i Bîadil hâlinde bütün Cihan-ı İlme meydan okumuş, münazara ettiği Erbab-ı Ulûmu ilzam ve iskât etmiş, her nerede olursa olsun vâki' olan bütün suallere mutlak bir isabetle ve asla tereddüt etmeden cevap vermiş, ondört yaşıdan itibaren Üstadlık payesini taşımış ve mütemadiyen etrafına Feyz-i İlim ve Nur-u Hikmet saçmış, Îzahlarındaki İncelik ve Derinlik ve Beyanlarındaki Ulviyet ve Metanet ve Tevcihlerindeki derin Feraset ve Basiret ve Nur-u Hikmet, Erbab-ı Îrfani şasırılmış ve hakkıyle "Bediuzzaman" Ünvan-ı Celîlini bahsettirmiştir. Mezâyâ-yı Âliye ve Fezâil-i İlmiyesiyle de, Dîn-i Muhammedînin Neşrine ve isbatında bir Kemal-i Tam hâlinde rûnûmâ olmuş olan böyle bir Zat, elbette Seyyid-ül-Enbiya Hazretlerinin en yüksek İltifatına mazhar ve en âli Himaye ve Himmetine nâildir.

Ve şüphesiz O Nebiyy-i Akdesin Emir ve Fermanı ile yürüyen ve Tasarrufu ile hareket eden ve Onun Envar ve Hakaikına Vâris ve Ma'kes olan bir Zât-ı Kerîm-üs-Sîfattır.

Envâr-ı Muhammediyeyi ve Maarif-i Ahmediyeyi ve Füyuzat-ı Şem'-i İlâhiyi en müşa'sha bir şekilde parlatması ve Kur'anî ve Hadisî olan İşârât-ı Riyaziyenin kendisinde müntehi olması ve Hitâbât-ı Nebeviyeyi ifade eden Âyât-ı Celilenin riyazî beyanlarının kendi üzerinde toplanması delâletleriyle O Zât, Hizmet-i Îmâniye noktasında Risaletin bir Mir'ât-ı Mücellâsı ve Şecere-i Risaletin bir Son Meyve-i Münevveri ve Lisan-ı Risaletin İrsiyet noktasında Son Dehan-ı Hakikati ve Şem'-i İlâhînin Hizmet-i Îmâniye cihetinde bir Son Hâmil-i Zîsaâdeti olduğuna şüphe yoktur.

Üçüncü Medrese-i Yûsufiyenin Elhüccetü'z-Zehra ve Zühret-ün-nur olan Tek Dersini
Dinleyen Nur Şâkirdleri namına

**Ahmed Feyzi, Ahmed Nazif, Salâhaddin, Zübeyr, Ceylan,
Sungur, Tabancalı**

Benim hissemi haddimden yüz derece ziyade vermeleriyle beraber, bu imza sahiplerinin hatırlarını kırmâğa cesaret edemedim. Sükût ederek o medhi Risale-i Nur Şakirdlerinin Şahs-ı Mânevisi namına kabûl ettim.

Said Nursî

* * *

**MÜELLİFİN VASİYETNÂMESİ MÜNASEBETİYLE HALİL
İBRAHİM'İN RİSALE-İ NUR HAKKINDA NUR ŞÂKİRDLERİ
NAMINA YAZDIĞI BİR FIKRASININ BİR PARÇASIDIR.**

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

Risale-i Nur, Nurdan bir ibrişimdir ki; Kâinat ve Kâinattaki mevcudatın Tesbihatları Onda dizilmişdir. Risale-in-Nur, âhize ve nâkile ile mücehhez bir Radyo-i Kur'aniye'dir ki; Onun tel ve lâmbaları ve âyine ve bataryaları hükmündeki Satırları, Kelimeleri, Harfleri öyle İntizamkârâne ve İ'cazdârâne bast edilmiştir ki, yarın her ilim ve fen adamları ve her mesrep ve meslek sahipleri, İlim ve iktidarları miktarınca Âlem-i Gayb ve Âlem-i Şehadetten ve Ruhâniyat Âleminden ve Kâinattaki cereyan eden her hâdisattan haberdar olabilir. Zîra Risale-in-Nur, Menşur-u Kur'andır. Risale-in-Nur, Mü'minlere Hedâyâ-yı Hidayet, Vesile-i Saadet, Mazhar-ı Şefaat ve Feyyaz-ı Rahmandır. Risale-in-Nur, Kâinata nevbaharin Feyzini veren bir Âb-ı Hayat ve Ayn-ı Rahmet ve Mahz-ı Hakikat ve bir Gülzar-ı Gülistandır. Risale-in-Nur; Lûtif-i Yezdan, Kemal-i Îman, İşârât-ı Kur'an ve Bereket-i Îhsandır. Risale-i Nur; kâfire hüsran, münkire tokat, dalâlete düşmandır. Risale-i Nur; bir Kenz-i Mahfî, bir Sandukça-i Cevahir ve Menba'-i Envardır. Risale-in-Nur, Hakikat-ı Kur'an ve Mi'râc-ı Îmandır. Risale-in-Nur; Sertâc-ı Evliya, Sultan-ül-Eser ve Zübdet-ül-Meânî ve Atâyâ-yı Îlâhî ve Hedâyâ-yı Sûbhânîdir. Risale-i Nur, bir Bahr-i Hakaik ve bir Sîrr-i Dekaik ve Kenz-ül-Maârif ve Bahr-ül-Mekârimdir. Risale-i Nur hastalara Şifahâne-i Hikmet ve Mâ-i Zemzem, sağlara Maişet-i Hakikat ve Rîh-i Reyhan ve Misk-i Anberdir. Risale-i Nur, Mev'id-i Ahmedî (A.S.M.) ve Müeyyed-i Haydarî (R.A.) ve Teâvün-ü Gavsî (K.S.) ve Tavsiye-i Gazâlî (K.S.) ve İhbar-ı Fârûkîdir (K.S.).

Risale-in-Nur: Şems-i Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyânın Elvan-ı Seb'ası, Risale-in-Nurun Menşur-u Hakikatında tam tecelli ettiğinden.. hem bir Kitab-ı Şeriat, hem bir Kitab-ı Dua, hem bir Kitab-ı Hikmet, hem bir Kitab-ı Ubudiyet, hem bir Kitab-ı Emr ve Dâvet, hem bir Kitab-ı Zikir, hem bir Kitab-ı Fikir, hem bir Kitab-ı Ledünniyat, hem bir Kitab-ı Tasavvuf, hem bir Kitab-ı Mantık, hem bir Kitab-ı Îlm-ül-Kelâm, hem bir Kitab-ı Îlm-i Îlâhiyat, hem bir Kitab-ı

Teşvik-i San'at, hem bir Kitab-ı Belâğat, hem bir Kitab-ı İsbat-ı Vahdaniyet ve Muarızlarına bir Kitab-ı İlzam ve İslâtır.

Risale-i Nur Eczaları, bir Sema-i Mâneviyenin güneşleri ve ayları ve yıldızlarıdır. Nasılkı zâhiren perde-i esbab olan güneşten, kamerden ve kevâkibten bütün Kâinat tenevvür ve tezeyyün ve bütün eşya neşv-ü nemâ ve hayat buluyor. İşte Risale-i Nur dahi bu asırda bütün Âlem-i Beşeriyete hayat-ı câvidân ve âdeme Kâmil-i İnsan ve Kulûbe Neş'e-i Îman ve Ukule Yakîn-i Îtmi'nâ ve Efkâra Înkişaf ve nûfusa Teslim-i Rıza ve can Şuârlarını Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyandan alıp saçmaktadır. O Semâ-i Mâneviyyeyi bâzan ve zâhiren bihasbil-Hikmeti âfâkî bir bulut kütlesi kaplar. O celâlli Semadan öyle bir Bârân-ı Feyz ve Rahmet takattur eder ki istidadlar; tohumlar, çekirdekler, habbeler gibi o sıkıcı ve o dar âlemde gerçi biraz muzdarip olurlar, fakat tâ o sıkılmaktan üzerindeki kişırları çatlar ve yırtılır, o anda bulutlar da ufuklara çekilip nöbetçi vaziyetinde beklemesi bir İmtihan-ı Rabbânî ve bir Înkişaf-ı Feyzânî ve bir Rahmet-i Nûrânîdir ki; evvelce bir habbe, bir çekirdek yeniden taze bir hayata atılır. İslâyakla ve Neş'e-i Înkişafla meyvedar koca bir ağaç suretini alır. Ve

يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ Sırrına mazhar olurlar.

Evet, yirmi senedir devam eden şu mevsim-i şîtâ

إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى nihayet bulmuş ola, dünyaya yeni bir feyzîli bir fas-

1 nevbahar gele ve Âlemin yüzü Nur ile güle. Risale-in-Nur Kur'an-ı Mu'ciz-ül-Beyanın Taht-ı Tasarrufunda olduğundan, Ona uzanan ve ilişmek isteyen her el kırılır ve her dil kurur.

Umum Nur Şâkirdleri nâmına
H a l i l   I b r a h i m

Medreset-üz-Zehrâ'nın Erkânları namına biz de iştirâk ediyoruz.

**Osman, Rüşdü, Re'fet, Husrev, Said,
Hilmi, Muhammed, Halil İbrahim,
Mehmed Nuri.**

MEDİNE-İ MÜNEVVERE'DE BULUNAN VE NUR'UN HAKİKATINI TAM ANLIYAN VE İSLÂMİYETE HİZMET EDEN BİR ÂLİMİN MEKTUBUDUR

**Gönüller Fâtihi pek Muhterem ve Mükerrem Üstadımız
Hazretleri!**

Mübarek Ellerinizden öper, bütün Aziz ve Sadakatlı Talebelerinizle beraber sıhhat ve selâmette daim olmanızı Bârigâh-ı Kibriyâdan niyaz eylerim.

Müslümanlar için en büyük bir Bayram diye ancak vasıflandırılabilen Beraetiniz, bütün Nurcuları şâd ve handân eylediği gibi, bendenizi de dünyalar kadar memnun ve mesrûr eylemiştir. Nasıl memnun etmesin ki, sizin Eserlerinizle birlikte Beraetiniz demek; Ruhun maddiyata, Nurun zulmete, İmanın küfre, Hakkın bâtila, Tevhidin şirke ve İrfanın cehle galip gelmesi demektir.

Yillardan beri önüne sıradaglar gibi engeller, korkunç uçurumlar gibi mânilər konulan Nur Çağlıyanı; en sonunda Mu'cizevî bir şekilde bütün sedleri yıkmış, mânileri aşmiş, Nur ile bütün zulmetleri târumar eylemiştir.

"Mu'cizevî Hârikalarla doğan İlâhî Tecellilerin vasında Kalemler kırılır, Fikirler gürülter, İlhamlar yanar kül olur." derlerdi. Hakikaten bendeniz, şimdi bu müstesna zaferin karşısında aynı aczi bütün varlığımıla hissediyorum. Zira Tefekkür ve İlhamıma nihayetsiz bir ufuk açılıyor... Cihan, muhteşem bir Nur ma'bedini andırıyor... Civarındaki hersey, heryer derin vecd ve istiğraklarla gaşyolmuş bir halde... Her zerrede

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Sîrr-ı Sübhnîsi tecelli ediyor...

Binaenaleyh bilmiyorum, bu mes'ud hâdiseyi; şanlı bir Zafer, şâhâne bir Fetih, İlâhî bir Kurtuluş, cihanşümül bir Bayram diye mi vasıflandırayım? Zira, Kudsî Dâvanın kazanmış olduğu bu İlâhî Zafer, bütün İslâm ve İnsanlık dünyasındaki Mücahidlerin azimlerine kuvvet, Ruhlarına can, İmanlarına hız ve heyecan vermiştir.

Evet, azim ve Îmanları, aşk ve emelleri henüz kemale ermemiş olan birçok Müslümanlar; maalesef açıklı bir yeis içinde idiler. Böyle bir Zaferin tahakkukunu, hayal ve muhal görüp orlardı. Fakat bütün Feyiz ve Nurunu insanlığı Tenvir ve İrşad için İlâhî bir güneş hâlinde Arş-ı A'zamın pürnur ufuklarından inen Kur'an-ı Kerîm'den alan Nur Neşriyatı, durgun gölleri andıran gönülleri deryalar gibi coşturmuş, kasvet ve hicran yıllarının ümit ve emellere vurdugu müthiş zincirleri kırmıştır. O Nur kaynağından fışkıran o serâpâ Feyiz ve Hikmetler saçan Eserler; hislerin, fikirlerin ve bilhassa alevler içinde yanın Ruh ve Vicdanların ezelî ve ebedî ihtiyaçlarına cevap verdiği gibi; onları dalga dalga boğucu karanlıklar muhitinden, tertemiz ve pırıl pırıl Nur ufuklarına çıkarmıştır.

Yıllarca devam eden uzun bir sükût, derin bir gaflet ve boğucu bir zulmetten sonra İlâhî bir güneş hâlinde parlıyan bu Kudsî Zafer, Nur için yol aramakta olan perişan beşeriyetin yakın bir gelecekte uyanacağını müjdelemektedir. Çünkü; Din ihtiyacı sîrf Müslümanların değil, bil'umum insanların ezelî ve ebedî ihtiyacıdır.

Bugün bedbaht insanlık Din Ni'metinden mahrum olmanın sürekli hicran ve felâketlerini bağıri yanarak çekmektedir. Bu açıklı buharanın korkunç neticesidir ki, çeyrek asır zarfında iki büyük harbe girmiş ve üçüncüsünün de kapısını çalmak çılgınlığını göstermektedir.

Artık bütün insanları Kardeş yaparak yemyeşil Cennetlerin nurlu ufuklarından esen Refah ve Saadet, huzur ve âsâyîş rüzgâriyle dalgalandan âlem-şümûl bir Bayrak altında toplayacak olan yegâne Kuvvet, İslâmdir. Zîra beşeriyetin bugünkü hâli, tıpkı İslâmdan evvelki insan cem'iyyetlerinin açıklı hâlidir. Bunun için insanlığı o günde ebedî felâketten kurtaran İslâm, bu gün de kurtarabilir...

Evet, milyonların, milyarların Kalbinde asırlardanberi kanamakta olan o derin yarıyi saracak yegâne müşfik el; İslâmdir. Her ne kadar ufuklarda zaman zaman bâzı uydurma ışıklar görülmüyorsa da.. müstakbel, bütün Nur ve Feyzini güneşlerden değil, bizzat Rabb-ül-Âlemîn'den alan Ezelî ve Ebedî "Yıldız"ındır. O yıldız, dünyalar durdukça duracak ve Onu söndürmek isteyenleri yerden yere vuracaktır.

Cihan-Kıymet Üstadım!

Malûm-u Fâzılâneleridir ki; son günlerde mukaddes Dâvaya Hizmet eden bâzi tenvir ve irşad hareketleri doğmuş, fakat maalesef hiç birisi "Risale-i Nur" külliyatının gördüğü mühim işi görememiş ve ihrâz ettiği İlâhî Zaferi kazanamamıştır. Zîra bu yol; Peygamberlerin, Velîlerin, Âriflerin, Salihlerin ve bilhassa canını Cânama seve seve fedâ eden ve sayısı milyonlara sıgmayan kahraman şehidlerin mukaddes yoludur. Artık bu çetin yolda yürümek isteyenler, her an karşısına dikilecek olan müthiş mâniaları daima göz önünde tutmaları lâzımdır. Evet, bu yolda yürüyecek olanların; sizdeki sarsılmak bilmeyen Îmanla, yüksek ve İlâhî İrfanla ve bilhassa hârikulâde İhlas ve Feragatla mücehhez olmaları gerektir. Çünkü; bu mühim vâdide Nur Dâvasının tâkip ettiği Tebliğ, Tenvir ve İrşad usûlü bambaşka hususiyetler taşımaktadır. Artık insanın His ve Fikrine, Ruh ve Vicdanına bambaşka ufuklar açacak olan bu derin bahsi, Dua buyurun da müstakil ve mufassal bir eserde aziz Din ve Gönüldaşlarımıza arzetmek şerefine nâil olayım. Çünkü, bu Nurlu bahis o kadar derin ve o derece mühimdir ki, böyle birkaç sahifelik Mektub ve makalelerle asla ifade edilemez.

Îman ve Kur'an Nûru ile tertemiz gönlünü fethettiğiniz gençlik, İlâhî Zaferinizin en parlak delilini teşkil eden en mühim varlık ve en kıymetli cevherdir... "Nurdan Sesler"in hemen her misraında, asıl ve şuurlu Ruhuna hitap ettiğim tertemiz gençlik, işte bu Hak ve Hakikatin bağı yanık âşığı olan gençliktir.

Nurlu Dâvanın kazanmış olduğu bu son zaferin verdiği vecdle dolu bir ilhamla yazdığım şu Manzumeyi (*) takdim ediyorum. Kabulünü rica ve istirham eylerim.

Tekrar tekrar Ellerinizden öper, kıymetli Dualarınızı beklerim, pek muhterem Üstadım Hazretleri.

Mânevî Evlâtlarınızdan
A li U lv i

* * *

(*): (Gönüller Fâtihi Büyük Üstada) başlıklı olan bu Manzume Mektubatın ve İhlâs Risalelerinin âhirindedir.

يَا اللَّهُ يَارَحْمَنْ يَارَجِيمْ يَافَرْدُ يَا حَمْ يَاقِيُّومْ يَا حَكَمْ يَاعَدْلُ يَا قُدُّوسُ

*İsm-i A'zamin Hakkına ve Kur'an-i Mu'ciz-ül-Beyanın Hürmetine ve Resûl-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmin Şerefine bu mecmuayı bastıran Risale-i Nur Talebelerini Cennet-ül-Firdevsde Saadet-i Ebediyeye mazhar eyle.. **آمين**. Ve Hizmet-i İmaniye ve Kur'aniyede daima muvaffak eyle.. **آمين**. Ve Defter-i Hasenatlarına Sikke-i Tasdîk-ı Gaybî'nin herbir Harfine mukabil bin Hasene yazdır.. **آمين**. Ve Nurların Neşrinde Sebat ve Devam ve İhlâs ihsân eyle.. **آمين**.*
بِآرْحَمِ الرَّاحِمِينَ Umum Risale-i Nur Şâkirdlerin iki Cihanda mes'ud eyle.. **آمين**. İnsî ve cinnî şeytanların şerlerinden muhafaza eyle.. **آمين**. Ve bu âciz ve bîçâre Said'in kusuratını afveyle.. **آمين**.

Umum Nur Şâkirdleri Nâmına
S a i d   N u r s î